

இலண்டன் சைவ மாநாடு

The 13th Saiva Conference of
The Federation of Saiva (Hindu) Temples - UK
2010 September 4th & 5th

மங்கையர் மனம் மகிழ ஆடவர்கள் அதிசயிக்க
பெண்களெல்லாம் பெருமை கொள்ள
பொன்நகைகள் மலிவோடு நீங்கள் பெற
நாளெல்லாம் நினைவிலுள்ள தங்க நகைக்கூடம்

Western Jewellers

230 Upper Tooting Road
Tooting
London SW17 7EN
Tel : 020 8767 3445

Opening Hours

Monday to Saturday 10.00am - 8.30pm
Sunday 11.00am - 5.30pm

5 Plaza Parade
29 - 33 Ealing Road, Wembley
Middlesex HAO 4YA
Tel : 020 8903 0909

Silk Emporium

122 Upper Tooting Road
Tooting
London SW17 7WN
Tel : 020 8672 1900

13ஆவது சைவமாநாடு இலண்டன்

13 வது

சைவ மாநாடு

Thirteenth Annual Saiva Conference

சைவ நெறியும் உலக அமைதியும்

SAIVA NORMS AND WORLD PEACE

Saturday 04th September 2010

9.00am – 8.00pm

**HIGHGATE HILL
MURUGAN TEMPLE**

200A, Archway Road
London N6 5BA
Tel: 020 8348 9835

Sunday 05th September 2010

9.00am – 8.00pm

**LEWISHAM
SIVAN TEMPLE**

4 A, Clarendon Rise
London SE13 5ES
Tel: 020 8318 9844

எமது சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியங்களைப் பேணிடுவோம் வாரீர்!

“Join Hands to Promote & Propagate our Saiva Tamil Heritage”

The Federation of Saiva (Hindu) Temples U.K

பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம்

4A, Clarendon Rise, Lewisham, London SE13 5ES. Tel: 020 8318 9844, Fax: 020 8318 2108
Affiliated Temples

SHREE GHANAPATHY TEMPLE

125-133, Effra Road
Wimbledon,
London SW19 8PU
Tel: 020 8542 7482

Opening Times

Mon – Thu & Sat – Sun
9.00a.m to 10.00p.m
Friday
9.00a.m to 11.00p.m
Pooja Times
10.00, 12.00, 5.00, 8.00

SRI KANAGA THURKKAI AMMAN TEMPLE

5, Chapel Road, West Ealing,
London W13 9AE.
Tel: 020 8810 0835

Opening Times

Mon, Wed & Thu
8.00 to 3.00 & 5.00 to 10.00
Tue & Fri
8.00 to 4.00 & 5.00 to 10.30
Pooja Times
8.00, 12.00, 5.00, 8.00

CRAWLEYAMMAN TEMPLE

Unit, 1B Stephensonway
Three Bridges
Crawley
West – Sussex RH10 1TN
Tel: 01293619918 / 07930494499

காலை 10.00 மணி முதல் 1.00 மணிவரை
பகல்பூசை 12.00 மணிக்கு
மாலை 6.30 மணி முதல் 9.00 மணிவரை
இரவுபூசை 8.00மணிக்கு

LONDON SIVAN KOVIL

4A, Clarendon Rise,
Lewisham, London SE13 5ES.
Tel: 020 8318 9844

Opening Times

Mon to Sun
8.00 a.m to 2.30 p.m
5.30 p.m to 9.00 p.m
Pooja Times
8.30, 12.00, 6.00, 7.30

SHRI SITHI VINAYAGAR THEVASTHANAM

Charisma Building
59B Rear of Station Road
Harrow
Middlesex HA1 2TY

21.10.2010ம் திகதி
மகா கும்பாபிசேகம்
நடைபெறும்.

HIGHGATEHILLMURUGAN TEMPLE

200A, Archway Road,
London N6 BA
Tel: 020 8348 9835

Opening Times

Mon to Thu
8.00 to 2.00 & 5.00 to 9.00
Fri: 8.00 to 3.00 & 5.00 to 10.00
Sat & Sun
8.00 to 3.00 & 5.00 to 9.00
Pooja Times
8.00, 11.30, 5.00, 8.00

SRI RAJARAJESWARY AMMAN TEMPLE

Dell Lane, Stoneleigh,
Surrey KT17 2NE
Tel: 020 8393 8147

Opening Times

Mon to Fri
8.30 to 2.00 & 5.30 to 9.30
W/Ends: 8.30 to 9.30 p.m
Pooja Times
8.30, 12.00, 8.00

SRI KATPHAGA VINAYAGAR TEMPLE

2 – 4 BedFord Road
Walthamstow
London E17 4PX

Poosai - 9.00am
-12.00 noon
-7.30pm

Tel: 020 8527 3819

ARULMIHU SIVAHAMY SAMETHA SITHAMPRESWARR SANNITHI

2 Salisbury Road
Manor Park
London SE12 6AB
Poosai Time : 6.00pm - 9.00 pm

Tel: 0208 514 4732

பிர்த்நானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம்
THE FEDERATION OF SAIVA (HINDU) TEMPLES U. K.

for correspondence : London Sivan Kovil

4A Clarendon Rise, Lewisham, London SE13 5ES

Tel: 020 8318 9844 Fax: 020 8318 2108

web: www.sivatemplesuk.com - email: onriam@yahoo.co.uk

Chairman

Mr. S. Karunalingam
07958083456

Secretary

Mr. K. V. Kanesamoorthy
07956854075

Treasurer

Mr. R. Kunasingam
020 8393 2009

Vice Chairman

Dr. T. Sriskandarajah

Assistant Secretary

Mr. M. Srikantha

Assistant Treasurer

Mr. E. Suntharalingam

Members

Dr. S. Maheswari
Mr. K. Ranganathan
Mr. S. Sothilingam
Mr. K. Nithiananthan
Mr. S. Srirangan
Dr. G. T. V. Sriharan
Mr. K. Ratnasingham
Mr. S. Rajeev
Mr. S. Thamboo
Mr. V. C. Vamananthan

AFFILIATED TEMPLES

Shree Ghanapathy Temple
125-133, Effra Road
Wimbledon, London SW19 8PU

Sri Kanaga Thurkkai Amman Temple
5, Chaple Road
London W13 9AE

Highgate Murugan Temple
200A, Archway Road
London N6 5BA

Sri Rajeswary Amman Temple
Dell Lane
Surrey KT17 2NE

London Sivan Kovil
4A, Clarendon Rise
Lewisham, London SE13 5ES

Crawley Sri Swarna Kamadchy Amman Temple
Unit - 1B,
Three Bridges
West Sussex RH10 1TN

Katpaga Vinayagar Kovil
2 - 4 Bedford Road
London E17 4PX

Arulmigu Sri Sivagami Sametha Sithambareswarar Sanithi
2 Salisbury Road
Manor Park, London E12 6AB

ஒன்றியத் தலைவரின் செய்தி

பன்னிரண்டு மாநாடுகளை சைவத்திருக்கோயில் ஒன்றியம் நடாத்தி பதின்மூன்றாவது மாநாட்டை முன்னெடுக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க மனம் புளகாங்கிதம் அடைகின்றது. இலங்கையிலும் தமிழ்நாட்டிலும் உள்ள சைவப்பெரியார்கள் இங்கு வந்து போகவும், ஆதீன முதல்வர்களும் அருளாளர்களும் இங்கு வருகை புரிவதற்கும் திருக்கோயில் ஒன்றியம் ஆதார சருதியாய் இருக்கின்றது.

“செல்வத்துட் செல்வம் செவிச்செல்வம்” என்ற பொய்யாமொழியின் வாக்கின் படி இங்குள்ள மக்கள் செவிச்செல்வம் பெறுவதற்கு ஒன்றியம் பல வாய்ப்புக்களை அளித்து வருகின்றது.

மிக முக்கியமாக சைவத்திருக்கோயில் ஒன்றியம் முன்னெடுக்கும் பரீட்சைகள் மூலமாக எமது பிள்ளைகளின் செய்திறன் வெளிக்கொணரப்படுகிறது. போட்டிப் பரீட்சை என்பதின் வாயிலாக இங்குள்ள பிள்ளைகள் சைவசமயக் கல்வியில் ஆர்வம் காட்டுகின்றார்கள். பிள்ளைகளின் ஆர்வத்தை அவர்களின் பெற்றோர்கள் வளர்க்க சைவம் வளர்கின்றது. ஆசிரியர்கள் பரீட்சையின் ஊடாக பிள்ளைகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க அது அவர்களுக்கு ஆக்கத்தை அளிக்கின்றது. ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஒன்றிணைந்து பிள்ளைகளுக்கு வாழ வழிகாட்டுகின்றது. “எப்படியும் வாழலாம்” என்றில்லாது “இப்படித்தான் வாழ வேண்டும்” என்ற ஓர் நெறியைச் சைவம் குறியிட்டுக்காட்ட சைவத்திருக்கோயில் ஒன்றியம் வித்திடுகின்றது.

“வரப்புயர நீர் உயரும்” என்ற ஓளவை மூதாட்டி கூற்றின்படி சைவம் வளர தமிழ் வளர்கின்றது. தமிழ்வளர, தமிழர் தம் பண்பாடு உயர்கின்றது. பண்பாடு உயர தமிழர்கள் உயர்வடைகின்றார்கள். திருப்பணியுடன் அறப்பணியையும் நாங்கள் முன்னெடுக்கவேண்டும். சைவம் என்றால் அதனோடு அறப்பணியும் இரண்டறக் கலந்தே இருகின்றது. 13ஆவது மாநாட்டைப் பின்தொடர்ந்து பல சைவ மாநாடுகள் பற்றிப்படர வாழ்த்துகின்றேன்.

தலைவர்
சொ.கருணலிங்கம்

பிர்த்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் THE FEDERATION OF SAIVA (HINDU) TEMPLES U. K.

for correspondence : London Sivan Kovil

4A Clarendon Rise, Lewisham, London SE13 5ES

Tel: 020 8318 9844 Fax: 020 8318 2108

web: www.sivatemplesuk.com - email: onriam@yahoo.co.uk

செயலாளரின் உள்ளத்தில்

இறைவனை அடைவிக்கும் எழில்

ஞானபூசை சைவமாநாடு

13வது சைவமாநாடு நாம் காண

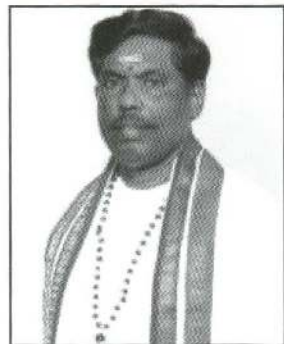
வைப்பதும் திருவருளே!

“ஞானநூல் தனைஓதல் ஓதுவித்தல்

நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் தான் கேட்டல் நன்றாய்

ஈசாமில்லாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தல் ஐந்தும்

இறைவனடி அடைவிக்கும் எழில்ஞானபூசை”

சிவஞானசித்தியாரில் அருணந்திசிவாச்சாரியார் அருளிய இத்திருவாக்குக்கமைய 12 சைவமாநாடுகளை தேம்ஸ்நதி தீர்த்து இலண்டனில் நடத்திய பிரித்தானியச் சைவத்திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் 2010 செப்டெம்பர் 4ம் ஐந்தாம் திகதிகளில் சிவனருளால் 13வது சைவமாநாட்டினை இறைவனை அடைவிக்கும் எழில்ஞான பூசையாக மீளவும் நடாத்துகிறது. இந்நேரத்தில் இம்மாநாடு சிறப்புற உழைத்த அனைவரையும் சிவபபணி செய்யும்அடியார்களாகப் போற்றி அடியார்க்கு அடியானாக உங்களை இவ்வெழுத்தால் சந்திக்கின்றேன். போர்வழிச் சேர்வுகளையும் பல்வழித் தளர்வுகளையும் ஊழ்வலி வாழ்வினையும் மாற்றிட வல்ல அருளாளன் சிவனார் திருவடியே துணையென்று “சைவநெறியும் உலக அமைதியும்” என்ற கருப்பொருள் கொண்டு இம்மாநாடு நாம் உய்யும் வழி தேடிநிற்கிறது. பழநி ஆண்டவன் பாதம் தொழுது பசிப்பிணி நீக்கும் பழனிஆதினத்து தவத்திரு சாது சண்முகம் அடிகள் ஆசியுடன் அருளுரைகளும் தரவந்துள்ள மாநாடு இது. சைவசித்தாந்த அறிவின் வழி எம்நிலை சிந்திக்க முனைவர் கோபாலகிருணன் கைகொடுக்கும் மாநாடு இது. நம் தாயகம் புகழ் இளம் பேச்சாளர் பாலசண்முகத்தினை இளவயதிலேயே புலத்துத் தமிழர் கண்டும் கேட்டும் உறவாட வைக்கும் மாநாடு இது. இம்மாநாடு திருஞானசம்பந்தரின் திருவலச்சுழிப் நடடராகத் திருப்பதிகமாம்

“என்ன புண்ணியம் செய்தனை நெஞ்சமே

இருகடல்வையத்து

முன்ன நீபுரி நல்வினைப் பயனிடை

முழுமணிதரளங்கள்

மன்னு காவிரி சூழ்ந்திரு வலஞ்சுழி

வாணனை வாயார்ப்

பன்னி யாதரித்து ஏத்தியும் பாடியும்

வழிபடும் அதனாலே”

என்னும் திருக்கடைக்காப்பினைத் தன் மாநாட்டு அறிவிப்புக் குறிப்பில் விருதுச்செய்யுளாகக் கொண்டிருந்தமை கண்டோம். முற்பிறப்பில் புரிந்த நல்வினைப் பயனாலன்றோ திருவலஞ்சுழியில் திருவலஞ்சுழிநாதரையும் பெரியநாயகியையும் போற்றிப்பணியும் பேறு கிடைத்தது எனத் தமிழ்ஞானசம்பந்தன் நெஞ்சருகிப் பாடிய பாடல் இது. நாமும் நம் முற்பிப்பு நற்பயன் தான் இந்த 13வது சைவமாநாட்டினை எழில் ஞானப்பூசையாக நடாத்துவிக்கிறது என்ற உண்மையை நமக்கு உணர்த்துகிறது. மேலும் பிலத்திற் சென்றுவிட்ட காவிரி ஆறுவெளிப்படஏரண்ட முனிவர் தம்மையே பலி கொடுக்க ஆறு மேலேயெழும்பி வலஞ்சுழித்துக் கொண்டு வந்த காரணத்தால் திருவலஞ்சுழி எனப் பெயர் பெற்ற தலம் இந்தத் தேவாரம் பிறந்த தலம். இந்த வரலாறு நமக்கு ஒரு செய்தியைச் சொல்கிறது. மக்கள் நல்வாழ்வுக்காக தம் உயிரையே ஈந்திடும் இயல்புடையோரே சிவனடியார்கள். நாம் அர்ப்பணிப்புக்களால் மக்களை இணைக்கும் சக்தியாக ஒரு கூட்டமாக ஒன்றியமாக இணைய வேண்டும் என்பதே நமக்கு இத்தேவாரம் தரு செய்தி. இதன் வழியாக விதிப்பயனை நுகர்வித்து மலபரிபாகம் ஏற்படவைத்து அதுவரை நாம் எதற்காகப் பிறப்புற்றோம் என்பதை மறைத்து நம் வினைப்பயனை வாழ்வின் வழி அனுபவிக்க வைத்த திரேதான சக்தியே திருவருளாகி

சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி சிவோகம்பாவனை நிலையில் இவ்வுலகில் நம்மை வாழவைத்து உயிர்தலை உதிர்க்கின்ற பொழுது சிவத்துடன் பேரானந்த அமைதியில் தாடலையாக இணைவதே அமைதி. இதற்கு எம்மை நெறிப்படுத்தும் ஆற்றலே சைவநெறி. எனவே சைவநெறி உலகஅமைதியை மனிதனுக்கு மெய்யுணர்வை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் தோற்றுவிக்கிறது.

இந்தச் சைவநெறி வழியாகத் தனிமனித அமைதிக்கும் உலக அமைதிக்கும் எம்மை நெறிப்படுத்த உதவுவதே நமது சைவப்பணி. இதுவே இவ்வுன்றியத்தின் நோக்கு. இதனை உணர்ந்து பிரித்தானியாவில் உள்ள அனைத்துச் சைவக்கோயில்களும் இந்துக்கோவில்களும் இணைய வேண்டும். இணைய இறைவன் அருள் செய்ய வேண்டும் என்பதே எமது பிரார்த்தனை. அறுவராக நின்றோம். இன்று ஒன்பது கோவில்களாக இணைந்து நிற்கின்றோம். விரைவில் அனைத்துக் கோவில்களும் அடங்கிய சைவத்திருக்கோவில்கள் ஒன்றியமாக நாம் இறைவனால் மாற்றப்படுவோம்.

நாம் அனைவரும் ஒன்றானால் தான் நடைமுறைப்பிரச்சினைகளுக்கு அவனருளாலே ஒரு தீர்வு கண்டு: பெருமூச்சி பெறலாம். பஞ்சாங்கங்கள் இரண்டு வழக்கில் உள்ளதால் திருவிழாக்கள் திருநாட்கள் இரண்டாகக் கொண்டாடப்படும் குழப்பநிலை தீர வழி காண முயன்றோம். ஒற்றுமையினத்தால் இன்று வரை விடையின்றி மக்கள் தவிக்கின்றனர். நம் ஒற்றுமையாகச் செயற்படாவிட்டால் கடவுள் மறுப்பு தலைவிரித்தாடும் ஐரோப்பாவில் நம் இளம் சந்ததியினர் சைவத்தை விட்டு விலகுவதைத் தடுக்க இயலாதவர்களாகத் தவிக்கும் நிலை வேகமடையும். எமது வக்கிரப் போக்கால் உக்கிரமான தமிழின அழிப்பைத் தோற்றுவிப்போம். சைவம் வளர்த்தல் ஆலயங்களின் தலையாய பணி என்ற நம் கடமைப்பொறுப்பில் தவறிவிடுவோம். எனவே அனைத்துச் சைவக் கோயில்களும் திருக்கோவில்கள் ஒன்றியத்தில் ஒருங்கிணைந்து தமிழர் ஆன்மீகத்தின் பலத்தை வளத்தை உலகநியச் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்விடத்தில் இளையவர்களே நாளைய சைவத்தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் சிற்பிகள் என்பதைப் பெரியவர்களாகிய நாம் மனதிருத்தி மாநாடுகளிலும் அனைத்து நிலையிலும் அவர்களுக்கு உரிய பங்கினை அளிக்க வேண்டுமென்பது எமது ஒன்றியத்தின் தலையாய நோக்காக உள்ளது. இதற்காக இம்மாநாட்டில் அவர்களுக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்கியதும் அல்லாமல் ஆங்கிலத்திலும் அவர்கள் தங்கள் நிகழ்ச்சிகளை நாடத்தவும் உரிமை கொடுத்துள்ளோம். இதனால் இளையவர் மொழிவளமின்மையால் பங்குபற்ற இயலாதிருக்கின்றனர் என்ற நிலை மாற்றப்படுகிறது. மனம் உண்டேல் இளையவர் நிறைவாக சிவப்பணி செய்ய முடியும் இதற்கு அவர்களை நாம் ஊக்குவிக்க இறைவன் அருள் வேண்டி நிற்கின்றோம். இளையவர்களுடன் கருத்தாலும் கலந்துறவாலும் ஐயங்கள் தீர்ப்பதும் கவலைகள் மாற்றுவதும் சைவஇளம் சந்ததி சக்தி கொண்டெழ நாம் செய்ய வேண்டிய அவசிய பணியாக உள்ளது.

இறுதியாக ஒற்றுமை வளர்க்கவும் அன்பினில் பிணைக்கவும் ஆலயங்கள். இறைவனுக்காக தன்னலம் மறந்து இணைவோம். வினைப்பயன் நுகர்வே வாழ்வெனத் தெளிவுற்ற சைவர் “தீதும் நன்றும் பிறர் தரவாரா” யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்னும் தமிழ்ப்பெரும்பண்பாட்டைத் தோற்றுவித்தனர். அவர்கள் சந்ததியினரான நாம் அதே மானிடம் போற்றும் வாழ்வு வாழ்ந்து மாதேவன் வாரகமூல்கள் வாழ்த்தி வணங்கி அவனை அடைதலே சைவநெறி - உலக அமைதிக்கு வழி.

நாம் புலத்திலோ தாயகத்திலோ எதையும் இழக்கவில்லை. ஒடுங்குவதும் ஒடுங்கிய இடத்தில் .ருந்து விரிவதும். வினைப்பயன் நுகரப்படும் வரை நிலைத்து நிற்பதும். பின்னர் ஒடுங்குவதும். மெய்யுணர்வு ஏற்பட்டு இறைவனை அடையும் வரை நடைபெறும் சுழற்சி. இதனால் வாழ்வில் துன்பங்கள் உண்டு அதனை இன்பமாக மாற்ற இறையருளும் தனை உண்டு. துயரங்கள் கண்டோம். எம் துயர்களைய சக்தியவள் துணை என்றும் உண்டு .தோல்விகள் கண்டு தமிழன் துவண்டதில்லை. காரணம் துள்ளி வந்து பகையழிக்கும் கைவேல் தமிழ்க்கடவுள் வெற்றிவேல். மரணங்கள் இழப்புக்கள் தரும் உளச்சோர்வு மாற்றிடும் ஞானசக்தியாக விநாயகர் உள்ளார். ஆயினும் சக்தியுட்பட தெய்வங்கள் அனைத்துமே சங்கார காலத்தில் சிவத்தில் ஒடுங்கி மீளவும் சிவத்திலிருந்தே தோன்றுவன. ஆதலால்

சிவமே தொடக்கமும் முடிவுமாவான். சைவன் அவனே. சிவமே சைவம். சைவமே சிவம். சிவபூமி என்றுமே அடிமையுற்றதில்லை. நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்! சிவனருளாலே அப்பர் உரைத்த அருமொழி தமிழர் நெஞ்சத்து உறுதி மொழி. விடுதலையும் அடிமைத்தனமும் எமது மனதிலேயே உள்ளது. சைவன் என்றும் அடிமையானது இல்லை. காரணம் அவன் மனதில் தெளிவு உண்டு. தன்னலமற்ற அன்பு உண்டு. அன்புற்றமர்தலே சிவம். அதுவே விடுதலை வாழ்வு. இது நமதாக நம்மிறை நமக்கருள வேண்டுகிறேன். சைவமாநாடு காணும் கேட்கும் அனைவர்க்கும் நிறைவாகக் கிட்டட்டும் சிவனருள்! மாணிக்கவாசகப் பெருமான் மொழியான அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கிஇ உலகினில் அமைதியும் இறுதியில் சிவத்துவமும் அனைவர்க்கும் கிட்ட அந்தச் சிவசக்தியையே பிரார்த்திக்கின்றேன். சைவத்திருக்கோவில்கள் ஒன்றியம் சிவப்பணி செய்ய தம் உழைப்பை நேரத்தைத் தனத்தை தளத்தை எழுத்தை அறிவை ஆலோசனைகளைத் தரும் அனைவர்க்கும் சிவனருள் பெருகிடப் பிரார்த்தித்து உங்கள் அனைவரையும் சிவனடியார்களாகவே வணங்குகிறேன். வணக்கம்

க.வி.கணேசமூர்த்தி

செயலாளர்

சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம்

திருக்கயிவாய மரபு மெய்கண்டார் வழிவழி
கயிலைக்குருமணி சீவளர்க்கீர்

சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்

பேரூரத்தீனம், பேரூர்,
கோயமுத்தூர்-641 010, தமிழ்நாடு

தொலைபேசி : 0422-2607995, 2608678, தகலி : 2607994

webpage: www.sivasiva.in,

peruratheenam.blogspot.com

சாந்தலிங்கர் தான் மலர் வாழ்க

Holy Kailasa heritage Meikandar
heritary - Kailai Guru Mani - Seervalarseer
Santhalinga Ramasamy Adigal

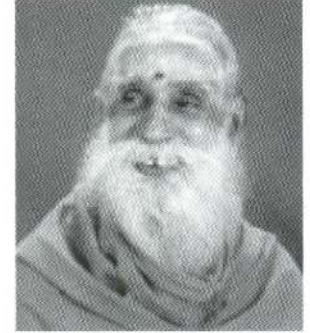
Peruratheenam, Perur,
Coimbatore -641 010, Tamilnadu.

Telephone:0422-2607995,2608678, Fax : 2607994

Email : peruradigal@yahoo.com

: perumutt@yahoo.com

19/08/10

**அருள்மிகு சாந்தலிங்கப்
வெருமான்
இன்னருள் பெருகு
வாழ்த்து**

ஆங்கிலநாட்டில் ஈழத்து அறிவினிற சிறந்தோர் சென்று
பாங்குற தமிழ்சைவத்தைப் பரப்பினர் புலம்பெயர்ந்து
ஏங்கியே சென்றோர் வாழ்வில் ஏற்றமுற்று இனியகோயில்
ஒங்கிட அமைத்து வாழ்வில் உயர்ந்து நற்பணிகள் செய்வார்.

வளமிகு லண்டன் லூசியா மாநகர் சிவன்கோயிற்குத்
தளர்விலாப் பணிகளாற்றித் தமிழ் வழிபாடு சேர்த்து
உளத்தினில் பத்தியோங்கிக் கற்கோயில் உயர்பணிக்கு
வான்பொருள் நல்கிஒன்றாய் பணிசெய வாழ்த்துகின்றோம்.

திருமுறை இளையோர் தங்கள் சிந்தையில் மலரவேண்டும்
அருள்நெறி வழிபாட்டாலே அனைவரும் இணையவேண்டும்
ஒருமைசேர் மனத்தராகி உயர்தொண்டர் வாழவேண்டும்
அருள்சேர் தமிழ்வழிபாடு என்றும் ஆற்றும் நல்உணர்வு வேண்டும்.

செந்தமிழ் மரபு சைவசித்தாந்த நெறியில் ஒங்கச்
சிந்தித்தே மேற்குலக சைவமாநாட்டைச் செயல்படுத்தி
வந்தனைக்குரிய கோயில் ஒன்றியம் வளர் பதின்மூன்றாண்டு
முந்துற்ற அன்பரோடு முறைமையிற் செல்வார் வாழி.

Handwritten signature in Tamil.

குருகுதல்வர் (Aatheenakarthar)
கவந்தீரு சாந்தலிங்க அடிகளார் திருமடம்
(Thavathiru Santhalinga Adigalar Thirumutt)

புரவலர் (Patron)

உலக சைவப் பேரவை
(World Saiva Council)

தமிழகக் குறளியர் பேரவை
(Tamilnadu Saints Forum)

தலைவர் (President)

சத்தியா சன்மார்க்க சங்கம்
(Sathavidhya Sanmarga Sangam)

கவந்தீரு சாந்தலிங்க அடிகளார் கலை,
அறிவியல், தமிழ்க்கல்வியைக் கற்கும்
(Thavathiru Santhalinga Adigalar Arts,
Science & Tamil College Kahzhakam)

கவந்தீரு சாந்தலிங்க அடிகளார்
மேல்நிலைப்பள்ளி
(Thavathiru Santhalinga Adigalar
Higher Secondary School)

குளவாம்பிகை நவாவுரீமைப் பள்ளி
(Gnambikai Matriculation School),

கவந்தீரு அரமுகு அடிகள்
தாய்த்தமிழ் பள்ளி
(Thavathiru Aarumuga Adigalar
Tamil School)

கவந்தீரு சாந்தலிங்க அடிகளார்
நினைவு அறக்கட்டளை
(Thavathiru Santhalinga Adigalar
Memorial Trust)

கவந்தீரு சாந்தலிங்க அடிகளார்
சத்தியா சன்மார்க்க சங்க அறக்கட்டளை
(Thavathiru Santhalinga Adigalar
Sathavidhya Sanmarga Sanga Trust)

தள்ளாளர் / செயலர்

(Correspondent / Secretary)

கவந்தீரு சாந்தலிங்க அடிகளார் கலை,
அறிவியல், தமிழ்க்கல்வியை
(Thavathiru Santhalinga Adigalar Arts,
Science & Tamil College)

உறுப்பினர் (Member)

பாரகக் குறளியர் பேரவை
(Bharat Saints Forum)

தமிழ்நாடு அரசு, இந்திய சமய அறநிலைய
ஆட்சிக்குறை உயர்மட்டக் குழு.
(Tamilnadu Govt. Hindu Religious
Endowment Board Higer Level Committee)

தவத்திரு குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார்

திருவண்ணாமலை ஆதீனம், குன்றக்குடி - 630 206, சிவகங்கை மாவட்டம் 04577 - 264227, 264466.

24 - 08 - 2010

வாழ்த்துரை

பிரித்தானிய சைவத்திருக்கோயில் ஒன்றியத்தின் 13 ஆவது சைவ மாநாடு 2010ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் திங்கள் 04,05 தேதிகளில் நடைபெறுவது குறித்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி, நல்வாழ்த்துக்கள்.

“Saiva Siddhantham is the highest water mark of the Indian society” என்பார் மேலை நாட்டார். இந்தியத் தத்துவங்களில் சைவ சித்தாந்தம் தனிச் சிறப்பும், உயர்வும் உடையது. சைவம் என்பது சமய நெறி மட்டும் அல்ல! ஏற்று நடக்கும் வாழ்க்கையுமாகும். திருமுறைகள் இந்த மண்ணில் அற்புதத்தை நிகழ்த்தி வரும் மகாமந்திரங்கள்.

“வாய்த்தது தந்தமக்கு ஈதோர் பிறவி மதித்திடுமின்” என்றார் அப்பர் பெருமான். மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழச்சொன்னது நமது சமயநெறி.

“மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்லை”

என்று வாழும் தடத்திற்கும் வழிகாட்டியது நமது சமயத்தின் சாரம்!

“உப்பு சாரம் அற்றுப் போனால் அதற்கு
வேறு எதனால் சாரம் இயலும்”

எனக் கேட்ட விவிலிய வாக்கிற்கு ஏற்ப வாழும் நெறியை சமயம் காட்டத் தவறினால் வேறு எது வழிகாட்ட இயலும்? துன்பம் நிறைந்த உலகத்தை இன்பம் ஆக்குகின்ற, இன்னாத உலகத்தை இனியதாக ஆக்குகின்ற திருமுறைகள் காட்டிய தடத்தில் மானுடம் பயணம் செய்வதற்கு சைவத் திருக்கோயில் ஒன்றியத்தின் 13 ஆவது சைவ மாநாடு எல்லா வகையிலும் சிறப்பாக வழிகாட்ட வாழ்த்துக்கள்! சைவத்தினையும், திருமுறைகளையும் ஐரோப்பிய மண்ணில் கட்டிக்காக்கும் நம் சைவ அன்பர்களைப் போற்றிப் பாராட்டுகின்றோம். லண்டன் சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியத்தின் இந்நாள் செயலர் திரு. க.வி. கணேசமூர்த்தி அவர்கள் இனிய பண்பாளர், ஈகை நெஞ்சம் உடையவர். இளையான்குடி மாற நாயனாரின் இல்லத்தைப் போல இல்ல அறம் போற்றும் இனிய பண்பாளர். திருமதி. தேவி கணேசமூர்த்தியோடு இணைந்து ஆற்றும் அறங்கள் வளர்க!

சைவமும், திருமுறைகளும் வாழ்வைச் சுட்டிக் காட்டியதால் பெருமை பெற்றன! புகழ் பெற்றன!

“மேன்மை கொள்சைவ நீதி
விளங்குக உலகம் எல்லாம்”

என்ற மேன்மைகொள் சைவநீதி உலகு எல்லாம் நின்று நிலவ பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில் ஒன்றியத்தின் 13 ஆவது சைவ மாநாடு வழிகாட்டி உழைத்திடும் திரு. க.வி. கணேசமூர்த்தி உள்ளிட்ட அனைத்து சைவத் திருக்கோயில் அன்பர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் இனிய நல்வாழ்த்துக்கள்!

“மேன்மை கொள்சைவ நீதி விளங்குக உலகம் எல்லாம்”

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி! எந்நாட்டவர்க்கும் இறவா போற்றி!!”

எல்லோருக்கும் இனிய நல்வாழ்த்துக்கள்!

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு,
(பொன்னம்பல அடிகளார்)

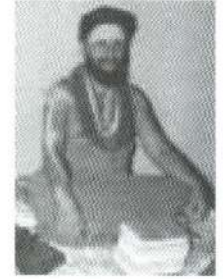

Theuchiyambalam
Arulmigu Gnanathandayuthapani Thurai
Thavathiru Sathuswamikal Thanmai Vaka

Palani Aathinam**Thavathiru Sathuswamikal Thirumadam
Arulmigu Shanmugavilasa Annathana Samasam**

PALANI- 624 601, Didigul District

Phone : 04545-242440,

Thavathiru Nanthiadikalar Achiramam
Palani.Thavathiru Nanthiadikalar Thirumadam
Palani.Sadhukkal Thirukkoottamadam
ThiruvanamalaiThavathiru Kundrimanisamikal
Thirumadam,
TrichyMelamadam Thavathiru Makkansamikal
Samathi Thirukovil
TrichyThavathiru Arumugasamikal
Thaneerpanthal Madam
Pasupathikovil, Thanjavur.Vethantha MelaMadam
Melapunavasal, Thanjavur.Thavathiru Chokkalingasamikal
Thirumadam
Arulmigu Natarasar Thirumadam
Vethantha Madam
Veppancheri, Thiruvarur DistThavathiru Elakkan
Muthukumarasamikal Noolagamadam
ChithambaramArulmigu Dhatchanamoorthy Swamy
ThirumadamThavathiru Chokkalingasamikal
Samathi Thirumadam
Thakkolam - ArakkonamMelamadam Thavathiru
Nithiyanthasamikal Samathi Kovil
Kuntrakudi.Thavathiru Nanthiadikal Madam Palli
PeruvalanallurThavathiru Sathuswamikal Tamil Vali
Palli,
Palani.Saraswathi Govt.Aided Middle School
Amarapoondi P.O.,
Palani.

இலண்டனில் உள்ள இலங்கைத் தமிழர்கள் வாழ்க்கை வளம் தேடியோ அல்லது வாழ்வதற்கு இயலாத சூழலிலோ தாம் வாழ்ந்த மண்ணில் இருந்து உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் தம் நாட்டிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து குடியிறேனார்கள். உலகின் பல்வேறு, இல்லை, உலகில் மனிதன் வாழும் அனைத்து நாடுகளிலும், குறிப்பாகச் சுமார் மூன்று இலட்சம் மக்களுக்குமேல் இலண்டனில் குடியேறி குடியரிமை பெற்று வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் தம்நாட்டுச் சூழலில் இருந்து செல்லும்போது அவர்களோடு பிரிக்க முடியாமல் பின்னிப் பிணைந்து இருந்த மொழி, சமயம், நாகரிகம். கலாசாரம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றை மட்டும் உடன் எடுத்துச் சென்றனர். அவர்கள் தமமுடைய நாட்டிலே விட்டுச்சென்றவை வீடுவாசல், மாடு, மனை, நிலபுலம், சொந்தங்கள், வீட்டுப்பொருள்கள் என்பவை.

இப்படித் தம்முடன் எடுத்துச்சென்ற மொழி, சமயம், நாகரிகம், கலாசாரம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றை அழித்து, பெட்டியிலே போட்டுப் பூட்டிவைக்காது, வாய்ப்புக் கிடைத்தபோது தாம் வழிபடுவதற்கு எனக் கோயில்கள் எழுப்பி வழிபட்டனர். திருவிழாக்கள் செய்து வழிபட்டனர். தம்முடைய சமயக் கருத்துக்களை வெளிக்கொணரக் கருத்தரங்கம், மாநாடுகளாக அவைபற்றி விரிவாக விவரித்த கருத்தரங்கம் பல வகையான தலைப்புகளில் பேசி தாமும் தம் மக்களும் தெரிந்துகொள்ளும் வகையில் தம் தமிழ் மொழியில் வருங்காலச் சந்ததியிடை பேச்சுப் போட்டியும் பண்ணிசையோடு திருமுறைகளைப் பாடியும் வழிநடத்திச்

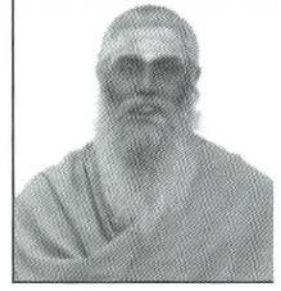
சென்றனர். தம்முடைய சந்ததியினரும், வழித்தோன்றல்களும் உற்றார் உறவினரும் நம்முடைய பண்டை நாகரிகம் கலாசாரம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் மறந்துபோகாமல் அழிந்து ஒழிந்து போகாது அவைகள் காப்பாற்றப் படவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு தம்முடைய மக்களான வருங்காலச் சந்ததியினர் இந்த நாகரிக உலகில் வழி தவறி நெறிகெட்டுப் போகாமல் தடுத்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடும் அறநூல்கள், திருமுறைகளை மனனம் செய்தல், இசையோடு பாடுதல், வீணை, பரதநாட்டியம் கற்றுக் கொடுத்தல், பேச்சுப்போட்டி மொழியைமறக்காமல் தம்முடைய வீடுகளிலும் தன் இனத்தாரைக் கண்டபோது தாய்மொழியாகிய தமிழிலே பேசுவது என்ற கொள்கைகளை கடைப்பிடித்து வாழ்வது, மீண்டும் தனி ஈழம் அமைப்பது போன்ற உணர்வுகளுடன் “செல்வத்தின் பயன் ஈதல்” என்ற ஆன்றோர் கருத்துக்கேற்ப தாம் தேடிய செல்வம் தமக்கும், தம் மக்களுக்கும் மட்டும் பயன்படாமல் பொதுப் பணிகளுக்கும், பொது நிகழ்வுகளுக்கும் அறநூல்கள், சமய நூல்கள் அச்சிடுவதற்கும், பலபேருடைய கட்டுரைகள், கருத்துக்கள் தாங்கியமலர்கள் வெளிவருவதற்கும், மாத,காலாண்டு இதழ்கள் வெளிவருவதற்கும் தாம் தேடிய புண்ணியப் பொருள்கள் பயன்படவேண்டும் என்ற எண்ணம் இலண்டனில் வாழும் இலங்கைத் தமிழர்களுக்குக் கூடுதலாக உண்டு.

தம் கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கும் மாநாடுகள் நடத்துகின்றனர். அதன் பயனாக 2010 செப்டம்பர் 4ம்,5ம் திகதிகளில் மேற்படி 13ஆவது சைவமாநாடு இலண்டனில் நமது தலைமையில் நடைபெறுகிறது. நமது அன்பிற்குரியவரும் பழமையான சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தத்துவத் தலைவரும் ஆன முனைவர் ஆர். கோபாலகிருட்டிணனும் நமக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் அறிமுகமான சிரித்தமுகத்தோடு பழகும் திருவாளர் ஆசிரியர் கே.பாலசண்முகன் அவர்களும் உரையாற்ற உள்ளனர். இதற்கான நமது வருகைக்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வரவழைப்பவர்கள் மேற்படி மாநாட்டுத் தலைவர் திரு. சொ.கருணலிங்கம் அவர்கள், செயலர் திரு. கே. வி. கணேசமூர்த்தி அவர்கள், பொருளாளர் திரு. குணசிங்கம் அவர்கள் ஆகியோர்.

இதற்காக ஏற்பாடுகளைச் செய்த அருமை அன்பர், நம்மோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவரும் திரு. சிவானந்தஜோதி அவர்களால் நமக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவரும் கெழுதகை அன்புக்குரியவரும், யாழ்ப்பாணம் - சுன்னாகம் பெரியபொன்னகரம் வீட்டுக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரும் ஆன திருவாளர் தம்பு அவர்களும், திரு. இராமநாதன் அவர்களும் அனைத்து ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள் என்பதை இந்த மாநாட்டு வாழ்த்துச் செய்தியில் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. சொல்லாமல் இருந்தால் அது நாகரிகம் ஆகாது என்பதையும் இவர்களைக் குறிப்பிட்டு மாநாடு சிறக்கவேண்டும். தமிழ் அமைப்புகள் ஆல் போல் தழைக்கவேண்டும். அறுகுபோல் வேருன்ற வேண்டும். மூங்கில் போல் கிளை கிளைக்கவேண்டும். வாழையடி வாழையே வளரவேண்டும். முசியாமல்வளரவேண்டும் என்று மேற்படி அன்பர்கள் அமைப்புகள் சிறப்பாக இருக்க நமது வழிபடு கடவுளும் தண்டமிழ்க் கடவுளுமான அருள்மிகு பழனி ஞானத்தண்டாயுதபாணியின் திருவருளையும் நமது ஆதின ஆதிருமுதல்வர்கள் தவத்திரு சாதுசாமிகள் தன் அருளும் உண்டாகத் திருவருளைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

தவத்திரு மருதாசல அடிகள்
இளைய பட்டம்
பேரூராதினம், பேரூர்-10
தவத்திரு மருதாசல அடிகள்,
குருமுதல்வர்,
ஆலமர் செல்வர் திருமடம்,
(தட்சிணாமூர்த்தி மடம்),
திருகாந்தன்,
உதகை-643006

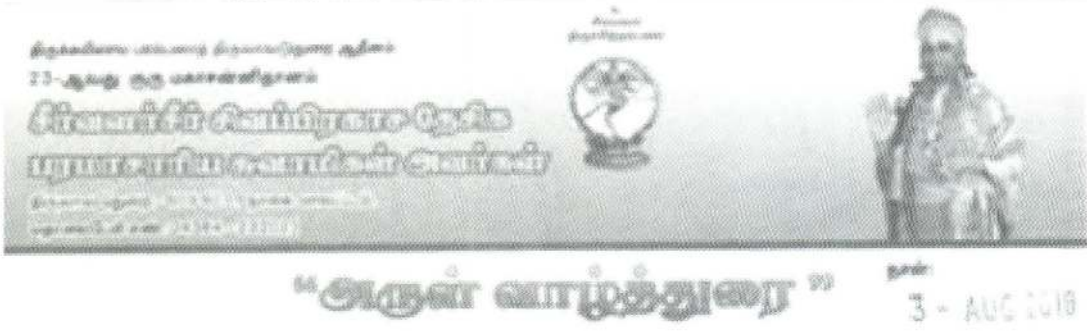

சாந்தலிங்கர் தூண்மலர் வாழ்க

மனிதனைப் பக்குவப்படுத்தத் தோன்றியவைதான் சமயங்கள். சமயம் என்றால் சமைத்தல், அதாவது பக்குவப்படுத்தல் என்று பொருள். நம் நாட்டில் பலவகைச் சமயங்கள் இருந்தாலும் தொன்மைக்கும் பழமைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் சமயம் சைவ சமயம். எனவே தான் நம் முன்னோர்கள், "சைவத்தின் மேல் சமயம் வேறில்லை அதில்சார் சிவமாம் தெய்வத்தின் மேல் தெய்வம் வேறில்லை" என்று சைவத்தின் மேன்மையைப் பாடிச்சென்றுள்ளனர். அரப்பா, சிந்துசமவெளி நாகரிகமும், பல தொல்பொருள் ஆய்வுகளும் சைவத்தின் பழமைக்குச் சான்று பகர்கின்றன. சங்கநூல்கள், "நீலமணிமிடற்று ஒருவன்" என்று குறிப்பிடுகின்றன. இவை தவிர அயல் நாடுகளிலும் சைவசமயம் வழக்கில் இருந்தமைக்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. தொன்மையும் மேன்மையும் மிக்க சைவசமய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட பெருமைக்குரியவர் காரைக்காலம்மையாரே! இவரைத் தொடர்ந்து கண்ணப்பர் தனது தூய பத்தித் திறத்தின் மூலமும், திருமூலர் தான் இயற்றிய திருமந்திரத்தின் மூலமும் சைவத்தை நிலைநாட்டினார். இவர்களுக்கு அடுத்த காலகட்டத்தில் தோன்றியவர்கள்தான் சமயகுரவர்களும் திருமுறை ஆசிரியர்களும். இவர்களும் தங்கள் பத்தித்திறத்தாலும் இனிய திருநெறிய தமிழ்ப் பாக்களாலும் இறைவனை வான்பழித்து மாண்புகச்செய்தவர்கள். நாயன்மார்கள் அறுபத்துமூவரும் சைவசமய வளர்ச்சிக்கு பெரும்பங்கு ஆற்றியவர்கள். பன்னிரு திருமுறைகளும் சைவசமயத்தின் கொள்கைகளைப் பறை சாற்றுவனவாக அமைந்துள்ளன. இவற்றின் சாரமாகவும் சைவத்தின் தத்துவப் பொருளை விளக்குவனவாகவும் பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்கள் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய சைவசமயம் இந்திய திருநாட்டில் மட்டுமல்லாது அயல்நாடுகளிலும் வழக்கில் இருந்து வருகின்றது. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களால் சைவம் அயல்நாடுகளில் வளர்க்கப்படுகிறது.

இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் பலர் புலம்பெயர்ந்து உலகின் பல நாடுகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இவர்கள் தங்கள் தாய்நாட்டையும் பண்பாட்டையும் விட்டுச் சென்றாலும் அதனை என்றும் மறவாதவர்களாய் கடைப்பிடித்து வருவதுடன் திருக்கோயில் அமைத்து திருநெறிய தமிழ்முறைப்படி வழிபாடுகள் செய்தல், ஆண்டுவிழாக்கள் எடுத்தல், சைவ மாநாடுகள் நடத்துதல் போன்ற பல்வேறு நிகழ்வுகளின் மூலம் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்து வருகின்றார்கள். அவ்வகையில் இலண்டனில் சிவத்திரு கருணைலிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் 13வது மேற்குலக சைவமாநாடு நடைபெறவுள்ளது. இவ்வமைப்பின் செயலாளராக சிவத்திரு கணேசமூர்த்தி இருந்து செயல்படுகின்றார். இம்மாநாடு அயல்நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களிடையே சைவத்தின் மேன்மையை எடுத்துரைக்கும் வகையில் அமையும் என்பது திண்ணம். இதற்குமுன் நடந்த பல மேற்குலக சைவமாநாடுகளுக்குத் திருப்பெருந்திரு அடிகள் பெருந்தகையும் நாமும் சென்றுவந்துள்ளோம். மிகச்சிறப்பான முறையில் அம்மாநாடுகள் நடத்தப்பெற்றன. அம்மாநாடுகள் போன்று இம் மாநாடும் அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. புலம்பெயர்ந்தவர்களாயினும் தங்கள் பண்பாட்டையும் வாழ்வியலையும் மறவாதவர்களாய் வாழும் லண்டன் வாழ் தமிழர்கள் நடத்தும் இம்மாநாடும், மாநாட்டு நினைவாக வெளியிடப்படும் மலர் சிறக்கவும், மாநாட்டுப் பணிகளில் முனைந்து செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அனைவரது குடும்பங்கள் சிறக்கவும் எல்லாம் வல்ல சாந்தலிங்கப் பெருமான் இன்னருளையும் அருள்மிகு அம்பலவாணப்பெருமான் தண்ணருளையும் திருக்கயிலாய மரபு மெய்கண்டார் வழிவழி பேரூராதினம் கயிலைக்குருமணி திருப்பெருந்திரு அடிகள் பெருந்தகையின் குருவருளையும் நினைந்து வாழ்த்தி மகிழ்கின்றோம்.

வேண்டுந்தங்களன்பு
மருதாசல அடிகள்

**நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சின் நீங்காதாள் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க**

சைவப் பெருமைத் தன்நாய கன்நந்தி
உய்ய வகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கம் சேர்ந்துய்ய
வையத் துள்ளார்க்கு வகுத்துரைத்தானே

பிரித்தானிய சைவத்திருக்கோயில்கள் ஒன்றியத்தின் 13ஆவது சைவ மாநாடு வருகின்ற 4, 5-09-2010 சனி, ஞாயிறு ஆகிய தினங்களில் இலண்டன் மாநகரில் நடைபெற உள்ளமை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

தாவரங்கள் செழிக்க வேருக்குத் தண்ணீர் ஊற்றவேண்டும். அதுபோல உலகம் செழிக்க உலகத்திற்கு ஆதாரமாக உள்ள சிவபெருமானுக்குப் பூசைகள் சிறப்பாக இயற்றப்பெறவேண்டும் என்று சிவமகாபுராணம் உரைக்கின்றது. எங்கும் அரன் நாமமே சூழ்ந்து வையகம் துயர் தீர்ந்து நிம்மதியும், மகிழ்ச்சியும் நிறைந்திருக்கத் திருக்கோயில் வழிபாடே உறுதுணையாகும்.

13ஆவது சைவ மாநாடு சிறப்பாக நடந்தேறி, சைவசமய வளர்ச்சிக்கான செயல் திட்டங்கள் பல உருவாக்கப்பெற்று, அவற்றின் மூலம் யாவருக்கும் இருமை வயங்களும், சிவபக்தி சிவஞானங்களும் சித்திக்க வேண்டுமென நமது வழிபடுகடவுளாகிய அருள்மிகு ஞானப் பெருங்கூத்தன் திருவடிமலர்களைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகின்றோம்.

பெறுநர்:
சிவத்திரு. V. கணேசமூர்த்தி அவர்கள்

நல்லை திருஞான சம்பந்தர்

ஆதீனம்

ஆசிச் செய்தி

நல்லூர் யாழ்ப்பாணம்
இலங்கை

அன்புசால் வெருந்தகையீர்,

பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியத்தின் பதின்மூன்றாவது சிறப்புச் சைவ மாநாடு நடைபெற இருப்பதனையிட்டு வெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

அகிலமெல்லாம் வியாபித்திருக்கின்ற ஆதியும் அந்தமில்லா எம்பெருமானுக்கு சைவப்பெருமக்கள் வாழும் இடம் எல்லாம் கோயில் அமைத்து வழிபாடாற்றி வருகின்றமை பெருமைக்குரியது. இவ்வண்ணம் பிரித்தானியாவிலும் அமைந்ததோடு நின்றுவிடாது அவற்றிற்கு ஒன்றியம் அமைத்து மாநாடு நடத்துவது போற்றுகிற குரியதாகும்.

இளைய தலைமுறையினருக்கு எமது சமய சம்பிரதாயங்களையும், கலாசார விழுமியங்களையும் எடுத்துச் செல்வதற்கு இவ்வாறான மாநாடுகள் பேருதவியாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உலகெல்லாம் பரந்துவாழுகின்ற சைவப் பெருமக்களுக்கு பெருமை சேர்ப்பதாக அமைகின்ற இம்மாநாடு சிறப்புற நடைபெற இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இம்மாநாட்டினை நடாத்துகின்ற பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியத்தினருக்கும், பிரித்தானியா வாழ் சைவப்பெருமக்களுக்கும் இறைவன் ஆசீர்வதிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்

சிவத்தை காட்டும் நியமநெறி முனிவர் ஸ்ரீமத் மௌன குமாரசுவாமித்தம்பிரான் சுவாமிகள்.

கட்டளை விசாரணை தருமையாதீனம் மௌனமடம்,
மலைக்கொட்டை, திருச்சி 2.

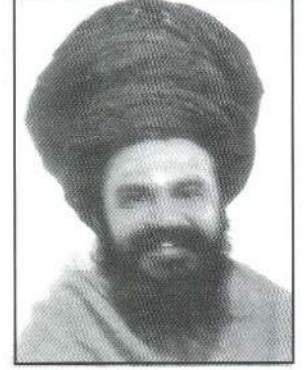
ஆதியானை அமரர் தொழப்படும்

நீதியானை நியமநெறிகளை

ஓதியானை உணர்தற்கு அரியது ஓர்

சோதியானைக் கண்டீர் தொழற்பாலதே

(அப்பர்)

கீதை என்றாலே வேதாந்தம் என்றும், இதெல்லாம் நமக்கு எங்கே புரியப் போகிறது என்றும், பின்வாங்குபவர்களும் இதனை நன்கு படிக்கலாம். சிவகீதை என்பது நம்மில் அநேகம்பேர் அறியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. ஸ்ரீமத் பகவத் கீதைக்கு முந்தையது சிவகீதை. ஸ்ரீராமருக்கு சிவபெருமான் சொன்னது சிவகீதையாகும். இராமரே அடுத்தபடியாக கிருஷ்ணாவதாரம் எடுத்த போது அருஜுனனுக்கு உரைத்த கீதை பகவத் கீதை. .

சிவகீதை இராமருக்கு சிவபெருமான் உபதேசிக்கும் போது கேட்டுக்கொண்டிருந்த கந்த பிரான் அதை பிறகு ஜனத் குமாரருக்கு உபதேசித்தார். ஜனத் குமாரர் அதை வியாசருக்கு உபதேசித்தார். வியாசர் சூத முனிவருக்கு உபதேசித்தார். சூதர் மற்ற முனிவர்களுக்கு உபதேசித்தார். இவ்வாறு குருபரம்பரையாக உபதேசிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது சிவகீதை. மகாபாரதத்தில் பகவத்கீதை இருப்பது போன்று பதிமபுராணத்தில் சிவகீதை இருக்கின்றது. பதிமபுராணம்தான் பதினெட்டு புராணங்களிலேயே மிகப் பெரிய புராணமாக இருந்திருக்கிறது.

சிவகீதை ஞானத்தைப் புகட்டுகிறது. ஞானத்தை இவ்வளவு இனிமையாக புகட்ட சிவபெருமானத் தவிர வேறுயாராலும் முடியாது என்றே தோன்றுகிறது. எந்த உபநிஷத்தும் இந்த அளவுக்கு எளிமையாக இல்லை. ஒருவிடயம் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்றால் அது அனைவருக்கும் புரியும் வண்ணம் எளிமையாக இருக்க வேண்டும் . சிவபெருமான் கூறியவற்றை முதலில் கேட்ட ராமர் மானிட அவதாரம் எடுத்த மகா விஷ்ணுவே அல்லவா! பகவானே ஆனாலும் மானிடரானாய் பிறந்தால் மாயை பற்றும் என்பதை விளக்கும் அவதாரமே ஸ்ரீராம அவதாரம். மாயையிலிருந்து விடுபட ஞானம் பெற வேண்டும். ஞானத்தை சிவகீதை தருகிறது. சிவபெருமானிடம் கீதை கேட்ட ராமர் அந்திரங்களை பெற்றுக்கொண்டு கீதையை தேடி கிளம்பினார். சிவாம்சமான நம் ஆஞ்சநேயரின் துணை பெற்று வெற்றியோடும் மனையாளோடும் அயோத்தியை அடைந்து ஆட்சி செய்தார். இகலோக வெற்றியையும் பரலோகவெற்றியையும் தருவது சிவகீதை. இந்த சிவகீதையை படித்தால் முயற்சி ஏதும் செய்யாமலேயே மனிதரின் மனம் பக்குவப்படும்.

சிவவெருமாள் பேருள்

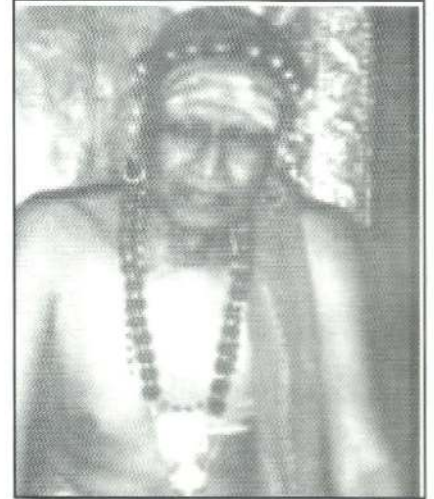
ஸ்ரீலக்ஷ்மி அருணகிரிநாத ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

292 ஆவது குருமகாசன்னிதானம் மற்றும் ஆதீனகர்த்தர் மதுரை ஆதீனம்
தெற்காவணி மூல வீதி, மதுரை - 625 001

மதுரை ஆதீனம்

ஆசீர்வாதம்

புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வரும் தமிழர்கள்,
தங்களின்பாரம்பரியத்தைக் கடைப்பிடித்து
வருவதோடு சமயம், பண்பாடு, வழிபாடு,
போன்றவற்றையும் பின்பற்றி வருகிறார்கள்.

சைவ நெறியை உலகெங்கும் பரப்பி வரும்
தமிழர்களின் பணி மேலும் சிறக்கவும் எல்லாம் வல்ல
திருச்சிற்றம்பல சிவவெருமானைப்
பிராத்திக்கின்றோம்

பதின்மூன்றாவது சைவமாநாடு சிறப்பாக நடைபெறவும் மக்கள்
ஒற்றுமையாக வாழவும், தொடர்ந்து சைவ மாநாடு நடைபெறவும் எமது
ஆசீர்வாதம்.

Thavathiru Kumaragurubara Swamigal
 HEAD OF THE MUTT
 Siravanapuram
KAUMARA MATALAYAM
 Chinnavedampatti (P.O.),
 Coimbatore - 641 006. Tamilnadu
 Phone : 0422 - 2666370, 98421 - 66373

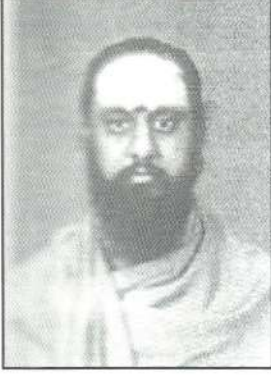
சுருவே துறை

www.Kaumaramutt.org

தவத்திரு. குமரகுருபர சுவாமிகள்
 மடாதிபதி
 சீரவணபுரம்
 கௌமார மடாலயம்
 சின்னவேடம்பட்டி (அஞ்சல்)
 கோயமுத்தூர் - 641 006. தமிழ்நாடு
 E-mail : Kaumaram_kguru@yahoo.Com.

வாழ்த்துரை

பிரித்தானியச் சைவத் திருக்கோயில் ஒன்றியம் கடல்கடந்த பிரித்தானிய நாட்டின் தலைநகரமாகி இலண்டன் மாநகரில் இயங்கிவரும் ஓர் ஒப்பற்ற சைவத் தொண்டு நிறுவனமாகச் சிறப்புடன் செயல்பட்டு வருவது பாராட்டிற்குரியது. பெரும்பாலும் ஈழத்தமிழர்களால் நிறுவப்பெற்று 1998 இல் போற்றுதலுக்குரிய திருப்பேரூராதினம் கயிலைமாமுனிவரால் தொடங்கிவைக்கப்பெற்ற முதலாவது மாநாட்டினைத் தொடர்ந்து ஆண்டு தோறும் மேற்கு உலகச் சைவ மாநாடுகளை நடத்தியும், திருமுறைகளையும் பயிலவாய்ப்பளித்தும், அனைத்துலகச் சைவ அருளாளர்கள், அறிஞர்கள் தம் பெருமையைப் பரப்பியும் அரிய சைவப் பணிபுரிந்து வருவதைப் பாராட்டுகிறோம்.

இலண்டன் மாநகரில் உள்ள ஆலயங்கள் எல்லாவற்றையும் இணைத்துச் சமயப் பணிகள் தொய்வில்லாமல் நிறைவேற ஆவன செய்யும் ஒன்றியத்தின் தொண்டு காலத்தாலும் இடத்தாலும் மிக இன்றியமையாத ஒன்று ஆகும். இப்போது தன் பதின்மூன்றாவது ஆண்டு விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடும் ஒன்றியமும், இதனைச் சிறப்புற நடத்திவரும் அமைப்பான அன்பர்கள் அனைவரும் நம்செந்தில்மேய வள்ளி மணவாளனின் திருவருளாலும், ஆணவத்தை அடக்கி ஆன்மலாபம் அருளும் குருவருளாலும் எல்லாச் சிறப்புகளையும் பெற்று நீடித்து வாழ எம் குருநாதரின் திருவடிகளைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகின்றோம்.

சைவமும் தமிழும் தழைத்தினி தோங்குக

சுவாமிநாதர்
 குமரகுருபரர்

SHREE GHANAPATHY TEMPLE

125 – 133 Effra Road, London SW19 8PU

Tel: +44 (0)20 8542 2267 / 8542 7482

www.ghanapathytemple.org.uk

ஆசிச்செய்தி

சைவம் என்பது சிவசம்பந்தமுடையது. சிவனை முதற் கடவுளாக கொண்டது. சிவம் என்பது அன்பின் வடிவம். சைவ சமயம் அன்புச் சமயம். பிற மதத்தையும் அன்பினுள் தழுவி நிற்பது. அதே போன்று சைவத்தோடு இணைந்த செம்மொழி தமிழ் மொழியாகும். அமிர்தமான அன்பு மொழியாகும். சிவம், சைவம் தமிழ் இவை மூன்றும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்தவை. அகர உயிர் பதியையும் உயிர் மெய் பசுக்களையும், மெய் பாசத்தையும் அறிவிக்கின்ற மொழி தமிழ். தமிழனாக சைவ சமயத்தை சார்ந்து பிறந்த நாம் மிகப் பேறுபெற்றவர்கள். ஏனெனில் சைவ சமயம் அருமையும் எளிமையும் உடையது. அதில் உள்ள உண்மைகள் எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ள கூடியது. முடிந்த முடிவான சைவ சித்தாந்தம் எனப்படுவது சிவம். சைவம், தமிழ் இவற்றின் சிறப்பை இளம் பிராயத்தினிடையே உணரவைக்கவேண்டிய பொறுப்பு மேலை நாட்டில்வாழும் பெரியோர்களுக்கு ஏற்பட்டதின் காரணமாக ஆரம்பிக்கப் பட்டதே இலண்டன் சைவ மாநாடு. திருவாளர். சி. இரத்தினசிங்கம் அவர்களோடு பெரியோர்கள் ஆலய அறங்காவலர்கள் இணைந்து ஆரம்பித்த சைவ மாநாடு ஒவ்வொரு வருடமும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது என்பது கண்கூடு. இம் முன்னேற்றமே இதை ஆரம்பித்தவர்களுடைய கனவு. அதை நனவாக்கிய பெருமை தொடர்ந்து சைவ மாநாட்டை தவறுது நடாத்தி வருகிற பெரியோர்களையே சாரும். தவிர ஆலயங்களிலும் சமயம் தமிழ் வகுப்புகள் நடாத்தி சகலகலா வல்லுனர்களாக சிறார்களை உருவாக்கியும் வருகின்றனர். எங்கள் ஆலயத்திலும் சமய தமிழ் பண்ணிசை இசைவாத்திய கர்நாடக சங்கீதம் நாட்டியம் என பல்வேறு கலை வகுப்புகள் நடைபெற்று வருகிறது. இதில் பயிலும் மாணவர்கள் தம் திறமைகளை காட்டி சைவ மாநாட்டில் சான்றிதல்களை பெறுகிறார்கள்.

இவை இளம் சந்ததியினருடைய மனம் சிதறாமல் ஆன்மீகத்திலும் ஒழுக்கத்திலும் சிறந்து விளங்க துணைபுரிகின்றன.

ஆவ்வகையில் இவ்வருடம் சைவ மாநாடு எல்லா சிறப்பும் பெற விம்பிள்டன் விநாயக பொற்பாதங்களை வணங்குகிறோம்.

பிரதமகுரு.சிவசிரீ. நா.விக்கினேசுவர குருக்கள்

விம்பிள்டன் விநாயகர் கோயில்

Love is God

LONDON SIVAN KOVIL TRUST**இலண்டன் சிவன் கோயில் அறக்கட்டளை**

Charity Registration No. 1051516

4a, Clarendon Rise, Lewisham, London SE13 5ES

Tel: 020 8318 9844

Fax: 020 8318 2108

ஸ்ரீ கருணாகர விநாயகர் துணை

வித்யா பூஷணம், குருமணி, சிவாகமரத்தினம் ஜோதிடகணிதர், ஆசிரியர்
 சிவஸ்ரீ. சபா. மகேஸ்வரக்குருக்கள். B. A(Cey)
 (பிரதம சிவாச்சாரியார்)
 Siva Sri. Saba. Maheswara Kurukkal B.A (Cey)
 (Chief Priest)

ஆசிபுரை

அகிலபுவன நாயகராக விளங்கும் எம்பிரான், சிவபிரானது திருவருளை முன்னிட்டு எதிர்வரும் புரட்டாதித் திங்கள் 4ம் 5ம் திகதிகளில் சைவத் திருக்கோயில் ஒன்றியத்தின் பதின்மூன்றாவது சைவமாநாடு நடைபெறவிருப்பதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறோம். எமது பாரம்பரிய பொக்கிஷங்களாகிய சமயம், மொழி, கலை, கலாசாரம், பண்பாடு என்னும் ஐவகை நெறிகளும் இவ்வுலகில் காலம்காலமாகப் போற்றப்பட்டு வாழவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையை மனதிலே எண்ணியும், சைவ ஆலயங்கள் அனைத்திலும் நடைபெறகின்ற விசேஷ தினங்கள் விரதங்கள் யாவும் ஒரேதினத்தில் நடைபெறவேண்டும் என்ற நோக்குடனும், பஞ்சாங்கத்தில் குழப்பங்கள் இருக்கக்கூடாது என்ற அடிப்படை சிந்தனையுடனும் சைவத்திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் என்னும் நிறுவனம் இலண்டனிலுள்ள ஐந்து ஆலயங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு இயங்கி இன்று மேலும் ஆலயங்களைச் சேர்த்து இம்மாநாட்டினை நடத்துகின்றது. ஆதீனங்களும், அறிஞர்களும் இங்கு ஒன்று கூடி வழங்கவிருக்கும் அருளுடன் கூடிய விரிவுரைகள் ஆன்மிக வழிகாட்டலுக்கும் அறிவு வழிகாட்டலுக்கும் ஒரு வித்திடுவது போன்று இம்மாநாடு அமைகிறது. இளம் சிறார்களிடையே எமது பாரம்பரிய பொக்கிஷங்களை அறிய வைத்து அவற்றை நிலைநிறுத்தி அழியவிடாமல் பாதுகாக்கின்ற பெரிய பொறுப்பினை இம்மாநாடு அவர்களிடம் கொடுக்கின்றது. எனவே எல்லா வகையிலும் சிறப்பாக நடைபெறவிருக்கும் சைவ மாநாடு வெற்றி பெறவும், மென்மேலும் பயன் தரக்கூடிய பல மாநாடுகள் நடைபெறுவதற்கு இறைவனது திருவருள் துணைபுரிய வேண்டும் எனவும் இலண்டன் லூயிஷாம் பகுதியில் சிவபுரம் என்னும் புண்ணிய ஷேத்திரத்தில் கோயில் கொண்டருளி அருளாட்சிபுரியும் ஸ்ரீ அபிதகுஜாம்பாள் சமேத ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரப் பெருமானது பாதக்கமலங்களை வணங்கி எமது சைவசமயம் கூறும் சமய நெறிகள் உலக அமைதியைத் தர வேண்டுமென நினைத்து எல்லோருக்கும் எமது நல்லாசியைக் கூறுகிறோம்.

இன்பமே தூழ்க! எல்லோரும் வாழ்க!!

வணக்கம்

சிவஸ்ரீ. சபா. மகேஸ்வரக்குருக்கள்.

Love is God

LONDON SIVAN KOVIL TRUST

இலண்டன் சிவன் கோயில் அறக்கட்டளை

Charity Registration No. 1051516

4a, Clarendon Rise, Lewisham, London SE13 5ES

Tel: 020 8318 9844

Fax: 020 8318 2108

Board of Trustees:**President:**

Dr. T. Sriskandarajah

Vice President:

Dr.(Mrs.) V.M.Karunaharan

Secretary:

Mr. K.V.Kanesamoorthy

Asst Secretary:

Mr. V.Krishnanandharaj

Treasurer:

Mr. T.Arulthas

Asst Treasurer:

Mrs. V.Gengatharan

Building & Finance.**Sub Committee Chairman**

Dr. S.Rajasundaram

Community Service.**Sub Committee Chairman**

Dr. S.Somasegaram

Cultural Activity**Sub committee Chairman**

Mr. S.Yogarajah

Dr. S.Navaratnam

Dr. S.Sivathasan

Mr. N.Sivasubramaniam

Mr. S.Sukumar

Mr. S.Parameswaran

Mrs. R.Sritharan

Mr. S.Suthakaran

Bankers:

1. Barclays Bank plc
Dartford Branch
2. Lloyds Bank plc
Billericay Branch
3. Natwest
Kingston Upon Thames

Auditors:B.W.Chatten
Brentwood**Solicitors:**

Nathan(KP) & Co

I am humbled and blessed to be able to provide this message for the 'Thirteenth Saiva Conference' on behalf of the London Sivan Kovil Trust.

By the grace of Lord Shiva we are progressing well with the reconstruction of the London Sivan Kovil at 4A Clarendon Rise, London SE13 5ES. The Lord has given His Divine blessing to carry out this auspicious task so that we can better serve the Lord and His devotees. It is with similar intent that the first annual Saiva Conference was introduced. The aim of the Conference was to provide Saivites and all those interested an opportunity to learn more about Saivism, its teachings and history.

Over the last 13 years, we have witnessed a continual rise in awareness and proactive interest in Saivism. The unity of the long established Saiva temples in London have helped to facilitate the rise in awareness and understanding by providing an official forum to discuss the Saiva principles and how they can be applied to our daily lives.

Since inception, the Saiva Conference has succeeded in inviting many great spiritual figures from the revered Adheenams in India and Sri-Lanka and spiritual leaders across the world. Many of us who have been attending the Saiva Conference over the years have been truly blessed to be in the presence of these great Saiva Gurus. It is vital that we give people in this country an opportunity to listen and be inspired by these living Saints.

The Saiva Conference continues to provide the opportunity for the Youth to participate in Pann Isai and Tamil speaking competitions. This provides an opportunity for the children to participate and actively learn more about Saivism. It is of paramount importance that we focus on the Youth, and try to give them the best chance to learn and be exposed to the Saiva teachings.

Whilst some progress has been made in terms of supporting young children we still have plenty of work to do to help young adults and middle aged Saivites who possibly require more guidance and help regarding Saivism. It is for us to give people as many opportunities to understand Saivism and the wisdom articulated by the Saiva saints. If the elder generations have a greater clarity of understanding and practise the Saiva principles in their daily life, there is a greater likelihood that the younger generations will have a greater exposure.

I am confident that the Conference will take another step forward in spreading the wisdom and teachings of Saivism.

Dr.T.Sriskandarajah, B.Sc.(Hons), Ph.D.,C.Eng., FIMarE
President of LSKT

OUR SERVICES: Temple Activities - Meditation - Library - Community Hall for Social Activities, Weddings and Cultural functions - Free Education for Language, Music & Culture - Funeral Religious Services.

EXECUTIVE COMMITTEE**Chairman**

Mr.S. Karunalingam

Vice Chairman

Mrs S. Kanesharajah

Secretary

Mr.S. Sivakumaran

Joint Secretary

Mr.S. Shanmuganathan

Treasurer

Mr.T. Joganathan

Asst Treasurer

Mrs.S Sundaralingam

Elected Comm. Member

Mrs.S. Jaijam

BOARD OF TRUSTEES**Chairman**

Mr. T. Thevaraajan

Secretary

Mr. S. Sri Rangan

Mr. Pon Theivendram

Dr. V. Paramanathan

Mr. S. Abayalingam

Mr. R. Kanesharajah

Mr. S. Premachandra

Dr. A. Thevasagayam

Solicitor

Mrs. G. Kathirgamanathan

72 Chestnut Drive

Pinner, Middlesex

HA5 1LY

Accountants

TAMSONS

177, Kingsley Road

TW3 4AS. Hounslow,

Middlesex

"Ammanai Saran Addainthal Athika Varamperalam"
SHRI KANAGATHURKAI AMMAN (HINDU) TEMPLE TRUST
 5, CHAPEL ROAD, LONDON. W13 9AE. TEL: 0208 - 810 0835
 Founded on 10-08- 1991 Charity No: 1014409 0208 - 840 0485
 www.ammanealing.com Email: info@ammanealing.com

அறங்காவற் சபைத் தலைவரின் வாழ்த்து

1991ல் ஆரம்பமான கனகதுர்க்கையம்மன் அறக்கட்டளை இன்று பாரிய பணிகளைச் செய்துள்ளது. பொதுமக்களிடம் ஆலயத்தை நடாத்தும் பணியை ஒப்புவித்தது எமது முதற்பணியாகும். இதனால் ஆலயம் சிறப்படைந்தது. ஆலயம் சிறப்படைந்ததினால் தாயகப்பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அச்சேவை தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது.

இலண்டன் மாநகரில் உள்ள சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் உருவானதிற்கு எமது ஆலயமும் காரண கர்த்தாவாகின்றது. இது நம் ஆலயப்பணிகளுள் ஒன்றாக அமைந்திருக்கின்றது. சைவத் திருக்கோயில் ஒன்றியம் செய்திருக்கும் பாரியப்பணிகள் மிகவும்மகத்தானவை. அதன் பணி தொடரவும், பதின்மூன்றாவது சைவ மாநாடு சிறப்படையவும் வாழ்த்துகிறேன்.

து.தேவராஜன்

தலைவர் அறங்காவற் சபை

EXECUTIVE COMMITTEE**Chairman**

Mr.S. Karunalingam

Vice Chairman

Mrs S. Kanesharajah

Secretary

Mr.S. Sivakumaran

Joint Secretary

Mr.S. Shanmuganathan

Treasurer

Mr.T. Joganathan

Asst Treasurer

Mrs.S Sundaralingam

Elected Comm. Member

Mrs.S. Jaijam

BOARD OF TRUSTEES**Chairman**

Mr. T. Thevaraajan

Secretary

Mr. S. Sri Rangan

Mr. Pon Theivendram

Dr. V. Paramanathan

Mr. S. Abayalingam

Mr. R. Kanesharajah

Mr. S. Premachandra

Dr. A. Thevasagayam

Solicitor

Mrs. G. Kathirgamanathan

72 Chestnut Drive

Pinner, Middlesex

HA5 1LY

Accountants

TAMSONS

177, Kingsley Road

TW3 4AS, Hounslow,

Middlesex

*"Ammanai Saran Addainthal Athika Varamperalam"***SHRI KANAGATHURKAI AMMAN (HINDU) TEMPLE TRUST**

5, CHAPEL ROAD, LONDON. W13 9AE.

TEL: 0208 - 810 0835

Founded on 10-08- 1991 Charity No: 1014409 0208 - 840 0485

www.ammanealing.com

Email: info@ammanealing.com

**நிர்வாக சபைத்
தலைவரின் வரழ்த்து**

எங்கள் ஆலயம் இருபது வருடங்களைக் கடந்து நிற்கின்றது. இந்த இரண்டு தசாப்தங்களிலும் ஆலயம் செய்திருக்கின்ற மக்கள் சேவையைப் பெருமையுடன் நினைத்துப் பார்க்கின்றோம். பெருமையாக நினைக்கின்றபோது இரண்டு சக்திகளுக்கு தலைவணங்குகிறோம். முதலாவதாக திகழ்கின்ற சிவசக்தி, அடுத்து வருவது அடியார்கள் சக்தி. இந்த இரண்டு சக்திகளும் பின்னிப்பிணைந்திருப்பதால் தான் தாயகம் நோக்கிய எமது செயற்பாட்டை மிக தீவிரமாக்கி, அதன் வாயிலாக அளப்பரிய சேவைகளை ஆலயம் ஆற்றி வருகின்றது.

எமது சேவைகளைக் கணினி ஊடாகவும் ஊடகங்கள் மூலமாகவும் பதிவுசெய்து மக்கள் பார்வைக்கு விட்டிருக்கிறோம். கொடிய யுத்தத்தினால் கடுமையான பாதிப்புக்குள்ளாகி தத்தம் உறவுகளையும் இழந்து நிற்கதியாக நிற்கின்ற எமது தொப்புள் கொடி உறவுகளுக்கு நாங்கள் செய்யப்போவதென்ன? இக் கேள்வி நெஞ்சில் ஓர் முள்ளாக என்னை நெருடுகின்றது. இந்த மக்களுக்கான சேவையை நாங்கள் விரைவு படுத்த வேண்டும். இவர்களுக்கான ஒரு புதுவாழ்வை அமைத்துக்கொடுக்க ஆன்மீகத்தின் பெயரால் நாங்கள் ஒன்றிணைய வேண்டும். மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அரசாங்கமே எம்மக்கள் மீது கொடிய யுத்தத்தினை முனைப்படுத்தி நிற்கிறது. பேரழிவு இன்னமும் தொடர்ந்து நிகழாதிருக்கவும் மக்களை பாதுகாக்கவும் புத்துலகத்தைப் படைக்கவேண்டும். சைவ மாநாடு சிறப்படைய வாழ்த்துகிறேன்.

புதியதோர் உலகம் செய்வோம் கெட்ட போரிடும் உலகை வேரோடு சாய்ப்போம்

சொ.கருணைலிங்கம்

தலைவர் நிர்வாக சபை

SORNA KAMADZI AMMAN TEMPLE**அருள்மிகு சொர்ண காமாட்சி அம்மன் ஆலயம்**

Unit, 1B Stephensonway
Three Bridges
Crawley
West – Sussex RH10 1TN
Tel: 01293619918 / 07930494499

மலர்மிசை ஏகினான் மாண்டி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடு வாழ்வார். என்ற குறளுக்கிசைய மலர் போன்ற இறைவன் இறைவியைத் தொழுகின்றவர்களது வாழ்வு வளம் மிகுந்து வரும். இதற்கமைய லண்டன் மாநகரின் தெற்குப் பகுதியிலே “குறோளி வாழ்மக்களால் சீரும் சிறப்புமிக்க சொர்ணகாமாட்சி அம்மன் ஆலயம் ஸ்தாபிகப் பெற்றது.

2002ம் ஆண்டு ஆவணித்திங்களில் மூன்று திருவுருவப்படங்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, படிப்படியாக வளர்ந்தோங்கி 2009ம் ஆண்டு தைப்பூசத்திருநாளில் அன்னைக்கு மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அதனைத்தொடர்ந்து அதே ஆண்டு ஆடி மாதம் கொடியேற்றத்திருவிழா, சித்திரைத்தேர் பவனியும் ஒருங்கே சிறப்புற நடந்தேறிய நிகழ்ச்சி இந்தக் கோயிலுக்கே ஒரு தனிச்சிறப்பு.

ஆரம்பத்தில் கர்ப்பக்கிர அம்மன், விநாயகர் முருகன், வள்ளி தெய்வானை சகிதம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு பின்னர் ஓர் குறுகிய கால எல்லைக்குள் சகல பரிவார மூர்த்திகள், கொடித்தம்பம், சித்திரத்தேர் எல்லாம் ஒருங்கே நிறைவு பெற்றதற்கு நாம் ஒருகணம் காலஞ் சென்ற பிரதமகுரு சிவஜீசாமி சுந்தரேஸ்வரக்குருக்கள் ஐயா அவர்களையும் பிரார்த்திக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

சொர்ணம் என்பதன் ஒருபொருள் அழகு அல்லது தங்கம் என்பதற்கமைய மூல அம்மன் சொர்ண காமாட்சியாக அருள்பாலித்துக் கொண்டிருப்பது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். அம்மனின் அருள் பல கோடி அவற்றுள் மக்கட்பேறு இல்லாதவர்களுக்கு மழலைச்செல்வம், குடியுரிமை அற்றோர்க்கு நிரந்திர வதிவுரிமை போன்ற அற்புதங்கள் நேரில் அறிந்தவை.

இவ்வருடம் ஆடி 10ம் திகதி இரண்டாவது மகோற்சவம் தற்போதைய பிரதம குரு திரு சிவருபன் குருக்கள் தலைமையில் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி ஆடி 18ம் திகதி தேர்பவனியும், 19ம் திகதி தீர்த்தோற்சவமும் வெகு சிறப்பாக இனிதே நடந்தேறியது. மக்களின் வருகை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்த வண்ணம் இருக்கிறது. சகல மக்களும் இன்புற்று வாழ அம்மனின் அருட்கடாட்சம் பெறுவோமாக.

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடி சேரா தார்

2010ம் ஆண்டு புரட்டாசி 4ம், 5ம் திகதிகளில் நடைபெற இருக்கும் லண்டன் சைவ மாநாடு சீரும் சிறப்புடன் நடைபெற குறோளியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சொர்ணகாமாட்சி அம்மனை குறோளி வாழ் சைவப் பெருமக்கள் வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

நன்றி
வணக்கம்

Aum Muruga
BRITANIA HINDU (SHIVA TEMPLE TRUST)
ESTABLISHED 1974, REGISTERED CHARITY NO: 269067
HIGHGATEHILL MURUGAN TEMPLE

200A, Archway road, London N6 5BA Tel:020 8348 9835 Fax: 020 8482 6508

Email: admin@highgatehillmurugan.org

Website highgatehillmurugan.org

Board of Trustees

Chairman

Mr.A.Vairavamoorthy

Secretary

Mr.K.Nagarajah

Treasurer

Mr.K.Nithiananthan

Dr. V.P.Narayana Rao

Mr.K.Ranganathan

Mr.S.Sothilingam

Mr.S.M.Srikantha

Advisory Council

Mr.A.Vairavamoorthy

Secretary

Mr.M.Perinpanathan

Temple Adminst:

Manger

Mr.K.Nagarajah

Bankers:

Nat West Bank Plc

Barclays Bank Plc

State Bank Of India

Solicitors

M/S Wimal & Co

ஓம்

சிவமயம்

பிள்ளையார் துணை

சைவநெறியும் உலக அமைதியும்

வாழ்த்துச் செய்தி

அ.வயிரவமுர்த்தி

திருச்சிற்றம்பலம்

இவ்வுலகில் வாழும் சகல ஜீவராசிகளும் இறைவனின் படைப்பே. இவ்வுயிரினங்களுக்கு திங்கு விளைவிக்காது, தம்முயிர் போல் மன்னுயிர் அனைத்தையும் பேணுவதே சைவ சமயத்தின் நுண்பொருளாகும். மக்களின் துயர்துடைக்கும் ஆக்கப்பணிகளிலும், ஆன்மீக பணிகளிலும், அறிவு எழுச்சி தரும் கல்விப்பணிகளிலும், சமுதாயத்தின் நலன் காக்கும் தொண்டுகளிலும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வரும் சைவ ஒன்றியம் தனது பன்னிரண்டாம் ஆண்டு மகாநாட்டை, 'சைவ நெறியும் உலக சமதானமும்' என்ற தலைப்பின் கீழ் கொண்டாடுவது சாலவும் கிறந்தன்றோ. சகல உயிரினங்களும் இறைவனின் அருட் குழந்தைகள் என்றுணர்ந்து அவ்வுயிர்களைப் பேணிக் காப்பதால் இறைவனின் பேரருளை பெறலாம் என்பதை, உலகில் உள்ள சகல மதத்தினரும், உலகில் அனைத்து மொழிகளை பேசும் மக்கள் வாழும் இலண்டன் மாநகரில், அவர்கள் சைவசமயநெறியை உணரும் வண்ணம், இங்கு இச் சைவ மகாநாடு நடைபெறுவது சாலவும் கிறந்ததே. இத்தகைய ஆன்ம நேயப்பணியின் ஒருமைப்பாட்டுணர்வு உலகமெல்லாம் தழைத்தோங்கி, பரந்த உலகெல்லாம் சைவநெறியுடன் உலக சமாதானமும் நிலைத்து நிற்க சைவ ஒன்றியம் வருடம் தோறும் உலகத் தமிழ் அறிஞர்களை வரவழைத்து எடுத்துவரும் நற்பணி பாராட்டுக்குரியதே.

தாய் மண்ணில் வாழும் தமிழ் மக்களின் எத்தனையோ இடர்கள், இழப்புக்களை, அவலங்களை இந்த மண்ணில் வாழும் சைவமக்கள் கண்டும், கேட்டும், மனவேதனைப்பட்டு அவர்கள் வாழ்வு மலராதவென்று ஆதங்க கண்ணீர் வடிக்கும் சைநெறி நிற்கும் மக்கள் உலக சமாதானத்தை யாகீப்பதில் தவறு ஏதும் இல்லையே. அந்த பெரிய இழப்புக்கள் மத்தியிலும், சைநெறியையும், உலக சமாதானத்தையும் விரும்பி நிற்கும் சைவ ஒன்றியம், தன் இனம், சமூகம் சார்ந்த ஆக்கப் பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்தி, தாய் மண்ணில் வாழும் தம் இனத்திற்கு ஒரு கலங்கரை விளக்காக திகழ்வது பெருமைக்குரியதன்றோ.

இந்த நூற்றாண்டில் வளர்ந்து வரும் பௌதிக விஞ்ஞான அறிவு, அது மனித வாழ்க்கைக்கையின் பொருளாதார மேன்பாட்டிற்கு உலகமெல்லாம் அளித்து வரும் பங்கும் மறக்கமுடியாத உண்மைகளாகும். இந்த மண்ணில் மனிதன் இயந்திர வாழ்க்கைக்கு அடிமையாக தன்னை பழகப்படுத்தும்

இயல்பு உண்டாவது உண்மை. இன்று மனித உறவுகள் நகீந்து வருவதை கண்கூடாக காணக்கூடியதாகவுள்ளது. மனித வாழ்வில் இனிமை சேர்க்கும், அன்பு, பொறுமை, இன்சொல், பண்பு, கருணை, பணிவு போன்ற குணங்கள் அருகி வருகின்றன. இவ்வரிய பண்புகளை பேணிக்காக்க சைவ ஒன்றியம் தன் பணியை செய்து வருகிறது.

சைவசமய நெறிமுறை எத்தனை பழமையானதும், மனித உள்ளங்களில் நிலைத்து நிற்கும் அழியாத சமயமாகும். இது மக்கள் வாழ்கையோடு ஒன்றிக் கலந்த உயர்ந்த பண்பாடாகும். இன்று நாம் வாழ்கையில் காப்பாற்றும் தமிழர் பண்பாடும் அதனோடு ஒட்டி இரண்டறக் கலந்த சைவநெறியையும் காப்பாற்றி புலம் பெயர்ந்த மக்கள் மனத்தில் விளைத்து, அதை வேருன்றி தழைக்க வைத்து எதிர்காலச் சந்ததியினர், அவற்றை போற்றி, அதன்படி வாழ வைப்பதே இந்த வைசமகாநாட்டின் நோக்கமாகும். சைவ ஒன்றிய ஆலயங்கள் யாவற்றிலும், மனித உள்ளத்தை பண்படுத்தி மனித நேயத்தை வளர்க்கும், சமயப்பணிகளிலும், சமய வகுப்புக்கள் நடாத்தி வருவது போற்றத்தகுதியான ஒரு செயலாகும். சைவ சமயத்தின் உயர் பண்புகளையும், எல்லா உயிரினங்களிடத்தும், இறைவனைக் காணலாம் என்றும் அறுபத்தி மூன்று நாயன்மார்களின் வாழ்கையும் வரலாற்றையும் நாம் அவர்களுக்கு கற்பிக்க வேண்டும்.

இறைவனை அடைவதற்கு பல நெறிகள் உண்டு. இசைவழியே இறைவனை அடைதவர்கள் எங்கள் சமய சாரியர்கள். பக்தி மார்க்கத்துக்கு மிகச் சிறந்தது இசையே. இதை அருணகிரி நாதர், 'நாதபிந்து கலா=ப நமோ நம்' என்கிறார். அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழில், வேதத்திலுள்ள நுண்பொருட்களும், ஓசை நயங்களும், தாளகதிகளும் அடங்கியுள்ளன. செந்தமிழையும், பக்திநெறியையும் பாரெங்கும் பரவச் செய்த, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த முதல் மூன்று திருமுறைகளிலும், இருபத்தி இரண்டு பண்கள் உள்ளதை நாம் காணலாம். அதர் தமிழ் மொழி தழைக்கவும், முத்தமிழில் உறைந்து கிடக்கும் இசைதமிழ்முக்கு செய்ய அரிய தொண்டாகும். இதே போல் அப்பர் சுவாமிகள் 'ஓசை ஒலியெல்லாம் ஆனாய்' என இறைவனைப் பாடி மகிழ்கிறார். இதை போல் இறைவன், 'எழிசையாய் இசைப்பயனாய்' இருக்கிறான் என்று சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் எமக்கு உணர்த்துகிறான். கடவுளிடம் மனிதரையும். மனிதரிடம் கடவுளையும் ஒன்ற வைக்கும் பெரிய சக்தி இசைக்கு உண்டு. மனிதனுக்கு கடவுள் கொடுத்த சிறந்த கொடை இசையாகும். இசை மூலம் இறைவனை அடையலாம் என்பதை இவ்வடியவர்களின் வாழ்க்கை நெறி எமக்கு போதிக்கும் பாடமாகும். இதனால் அன்றோ இறைவனை 'நாதப் பிரமம்' என்பர்.

எனவே சைவ ஒன்றிய ஆலய வழிபாட்டு முறைகளில் இசைக்கு முதலிடம் அளித்து வருவது போற்றத்தகுதியானதாகும். இதை விட தேவார திருவாசங்களை இளம் தலைமுறையினர் பண்ணோடு ஓதும் வகையில் வகுப்புக்கள் நடாத்தி வருவதும் பெருமைக்குரியதாகும். மேலும் இசைத் துறையில் புகழ்பெற்ற கலைஞர்களை வரவழைத்து கர்நாடக சங்கீதத்தையும் வளர்த்து வருகிறார்கள். சைவ ஒன்றியத்தின் தலைக் கோயிலாக விளங்கும் கைகேற் உயர்வாசற் குன்று முருகன் ஆலயம், இந்த மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ இளம் சமுதாயதாரிடம் சைவநெறியும் மனிதநேயமும் வளர்ந்து, உலக அமைதியைப் பேணும் பணிகளில் தம்மை இடைவிடாது =விரமாக அர்ப்பணித்து, ஆக்கப் பணிகள் புரிந்து வருவது பெருமைக்குரியது.

எனவே சைவமக்களின் வாழ்வியலுக்கும், ஆன்மீக நெறிக்கும் வழிகாட்டும் இந்த இலண்டன் பன்னிரண்டாம் சைவமாநாடு அமைந்து, தரணியெங்கும், சைவநெறியும், தமிழ் மொழியும், தமிழர் பண்பாடும் தழைத்து நிற்க உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

‘மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்’
உயர் வாசல்குன்று முருகன் ஆலய தேவஸ்தான அறங்காவலர் அறக்கட்டளை

சித்தி விநாயகர் தேவஸ்தானம் Sithi Vinayagar Thevesthanam

Charisma Building, 59B Rear of Station Road, Harrow, Middlesex HA1 2TY

Saivism and Hinduism in the Western World

Our Hindu Religion is obviously called Hinduism. It is so vast and varied, that its literature and manuscripts are quite complex to understand.

However, as a basic, fundamental and simple fact, is that, it is just Worship, Devotion to God and Prayer. Hinduism caters for all Hindus at all levels of spiritual development. Hinduism is also known as “Sanathana Dharma” which means Universal Right Conduct. Hinduism accepts all other religions as the same and gives them equal status.

Prayer and Worship:

This basically means offering our Divine love to god in the name and form that we worship. This is called Bhakthi Yoga. The other two forms are Gnana Yoga and Karma Yoga.

Saivism means, those who worship God Shiva. However Saivites also worship God Vishnu, God Ganesh, Goddess Parvathi, the Sun God -Surya and God Muruga. These six main gods and goddesses form the religion of Hinduism. The Hindus also worship the nine planets (called Navagrahas). Hence, we are Saivites but we all united as Hindus.

How do we promote Hinduism and Saivism

We Saivites, let us say all Hindus, must practice our religion better and better. We must practice our religion more and more with sincerity and faith and reach God and merge with god. We Human Beings, and in fact all living and non living things, came from God and by performing Dharma, we must merge in god. It is only those human beings who had realised god can promote the Hindu religion (called the Jeevan Muktas).

Hindus Living in the Western World.

There had been a significant influx of Hindus to the western world during the past fifty years or so. Unlike in India and Sri Lanka, here we had no temples in these western countries for Hindus to worship. However our devotees had formed their own groups and had built many Hindu Temples. This required a lot of Devotion, Sacrifice, Courage and Determination. What we find today, is that, this had been a success and we would hope that it continues like this in the future.

Focus on Young Children of Hindu Devotees living in the Western World.

We hope the Hindu devotees, living in the west, are bringing up their children in their homes by practising their Hindu religion and also speaking the “Birth Language”. Hinduism is taught as theory at schools in UK, as one of the major religions. However, Hinduism must be practiced by their Parents and Children at Home. Hence by praying and worshipping together, the family will feel the effect of prayer and get the blessing of the God and Goddess.

Lord Shiva is a living, vibrant, all pervading god. Lord Shiva is Auspiciousness, Beauty, Purity, Serenity and Absolute Universal Consciousness. Lord Shiva and Parvathi can be easily pleased by sincere prayer and devotion. Lord Shiva is Pure and Divine Love.

The devotees of our Sri Sithi Vinayagar Temple _ Harrow, bless The Federation of Saiva (Hindu) Temples (UK) for its success and progress.

Dr. P. Ragunathan.

On behalf of Sri Sithi Vinayagar Thevasthanam.

President:
Dr. P. Regunathan

General Secretary:
Mr. K. Kumarathan

Treasurer:
Mr. K. Gengatharan

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் (UK)

“சைவசமயக் கருத்துணர்வினூடாகச் சமூகசேவை”

அருள்மிகு ஸ்ரீ சிவகாமி சமேத சிதம்பரேஸ்வரர் சந்நிதி

Saiva Munnetta Sangam (UK)

“Community Service Through Hindu Concern”

2 Salisbury Road, Manor Park, London E12 6AB. Tel : 020 8514 4732 Fax: 01268 561805

Registered Charity No: 292085 www.saivamunnettasangam.com

பதின்முன்றாவது சைவ மாநாடு சிறப்பாக நடைபெற எமது வாழ்த்துக்கள்

Vice Patrons

Dr. (Mrs) Indra.Sivayoham
Dr.V.Balasegaram
Mr. R. Pathmanathan

33rd Year Management Committee

President & Trustee

Mr. V. C. Vamanananthan
0208 220 3810

Vice President & Trustee

Mr. S. Thamboo
01689 85739

General Secretary & Trustee

Mr. D.Rabindramohan
020 8504 9353

Treasurer & Trustee

Mr. V. R. Ramanathan
01268 766624

Trustees

Mr.S. Balasingham
Mr. W. Nagarathnam
Mr. G. Parameswaran
Mr. C. Sithamparapillai
Mrs. P.Uthamakanan

Building Project Secretary

Mr.V. Jegendrabose

Examination Secretary

Mr. K. Sivagurunathapillai

Membership Secretary

Mr. S. Anandathiyagar

Publication Secretary

Mr.M.Yasotharan

Religious Secretary

Mr. M. Ravendradas

Social Service Secretary

Mr. P. Vilventharaja

School Secretary

Mr.V.R. Loganathan

Assistant Treasurers

Mr.R.Sivanantharajah
Mr. S.Thamaraja

Committee Members

Mr.K.Jegatheeswaran
Mrs.V.Kanagenthiran
Mr.R.Nadarajah
Mrs.P.Nadarajah
Mr.S.Niranjan
Mr.I.T.Sampanthan
Mr. V. Sellathurai

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமூத
சீதவள வயல்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்

- பெரியபுராணம்

சைவம் தொன்மையானது. எமது அன்றாட வாழ்வியலில் இரண்டறக் கலந்துள்ளது சைவ சமயம். கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பது முதுமொழி. அதற்கமைய தாம் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தாம் குடியிருக்கும் இடங்களுக்கு அருகில் எல்லாம் இறைவன் குடியிருப்பதற்காக கோயில்கள் செய்தனர் எம் தமிழர். இது அவர்களின் பண்பு. அத்துடன் அக்கோயில்களை அறச்சாலைகளாகவும், தமிழ் கல்வி கற்பிக்கும் கூடமாகவும், நமது சமுதாயம் பயன் பெறும்படி செயற்படுத்துகின்றனர்.

திருக்கோயில் ஒன்றியம் கடந்த பதின்முன்று வருடங்களாக இந்நாட்டில் தொடர்ந்து இரண்டு நாட்களுக்கு 'சைவ மாநாடு' நடாத்திவருவது யாவரும் அறிந்ததே. இம் மாநாடு ஒவ்வொரு முறையும் ஒவ்வொரு கருப்பொருளை மையமாக வைத்து நடத்தப்படுகின்றது. இதில் இளையோருக்கும் பங்களிப்புச் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுகின்றது. இதனால் அவர்களுக்கும் இதனது பிரயோசனம் கிடைப்பதாக அமைகின்றது.

தாய்நாட்டிலிருந்தும், வேறுநாடுகளிலிருந்தும் வருகைதரும் அறிஞர்கள் பல சிறப்பான கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது இந்நாட்டில் வாழும் சைவத்தமிழ் மக்களுக்கு மிகுந்த பயனைக் கொடுக்கின்றது. இத்தகைய ஒரு பயனுள்ள மாநாட்டை ஒழுங்கமைத்து வருடந்தோறும் நடாத்தும் சைவத் திருக்கோயில் ஒன்றியத்தினருக்கும், விழா ஏற்பாட்டாளர்களுக்கும் எமது பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிப்பதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

அத்துடன் சைவ முன்னேற்றச் சங்கமும் ஒன்றியத்தின் அங்கத்துவ அமைப்பாக இவ்வருடம் முதல் தன்னையும் இணைத்துக்கொண்டுள்ளது என்பதையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். தொடர்ந்தும் இம்மாநாடு சிறப்பாக நடைபெற எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீசிவகாமி சமேத ஸ்ரீசிதம்பரேஸ்வரப் பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இப்படிக்கு
ஆட்சிக்குழுவினரின் சார்பில்

வி. செ. வாமனானந்தன்
வி. செ. வாமனானந்தன்
தலைவர்

தர்ம இரவீந்திரமோகன்
கௌரவ பொதுச்செயலாளர்

01-08-2010

திருவுருவங்களில் வெளியாகும் சைவசித்தாந்தம்

ஆன்மிக அறிஞர்
இளசை சுந்தரம் எம். ஏ (சைவசித்தாந்தம்)
மதுரை-தமிழ்நாடு

யாவரும் பெறஉறும் சிவபெருமான் கருணையே (திருவருளே) வடிவாக உடையவன். அப்பெருமான் உயிர் உள்ளங்களில் இமைப்பொழுதும் நீங்காது இருக்கின்றான். நம்செயல் அற்று. இந்த நாம் அற்றபின் (யான், எனது என்ற செருக்கு அற்ற பின்) நாம் நம் நெஞ்சத்தில் இமைப்பொழுதும் நீங்காமல் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் தன்மையை உணர முடிகிறது.

உருவழிபாட்டின் தத்துவத்தை உமாபதி சிவம் திருவருட் பயன் 5ஆம் பாட்டில் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

**“அருவும் உருவும் அறிஞர்க்கு அறிவாம்
உருவம் உடையான்
உளன்.”**

சிவபெருமான் அறிவே (ஞானமே) வடிவாக உடையவன். இந்த உண்மை அறிவு இல்லாதவருக்கு விளங்காது. அறிவுடைய அறிஞர்க்கே விளங்கும். அறிஞர்க்கு அறிவு வடிவாக உள்ள அதே இறைவன் தான் நம்மைப் போன்ற உரிய அறிவு பெறாதவருக்கு நாம் அறிவு பெற்று அப்பெருமான் அருளைப் பெற வேண்டும் என்ற பெருங்கருணையால் உருவம் அருவம், அருவுருவம் போன்ற வடிவங்களை எடுத்துக் கொண்டு அருள் செய்கின்றான்.

உருவ வழிபாடு என்பது உருவத்தை வழிபடுதல், உருவத்தில் விழிபடுதல் என்று இருவகையாகப் பொருள்படும். தொடக்கத்தில் திருவுருவத்தின் அழகு நம்மை ஈர்த்து, உருவத்தை வழிபடுதலில் நாம் ஈடுபடுகிறோம். சான்றாக மீனாட்சி அம்மனின் அழகு நம்மை முதலில் ஈர்க்கிறது. மீனாட்சி அம்மையை நாம் வழிபடும் வழிபாடு உண்மையும் உறுதியும் உடையதாகும்போது உருவத்தை வழிபடுதலில் தொடங்கிய வழிபாடு உருவத்தில் வழிபடுதலில் முடியும். உருவத்தில் வழிபடுதலில் ஞானவடிவாகிய மீனாட்சி அம்மையே (அதாவது சக்தியை இடமாக உடைய சிவபரம் பொருளை) வழிபடும் பொருள். அம்மையின் உருவம் பரம் பொருள் வழிபாட்டுக்கு வாயிலாக அமைகின்றது. இவ்வாறு நாம் ஆன்மிக வளர்ச்சி பெற நம் வழிபாடு

உண்மையும் உறுதியும் உடையதாக அமையவேண்டும். இவ்வகையில் நோக்கும் போது இறைவனின் திருவுருவம் உயிர் தன் கற்பனையால் அமைந்தது அன்று. சிவபரம்பொருளே உயிருக்கு உதவவேண்டும் என்ற பெருங்கருணையால் தான் மேல்நிலையிலிருந்து இறங்கி நமக்கு உதவுவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட நிலை என்று நாம் உணரவேண்டும். “இனி இவ்விடங்களின் வழிபடுக” என்ற சிவஞானபோத இறுதி அதிகரண மேற்கோள் இவ்வுண்மையைக் குறிப்பாக நமக்கு உணர்த்துகிறது.

சிவபெருமான் திருகோயிலில் சிவலிங்கம் எழுந்தருளியிருக்கும் கருவறைக்கு முன் இரு துவார பாலகர் (வாயில் காப்போர்) உருவம் அமையும். அவற்றில் ஒருவர் ‘ஒன்று’ என்று தன் கையில் காட்டுவார். மற்றொருவர் இதை அறிந்தபின் தான் சிவலிங்க வழிபாடு செய்ய நமக்கு அனுமதி அளிப்பார்.

சிவபெருமான் ஒருவர் தானே, சிவ ஆலயங்களில் பலதிருவுருவங்கள் ஏன் காண்படுகின்றன எனும் ஐயம் இயல்பாக ஏற்படும். அப்போது ஒரே பரம்பொருள் தான் பலவழிகளில் வழிபடப்படுகிறது என்ற உண்மையை உணரவே வாயில்காப்போர் இருவர் அமைப்பு உதவுகிறது.

“ஏகம் சத் விப்ரா பஹீதா வதந்தி” என்று ரிக்வேதம் கூறுகிறது.

“பரம்பொருள் ஒன்று தான், ஒன்றாகிய பரம் பொருளையே படித்தவர்கள் பலவாறாகக் கூறுகின்றார்கள்” என்பது ரிக்வேத வாக்கியத்தின் பொருள்.” ஒன்று என்றது ஒன்றோகாண், ஒன்றேபதி” என்னும் சிவஞான போத வெண்பாவும் இக்கருத்தை நமக்கு அறிவிக்கிறது. இவ்வாறு இயல் தமிழ்மூலம் கூறுவதையே பாமரரும் குழந்தைகளும் புரிந்து கொள்ளும் முறையில் வாயில் காவலர் உணர்த்து மாறு நாம் பெரியவர்கள் சிற்பவடிவில் அமைத்த நுட்பத்தை அறிந்து பயன் கொள்ள வேண்டியது நம் கடைமையாகும்.

திருவுருவங்களை இருபத்தைந்து மாகேசுர வடிவங்கள், சிவலிங்கம் அருவுருவம் அமைந்த

அமைப்பு, என்ற வகையில் விளக்குவர். ஆலமர்கடவுள், நடராசர், சோமாஸ்கந்தர் என்பவைசில மாகேசுரவடிவங்கள். சிதம்பரத்தில் நடராசர் உருவத்தில் வழிபடப்படுகிறார். இப்பரம்பொருளையே சிற்றம்பலத்தின் மேல் உள்ள வெட்ட வெளியே சிதம்பர ரகசியமாக வழிபடப்படுகிறது. சிதம்பரத்தில் திருமூலநாதராக பரம்பொருளே சிவலிங்கமாக வழிபடப்படுகிறது. ஆயினும், உருவம், அருவுருவமாகிய சிவலிங்கம், அருவம் ஆகியவற்றைக் கடந்தவராகவே பரம்பொருளை நாம் வழிபடுகிறோம்.

உலகத்தில் உள்ள பொருள் அருவமாகியோ, உருவமாகியோ, அருவருவமாகியோ ஏதேனும் ஒவ்வோர் இயல்புதனை உடையனவாக உள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, ஆகாயம் அருவமாய் உள்ளது. அஃது உருவத்தின் இயல்புடையதாகாது. மண் உருவமுடையது, அஃது அருவத்தின் இயல்புடையதாகாது. காற்று அதனது அலைவாக உள்ள ஓசை என்பவை அருவுருவாக உள்ளன இவற்றிற்கு அருவாம் தன்மையும் உருவாம் தன்மையும் இல்லை. இவ்வாறு உலகப் பொருள் எல்லாம் ஒன்று பிறிதொன்றின் இயல்புடையதாகமாட்டாது. ஆதலால் முதல்வனை அருவமே என்றால் அவன் உலகப்பொருள்களில் ஒருவன் ஆவான்; அவற்றைப்போல மாட்டாமை உடையன் எனப்படுவான். அது குற்றமாய் முடியும் (சித்தியார், முதற் தீரம், செய்யுள் 43) இங்கு இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் ஆகிய சமயங்கள் இறைவனை அருவமே வடிவானவர் என்று கூறுவதை நோக்கலாம். இங்கு கூறப்படும் குற்றங்களை நீக்கவே சைவம் இறைவனை அருவத்தைக் கடந்து ஞான வடிவானவர் என்று கூறுவதை நாம் கருதலாம்.

தன்விருப்பத்தால் தானே இறைவன் உருவத்தை எடுத்துக்கொள்வான். உயிர்களின் உருவம் போன்றது அன்று இறைவன் உருவம். உயிர்கள் நினைந்த உருவத்தைப் பெற முடியாது. ஆதலினால் உயிர்களுக்கு உருவைப் படைத்துக் கொடுப்பவன் வேறொருவன் உண்டு எனத் தெளிகிறோம். மேலும் உருவத்தைக் கொள்ளும் பொருளின் தன்மைக் கேற்றபடி உருவமும் மாறியே வரும்.

மாயையினால் ஆகிய உடம்பு சிற்றறிவையும் சிறுதொழிலையும் உடையவையாய் மலத்தைப் பற்றி நிற்கும் உயிர்களுக்கே உரியதாகும். முதல்வன் மலத்தினின்றும் நீங்கி நிறைவுள்ள அறிவும் செயலும் வாய்க்கப்பெறும் ஆன்மாக்களில் தங்கி நின்று தனது வியாபகத்தை அவற்றிக்கு

வழங்குவான், மேலும் உயிர்களைப் போல் அன்றி, அவன் எல்லா அறிவும், எல்லாச் செயலும், எல்லா முதன்மையும் உடையன் ஆதலால் குற்றத்தைச் செய்யும் மாயையினால் ஆகிய உருவம் அவனுக்குப் பொருந்தாது. அவன் இயல்பிற்கேற்றபடி நிறைந்த அறிவையும் நிறைந்த செயலையும் செய்யவல்லதாக இருக்கின்ற சிற்சத்தியே அவனுக்கு உடம்பாகும். (சித்தியார் செய்யுள் 61)

பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள்களுள் கட்டு, வீடு என்னும் நிலை வேறுபாடுகள் உயிர், தளை என்பவற்றிற்கு உண்டு. இறைவனுக்கு அந்நிலைகள் இல்லை ஆதலினால் முதல்வன் எவ்வாறு இருத்தல் கூடும். அதாவது உருவாயும் அருவாயும், அருவுருவாயும் இருத்தல் கூடும். அவன் திருமேனியும் பரிணாமம், விருத்தி, விவர்த்தனம் என்பவற்றுள் எவ்வாறும் அமையலாம். கட்டு, வீடு என்னும் நிலைகளையுடைய பொருள்கள் தோற்றம், ஈறு உள்ளவை. உருவாயிருந்து அருவமாதலும், அருவாயிலிருந்து உருவமாதலும் என்ற இந்த மாறுதல்களை அவை அடைபவை. ஆதலினால் அவை அளக்கப்பட்டு அறியப்படும். அது பற்றி அவற்றை இவ்வாறு ஆகும். இவ்வாறு ஆகா என வரையறுத்துக் கூறமுடியும். முதல்வன் ஆதி அந்தம் இலாதவனாய், அது பற்றி அளவைகளுக்கு எட்டாதவனாய் இருத்தலால், அவன் இவ்வாறு ஆவன் என்றும், இவ்வாறு ஆகான் என்றும் வினா எழுதற்கு இடம் இல்லாமையால், அவற்றிற்கு விடையும் இல்லை எனக் கொள்க.

முதல்வன் உருவம் எடுக்கும்போது, உருவம் உடைமை பற்றி பொதுவாக வரும் குற்றங்களால் பாதிக்கப்படமாட்டான்.

1) ஏகதேசமாதல் என்பது சிற்றுணர்வு சிறு செயல் உடைமை முதல்வனோ முறைமையாக நிறைந்த உணர்வும் நிறைந்த செயலும் உடையன் ஆதலால் ஏகதேசப்படான்.

2) கட்டுப்படுதற்கு காரணம் விருப்பு வெறுப்பு உடைமை. ஆனால் முதல்வன் வேண்டுகல் வேண்டாமை இலான் ஆதலால் அவன் கட்டு படான் என்பது தெளிவு.

3) விகாரப்படுதற்குக் காரணம் குறித்தது ஒன்று ஆகமாட்டாத குறைவுடையமையே ஆகும். இறைவன் தன்வயம் உடையனாய் எதனையும் செய்ய வல்லவன்; ஆதலால் விகாரப்படான் என்பது பெறப்பட்டது.

இக்காரணங்களால் இறைவன் தான் நினைந்த திருவுருவை மேற்கொண்டருளியும் மேற்கூறிய குற்றங்கள் இல்லாதவனாய் நிற்பன் என்பது விளங்குகிறது.

இறைவன் எல்லாம் வல்லவனாயின், அவன் தான் செய் யவிரும் பியவற்றை உருவின் றியே செய்யலாம் அல்லவா? அவன் உருவைக் கொள்வன் என்று எதற்கு வற்புறுத்தவேண்டும் என்னும் கேள்வி எழுகிறது. இறைவன் உருவம் கொண்டு நூல்களை வெளிப்படுத்தவில்லையென்றால், வீட்டு நெறியை மக்கள் அறிந்து வீட்டைப் பெறுவது இல்லையாகும். தேவர், மக்கள் முதலிய யாவர்க்கும் ஞானகுரு பரம்பரைகளும் இல்லையாகவே முடியும்.

ஆதலினால் குருபரம்பரைகளை உலகத்தில் நிறுவுவதற்கும், பிரமாண நூல்கள் அருளிச் செய்தற்கும் இறைவன் திருவுருவம் கொள்ளுதல் வேண்டும். மணிவாசகர், சம்பந்தர் முதலிய ஆசிரியர்களுக்கு முதல்வன் தனது உண்மைத் திருவுருவத்தைக் காட்டியே மெய்யுணர்வை வழங்கியிருக்கின்றான்.

நடராசப் பெருமான் திருநடம் விளக்கும் தத்துவத்தை உண்மைவிளக்க ஆசிரியர் மனவாசம் கடந்தார் அருளியபடி இங்கு காணலாம். கிறித்தவசமயத்தில் ஞாயிறு அன்று திருமறையை ஓட்டிய சமய ஆசிரியர் குறிப்பிட்ட நேரம் அருளுரை ஆற்றுவார். நடராசப் பெருமான் திருவருளை உணர்ந்தோர் அப்பெருமான் எப்போதும் மக்களுக்கு ஆற்றும் அருள் உரை போன்றே (eternal preaching) அவரது திருநடனம் விளங்குகிறது.

சிவாயநம என்னும் திருவைந்தெழுத்து ஐந்து பொருள்களைக் குறிக்கும் சி சிவ, வ- அருள், ய-உயிர் ந-மறைப்பு (திரோதான) சத்தி, ம- ஆணவமலம். உயிர்க்குயிராக இருந்து கூத்தியற்றும் பெருமான் சிவாயநம என்னும் திருவைந்தெழுத்தையே திருவுருவமாகக் கொண்டு உயிர்க்குப் பிறவி நீங்குமாறு ஆடல் புரிவான். துடி ஒலிக்கும் கையில் சிகரமும், நன்றாக வீசியிருக்கும் கையில் வகரமும், அமைந்த திருக்கரத்தில் யகரமும் தீயேந்திய கையில் நகரமும் முயலகனை மிதித்திருக்கும் திருவடியில் மகரமும் அமைந்திருக்கும்.

இதைப் போன்றே, நமசிவாய எனும் திருவைந்தெழுத்தும் பெருமானின் திருவடிவில் அமைந்து நிற்கும். அனைவரும் நாடிநிற்கும்

தூக்கிய திருவடியில் நகரமும், திருவயிற்றில் மகரமும், திருத்தோளில் சிகரமும் திருமுகத்தில் வகரமும் திருமுடியில் யகரமும் கொண்டருள் ஆடுவான்.

ஓங்காரமாகிய பிரணவமே நல்ல திருவாசியாகவும் அதைவிட்டு நீங்காத திருவைந்தெழுத்தே உள்ளொளியாய இறையாகவும் அமைந்துள்ளது. தில்லைப் பெருமானின் திருக்கூத்தாகிய இதனை ஆணவம் நீங்கியார் அறிவர். இத்திருக்கூத்தினைக் கண்டு வழிபடுவார் பிறப்பு அற்றவர் ஆவார்.

ஊன நடனம்

உடுக்கை ஏந்திய கையால் படைப்பையும், அமைந்த திருக்கையால் காத்தலையும், நெருப்பேந்திய கையால் அழித்தலையும், ஊன்றிய திருவடியால் மறைத்தலையும், தூக்கிய திருவடியால் அருளலையும் செய்தருளுகின்றான்.

ஞான நடனம்

உடுக்கையேந்திய கையால் மாயையை உதறியும், நெருப்பேந்திய கையால் கன்மத்தைச்சுட்டும், ஊன்றிய திருவடியால் ஆணவமலத்தின் வலியைக் கெடுத்தும், தூக்கிய திருவடியால் அருளலைச் செய்தும் ஆட்கொள்கின்ற பெருமான் உயிர்கள்மேல் வைத்த கருணையால் தன் திருவடிக் கீழ் உயிர்களை அழுத்தி பேரின்பத்தைத் துயக்கச் செய்தல் பெருமான் அமைந்த கரத்தால் ஆம்

ஆனந்த நடனம்

உரையையும் உணர்வையும் அற்று நிற்கும் ஞானியர்தம் மும்மலங்களின் வாசனையை முழுமையாக நீக்கி ஆணவம் முழுவதும் அற்ற நிலையில் கிடைக்கின்ற பேரின்பத்தைத் துய்த்து இன்புறுதற்பொருட்டு உமையம்மையே தம் ஆடலைக்கண்டு வழிபாடுமாறு செய்தருளும் கூத்தப் பெருமானின் திருக்கூத்தாகும் இது.

அம்மை காண அப்பன் ஆடுவதன் தத்துவம்

இமாசல அரசனின் மகளாகிய அம்மை காணும்படியே கருணையுருக் கொண்டு உரையுணர்வுக்கு எட்டா ஒருவன் திருவருள் இடமாக ஆடுகிறான் என்பதன் கருத்தை குமரகுருபரர் ஓர் உவமையின் மூலம் விளக்குகின்றார். அப்போதுதான் பிறந்த குழந்தைக்கு தீர்க்க அரியதாக உள்ள கடுமையான நோய்வருகிறது. குழந்தையின் பசங்குடல் தேவைப்படும் கடுமையான மருந்தை உட்கொள்ளும் அளவு வலிமை வாய்ந்தது அல்ல. ஆகவே தாய் கடுமையான மருந்தை தான் உண்டு தன் முலைப்பால் மூலம் குழந்தையின் நோயைத் தடுக்கிறாள். அதுபோலவே

உமையம்மையும் ஆன்மாவின் பக்குவத்திற்கேற்ப தருகின்றாள் என்பதை

‘பாலுண் குழவி பசங்குடர் பொறாதென நோயுண் மருந்து தாய் உண்டாங்கு’

என்ற கருத்தை குமரகுருபரர் அருள்கின்றார். கிறிஸ்தவத்தில் இயேசு மக்களுக்காகத் துன்பத்தை அனுபவித்தார். இது பிறருக்காகத் துன்பப்படுதல் (Vicarious suffering) எனப்படும். சிவகாமி அம்மை உலகமக்களுக்காக அவர்கள் துன்பத்தை நீக்குவதற்காக - தான் துன்பப்படுவது மட்டும் இல்லை குழந்தையின் நோயைத் தன் தாய்ப்பால் மூலம் நீக்குவதுபோல் உயிர்களின் ஆணவமலநோயைத் தன் பார்வை மூலம் (ஆடல் பெருமானின் ஆடலை ஒவ்வொரு உயிரின் தகுதிக் கேற்பப் பார்பதன் மூலம்) நீக்குகிறார். இதைப் பிறர்துன்பம் அடைவதற்கான காரணத்தை அறிந்து மருத்துவர் போல நீக்குகிறார் என்பதோடு (vicarious healing) ஒப்பிடலாம்.

இவ்வாறு திருவுருவங்கள் சிவபிரான் உயிர்களின் ஈடேற்றத்துக்காக தானே தன் நிலையிலிருந்து இறங்கி வந்த நிலை என்றுணர்ந்த அவ்வகையில் ஈடேற்றம் பெற முயன்று. ஈடேற்றம் பெறுவது நம் கடமை என நாம் உணர வேண்டும்.

பதி, பசு, பாசம் எனப்படும் முப்பொருள் உண்மையை உலகுக்கு உணர்த்துவது சைவசித்தாந்தம். வேதசிவாகமக் கருத்துக்களைச் சிறிதும் பிறழாமல் நமக்கு நல்வழியாகக் காட்டுபவை மெய்கண்டசாத்திரங்கள். இந்தியத் திருநாட்டில் காஷ்மீர்ச்சைவம், கர்நாடகச்சைவம் போன்ற சிவவழிபாட்டு நெறிகள் பல இருந்தாலும் தமிழகச் சைவநெறி தெளிந்த உயர்ந்த வழிகளை நமக்குக் காட்டி வழி நடத்துகின்றன.

தாமே அறியும் இயல்பு உடையது சிவம். அறிவிக்க அறியும் இயல்புடையவை உயிர்கள். உயிர்கள் சகலர், பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர் என முன்று தகுதிகளில் விளங்குபவை. ஆணவமலம் மட்டும் உள்ளவை விஞ்ஞானகலர் எனவும், ஆணவமும், கன்மமும் உள்ளவை பிரளயாகலர் எனவும், ஆணவம், கன்மம், மாயை என மும்மலமுடையவை சகலர் எனவும் அழைக்கப்படும்.

இறைவன்குருவடிகளாக வந்து ஆட்கொண்டாலன்றி உயிர்களுக்கு உய்தி இல்லை. திருஞானசம்பந்தருக்குப் பால் கொடுத்தும், திருநாவுக்கரசருக்குச் சூலை நோய் கொடுத்தும், நற்றமிழ் சுந்தரருக்கு ஓலை கொடுத்தும், மணிவாசகப் பெருமானுக்குத் திருவடி தீட்சை கொடுத்தும் ஆட்கொண்ட வரலாறுகள் சைவ

உலகம் நன்கு அறியும். சிவபரம்பொருளின் திருவடிப்பேறு ஒன்றே பேராணந்தத்தை நல்க வல்லது.

சொருபநிலை இறைவன் உயிர்களை ஆட்கொள்ள தடத்த நிலையில் இறங்கி வருவது அவருடைய பெருங்கருணையே ஆகும். ‘குருவடிவாகி குவலயம் தன்னில் திருவடி வைத்தும் திறம் இது பொருளென’ என்பது ஓளவையின் வாக்கு. திருவள்ளுவரும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களில் திருவடி பெருமையை உணர்த்துகிறார். பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாதலால் “நற்றாள்” எனக் கூறியதாக உரையாசியரும் பகர்வர். திருமூலர் “மந்திரமாவது மாமருந்தாவது” என்ற பாடலிலும், அப்பர் பெருமான் “மாசில் வீணையும்” பாடலிலும் திருவடிப்பெருமைகளைக் கூறுவதைக் காணலாம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குத் திருவடி தீட்சையை தேடித் தேடி வழங்கியமை அறியமுடிகிறது. இன்னும் பல திருவடிப்பெருமைகளை, சிவபரம்பொருளின் திருவிளையாடல்களாலும் அறியலாம். காலனைக் காலால் கடிந்தும், இராவணனைத் திருவடியால் அழுத்தியும் ஆட்கொண்ட கருணையும் போற்றுதற்குரியது.

சிவனடிக்கு அன்பு செய்வது சிறந்த அறமாகும். அவன் திருவடியை மறந்து செய்யும் அறங்கள் வீண்செயலே ஆகும். எனச் சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் கூறும். “செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்” என்பது திருவாசகம்.

இப்பூலகில் மனிதகுலம் உய்தி பெற வழிகாட்டிப் பலமதங்கள் தோன்றின. சிவவழிபாடு தொன்று தொட்டு நிகழ்ந்து வந்துள்ளதை வரலாறு காட்டும். மனிதகுலம் மட்டுமின்றி அனைத்து உயிர்களும் மன மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து பேராணந்தம் பெறும் வழியைக் காட்டத் தென்னகத்தில் பல்வேறு சிவாலயங்கள் தோன்றின. பாண்டிய மன்னர்களாலும், நாயக்க மன்னர்களாலும் பாராமரிக்கப்பட்டு வானளாவிய கோபுரங்களுடன் தமிழகத்தின் பெருமையை நிலை நாட்டி மக்களுக்கு அருள் வழங்கும் அருள்மிகு மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கோயில் உலகப் பிரசித்தி பெற்றதாகும். ஜீவன் முக்திபுரம் என ஹாலஸ்ய மகாத்மியம் பேர்ற்றும்துரையம்பதி இறைவன் எதிர்காலத்திலும் உலக உயிர்களுக்கு இன்னல் நீக்கி மனமகிழ்வும் பேராணந்தமும் தந்து திருவடிப் பேற்றை நல்கப்பிரார்த்திப்போமாக.

SREE KARPAGA VINAYAGAR TEMPLE

2-4 BEDFORD ROAD WALTHAMSTOW LONDON E17 4PX
(Charity No: 1092252)
Telephone: 020 8527 3819

சைவ சித்தாந்த பண்டிதர் சிவஸ்ரீ பா. வசந்தக்குருக்கள் BA (Hons)
கற்பக விநாயகர் கோயில் வால்தம்ஸ்ட்ரோ

சைவநெறியும் உலக அமைதியும்

சிவன் என்றசொல்லுக்கு செம்மை என்றகருத்தும் உண்டு சிவநெறியே சைவநெறி என போற்றப்படுகிறது. ஆகவே சைவநெறி ஒரு செம்மை நெறி என்பது புலனாகிறது. சிவன் செம்மை வடிவானவன் என்று வேதங்கள் முதல் திருமுறைகள் வரை எல்லாப்பாடல்களும் போற்றுகின்றன.

உதாரணமாக பவளம்போல் மேனியில் பால் வெண்ணீறு. மாதுளம்பூ நிறத்தானை இவ்வாறு பல பாடல்களில் வெண்ணீறு, மாதுளம்பூ நிறத்தானை இவ்வாறு பல பாடல்களில் இறைவன் சிறப்புத் தன்மை கொண்டவன் என்பது புலனாகிறது. ஆகவே சைவநெறி சிறப்பு நெறி என்று கூறலாம்.

சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் என்றார் வள்ளுவர்

“ பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க சிறப்பென்னும் செம்பொருள் கான்பது அறிவு” பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரை இறை வழிபாட்டுடன் எமது தொடர்பு இருப்பதற்காக சைவநெறி பல வழிகளை எமக்கு காட்டுகிறது. குழந்தை பிறந்தால் பெயர் சூட்டுதல் (பொதுவாக இறைவன் பெயர் சூட்டுதல்) பின் முதல் முதல் சோறு ஊட்டுதல். முடி எடுத்தல் கல்வி ஆரம்பத்தில். என்று பல பருவ நிலையிலும் இறை வழிபாட்டு தொடர்புடன் நாம் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்து முடிக்கிறோம். இக்காலங்களில் உறவினர் நண்பர்களை அழைக்கிறோம். உணவு பரிமாறுகிறோம். எனவே சமூகத்தை ஒன்றிணைக்கிறோம். ஏழைகளுக்கு தானம் செய்கிறோம். இவைதான் சைவநெறி தொடங்கும் முதல் அற, அன்பு வழிகளாகும். சைவம் என்ற சொல்லுக்கு அன்பு அறம் இரக்கம் முதலியவற்றோடு கூடிய வழி என்று பொருள் கொள்ளலாம். ஒருவர் சைவ உணவு உண்கிறார் என்றால் இன்னுமோர் உயிரைக் கொல்லாமல் இரக்கத்துடன் அன்புகாட்டி தாவர உணவை சாப்பிடுகிறார் என்ற கருத்தே கொள்ளப்படும்.

இன்னுமொரு உயிரைக்கொல்லாதவனை எல்லா உயிரும் கை கூப்பித் தொழும் என்றார் வள்ளுவர். கொல்லாதவனை மட்டுமன்றி புலாலை மறுத்தவனையும் தொழும் என ஒரு படி மேலே சொன்னார்.

‘கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை எல்லா உயிரும் கை கூப்பி தொழும்’

சைவநெறி மனித வாழ்வை புனிதமாக்கும் ஒரு செம்மை நெறியாவும் பக்தி நெறியாகவும் முத்திநெறியாகவும் எமக்கு துணை புரிகிறது. பக்தி என்பது அன்பு, முக்தி என்பது துன்பத்தில் இருந்து விடுதலை. அன்பும் துன்பத்தில் இருந்து விடுதலையும் கிடைத்துவிட்டால் அமைதி தானாகவே கிடைக்கிறது. இன்று உலகம் முழுவதும் அன்பின்மையும் இரக்கமின்மையும் தான் அமைதி இன்மைக்கு காரணமாகிறது. உணவுக்காக உயிரைக் கொல்வது ஒருவகை. காரணம் இல்லாமல் மனிதனையே மனிதன் கொல்லும் ஒருவகை. காரணம் இல்லாமல் மனிதனையே மனிதன் கொல்லும் கொடுந் நிகழ்வு உலக அமைதியின்மைக்கு முழுக்காரணமாகிறது. உலகம் முழுவதிலும் சைவநெறி விளங்குமானால் அமைதி வரும் இங்கு சைவநெறி என்பது ஒரு தனிப்பட்ட சமயத்திற்கு உரியதல்ல என்பதை நாம் நன்றாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும் மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம் என்று

இன்றும் நாம் ஒருமித்துப் பாடுகிறோம். இங்கு குறிப்பிடப்படும் சைவநீதி என்பது தான் சைவநெறி. இவ் வாழ்த்துப்பாடலில் சைவ சமய நீதி என்று படிக்கப்படவில்லை சைவ நீதி என்றுதான் படிக்கிறோம். சைவநீதி. சைவநெறி என்பது உலகதிற்கு பெதுவானது. அன்பு, புலனடக்கம், பொய், வஞ்சகம் இல்லாத வாழ்வு இவைதான் சைவநெறி, இவற்றைக் கடைப்பிடித்தால் நீடு வாழலாம் 'பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க நெறி நின்றார் நீடு வாழ்வார்' இந்த உலகப் பொதுமறை சைவ நெறியினைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது சைவநெறி வெறும் சமய நெறி மட்டுமன்று சுகாதார விஞ்ஞான முறைகளையும் உள்ளடக்கி வைத்துள்ளது. குளித்தல், தூய உடை உடுத்தல், தோப்புக்கரணம் போடுதல், குட்டிக்கும்பிடுதல், வீதி வலம் வருதல், தேர் இழுத்தல் போன்றவை உடல் பயிற்சியும், உடற் தூய்மையும் கொண்டவை. எனவே ஒருவன் கடைப்பிடிக்கும் நன்னெறிகள் சைவ நெறியே என்று கூறுவதில் நாம் பெருமைப்படவேண்டும்.

முறையற்ற எண்ணங்களாலும் தவறான கல்விமுறைகளாலும் தீய சேர்க்கைகளாலும் கெட்டு அழிந்து போகும் நம் இளம் சந்ததியினருக்கு சைவநெறி அவசியமானது. இந்த அறநெறிப் பாதை பலரையும் நல்வழிப்படுத்தும். கடவுள் என்ற முழுமையைக்காட்டி சைவநெறி பல பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. வழிகாட்டப் பிரிவுகளும் விரிவுகளும் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றன. எங்கு போய் முடியுமா? என்ற ஏக்கங்களும் இருந்து கொண்டே இருக்கும். ஆனால் இவை ஒரு ஒழுக்கநெறிக்கு இழுத்து சென்றால் நன்றாகவே அமையும் என்ற எதிர்பார்ப்பே பலரிடம் உண்டு. பலவிதமான வழிபாடுகளை எமது சைவநெறி உள்ளடக்கி வைத்துள்ளது. வேதாகம வழிபாடு, பஜனை வழிபாடுகள் கலை சார்ந்த வழிபாடுகள், ஒன்றை ஒன்று குறை கூறாமல் தாக்கீப் பேசாமல் அனைத்து வழிபாடுகளும் நன்னெறிப் பாதைக்கு வழிகாட்டும் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளதா? என்ற அவதானிப்பு முதலில் இருக்க வேண்டும் வழிபாட்டுப் பிரிவுகள் எவ்வளவு இருந்தாலும் எமக்குள்ளே பிரிவுகள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்.

சிவஞானசித்தியார் என்னும் சித்தாந்த நூல் இதனைச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஓதுசமயங்கள் பொருள் உணரும் நூல்கள் ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வாமல் உள பலவும் இவற்றுள்

யாது சமயம் பொருள் நூல் யாது இங்கு என்னின் இது ஆகும் அது அல்ல எனும் பிணக்கு அது இன்றி

நீதியினால் இவை எல்லாம் ஓர் இடத்தே காண நின்றது யாது ஒரு சமயம் அது சமயப் பொருள் நூல்

ஆதலினால் இவை யாவும் அருமறை ஆகமத்தே அடங்கிவிடும் இவை இரண்டும் அரன் அடிக்கீழ் அடங்கும்.

இந்த சித்தாந்தப்பாடல் ஒன்றே போதும். எமது வேற்றுமை எண்ணங்களை களைந்து சைவ நெறியின் அடிப்படை சிந்தனையான ஒற்றுமை, அன்பு, ஆதாரம், இரக்க உணர்வு, ஈகைக்குணம் என்பவை இருந்தாலே உலக அமைதி வந்துவிடும். இங்கு மறை என்பது வேதம் அதாவது இறைவன் புகழ் பாடும் பாடல்கள், ஆகமம் என்பது தூய செயல் முறை எனவே சொல், செயல் இரண்டும் இறைநெறியிலும் சமூக நெறியிலும் பொதுவாக நெறிப்படுத்தப்படுமானால் எல்லாவித மொழி, இன வழிபாடுகளும் உள்ள அமைதியையும், உலக அமைதியையும் தரும்.

வளர்க சைவ நெறி பெருக உலக அமைதி

கற்பக பிள்ளையார் துணை

தொண்டிஸ்வரம்

இலங்கையின் ஆதியும், அந்தமும் இல்லாது அரும் பெரும் சோதியாக காணப்படுவது சைவசமயம். இதனாலே தமிழ் மந்திரம் என்று அழைக்கப்படும் திருமந்திரத்தினை அருளிய திருமூலர் “சிவபூமி” என மிக சிறப்பாக கி.பி 4ம் 5ம் நூற்றாண்டிலே கூறியுள்ளார். அது மட்டும்மன்றி புராண இதிகாசம் தொடக்கம் பல்வேறு விதமாக இலங்கையில் சைவசமயம் போற்றப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் இலங்கையில் விஜயன் கரையொதுங்கிய போது அவனுடன் “உபதிஸ்ஸ” என்ற பிராமணன் வந்ததாகவும் அப்பிராமணன் இலங்கையில் அக்காலத்தில் பிரசித்தி பெற்று விளங்கிய ஐந்து சிவாலயங்களை தரிசித்ததாகவும் மகாவம்சம் கூறுகிறது. அவை அழிக்கப்பட்டு பின் நான்கு ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன அவை நகுலேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம் என்பனவாகும். இவ்வாலயங்களில் சிறப்பு மிக்க ஆலயமாக “தொண்டிஸ்வரம்” என்னும் சிவன் ஆலயமும் சிறப்பிடம் பெற்றது.

தொண்டிஸ்வர சிவ ஆலய பெருமையினை இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தியாவில் இருந்து வந்த புத்தமதத்திற்கு உயிர்கொடுத்த விஜயனுடன் இலங்கைக்கு வந்த “உபதிஸ்ஸ” என்ற பிராமணன் ஐந்து ஈஸ்வரங்களில் ஒன்றாக போற்றப்பட்ட தொண்டிஸ்வரத்தினை சென்று வழிபட்டதாகவும் “மகாவம்சம்” கூறுகின்றது. இவ்வாலயம் இன்று தென்மாகாணத்தில் மாத்தறை மாவட்டத்தில் தெவேந்திரமுனை எனப்படும் தெவிநுவரவில் அமைந்துள்ளது. பிற்காலத்தில் இவ்வாலயம் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனாலும் இந்து சமயம் சார்ந்த பௌத்த, சிங்கள மக்களால் முன்னைய தொண்டிஸ்வரம் இன்று விஷ்ணு ஆலயமாக மீள அமைக்கப்பட்டு சிறப்புடன் மிளிர்கின்றது. ஆனாலும் சிவனையே என்றும் தியானித்து வருகின்ற கலை அம்சம் பொருந்திய பண்டைய நந்தியின் உருவம் இன்றும் இங்கு காணப்படுகின்றது. இவ்விடத்தில் கந்தசுவாமிகோயில், விநாயகர்கோயில், கிழக்கு தேவதைகள்கோயில் என்பனவும் உள்ளன.

இலங்கையில் உள்ள ஐந்து ஈஸ்வரங்களில் திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம், நகுலேஸ்வரம், என்பனவற்றுடன் ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றிஸ்வரம், கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிஸ்வரம், பொன்னம்பலவாணேஸ்வரம் என்பன ஐந்தாவது ஈஸ்வரமாக கூறப்படுகின்றன. ஆனாலும் வரலாற்று சான்றுதல்களின் அடிப்படையில் தொண்டிஸ்வரமே ஐந்து ஈஸ்வரங்களில் ஒன்றாக விளங்கியதாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். இவ் ஐந்து ஈஸ்வரங்களில் திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் ஆகிய சிவத்தலங்களை பற்றி கி.பி 6ம் 7ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் பாடிய பாடல்கள் இதற்கு சான்றாகும்.

தொகுப்பாளர்
சிவபாதம் கணேஸ்குமார் BA
(ஞான சொல்வித்தகர்)

சொற்பொழிவு

“மேன்மைகொள் சைவநீதி
விளங்குக உலகமெல்லாம்”

(சிவபாதம் கணேஸ்குமார் BA
ஞானசொல்வித்தகர்)

தெய்வத்தமிழ்

காலத்தால் மூத்த சிவநெறி. உலகெங்கும் பரவிய தொன்மைநெறி எல்லா மொழியாலும் இறைவனை ஏத்த வழிகாட்டிய வளமுடையது. பாரத நாட்டில் இமயம் முதல் குமரிவரையிலும் போற்றப்படும் வழிபாட்டு நெறி. கடல் கடந்த நாள்களிலும் “செம்மலர் நோனடறால் சேரல் ஓட்டாஅம்மலங் கழிய” அன்பரைப்போற்றி “அப்பாலும் அடி சார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்” எனச் சுந்தர் போற்றிய தெய்வ நெறி இதில் மாதவம் செய்த தென்திசை உயர்ந்தது. ஆதலின் “தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” எனும் பொது நெறியைக்காட்டியது திருவாசகம் பழந்தமிழர் “நீலமேனி வாலிழை பாகன்”, “முக்கட்செல்வன்” எனப் பாடிப்பரவினர். மாதவம் செய்த தென்திசையாகிய தமிழகத்தில் அருளாளர்களால் போற்றிப் புகழ்ந் திருக்கோயில்கள் நிறைந்துள்ளன.

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான்.

தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே”

என அருளினார் திருமூலர். அருளியல் மரபில் தமிழோசைப் பாடல்களை அருளித் தெய்வமணம் கமழும் திருநாடாகப் பொலிவு செய்தனர்.

“அஞ்சியாகிலும் அன்பு செய்தாகிலும் நெஞ்சமே நினை”

என வழிகாட்டினார். திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிது எனச் சிறப்பித்துப் போற்றினார்.

நம் தமிழ்மொழி தொன்மை மிக்கது. சங்கத் தமிழ் வளப்புமிக்கது. பலர் கூடி ஆய்ந்த மொழி. “தமிழ்கூட்டுகண்டதகைசால் மதுரை” எனச் சங்கப் புலவர் போற்றிய சிறப்புடையது. விரிசடைக் கடவுளாகிய சிவனும் குன்றம் உறிந்த குமரவேளும் சங்கப் புலவர்களாகத் தமிழ்சுவையுணர்ந்தனர். “நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கம் ஏறி அருள் செய்தான் முக்கட்பெருமான்”. “பண்ணும்பதமேழும் பலவோடிசைத்த தமிழாய்” விளங்கினார் எனத் திருஞானசம்பந்தர் போற்றியுள்ளார்.

“தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்” “பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி” என அப்பரடிகள் அருளியுள்ளார்.சுந்தர் ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்” இறைவனைக்கண்டார். மாணிக்கவாசகர்” தண்ணார் தமிழளிக்கும் தென்பாண்டி நாட்டான்” எனப் பாடியுள்ளார். ஆதலின் நமது மொழி தெய்வத்தமிழாக வளங்குகிறது.

ஆழ்வார்கள் ஞானத்தமிழ் நல்கினர். “சங்கத் தமிழ் மாலை “எனப் போற்றினார் ஆண்டாள் நாச்சியார். குமரகுருபார் “பைந்தமிழ் பின்சென்ற பச்சைப்பசங் கொண்டல்” எனத்திருமால் அருட்செயலைப் போற்றியுள்ளார். மேலும் அன்னையாகிய சத்தியே அனைத்து ஆற்றல்களையும் தருபவர். அவர் திருவுருவம் பழந்தமிழ்க் கடலில் தோன்றியது என்பதை “முத்தமிழ் உததியில் வருமொரு திருமகள்” எனவும் துறைதீந் தமிழன் ஒழுக்கு நறுஞ்சுவை” எனவும் “பழமதுரையில் தமிழொடு வருமகள்” எனவும் செந்தமிழ் திறத்தைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

மதுரையில் தமிழ் இன்பத்தைப் பருகவே சிவனும் உமையும் முருகனும் கயிலை விட்டு மதுரைக்கு எழுந்தருளினர் என்பதை

“.....தண்டமிழ் மதுரம்

கூட்டுணவெழுந்த வேட்கையால் எனில்இக்

கோழிதமிழ்ப் பெருமை யாரறிவார்”

என அருளியுள்ளார்.

“மொழிக்கு மொழி தித்திக்கும் மூவர் மொழி” என்பார் தாயுமானவர் “திருவாசகம்” என்று ஒருகால் ஓதின் கருங்கல் மனமும் கசிந்துருகும்” என்பார் சிவப்பிரகாசர்.

வான்கலந்த மாணிக்க வாசக நின் வாசகத்தை

நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து தீங்கனிச் சுவைகலந்து
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே.
என்றார் வள்ளலார் அடிகள் “சந்தனக்குன்றின மலைமேல் பிறந்த தமிழ் தெய்வமே” என்றார்
முருகதாச அடிகள் தமிழோடிணைந்த துயசிவ நெறிக்கு,

“போற்றி நீறணிந்து உருத்திர சாதனம்
பூண்டிடு ஐந்தெழுத்து உள்ளே
சாற்று நீ குரு ஆதி மூஉருவையும்
தாழ்ந்திறைஞ்சு இவை செய்தால்
மாற்றலாம் பிறப்பு இறப்பினை நெஞ்சமே
மன்றுள் ஆடியதாளும்
தோற்றும் உள்ளொளிக்கு உள்ளொளியாம் அதைத்
தொழுது வாழ்த்தலுமாமே”

என்று மும்மதமாப் போலும் முழுஞான வீரராகிய சாந்தலிங்கர் வழிகாட்டினார்.

“சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே” அதைத் தொழுதிடல் வேண்டும் என்றார் தேசியக் கவிஞர்
பாரதியார். “தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்றார் பாரதிதாசன். தொன்மை தொட்டு
இன்றுவரை போற்றிப்புக்கிணர் தமிழைத் தெய்வத் தமிழ் என்று உளம்நெகிழ்ச் செய்வது நமது
கடமையாகும்.

“ஓங்கல் இடைவந்து உயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏங்கொழி நீர்ஞாலத்து இருள் அகற்றும் ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிர் ஒன்று ஏனையது
தன்னேர் இலாத தமிழ்

என்று பாடிப்பரவினர் நம் முன்னோர்

எதிலும் தமிழ், எங்கும் தமிழ் எல்லாம் தமிழ் என்ற முழக்கத்தைச் செயலாக்கத்திற்கு உரியதாக
வேண்டும். செம்மொழி வளர்ச்சியில் பத்தி இலக்கியங்களுக்கும் பெரிதும் இடம் உண்டு.
காலந்தோறும் செந்தமிழ்ப்பணி தொடரவேண்டும். திருநெறிய தமிழை வளப்படுத்தும்
தொண்டர்கள் உருவாக வேண்டும். உலகத்தமிழர்கள் அனைவரும் இதற்காள முயற்சியில்
ஈடுபட்டு வலுவூட்ட வேண்டும். தெய்வத்தமிழ் வளம் காண்போம்.

(தவத்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகளார்)
பேரூராதீனம்

உ
குகமயம்

கந்தவேள் கருணை

முகவாய்:

கந்த புராணம் தொடர்பான ஒரு சில கருத்துக்களை இக்கட்டுரை சுமந்து வருகிறது; சுவைத்து மகிழுங்கள்.

தன்னில் தோன்றும் இறை....

சீர் கொண்ட தெய்வ வதனங்கள் ஆறும், திகழ்கடப்பந் தார் கொண்டபன்னிரு தோள்களும் தாமரைத் தாள்களும் ஓர் கூர் கொண்ட வேலும் மயிலும்நற் கோழிக் கொடியும் அருள் கார் கொண்ட வண்மைத் தணிகா சலமும் என் கண்ணுற்றதே என்று தணிகைக் குமரனைத் தன்னில் கண்டு மகிழ்கிறார் வள்ளலார்.

ஞானமும் ஆணவமும்:

முருகப் பெருமான், தன்னைச் சிவனது அம்சம் என்று சூரபதுமனுக்கு உணர்த்த, அவனது ஆணவத்தை விலக்கி, ஞானத்தை ஊட்டுகிறான். அடுத்த கணம் சூரபதுமன் இப்படி எண்ணத் தொடங்குகிறான்... “ஆயிரம் கோடி காமர் அழகெலாம் திரண்(டு) ஒன்றாகி மேனிய எனினும் செவ்வேள் விமலமாஞ் சரணம் தன்னில் தூய நல் எழிலுக்கு) ஆற்றா(து) என்றிடின இனைய தொல்லோன் மாயிரு வடிவிற; கெல்லாம் உவமையார் வகுக்க வல்லார்.” என்றும்.

“சூழதல் வேண்டும் தாள்கள், தொழுதிடல் வேண்டும் அங்கை:

தாழதல் வேண்டும் சென்னி; துதித்திடல் வேண்டும் தாலு;

ஆழதல் வேண்டும் தீமை அகன்று நான் இவற்(கு) ஆளாகி

வாழதல் வேண்டும் நெஞ்சம் தடுத்தது மானம் ஒன்றே” என்றும் செவ்வெனொடும் பொருத சூரபதுமன் எண்ணுவதாகக் கந்தபுராணம் பேசுகிறது.

மயில் வாகனமும் சேவற் கொடியும்:

பிலத்தில், நிலத்தில், நீள்கடலில், நெடி மலைகளில், பிரம்மலோகத்தில், அண்ட சராசரங்களில் தன்னை எதிர்ந்த சூரபதுமனின் வில்லையும், தெய்வக் கணைகளையும், இந்திரஞாலத்தேரையும் வீழ்த்தி, அவன் விடுத்த சக்கராயுதத்தைத் தனது திருக்கரங்களில் வாங்கி, அவன் புரிந்த மாயைகள் அனைத்தையும் விலக்கி, ஈற்றில் சங்குகள் நிரம்பிய சமுத்திரத்தின் நடுவே, மீண்டும் மாயப்போர் நிகழ்த்த மாமரமாகி நின்ற சூரபதுமனை, முருகப் பெருமான் திருக்கைவேல் அம்மரத்தை இரு கூறுகளாக்கிப் பிளந்தது. அவற்றில் ஒன்று மயிலாகவும், மற்றொன்று சேவலாகவும் வெளிப்பட்டபோது, ஓங்காரத்தால் அவற்றை அடக்கிய முருகப் பெருமான், அம்மயிலைத் தனது ஊர்தியாகவும். அச் சேவலைத் தனது கொடியாகவும் கொண்டான். சூரபதுமன் தான், இப்போது முருகனின் மயில் வாகனமாகவும், சேவற்கொடியாகவும் விளங்குகின்றான் என்பதை கந்தபுராணம் எடுத்தியம்புகிறது.

தவமும் வரமும்:

சிவப்பரம் பொருளை நோக்கிக் கடுந்தவம் இயற்றிய சூரபதுமனுக்கு இறைக்காட்சி கிட்டியது எழுந்தருளிய பெருமானிடம் மரணமிலாப் பெருவாழ்வை வேண்டாமல், 1008 அண்டங்களையும். 108 யுகங்கள் ஆள்வதையும் அனைத்து அண்டங்களுக்கும், நினைத்த மாத்திரத்தில் செல்லும் இந்திர ஞாலத்தேரையும், பாசுபதாஸ்திரம் உள்ளிட்ட பல்வேறு தெய்வப் படைக்கலங்களையும். தன் சக்தியாலன்றி, வேறொன்றால் உனக்கு அழிவு நேராது என்பவைகளான வரங்களைப் பெற்றான்.

கந்தபுராணத்தில் சித்தாந்தம்:

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பவை ஆன்மாவைப் பிணித்திருக்கும் மும்மலங்கள் என்கிறது சைவ சித்தாந்தம். சூரபதுமன், சிங்கமுகன், தாருகன், ஆகியோர் மும்மலங்களின் உருவங்களாகவே கந்த புராணம் சித்தரிக்கிறது. முதலில் மாயா மலம் அறவே அகலுமானால், கன்ம மலமும், ஆணவ மலமும், தானே கழன்று போகும். ஆணவம் மூலமலம் அதனை அடியோடு அழிக்க இயலாது; ஆன்மப் பக்குவத்தால் மட்டுமே அடக்கி ஆளமுடியும் என்பதை சைவ சித்தாந்தம் காட்டுகின்ற உண்மை, இவ்வுண்மையை முருகக்கடவுளோடு போரிட்டு, இறுதியில், மயிலாகவும், சேவலாகவும் உருக்கொண்டு வந்த சூரபதுமன் முற்றிலுமாக அழிக்கப்படவில்லை; மாறாக, அவன் நீல மயிலாகவும், சேவலாகவும் வந்தபோது, முருகப் பெருமான், மயிலைத் தனது ஊர்தியாகவும், சேவலைத் தனது கொடியாகவும் ஆக்கிக் கொண்டான். முருகக் கடவுளே மயில் வாகனன்: அவனே சேவற்கொடியோன். முருகக் கடவுள் தன்னை வணங்க வருவோரையெல்லாம் சூரபதுமனாகிய மயிலையும் சேவலையும் வணங்கவைக்கின்றான் என்றால் அவனது கருணையை என்னென்பது!

“ தீயவை புரிந்தா ரேனும் குமரவேள் திருமுன் உற்றால்
தூயவர் ஆகி மேலைத் தொல்கதி அடைவர் என் கை
ஆயவும் வேண்டும் கொல்லோ? அடுசமர் இந்நாள் செய்த
மாயையின் மகனு மன்றோ வரம்பிலா அருள்பெற்று உய்ந்தான். “ எனும் கந்தபுராணப் பாடல் ஈண்டு நோக்கற்பாலது.

ஆணவத்தின் ஒட்டுமொத்த வடிவம் சூரபதுமன்.
ஞானமயமாய்... கருணையே வடிவமானவன் முருகப் பெருமான்
தேவர்களைச் சிறைப்படுத்தித் துன்புறுத்தியது ஆணவம் - சூரபதுமன்-
தேவர்களை சிறைமீட்டு இன்புறுத்தியது கருணை - முருகப் பெருமான்-

ஒரு நயம்:

விடியற்காலை நேரம்; ஆங்காங்கே சேவல் கூவும் ஒலி; அது கொக்கறுகோ என்று கூவுகின்றதாம் ஏன் தெரியுமா? கொக்கு என்றால் மாமரம்: அறு - மாமரமாகி நின்ற சூரபதுமனை தன் திருக்கைவேலால் இரண்டாகப் பிளந்த: கோ- என் தலைவனே! அதாவது, ” மாமரத்தை (சூரபதுமனை) இருகூறுகளாக்கிய முருகக் கடவுளே!” என்று கூவுகின்றதாம்... உலகில் இயல்பாக நிகழும் நிகழ்வைத் தன் குறிப்பிலேற்றிக்கூறும் இந்த நயம் நினைந்தும் நெகிழ்த்தக்கதாக்கும். இதில் தமிழும் சைவமும் சாத்திரக்கருத்தும் பின்னிப் பிணைந்து கிடப்பதும் கந்தவேள் கருணையாலன்றோ!

வள்ளிப் பிராட்டியாரைப் பாமரத்தனமான ஆன்மாக்களின் அடையாளமகச் சுட்டி நிற்கிறது கந்தபுராணம். அத்தகைய ஆன்மாக்களுக்கும் தன்னைத்தந்து அருள் புரிய வருகிறான் முருகப் பெருமான். இதனை “.....குறமின் கொடியைப் புணரும் குணபூதரனே”- என்றும்
“ பணி யா? எனவள்ளி பதம் பணியும் தணியா அதிமோக தயா பரனே” என்றும்
“தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள் நேசா! முருகா!”
“வேத முதல் விண்ணவர் சூடு மலர்ப் பாதா! குறமின் பத சேகரனே”- என்றும்
“ மதிவாணுதல் வள்ளியை அல்லது பின் துதியா விரதா! சுரபூ பதியே”- என்றும்
“ செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்”- என்றும்
அருணகிரிநாதப் பெருமான் அருளிய அநுபூதி வாக்குகள் முருகப் பெருமானின் கருணை வெள்ளத்தில் தோய்ந்து வந்தவைகளன்றோ?

திருமுருகன் அருள் வாக்கினால், வள்ளிப் பிராட்டி மானுடப் பிறவியில் உதித்தனள் மாலின் மகளாக இருந்தவள் மானின் மகளாய் வந்து தோன்றினாள்: அவள் தன்னை அடையத் தவம் செய்ததை நினைவூட்டி, ஞானம் கொளுத்தி வள்ளியை (ஆன்மா) தன்னொடு (இறை) கலக்கச் செய்ய, அவள் பால் இரங்கி, மேலிருந்து கீழிறங்கித் தினைப் புனத்தில் வள்ளியோடு திரிந்து அலைந்துகிடந்த முருகப் பெருமானின் திருவுள்ளக் கருணை எண்ணி யெண்ணி இன்புறுதற்குரியது.

நிறைவுரை:

கடவுட்சக்தி எல்லாவற்றிலும் நிறைந்திருக்கிறது அது எல்லாவற்றையும் தனக்குள் அடக்கியும் இருக்கிறது. கடவுள் கருணையே வடிவாமனவன். உலகின் ஒவ்வொரு அசைவிலும் கடவுளைக் காணும் இயல்பில் மானுட வாழ்க்கை அமைய வேண்டும். தன்னை உணர்தலும், தன்னுள்ளே உறையும் இறையை உணர்தலும் ஒவ்வொரு உயிரின் கடமையல்லவா?

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே

ஆக்கியோன்: முருகனடிமை சபா மகேசன்

உப தலைவர்: உயர்வாசற்குன்று முருகன் ஆலய சமய பகுதி நிர்வாக சபை

Vice Chairman Religious Education: Executive Committee in the Higate Hill Murugan Temple

மேன்மைகொள் சைவநீதி வீளங்குக உலகம் எல்லாம்

அன்பேசிவம்

உலகில் தொன்மையான சமயங்களுள் ஒன்று சைவசமயம். சிவவழிபாட்டைப் பற்றியும் சைவசமயத்தைப் பற்றியும் வரலாறு கூறுகிறது எனினும் சைவம் தோன்றியகாலம் எப்போது என்பதை வரையறுத்துக்கூற இயலவில்லை இந்தியத்து துணைக்கண்டத்தில் மிகப்பழையான வரலாற்றுச் சின்னங்கள் சிந்து சமவெளியில், மொகஞ்சதாரா, ஹரப்பா, ஆகிய இடங்களில் கிடைத்தன அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட முத்திரைகளிலிருந்தும் பிறவற்றிலிருந்தும் அக்கால மக்கள் சிவவழிபாடு செய்தனர் என்பது தெளிவாகிறது.

இறைவன் கருணையே வடிவானவன் என்பது மட்டுமன்றி அவன் எல்லாவல்லமையும் உடையவனன்றோ? துயரத்தையும் நோயையும் மூப்பையும் சாவையும் அவன் நினைத்தால் உலகிலேயே இல்லாத படி அகற்றி இருக்கமுடியாதா? மடியும் துன்பத்திற்கு கிரணகர்த்தா மனிதன் அதாவது எந்த மதத்தினராக இருந்தாலும். எந்த நாட்டில் இருந்தாலும் அனைவரும் கருத்து வேற்றுமை இல்லாமல் விரும்புவது இன்பம் ஒன்றைத்தான் எனக்கு துன்பம் வேண்டும் என்று யாரும் நினைப்பதில்லை ஆனால் அந்த இன்பத்தை அடைவதற்கு வழிதெரியாமல் அதற்கு பதிலாகத் துன்பதை அடைகின்றார். மனிதர்கள் உணவு, உடை, பொன், பொருள் என்று நாடி ஓடி துன்பத்தை இன்பமாக நினைத்து உழலுகின்றார்.

“வளைத்து நின்றவர் கள்வர் வந்தெனை நடுக்கஞ் செய்ய
தளைத்து வைத் துலையை யேற்றித் தழலெடுத்த நீரில்
திளைத்து நின் றாடுகின்ற ஆமை போல தெளிவிலாதேன்
இளைத்து நின் றாடுகின்றேன் என் செய்வேன் தோன்றி னேனே!

என்று அப்பர் பெருமான் நமக்கு உணர்த்துகிறார். உண்மையான ஆனந்தம் சிவபெருமான் திருவடியில் தான் இருக்கிறது; பேரின்பம். அந்த பேரின்பத்தை அடைய வேண்டும் என்றால் தர்மம் செய்ய வேண்டும். அகில உலகங்களும் அழிந்தபோது தர்மம் ஒன்றுதான் அழியாமல் நின்றது. அந்த தர்மம் இடப வடிவமாகச் சென்று சிவனை அடைந்தது. அகில உலகங்களையும் தாங்கும் இறைவனை தர்மமாகிய விடை தாங்குகிறது என்றால் தர்மத்தின் பெருமைக்கு எல்லை ஏது. நூம் தர்மம் செய்தால் நம் உள்ளத்தில் அன்பு உண்டாகும். அன்பு உண்டானால் அருள் உண்டாகும்.

‘யார் யார்? சிவம் நீநான்சிவம்!

ஆத்திகம் பேசும் மனிதனுக்கு சிவமே அன்பாகும்

நாகத்திகம் பேசும் மனிதனுக்கும் அன்பே சிவமாகும்,

என்பதை உணர்ந்து நமக்கு இறைவன் தந்தவாழ்நாள் சிலகாலங்கள் தான், என்பதால் அந்த வாழ் நாளை நாம் வீணாக கழிக்கக்கூடாது நம்மிடம் இருக்கும் ஆசை, ஆணவம், காமம், குரோதம் பொறாமை என்பற்றை விடுத்து சக மனிதர்களிடமும் ஜீவராசிகளிடமும் அன்பு செலுத்தி மனிதம் மிக்க மனிதர்களாகி பல்லாண்டுகாலம் வாழ்வோம் ஆக.

திருமதி சுவர்ணமுகி மயூரன்

இந்த கட்டுரை மாநட்டு மலருக்கு சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

13ம் ஆண்டு சைவமாநாடு சிறப்பாக நடக்க எல்லாம் வல்ல இறைவனை வெண்டுகின்றேன்.

வணக்கம்

உ

பின்னை என் பிழையை பொறுப்பாணை
கந்தையா தியாகமூர்த்தி
 திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னும் மெய்ப்பொரு ளும்தரு வாணைப்
 போக மும்திரு வும்புணர்ப் பாணைப்
 பின்னை என்பிழை யைப்பொறுப்பு பாணைப்
 பிழையெ லாந்தவி ரப்பணிப் பாணை
 இன்ன தன்மையன் என்றறி வொண்ணா
 ஏம்மா னைஎளி வந்தபி ராணை
 அன்னம்வை கும்வ யற்பழ னத்தணி
 ஆரு ராணை மறக்கலு மாமே

(பழனம் -வயல் ; அன்னங்கள் அழகு செய்கின்ற வயல்கள் சூழ்ந் திருவாரூர் பெருமாணை நான் மறக்கவும் முடியுமா?

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் வாழ்க்கையின் 55ஆவது வயதில் தனது கடைசிப் பிரசங்கத்தை யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வரர் ஆலயத்தில் 1879ஆம் மேற்கொண்ட பொழுது, சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய இத்தேவாரத்திற்குப் பயன் கூறி விளக்கினார். “ இறைவனே, எனக்கு வேண்டிய செல்வங்களையும், உண்மைப் பொருளையும் வழங்குகின்றார். நான் விடும் பிழைகளை இறைவனே பொறுத்துக் கொள்வது மட்டும் இன்றிப் பிழைகள் வராமலும் தவிர்த்துகம் கொள்கிறார்.” என்பது இதன் உரை. ஆழ்ந்து சிந்தித்து வழிபட உகந்த திருமுறைகளில் இத்தேவாரமும் ஒன்று.

‘ ஒரு பிழையும் செய்யாதவன், புதுமுயற்சிகளில் இறங்காதவன் என்று கூறிச் சென்றார் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தலை சிறந்த விஞ்ஞானியாகிய அலபட் ஐன்ஸ்டீன் தனது அணுவியல் ஆராய்ச்சி அணுகுண்டில் போய் முடிந்ததையிட்டுத் துக்கப்பட்டார் என்பதையும் அறிகிறோம். மானிட வாழ்வில் பிழைகள் இயல்பானவை. இதனால் தான் “ பிழை விடுதல் சாதாரணம், அவற்றை மன்னித்தல் தெய்வீகம்” என்பர் சான்றோர். இறைவன் மட்டும் தான் ‘ குறைவிலா நிறைவு, கோதிலா அமுது’. இறைவனே ஆன்மாக்களுக்கு தனு, கரண, போகங்களை உரிய பருவங்களில் ஊட்டுகிறான்.

“ கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
 கொடுமைபல செய்தன நான் அறியேன்” என்றும்
 “ நலம்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
 ஊன்நாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்”

என்றும் தனது முதல் பதிகத்திலேயே கதறி அழுகின்ற திருநாவுக்கரசு நாயனார், இறைவனே எல்லா இடர்களில் இருந்தும் நம்மைக் காப்பாற்றுவான் என்று நம்பி திடசங்கற்பம் பூண்டு,
 “ கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
 நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.” என்று துணிகின்றார்.

மாணிக்க வாசக சுவாமிகளின் வாழ்க்கை எவ்வித அப்பழக்கும் இல்லாதது. ஆனால் சுவாமிகள் தனது தலைமை அமைச்சர் பொறுப்பில் இருந்த பொழுது சாதாரண மனித வாழ்க்கையில் நிகழ்கின்ற வஞ்சம், பொய், பாலிச்சை, செல்வச் செருக்கு, கல்வி ஆகியவற்றைக் கண்டிருக்கக் கூடும். இதனாலே தான் தனது திருவாசகம் முழுவதிலும், பிறர் பிழைகளைத் தன்மேல் ஏற்றி. அழுது அழுது இறைவன்பால் மன்றாடுகின்றார்.

“மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி

நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே” என்று சிவபுராணத்திலும்,

“யானே பொய் என்நெஞ்சும் பொய் என்
அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப்
பெறலாமே” என்று
திருச் சதகத்தின் ஆனந்தப் பரவசத்திலும்,
“நீதி யாவன யாவையும் நினைக்கிலேன்
நினைப்பரோடும் கூடேன்”
எனக் கூறிக் கூறி அதிசயப் பத்திலும் வருந்துகிறார்.
225 வரிகளைக் கொண்ட போற்றித் திரு அகவலில்
“ கல்வி யென்னும் பலகடற் பிழைத்தம்
செல்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தம்”
போன்று 20 முறை பிழைத்தும், பிழைத்தும் என்று கூறி அழுகின்றார்.

ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களை நூற்றியெட்டு யுகங்களுக்கு ஆளும், வலிமையும், நினைத்த மாத்திரத்தில் நினைத்த இடத்திற்கு செல்லும் இந்திர ஞாலம் எனும் ஆகாய ஊர்தியையும், தனது தவத்தினால் பெற்ற சூரபத்மன் தேவர்களையும், தேவ மாதர்களையும், சிறை வைத்து துன்புறுத்தியை நீக்கவே முருகன், இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டான். இக் கொடிய சூரபத்மனையே முருகன் மறக்கருணை பூண்டு, மன்னித்து தனத வாகனமாகிய மயிலாகவும், கொடியில் சேவலாகவும், வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். இதனையே கச்சியப்பர்.

“தீயவை புரிந்தா ரேனும் குமரவேள் திருமுன் உற்றால்
தூயவ ராகி மேலைத் தொல்கதி யடையவர் என்கை
ஆயவும் வேண்டுங் கொல்லோ அடுசமர் இந்நாள் செய்த
மாயையின் மகனும் அன்றோ வரம்பிலா அருள் பெற்றுய்ந்தான்”
என்று பாடியிருக்கிறார்.

தத்துவப் புதையல்களை அள்ளித் தந்திருக்கின்ற பட்டினத்தடிகள்,
“கல்லாப்பிழையும், கருதாப்பிழையும், கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையும் நினையாப் பிழையும் நின் அஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையும் துதியாப்பிழையும் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சிஏகம்பனே!”

என்று பிழைகளைப் பொறுக்கும் வண்ணம் வேண்டுகின்றார்.

விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம் முன்னேறிய இந்நாள்களில் வைத்தியம், பொறியல், பொருளாதரம், கணக்கியல், சட்டம், நிருவாகம், போன்ற துறைகளில் பலப்பல பிழைகள் ஏற்படுவதை அன்றாடம் காண்கிறோம். பிழைகளை எற்படும் விளைவுட்காக நடட்டிடு வழங்குவதற்கென்றே கணிசமான பணத்தொகைகள் செலவிடப்படுகின்றது. பிழைகள் முற்றாக ஒழிப்பது சாத்தியம் இல்லை. பிழைகள் ஓரளவு குறைக்கலாம் என்பதே உண்மை.

ஆகவே பிழைகள் ஏற்படுதல் மானிட வாழ்க்கையில் சாதாரணம் என்றுணர்ந்து, யாம் செய்யும் பிழைகளை உடனுக்குடனேயே வெளிப்படுத்தி திருத்தி மன்னிக்கும் மானிட வாழ்க்கையில் சாதாரணம் என்றுணர்ந்து, யாம் செய்யும் பிழைகளை உடனுக்குடனேயே வெளிப்படுத்தி திருத்தி மன்னிக்கும்படி கேட்டு, மற்றையோர் பிழைகளையும் பொருட்படுத்தாது மன்னித்தும், எமது நெஞ்சங்கள், வஞ்சனையின்று பஞ்சபோல் இலே இலோசக வாழவேண்டும் என்பதையே நோக்குவோம்...

உ
சிவமயம்

சைவ சமயமும் வாழ்வியலும்

முனைவர் இரா. கோபாலகிருஷ்ணன்
M.A.,Phd
சென்னை - 5

“சைவம் சிவனோடு சம்பந்தம் ஆதல்” என்பார் திருமூலர் பொன்னார் மேனியான புனிதன் சிவபெருமானோடு நல்லதொரு நெருக்கமாக உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ள சைவ சமயத்தின் சின்னங்கள் வழிபாடுகள், ஆலயங்கள், அடியவர்கள் புனித இலக்கியங்கள் என்பன வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்கின்றன. இத்தகைய உறவினை அகநிலை உறவு மறவழி உறவு என்று இரு வகைகளாகப்பிரிக்கலாம். அகநிலையில் தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாகி ஊனினை உருக்கி உள்ளொயி பெருக்கி எப்போதும் சிவ சிந்தனையோடு சிவயோகத்தில் ஈடுபட்டு சிவ ஞானத்தில் திளைத்த சிவ பெருமானோடு இரண்டறக்கலந்து முட்டாத பேரின்பத்தை இடையறாது துய்க்கும் தாய மகிழ்வு நிலை. இதைத்தான் அப்பர் பெருமான் “இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை” என்று பாடுகின்றார். செம்மையே ஆய சிவபதம் என்பதும், நல்ல கதியாகிய சிவகதிப்பேறு என்பதும் இந்த நிலையைத்தான் குறிக்கும்.

இந்த உயரிய நிலையை அடைவது எளிதான காரியமல்ல. பல்வேறு வேதனைகளையும் சோதனைகளையும் தாங்கிக்கொண்டு அவற்றை சிவனருளால் கடந்தால்தான் உயரிய சாதனை புரிய இயலும். முத்திநெறிக்கு முயற்சிசெய்த அடியவர்கள் கூட பல்வேறு இன்னல்களுக்கும் இடர்களுக்கும் உள்ளாகி துயரம் அநுபவித்து இறுதியில் இறையருளால் பிறவி எனும் பெருங்கடலைத் தாண்டி இனிப் பிறவாத தன்மையை அடைந்த செய்திகளை எல்லாம் சேக்கிழார் பெருமான் அருளிச்செய்த திருத்தொண்டர் புராணத்தில் கண்டு படித்து இன்புறலாம். மானிட வாழ்க்கை மலர்ப்படுக்கை அல்ல; முட்கள் நிறைந்தது என்பர். “தோற்றம் உண்டேல் மரணம் உண்டு, துயரம் மனைவாழ்க்கை” என்பார் சுந்தர். “இன்பமும் பிறப்பு இற்பினோடு துன்பமும் உடனே வைத்த சோதியன்” என்பார் அப்பர் பெருமான். (புலன் ஐந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி அறிவு அழிந்திட்டு ஐம்மேல் உந்தி அலமந்த போதாக என்று இறப்பதற்கு முந்திய நிலையை வர்ணிக்கின்றார் ஞானசம்பந்தர் வைத்தநிதி பெண்டிர், மக்கள் குலம், கல்வி எனும் பித்தலகில் என்பார் மணிவாசகப்பெருந்தகை. இளமை, வெல்வம், யாக்கை, வாழ்க்கை எவையும் நிலையற்றவை என்பதனை முதலில் ஞானிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றனர்.

என்னும் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்து உலகியல் சிற்றின்பத்தை பேரின்பமாக மாற்றி பூவினிற் கந்தம் பெருந்தியவாறு போற் சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது என்ற நிலைக்கு உயர்ந்து ஆன்மா ஈடேற்றம் பெறவும் வழிகாட்டி ஆற்றுப்படுத்துகின்றனர் அடியவர், பெருமக்கள். மனமானது புலன்கள் வழியே பொருள்களில் அழுந்தி அநுபவ வேட்கையால் ஆணவவழியில் வினைகளை ஈட்டி மாயை வயப்பட்டு பந்தத்தில் மனிதனை உழுவச் செய்கின்றது.

ஆன்மா அலைக்கழிக்கப்படுகின்றது. மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக் கலந்த அன்பாக்கி கசிந்துள் உருகும் நலந்தான் இல்லாத சிறியேன் என்று புலம்புகின்றார் வாதபவூரடிகள்.

நெறியல்லா நெறியில் சென்று திருவருள் எனும் நெறியில் செல்லாமல் கொம்பரில்லாக் கொடி போல் அலமந்து அல்லற்படுகிறது. மூன்று மலங்களையும் (ஆணவம், கன்மம், மாயை) மடை மாற்றம் செய்துவிட்டால் உலகியல் வாழ்வு உன்னதமாக அமையும். ஆணவம் என்பதனை ஈசன் அடியார் என்ற இறுமாப்பாக மாற்றி, செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும் இறைவனுக்கு உகந்ததாகவும் இறையார்க்குச் சிறந்ததாகவும் மாற்றி, உலகப்பொருள்களில் மேல் வைத்த பற்றினை விழித்த கண் குருடாய்க் கண்டு வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ சைவ சமயம் வழிகாட்டுகின்றது.

உலகியலில் மக்களும் பக்தர்களும் அதிகம் அஞ்சுவது கிரகங்களின் தாக்கம். எது நடந்தாலும் கோள்களின் செயல்கள் என்று பயப்படுகிறார்கள். இதனைப் போக்கும் வழியாக ஞானசம்பந்தரின் கோளறு பதிகம் அருந்துணை புரிகிறது. இன்றும் அன்பர்கள் நாள்தோறும் நம்பிக்கையுடன் ஓதி பலன் அடைகிறார்கள்.

நாள் என்செயும், கோள் என்செயும், என்னை நாடி வந்த வினைதான் என்செயும். என்னையும் என்று குமாரக் கடவுளின் திருவடிகளைப் போற்றியுப் புகழ்கின்றார் அருணகிரிநாதர். ஒன்பது கோள்களுக்கும் பரிகாரம் செய்ய சிறப்புத்தலங்களாக ஒன்பது ஆலயங்களை ஞானிகள் அடையாளம் காட்டுகின்றனர். திறப்பு வழிபாடுகள்

செய்து தூய அன்பு செலுத்தி கோள்களின் தாக்கத்திலிருந்தும் பக்தர்கள் விடுபட்டு மகிழ்வு அடைகின்றனர். சனி-திருள்ளாறு; இராகு-திரு நாகேசுரம்; சந்திரன்-திங்கள்; குரு-ஆலங்குடி; சூரியன்-சூரியனார்கோயில்; செவ்வாய்-வைத்தீஸ்வரன் கோயில்; புதன்-திருவெண்காடு; சக்கிரன் திருக்கஞ்சனூர்; கேது-கீழ்ப் பெரும்பள்ளம் போன்ற தலங்களில் வழிபட்டால் ஒன்பது கோள்களின் வலிமையிலிருந்த விடுபடலாம் என்பது அன்பர்களின் அநுபவ உண்மை.

இறைவழிபாட்டிலும், இனிய நிகழ்ச்சிகளிலும் தடைகள் ஏற்பட்டால் திருநெடுங்களத்தில் ஞானசம்பந்தர் அருளிய இடர்களையும் பதிகம் சைவ அன்பர்களின் தடங்கல்களை நீக்கி அருள் பெறச்செய்கிறது. நல்ல காரியங்களுக்குப் பொருள் தேவைப்படும்போது திருவாவடுதுறையில் ஞானசம்பந்தர் அருளி பொற்கிழி பெற்ற இடரினும் தளரிலும் எனத்தொடங்கும் பதிகம் இன்றும் பயன் அனிக்கின்றது. உடலில் ஏற்படும் நோய்களுக்கு அருமருந்தாக வைத்தீஸ்வரன் ஆலயமும் அதன் பதிகங்களும் மற்றும் பல பக்கத்துணை புரிகின்றன. அனைவரும் அதிகம் அஞ்சுவது மரணத்திற்குத்தான். அதனைப் போக்க திருக்கடையூரில் வழிபாடு செய்து எம பயத்தைப் போக்க அத்தலப்பதிகத்தை ஒதி பயன் பெற இயல்கிறது. திருமணம் தடைப்பட்டால் அனைப்போக்கவும், கல்வி கேள்விகளில் மேம்பாடு அடையவும், வீணான கவலைகளினால் மனம் அலையாமல் தடுக்கவும் நிறைய பதிகங்கள் உள்ளன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உடல், உள்ளம், ஆன்மா ஆகிய மூன்றிற்கும் அரு மருந்தாகவும் ஆறுதலாகவும் சைவ சமயத்தில் பயன் தருவது திருநீறு, உருத்திராக்கம் ஐந்து முத்து மந்திரங்கள். என்பன உலகியல் ஏற்படும் இடர்களை நீக்கி ஆன்மா ஈடேற்றம் பெற இம்முன்று சின்னங்களும் உறுதியாகச் செயல்படுகின்றன. இவற்றிற்கான பதிகங்களும் நிறைய உள்ளன.

சைவசித்தாந்தம் ஜீவன் முக்தி என்ற நிலையை, அதாவது இவ்வுயிர் உடலில் இருக்கும் பொழுதே மும்மலங்களின் தாக்கம் முற்றிலுமாக ஒழிந்து இருவினை ஒப்பு ஏற்பட்டு மலபரிபாகம் அடைந்து திருவருட் சக்தி வீழ்ச்சியினால். ஆன்மா தன்னுள்ளேயே சிவனைக்கண்டு அந்தம் ஒன்றில்லா ஆனந்தம் அடையும். முகத்தில் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்கள் அகத்தில் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம் என்பார் திருமுலர். இறைவன் திருவருளால் திருவருட்பேறு என்ற ஞானம் பெற்று தூய அன்பு செலுத்தும்போது சிவதரிசனம் கிடைக்கப்பெற்று தெள்ளத்தெளிந்து சீவனைச் சிவலிங்கமாகக் கண்டு இன்புற வழிபிறக்கின்றது. எனவே இப்பிறவி உலக இன்ப துன்பங்களை வினைவழி அனுபவித்தாலும் வாழ்வின் குறிக்கோள் இனிப்பிறவாத தன்மையை அடைவதுதான். அதற்கு ஒரேவழி சிவனருளை இடையறாது சிந்திப்பதுதான். ஏனெனில் சிந்திப்பார் அவர் சிந்தையில் சிவபெருமான் தங்கி அருள் பாலிப்பார். மற்றுப்பற்று ஏதும் இன்றி சிவபெருமானின் திருப்பாதத்தை இமைப்பொழுதும் மறவாமல் நினைத்து உருகினால் மனம் ஒருமைப்படும்; ஆன்மா சிவனருளில் நிலைபெறும். வாழ்த்த வாயும், நினைக்க நெஞ்சமும், சிந்திக்க மனமும், வணங்கத் தலையும், தொழுவதற்குக் கைகளும், புகழ்பாட நாவும், மெய் அரும்புவதற்கும் என உலகியல் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டால் துயரங்களை நீக்கிப் பேரானந்தம் பெறலாம். இந்நிலையே சிவகதி எனப்படும் தவ கதியாகும். மற்றெல்லாம் அவகதியாகும். இந்நிலையை அடைவதே வாழ்வின் தலையாய கடன் என சைவ அடியவர்கள் கருதி, அநுபவித்து வழிகாட்டி அமைகின்றனர். திருமுலரும் இக்கருத்தையே

ஒன்றிநின் றுள்ளே யுணர்ந்தேன் பராபரம்
ஒன்றிநின் றுள்ளே யுணர்ந்தேன் சிவகதி
ஒன்றிநின் றுள்ளே யுணர்ந்தேன் உணர்வினை
ஒன்றிநின் ரேபல வழிகண் டேனே
என்று அனுபவ வாக்காக அருளிச் செய்கின்றார்

எனவே சைவர்களின் குறிக்கோள் உலகியல் வாழ்வில் தூய்மை, நேர்மை, வாய்மை, அன்பு, அறம், பண்பு, பணிவு, ஈகை, தொண்டு, ஒழுக்கம், சீலம், அறிவு, அடக்கம், சான்றாண்மை, பொறுமை, நட்பு போன்ற தூய, உயரிய நெறிகளில் வாழ்ந்து நன்னெறியாம் சிவநெறியில் திளைத்து ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அரும்பெரும் சோதியை அகத்தில் கண்டு ஏகனாகி இறைபணியில் நின்று, அயரா அன்பில் அரன் கழலில் சிந்தைநாடி, பெரும்பெயர் கடவுளில் கண்டு பிறவிப்பணியை அகற்றி பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகளின் திருவருளில் தினைத்து இருமையில் ஒருமையுமு ஒருமையில் பெருமையும் பெற்று சிவ பெருமானின் திருவடிகளில் மனம் ஒன்றி வாழ்வோம்.

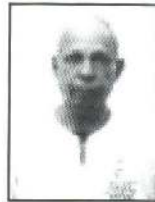
ஓம் நமச்சிவாய!

சைவச் சிறுவர்களின் எதிர்காலம்

செ. மனோகரன்

தலைவர்-உலக சைவப் பேரவை- பிரித்தானியாக்கிளை

சைவத்திருக்கோயில் ஒன்றியத்தின் 13ம் ஆண்டு சைவ மகாநாடு “சைவ நெறியும் உலக அமைதியையும்” என்ற கருப்பொருளில் நடைபெறுவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இன்று பல நாடுகளில் ஏற்படும் வன்முறைகளும், படுகொலைகளும், இன ஒழிப்புகளும் நடைபெறும் இவ்வேளையில் திருக்கோவில் ஒன்றியம் இத்தலைப்பில் மகாநாடு நடத்துவது மிகப் பெரிய பொருத்தமான தொன்றாகும் சமயத்தின் மூலம் உலக அமைதியை ஏற்படுத்தலாம் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். உலக அமைதி ஏற்படுத்துவதற்கு மக்கள் சமய அடிப்படையை உணர வேண்டும். தங்கள் சமற நெறிகளையும், சமய கோட்பாடுகளையும் பின்பற்ற வேண்டிய காலம் இது. பஞ்சமா பாவங்களை அடியோடு வெறுப்பது சைவ சமயம், சைவ நெறிகளை உலக அமைதிக்கு நாம் எப்படி பயன்படுத்தவேண்டும். மக்களுக்கு சைவ சமய அறிவையும் கோட்பாடுகளையும், சைவ சமயத்தின் பாரம்பரியத்தையும் எடுத்துரைக்கவேண்டும். இளம் வயதில் சமய அறிவினை பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டினால் அது பிற்காலத்தில் பயன்படும்.

சமய அறிவை நாம் ஐரோப்பாவில் இலகுவாகப் பெற முடியாது. பெற்றோருக்கும் நேரம் இல்லை பிள்ளைகளுக்கும் நேரம் இல்லை. ஆதனால் சனி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நடைபெறும் தமிழ்ப்பாடசாலை ஊடாகவும் ஆலயங்களில் நடைபெறும் சமய வகுப்புகளின் மூலமும் தான் சைவ சமயத்தை பிள்ளைகளுக்க ஊட்டக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஒரு சில பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வீட்டில் சைவ சமய அறிவை ஊட்டுகின்றார்கள். உலக சைவப் பேரவை இலண்டன், கனடா, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் சைவ சமயத்தை பல வழிகளில் பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டி வருகின்றது. கடந்த மூன்று வருடங்களாக உலக பேரவையின் பிரித்தானியாக்கிளை ஆறுமுக நாவலரின் சைவ சமய வினா, விடையபடபின்பற்றி பிள்ளைகளுக்கு சைவ சமயத்தை பெற்றொரின் உதவியுடனும் தமிழ் பாடசாலைகளில் நடைபெறும் சமய வகுப்புகள் மூலமும் பரீட்சை நாடாத்தி சான்றிதழ்களும் சைவ சமய நூல்களை பரிசாகவும் கொடுத்து வருகின்றது. உலக சைவ பேரவை ஊட்டும் இச்சைவ சமய அறிவு பிள்ளைகளுக்கு பெரிதும் பயன்படும். பிற்காலத்தில் இந்நாட்டின் நல்ல பிரஜைகளாகவும் வாழ்வார்கள்.

உலகில் எந்தவொரு பிரசித்திபெற்ற இனமும் அதனுடைய மொழிக்கும் சமயத்திற்கும் முதலிடம் கொடுத்திருப்பதை காண முடியும். சைவமே தமிழர்களின் சமயமாகும். அவர்களுடைய முழுமுதற் கடவுள் சிவனாகும். சைவ சித்தாந்த தத்துவங்களும் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக பூஜிப்பதும் தேவார திருவாசகங்களில் ஆழமாகப் பொதிந்துள்ளன. திருவாசகத்தில் திருமறை மலைஅடிகள் கூறுகின்றார் சைவ சிந்தாந்த தத்துவங்கள் ஆழமாக பொதிந்துள்ள இந்த தேவார திருவாசகத்தை அடிப்படையாக வைத்து ஒருவர் தன்னுடைய வாழ்க்கையை செலுத்தலாம். இது உலக அமைதிக்கும் பயன்படும்.

ஒவ்வொரு ஆன்மாவிலும் சிவன் இருப்பதாக சைவ சமய நெறி கூறுகின்றது. கடவுளுக்கு ஆற்றும்சேவை மனிதனுக்கு போய்ச்சேராது என்றும் மனிதனுக்கு ஆற்றும் சேவையே கடவுளுக்கு ஆற்றும் சேவையாகும் என்றும் திருமூலர் கூறுகின்றார். நான்கு பேர் போன வழியிலே நாமும் போவோம் என்று தமிழ் நாட்டுப் பழமொழி. அந்த நான்கு பேர் யார்? (சைவசமய குரவர்கள் எனப் போற்றப்படும்) சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் எனும் நால்வரேயாவர். அவர்கள் சென்ற நெறி இவ்வுலகிற்குக் காட்டிய நன்நெறி சைவனெறி அவர்கள் வாழ்ந்த காலம் சைவ சமயத்தின் பொற்காலம். அன்பை அடிப்படையாகக்கொண்டது சைவ சமயம். அன்பே சிவம் என்பது சித்தாந்தத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை. அன்று மேலோங்கி நின்ற மேன்மைகொள் சைவசமயத்தின் இன்றைய நிலை யாது எனச் சிந்தித்தல் ஒவ்வொரு சைவனின் கடமையாகும். சைவம் இன்னும் வாழ்கின்றது. யாரால் வாழ்கின்றது? சைவ சமயத்தவர்களால் இல்லை. எம்பெருமான் திருவருளினால் வாழ்கின்றது. சைவ சமய நன்னெறிகளை எமக்கு உணர்த்துவதற்கென மிகப்பெரிய நிறுவனம் இல்லை. நமது நாட்டிலும் வருடம் தோறும் பல ஆலயங்களில் திருவிழா நடந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றது. அந் நாள்களில் திருக்கோயில்களுக்கு

கூட்டம் கூட்டமாக மக்கள் செல்லுகின்றார்கள். தேர்கள் தெரு வீதிகளில் பவனி வருகின்றன, ஆனால் சைவ சமய நெறிகள் பற்றியும், சமய கோட்பாடுகள் பற்றியும் மக்களுக்கு தெரியாது. இந்நிலையில் பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் சமய அறிவை எப்படி ஊட்ட முடியும். ஆலய திருவிழாக்களுக்கு அநேக பணம் செலவழிக்கின்றார்கள். ஆனால் ஆலய திருவிழாக்களினால் மக்களுக்கு சமய அறிவு வளர்வதில்லை. இதை மனதிற கொண்டு செயல்பட வேண்டும்.

சைவ சமயம் சார்ந்தோர் தம் குழந்தைகளுக்கு இளமை தொட்டே தம் சமய உண்மைகளைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். காலை எழுந்தவுடன், உண்ணும்போது , உறங்கச்செல்லும்போது ஒவ்வொரு நாளும் தேவாரம் அல்லது திருவாசகம் பாடலைச் சொல்லும் பழக்கத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். இதற்கு பெற்றோருக்கு நேரம் கிடைக்குமா? நாம் தான் நேரத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைய குழந்தைகள் நாளைய சமுதாயம். அவர்களை நல்வழிப்படுத்துவது பெற்றோர்களாகிய நமது கடமை. பிள்ளைகளுக்கு நாம் நமது சைவ, சமய சிவனடியார்கள் பற்றி எடுத்துரைக்க வேண்டும். சிவனடியார்களது பெருமையினையும், சிறப்பினையும் சேக்கிழார் பெருமான் அழகாக பெரிய புராணத்தில் கூறியுள்ளார். இதை பெற்றோர் வாசித்து பிள்ளைகளுக்கு எடுத்துரைக்கலாம். பெரிய புராணத்தை (ALASTAIR MCGLASHAN) அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இதனால் பிள்ளைகளுக்கு மொழிப் பிரச்சனை ஏற்பட இடம் இல்லை. (ATRANSLATION OF THE PERIA PURANAM OF CHEKKILAR).

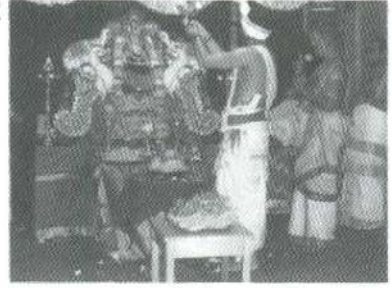
சிவனடியார்களின் அருளை பிள்ளைகளுக்கு எடுத்துக் கூறி சிறு வயதிலே, சிவனுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் பிள்ளைகள் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு கதை சுருக்கமாக கூறுகின்றேன். “சைவ வேளாளர் குலத்தில் வழிவழியாகச் சிவபெருமானுக்கு தொண்டு பூண்டொழுகும் ஒரு சைவ குடும்பம், தாய் தந்தையருக்கு ஒரு சிறுவன், அவனை சைவ நெறிப்படி வளர்த்து வந்தார்கள். ஒருநாள் சிறுவன் பள்ளி சென்று திரும்பி வரும் வழியில் யாத்திரை வந்த சிவனடியார் பலர் வீதியில் வரக் கண்டு அக மகிழ்ந்து அன்போடு வணங்கி நின்றான். தம் இல்லத்திற்கு வரவேண்டும் திருவமுது கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு வேண்டி நின்றான். அவனுடைய அன்பு வேண்டுகலை மறுக்க முடியாத அடியார்களும் அதற்கு இசைந்தனர். அவனது இல்லம் அடைந்தனர். சிறுவன் அன்னையிடம் சென்று அடியவர் வரவு கூறினான். அவர்களுக்கு விருந்து பேண வேண்டினான். அம்மையாரும் வழிவழி அடியார்களைப் பேணும் அன்பினர். ஆதலினால் வந்த அடியவர்களை அன்போடும் பணிவோடும் வரவேற்றனர். முறையாக உபசரித்துத் திருவமுது படைத்து உண்ணச் செய்தார். சிவனடியார்களும் விருந்து உண்டு மகிழ்ந்தனர்; வாழ்த்தி மீண்டனர். வெளியே சென்ற தந்தையார் வீட்டிற்கு வந்தார். அடியவர் விருந்தினை அறிந்தார்; உவகை உற்றார். மகனின் செய்கை கண்ட மனம் மகிழ்ந்தார்.”

பெற்றோர் பிள்ளைகளை எப்படி பண்பாக வளர்க்க வேண்டும் என்பதை இக் கதை விளக்குகின்றது பிள்ளைகள் இறைவனிடமும், சிவனடியார்களிடமும் அன்பாகவும், பணிவாகவும், இரக்கமுள்ளவர்களாகவும் வளர்ந்தால்,(இப்படி பெற்றோர் பிள்ளைகளை வளர்த்தால்) பிள்ளைகள் நாட்டின் நல்ல பிரசைகளாக வருவார்கள். நாட்டில் இப்படி எல்லோரும் வளர்ந்தால் வன்முறைக்கு இடம் ஏற்படாது. நாட்டில் அமைதி நிலவும். ஒவ்வொரு இனத்தவரும் தமது சமய அடிப்படைத் தத்துவங்களை பிள்ளைகளுக்கு எடுத்துரைத்தலாலும், திருக்கோயில்களின் வழிகாட்டலாலும் உலக அமைதியைப் பேண முடியும். எனவே சைவ நெறியும் உலக அமைதியும் என்ற கருப்பொருளில் நடைபெறும் சைவத்திருக்கோயில்கள் மகா நாடு மக்களுக்கு நல்ல சைவ நெறிகளையும், மன அமைதியையும் ஏற்படுத்தும். மக்கள் உய்யும் வழிகளையும் நெறிப்படுத்தும். எனவே, சைவ சமயம் கூறும் ஒழுக்கக் கோட்பாடு இவ்வுலகில் மனிதனை மனிதனாக வாழவைத்து ஆன்மிக வாழ்க்கைக்கு இட்டுச் செல்லும்.

“மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சொர்ண காமாட்சி அம்மன் ஆலயம்--குறோளி

PHONE: 01293619918—WEB: crawleyamman.org

OPENING TIME 11:00AM TILL 1:00PM AND 6:30PM TILL 9:00PM-pooja time: 12noon and 8pm

உலக சைவப் பேரவை World Saiva Council (UK-Branch)

Address - 49 Bycroft Road, Southall, Middlesex, UB1 2XQ

Patron - Yogananda Adikal
President & Chief Executive
World Saiva Council
(UK Registered Charity - 293007)

வாழ்த்துரை

புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்களின் பாரம்பரிய கலைகளையும் சைவநெறிகளையும், பண்பாட்டினையும் அழியவிடாது காத்துவரும் திருக்கோவில் ஒன்றியம் தனது 13வது மகாநாடு சிறப்பாக நடைபெற இறைதிருவருள் கிடைத்திருப்பதையிட்டு உலக சைவப்பேரவை மகிழ்ச்சியடைகிறது.

உலகமெல்லாம் வியாபித்திருக்கின்ற எம்பெருமான் சைவமக்கள் வாழ்கின்ற நாடெல்லாம் கோவில் கொண்டெழுந்தருளி மக்களுக்கு அருள்புரிவதையிட்டு இறைவனுக்கு நன்றி கூறுகின்றோம். புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் இறையருள் பெற்று சுக போக வாழ்வு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். “யாம் பெற்ற இனபம் இவ்வையகமும் பெறவேண்டும்” என்பதனை மனதில் கொண்டு ஈழத்தில் வாழும் எம் உடன்பெறவாச் சகோதரர்களும் அல்லற்படும் மக்களும் ஊண், உடை, உறைவிடம் பெற்று எம்மைப்போல் இன்புற்று வாழ நாம் எம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும். இப்பணியில் உலக சைவப்பேரவையும் தனது கடமையை உஓர்ந: ஈழத்திலும் மலையத்திலும் அல்லற்படும் மக்களுக்கு தம்மால் இயன்ய உதவிகளைப் புரிந்து வருகின்றது.

திருக்கோவில் ஒன்றியமும் ஈழ மக்களின் துயர் துடைக்க அரும்பணிகள் செய்து வருவதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். திருக்கோவில் ஒன்றியத்தில் இன்று ஊழு ஆலயங்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டு வருகின்றன இதே போல் ஏனைய ஆலயங்களும் இவ்வொன்றியத்துடன் இணைந்து சைவ மக்களின் பாரம்பரிய வழிபாட்டை வலுவடையச் செய்யவும் விழாக்களை ஒன்றிணைந்து நடத்தவும் ஆரய விசேட தினங்கள் மாறுபடாமல் இருக்கவும் வழி செய்யுமாறு எம்பெருமான் ஆசியை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

மேலும் அர்ச்சனை “பாட்டே யாகும் ஆதலால் மண் மேல் எம்மைச் சொற்றமிழ் பாடகின்றார் தாமரை பாடும் வாயான்” என்ற இறைவன் வாக்காக வந்த சேக்கிழார் வாக்கையும் முன் வைத்து ஆலயங்களில் தமிழிலும் அர்ச்சனைகள், பூசைகள் நடைபெற திருக்கோவில் ஒன்றியம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று உலக சைவப் பேரவை அன்பாகவும், பணிவாகவும் கேட்டு கொள்கின்றது.

மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

எஸ். பிரேமச்சந்திரா
செயலாளர் - உலக சைவப்பேரவை
பிரித்தானியாக் கிளை

எமது மொழி தமிழ்! எமது வழி சைவம்!

The Concept of Bhakti in Saiva Siddhanta

Dr. R. Gopalakrishnan,
Professor and head,
Department of philosophy,
University of Madras, Chennai – 5

Saiva siddhanta, popularly known as the southern school of saivism has been hailed by European scholars as the choicest product of dravidian intellect. G.U. Pope who came to propagate the ideologies of Christian faith praised saiva siddhanta as “the most elaborate, influential and undoubtedly the most valuable of all religions of India. It is peculiarly the south Indian and tamil religion and must be studied by everyone who hopes to understand and influences south Indian peoples.” This system of thought mainly of tamil origin has a well-knit metaphysics and praxis thereby avoiding the two extremes of dogmatism or dry intellectualism and superstitious or blind observances. As an intellectual faith, it is recognised as a philosophy of religion. It postulates, as a realistic and pluralistic system, three realities viz., pati, pasu and pasa. Of these three real categories, pasu and pasa are as anadhi as pati. Pasa which could bind the soul can seldom go near pati and bind. But the moment pati makes a decent, the pasa which hitherto kept the souls in thralldom, will lose its enforcement and vitality and no longer bind them. To make the souls perfect and qualified and to receive the unalloyed bliss of lord siva (pati), saiva siddhanta has recommended several paths and the most important one is bhakti, besides service, yoga and wisdom. In this paper an attempt has been made to highlight the significant features of bhakti as a precept and practice.

As a religion, saivism gives a prominent place to devotion, the pure love towards siva. Trumandiram, a famous siva text maintains the fundamental frame of bhakti with divine orientation. ‘only the ignorant will claim that love and siva are two different entities; seldom do they realize that love and siva are non-different. As soon as the aspiring soul realizes this truth that love and siva are one and the same, he becomes the very embodiment of love.’ According to Sivajana bodham, the basic philosophic treatise, “even as the soul unites with the eyes which could behold the outer world and instructs the eyes about the nature of the objects, Lord Siva unites with the soul and shows its true nature and assists in realizing Him. As a result of this noble gesture, the soul develops incessant love towards Siva and contemplates on His holy Feet.”² In Saiva Siddhanta the concept of bhakti is explained in a two-fold way. First, the devotion of the devout devotees towards the dweller in all spaces and a

spectator of all times. Second, the affection of Saiva towards the mala-ridden souls since His very form is love. The former kind of love surpasses all expectations as its aim is a token of gratitude towards the benevolence of Saiva. Human love of the divine Supreme is a mere response to God’s love. It is Saiva who, out of His abundant grace, informs the souls about the nature of love since the souls wander in the company of cruel persons who seldom know the path of mukti. This gracious gesture of Saiva results in the uprooting of the stored up karmas and the impurity loaded in the siddham. Once the impurities are subdued, naturally the souls imbibe the divine characters, i.e. the pasukatanas become the patikarana. Other than Saiva none can grant such a state of existence and experience—exclaims St. Manickavachakar. Another dimension of bhakti, according to Saiva Siddhanta, is the fellowship of devotees. A genuine devotee of Lord Saiva is to be venerated by the fellow devotee as the mobile shrine, the manifestation of Saiva Himself. Saiva is the static temple and the devotee has to go there and show his affection whereas devotion and His creation as well.

St. Ramalingam popularity known as Arulprakasa vallalar gives the personification of God as love; “God is personified as a mountain who is caught in the firm grip of love; God is an ocean who is repressed inside the pot of love; God is wisdom who is visualised in the life-breath of love; God is effulgence who is immensely present in every atom of love and all these possibilities will become reality provided one cherishes love for Saiva, for he is very essence of love.”⁴ Hence it is no wonder that a Saivite devotee naturally relinquishes the desire for worldly prosperity and develops a forcible repression of the sensuous attractions. Eventually he has to recourse to virtuous deeds and refrains from all vicious deeds. Bhakti towards Saiva enables him to have adequate knowledge of the scriptures and interpret his soul from all empirical shackles and leads him to a life of mystical trance resulting in the notion of universal brotherhood that the joy which he has enjoyed must be cherished by one and all in the universe. The saint promotes contemplative identification (Sivohambhavana) with the Lord whom he worships in the depth of his being. The saint’s consciousness will never be surging towards the Lord; His breath will be inhaling the

auspicious features and exhaling evil tendencies from his heart. His mouth will ever be praising the glorious Feet of the Lord; His eyes will be visualising the beauty of God in His creation; His ears will be hearing the Holy names of the Lord chanted through the sacred hymns. He is ever prepared to serve the Lord and His fellowmen. On the whole, the staunch devotee of Saiva inculcates resignation and renunciation, while, at the same time, he disciplines his entire being to enjoy the perennial bliss of Saiva through His eminent phenomenon known as Grace.

The ardent devotees of Saivism adhere to the act of smearing white ashes which denotes their purity of heart and soul. They make all quarters illuminative owing to the luster of their radiation. Even if the event of the cosmos goes against its stipulated course, they would seldom withdraw their unswerving devotion to the Lord. their persistent path of steadfast devotion engender in them only virtues and not vices. As the devotees of Saiva transcend the thought of material wealth, they are able to maintain balance and do not suffer from the calculation of loss or gain. They will remain the same persons both in prosperity and in adversity. As a result of this unequivocal determination they will treat both gold and pot shed alike (as trifles). They do not even prefer heaven since they devote seriously to adore the lord with unifying devotion. Such is their heroic mould. the genuine devotee of Saiva faith, will lead a life of simplicity and rarely do they prefer pomposity. Their benign love towards Saiva and his fellow devotees is unfathomable.

The benign love of Saiva towards His creation in general and His devotees in particular results in the creation of tanu (body), Karana (instruments), bhuvana (universe) and bhoga (enjoyment). He assumes several forms out of his abundant grace in accordance to the spiritual advancement and religious maturity of his devotees. his five-fold functions such as creation, preservation, destruction, concealment and bestowal of grace are mainly meant for the mala-fettered souls so that they experiences and extirpate the karmas and finally attain emancipation- the path of no return.

The following table will reveal the affection of Saiva towards the souls in revealing His gracious identity to the.

In Saiva Siddhanta, besides bhaki, Arul or grace of Saiva is an associates expression towards which the aspirant has to think, feel and act so as to minimize his maladies on earth and achieve the mission of divine ecstasy. In the words of Radharishnan, "Real living

devotion...presupposes the love of God, id in fact that very love, though it has many aspects. In so far this love adorns the soul and makes us pleasing to God. It is called grace; in so far as it empowers us to do good. It is called charity; when it is s perfect that it means us not merely to do good carefully, frequently and readily, then it is called devotion."5 This citation vouchsafes the statement of Manickavacakar, ' to bow before His feet through His grace'. First, the devotion-aspiring soul has to become the recipient of saiva's grace and reciprocate it with full vigour. . Mere devotion without realizing grace is concerned with peripheral and phenomenal things. Worship of Saiva with the blend of grace and bhakti does not demand anything from God expect requesting Him not to withdraw the flow of grace.

There are two levels of realising God through bhakti according to Saiva Siddhanta. First, the generic and the second, special or specific. With dedication knowing through inference and verbal testimony about God, soul and the world constitute the generic nature of knowledge. The view of Sivajana munivar found in his Sivajana Mapadiyam is interesting here to note. The seeker after truth acquires philosophical acumen to interpret the scriptural statements and to possess discrimination knowledge. Afterwards he knows himself and his master through this general principle. As long as the soul is under the grip of evil forces like egoity etc., the human intelligence will have incomplete knowledge, power and illumination. But, once the defilement is annihilated through bhakti, service, yoga and wisdom, the aspirant realizes through the scriptures like the Agamas etc., and his intuitive wisdom informs him that the same soul knows both at the state of bondage and release. There are a number of souls corresponding to the divergent malas and the souls cannot know by themselves unless they are made to know. In this regard, Saiva is the informing intelligence, while the soul is the informed intelligence. Saiva will appear as a preceptor and instruct the soul about the affinity, hatredness etc., which it has to face. This kind of enlightenment (intuitive wisdom of Siva) arises as a result of the removal of attachments. The chanting of the five-lettered mantra leading to liberation (mukti-pancaksara) will pave the way for a detached life. Even as a prism in the presence of a pearl does not become it, but imbibes the colour and light, the soul in the proximity of Siva becomes equal to Siva, but never do they come identical. The great Lord becomes the object of love in the subject of the devout soul. Through the advancement of the path of love, the aspirant attains Sivanada- the bliss of Siva

and he becomes a slave to the master God forever and this realization becomes feasible through the efficiency of Siva's grace. The enjoyment of bliss is termed as anubhuti mystic experience and this entire process constitutes the specific nature in the pursuit of liberation according to Sivajana munivar.⁶

Another unique feature of Saiva Siddhanta is that at the ultimate level bhakti jnana and arul are experienced simultaneously. Through the grace of Siva, the devotee attains wisdom and adores him with affection. This bhakti is the supreme love, while the devotee expects something from the Lord for wisdom and grace is lower in nature since the devotee expects something from the Lord worldly benefits. The moment he realizes the truth that Siva is omniscient and with His all-pervasive nature, He knows what, when and how to give, the aspirant begins to love Siva for the sake of love. Even if God hesitates to extend His grace for obvious reasons, the devotee will still love Him since he has obtained the wisdom that everything that takes place is meant for his good- whether beneficial or detrimental, for it is Siva's grace that sustain him at every moment. Hence the utterance of the saints like Appar and Manicavacakar are understood properly and from the above perspective. In the words of St. Appar also known as Tirunavukkarasu: "A few jnanis will adore you with jnana, but seldom do I worship you with jnana-worship."⁷ St Manicavacakar hails Namasivaya, the Holy Feet of the beloved one: "Hail the Holy Feet of Siva who never leaves my heart even during the twinkling of my eyes."⁸ This type of experience only when the Saints attain enlightenment due to Siva's grace.

The major ambit of divine love is to become a member of the kingdom of God rather than anticipating anything in return. The Saint feels proud to be one among the attendants of Siva by becoming a 'Person ' of Siva than a ' person of kith and kin'. Any act, even it may be a religious rite, performed with pride, but without devotion to Siva is a sin and will never yield the required result. On the other hand, even if religious act is performed, may be harmful, without pride, but with devotion and dedication, it is really a virtue, according to Sivajana Sddhiyar arulnandi Sivacariyar quotes the example of Thakkan who did a grand yagna(velvi) without properly respecting Lord Siva, but the ritual ended in a fiasco: the young Saint by name Chandeswaran, attempted to attack his own father who disturbed his rapturous cum devotional worship to Siva but it ended in benevolence and both the father and son had the benefit of beholding the Lord with the beatific vision.⁹ Hence it is clear that

all religious practices and spiritual experiences must be based on devotion to God. In the Periyapurana it is stated that a female Saint by name Karaikkal Ammaiyar request the Lord to grant her the love-immortal: again she prays to grant her the boon of not to be born again. Even if she takes birth due to her residual Karma, she should never forget Him; still the Lord has to show His grace to her so that she must be always contemplating under the holy Feet of Siva while He performs the cosmic dance by singing His glory with joy.

A philosophical treatise of Saiva faith known as Tirukkaliruppadiyar declares; with the practice of perfect Siva dharma like service and devotion, perfect Sivayoga and perfect Sivajanana if the egotism of the aspirant vanishes and if any devotee develops pure love, there appears instantly to such devotees, the Lord Supreme who is seldom beheld by ordinary persons, in a trice.¹⁰ Here 'perfect' implies the instructions envisaged in the Saiva Agamas meant for human emancipation. If an aspirant strictly adheres to the four-fold path sincerely and systematically, the ego-centrism hitherto causing all evil temperaments will lose its vitality and enforcement as well. The pure love shown at this stage towards the Lord, by the devotee whose atma bodha has been annulled is acceptable to Lord Siva and He reciprocates this by revealing Himself in any form as per the qualification of the devotee.

Through bridal mysticism St Appar describes the onward of the soul to establish in intimate rapport with God. 'First the lady-love asked the name of the Lord; then she required about His visible form; then she wanted to know about His dwelling place; After knowing all these, she became mad after Him. This divine infatuation made her forget all the auspicious activities of the holy men; she forgot her name totally herself too; she began to unite herself with the holy Feet of her beloved Lord.'¹¹ this divine communion is the penultimate state of the journey of the devout soul. In deep ecstasy the divinity-saturated soul will seldom care for the methods or sequences in worship. The life-portrayal of St. Kannappar is an outstanding example which is really enchanting, enthralling and becomes the crown of all spiritual exegesis unparalleled in the annals of Saiva religious history. Thinnappan, a hunter saint had a glimpse at the Siva temple at Sri kalathi hills. Due to the fructification of the penance performed in previous births, the rapture-stricken hunter realised the ascending of his soul. As soon as he reached the top of the hill, he felt as if a burden had been reduced from him and felt the

easiness of mind and heart. As his love increased, hunter saint had no other longing than to behold his master who was ruling him all along without him knowing his feelings and emotions were that of a cow showing eagerness to be with the new-born calf. In the proximity of his beloved Lord he felt all his past karmas were burnt and he stood as a new-born soul with purification. In mystic trance, he became the very embodiment of love and offered items to sit to his family tradition such as tasted meat, poured water from mouth, adorned the Lord with forest flowers holding on his head, but out of reverence.

With glowing love and multiplying affinity the hunter stood as a guardian in the open ground throughout the night as if he is protecting his beloved Lord. During day time he used to move out to fetch the things for his unique style of worship. An Agamic priest by name Saivakocariyar was annoyed and terribly agitated to look at this type of unorthodox worship. But the worship of the hunter saint continued for six days. To inform the priest the true of His bhakti-ridden saint, Lord Siva explained in his dream thus: "All his forms are love toward us; all his knowledge are meant for knowing us; all his deeds are pleasing us and you will know his true form soon"¹². By the benign look of grace by the Lord of Sri kalathi Hills, the hunter's body illumined like gold, two-fold deed, and the three impurities were all annihilated and he stood as a genuine spirit of love, radiating its effulgence. As trial and tribulation< God started his testing by making one of his eyes blessed. The hunter-saint endeavoured to block the bleeding through herbal medicines, but in vain. As he realized the traditional adage, 'flesh is the medicine for flesh', he gladly plucked away one of his eyes and plied it on the bleeding. The bleeding was stopped, but another eye started bleeding. But the saint was not shocked, but was overwhelmed with joy since he had another eye. By touching the bleeding eye with his footwear, he attempted to pluck his second eye, but was prevented from doing so by the benevolent Lord. The final beatitude was such that the saint was destined to stand in the right side of the Lord for ever. This attitude of the saint reveals the truth that true and sincere love of the Lord surpasses the boundaries of empirical phenomena such as the prescribed paths of adoration and regulated ways of worship.

To conclude, it may be stated that Saiva Siddhanata, as a philosophy of religion insists that the aspirant must basically develop bhakti and through other means such as service, yoga etc. Must obtain wisdom. Through jnana or wisdom bhakti is intensified resulting in the attainment of sayujya or liberation.

Notes

- 1) verse – 270
- 2) verse – 11
- 3) Thiruvacakam – 56
- 4) Tiruvarutpa - 3269
- 5) History of Philosophy Eastern – Vol, 11, p. 180
- 6) Pp.5-6
- 7) Fifth Tirumurai, Tanittirukkuruntohai
- 8) Tiruvacakam 1, 1-2
- 9) 11, 29
- 10) 15
- 11) Sixth Tirumurai, Tiruvarur Tiruttandakam, 7
- 12) Periyapuramam verse - 806

ஊருக்கு உபதேசமா?

இன்று மக்கள் பல உபதேசங்களைக் கேட்கிறார்கள். பிரசங்கம் செய்பவர்களும் பல கருத்துக்களை மக்கள் வாழ்வு வளம்பட உவமான உவமயங்களுடன் உபதேசம் செய்கிறார்கள். அன்றிலிருந்து இன்று வரையும் காலத்திற்கேற்பக் கதைகளை மாற்றி மாற்றிக் கூறிவருகிறார்கள். அதெல்லாம் மக்கள் புரியும் வகையில் கூறவேண்டும் என்பதே அவர்கள் நோக்கம் ஆகும்.

கோயில் திருவிழாக்காலங்களில் கதாகாலேட்சபம் நடைபெறுவது எல்லோரும் அறிந்ததே. இவையெல்லாம் மக்கள் வாழ்க்கையில் இன்பம் துன்பம் ஏற்படும் போது சம நிலையில் மனதை வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அக்காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது நடைமுறையில் இருப்பதை இன்றும் நாம் கோயில்களில் பார்க்கலாம். பத்து நாள் திருவிழாவாக இருந்தால் அப்பத்து நாள் களும் சமய அறிவுரைப் பேச்சுக்களைக் கேட்கலாம்.

கோயில்கள் பொழுதுபோக்கிற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டவை அல்ல. மக்கள் மனதை எந்த சூழ்நிலையிலும் சமநிலையில் வைத்திருக்கப் பயிற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வீடுகளிலும் இதைச் செய்யலாம் ஆனால் கோயிலில் இருக்கும் சூழ்நிலை வீட்டில் இருக்காது. கோயில்களின் அமைப்பே மனித உடலை ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். மனிதனின் எண்ணம் அவ்வப்போது உள்ள சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு மாற்றம் அடையும். மகாபாரதத்தில் இதைக்கணலாம்.

பஞ்சபாண்டவர் போரில் வென்று நாட்டை ஆண்டு கொள்ள வந்திருக்கிறார்கள். மூத்தவரான தருமர் அரியணையில் உட்கார்ந்திருக்கிறார். அருச்சுனன் விட்ட அம்பால் உடம்பெல்லாம் காயம் ஏற்பட்டு பிதாமகர் பீஷ்மர் உடலில் ரத்தம் பெருக சாய்ந்து இருக்கிறார். அவருக்கு அவர் விரும்பும் வரை சாவு ஏற்படாது. இந்த வரத்தை பீஷ்மர் தனத்தையிடம் பெற்றிருந்தார். நல்ல நடவடிக்கைகளில் இறக்க வேண்டும் என அவர் விரும்பி தனது உயிரைப் போக விடாது தடுத்து வைத்திருந்தார். இதனால் அர்ச்சுனன் விட்ட அம்பிற்கும் அவர் உயிர் போகாது உடலில் இருந்தது.

தர்மன் அரியாசனையில் இருக்கும் போது எவ்வாறு அரசாள வேண்டும் என கண்ணனிடம் கேட்டார். கண்ணன் “வயதில் மூத்த பெரியவர் பீஷ்மர் மரணப்படுக்கையில் இருக்கிறார். அவரைப் போய் நீ கேள்” என்றார். கண்ணனின் அறிவுரையைக் கேட்ட தருமன் மரணப்படுக்கையில் இருக்கும் பீஷ்மரிடம் போகிறான். பாஞ்சாலி திரௌபதியும் தருமர் கூடச் சென்றான்.

தருமர் பீஷ்மரிடம் அரசியல் நடத்துவது, தர்மத்தை நிலைநாட்டுவது, நண்பர்களை ஏற்படுத்துவது, பகைவர்களை அழிப்பது இவற்றில் தனக்கு இருக்கும் குழப்பங்களைத் தெளிவுபடுத்துமாறு கேட்டார். பீஷ்மரும் அறநெறிகள் அனைத்தையும் கூறிக்கொண்டு வந்தார்.

“அரசன் எப்பொழுதும் தர்மத்தின் பக்கமே நிற்க வேண்டும். என்ன நிகழ்ந்தாலும் பாவத்திற்குத் துணை போகக் கூடாது. தர்மத்தை எடுத்துரைக்காமல் மெளனமாக இருப்பது பாவத்திற்குத் துணை போவதாகிவிடும்.” என்றார்.

இதைக்கேட்ட பாஞ்சாலி சத்தம் இட்டுச் சிரித்தான். “ஏன் அம்மா நீ சிரிக்கிறாய்?” என பீஷ்மர் கேட்டார்.

“தாத்தாவே, நீங்களும் ஊருக்குத்தான் உபதேசம் செய்கிறீர்கள். எல்லாம் கடந்த ஞானி போல் இப்போ பேசுகிறீர்கள். அன்று துரியோதனன் அவையில் துச்சாதனன் துகில் உரியும் போது தாங்களும் ஏதும் பேசாது மெளனமாக இருந்த நீங்கள் இப்போ என்கணவருக்கு ஏதோ எல்லாம் அறிந்தவர் போல் உபதேசம் செய்கிறீர்களே? எனக் கூறினான்.

அதற்கு பீஷ்மர் “பாண்டவர் தேவியே அன்று நான் இருந்த சூழ்நிலை வேறு, இன்று நான் இருக்கும் சூழ்நிலை வேறு. அன்று தீயவனாக இருந்த துரியோதனன் இட்ட உணவை உண்டதால் அவன் இயல்பு என் உடம்பில் இருக்கும் இரத்தத்தில் ஊறியிருந்தது. நானும் அப்பொழுது தீயவனாக இருந்தேன். துரியோதனன் இட்ட உணவால் ஏற்பட்ட இரத்தம் அனைத்தையும் அருச்சுனன் இட்ட அம்புகள் தாக்கி அவை வெளி வந்து விட்டன. அதனால் தான் இப்போ அறிவுரை கூறுகிறேன்” என பீஷ்மர் விளக்கம் அளித்தார். உண்ணும் உணவு, அதை அளிப்பவர் மனதில் உள்ள எண்ணங்கள் எவ்வாறு ஒருவரின் மனதைப் ஆட்கொள்ளுகிறது என்பது எல்லா வித்தைகளையும் கற்று அறிந்த பீஷ்மாச்சாரியைக் கூட ஆட்கொண்டுள்ளது என்பதை இதில் நாம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது. அதைத்தான் ஒளவையாரும் “நக்குண்டார் நாவிளந்தார்” எனக் கூறியுள்ளார்.

சாத்திரம் சொல்பவர்கள் சரித்திரமும் சரியாக இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் மக்கள் அவர்கள் அறிவுரையை ஏற்பார்கள். அறிவுரையை மக்கள் தேட வேண்டும். நாள் பூராவும் சாம்பார் சட்டியில் இருக்கும் கரண்டிக்கு சாம்பர் ருசி தெரிவதில்லை. அது போல் கோயிலுக்கு போய்வந்தால் மட்டும் போதாது. கூறப்படும் அறநெறிகளை அறிந்து வாழ்கையை வாழ்வதே கோயில் காட்டும் அறவழி ஆகும்.

க. சிவகுருநாதபிள்ளை
(சிவா பிள்ளை- லண்டன்)

Principal Examiner Cambridge ASSET Languages - Tamil Language
Chief Examiner- London Edexcel examination Board- Tail Language

சைவத்திருமுறையும் உலக அமைதியும்

எம் பெருமானாகிய சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டது எமது சைவ சமயம். எமது சமயத்தின் அடையாளம். விபூதி, உருத்திராட்சம், சிவாய நம என்ற ஐந்தெழுத்து மந்திரம்தான். இவற்றை அணிந்து கொண்டுவந்தாலே எமது பாவங்களில் பாதி குறைந்துவிடும். ஏந்த மனிதனிடத்தில் சத்தியம், சாந்தம், தைரியம் அளவிற்கு மீறிய ஆசையின்மை, சோம்பலின்மை யாரிடத்தில் உள்ளதோ அவர்களிடம் இறைவன் குடிக்கொண்டுள்ளான்.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், (மணிவாசகப் பெருமானும்) போன்றோரும் திருமுறைகளை ஓதி, உலக மக்கள் அமைதிக்காகவும், நல்வழியில் சென்று பரம்பொருளின் உண்மைப்பொருளை உணரவேண்டுமென்றும் தொண்டாற்றினார்கள். பண்டைய கால அரசர்களெல்லாம் மக்களுக்கு எந்த குறையும் வராமல் நாட்டை வளம்பெற ஆண்டதன் காரணம் அவர்களின் சைவத்தொண்டு தான். அவர்கள் நாயன்மார்களின் அன்பை வேண்டி அழைத்து, அவர்களின் சைவப்பணிக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து நாட்டை சிறப்புற ஆண்டார்கள். சமய நெறிகள் மக்கள் வாழ்க்கையோடு இணைந்த இருக்கிறது. நாயன்மார்கள் திருமுறைகளை ஓதும் போது பக்தர்கள் கூட்டமாக பாதயாத்திரையை மேற்கொண்டார்கள். ஆவர்களின் நோக்கம் உலக அமைதியை சார்ந்து காணப்பட்டது. ஆனால் தற்போது இறை நம்பிக்கையும், அமைதியும் குறைந்து காணப்படுகின்றது. பல இடங்களில் சுய நல நோக்கு காணப்படுகின்றது. முக்கிய காரணம் எமது சமயத்திற்குரிய ஒழுக்க நெறிகளை பின்பற்றுவது குறைந்துவிட்டது ஆகும்.

பண்டைய கால அரசர்கள் மக்களின் துன்பங்களில் பங்கெடுத்தார்கள். அமைச்சர்களின் ஆலோசனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்கள். உலக அமைதிக்காக எத்தனையோ வேள்விகளை நடாத்தினார்கள். திருமுறைகளை ஓதிய நாயன்மார்களும், ஊர் ஊராகச் சென்று திருமுறைகளை ஓதி மக்களின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தார்கள். சிவனடியார்களில் பெருமைக்குரிய பெண்ணடியவர்களும் இருந்தார்கள். சைவ சமயத்தில் மட்டும் தான் இறைவனுக்கு இறைவியை வைத்து அழகு பார்த்தார்கள். குடும்பம் ஒன்றிலே ஒரு பெண் ஒழுங்கான நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி நிர்வாகம் செய்தால் அக்குடும்பத்தில் அமைதி காணப்படும். அக்குழந்தைகளால் அயலவருடன் ஒற்றுமையாக இருந்தால் இப்படி எல்லோரும் அமைதியாக ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தால் அந்த நாட்டிலே செல்வம் பெருகும்.

சைவத் திருமுறைகளை தமிழிலே மனம் உருகிப்பாடும் போது கேட்பவர்களின் மனங்கூட உருகிவிடும். சேக்கிழார் பெருமானுக்கு பெரியபுராணத்தை தொடங்க சிவ பெருமானே “ உலகெலாம்” என்று தமிழிலே அடி எடுத்து கொடுத்தார். இந்த வகையிலே புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களாகிய நாம் அறிவையும் ஆற்றலையும் பயன்படுத்தி சரியான நெறிமுறைகளைப்பின்பற்றி சைவச் சந்ததியினர்க்கு நல்வழியைக் காட்டவேண்டிய மிகப் பெரும் பொறுப்பு எம்முடைய பங்காகும். திருமூலர் திருமந்திரத்தில்

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” என்றார். ஆலயங்களில் தேவாரங்களையும், அர்ச்சனைகளையும் தமிழிலே, செய்யும்போது அடியவர்களாகிய நாம் ஆனந்தப்பரவசம் அடையமுடியும். திருக்கோயிலே பஜனை பாடும் போது எமதுள்ளம் உருகி ஆண்டவனை துதிக்கவில்லையா? எமது ஆதிபகவான்கூட எமதிற்பத்தமிழோடு விளையாடவில்லையா. அப்படிப்பட்ட தமிழ் மொழியிலே திருமுறைகளை ஓதி, உலக சமாதானத்திற்காக எம்மாலான தொண்டினை செய்யவேண்டும். ஒரு சாண் வயிற்றுக்காக ஓடி, ஓடி எடைப்பதில் ஒருபிடியாவது தர்மம் செய்ய வேண்டும். அப்போது நீங்கள் ஆண்டவனிடம் செல்லத்தேவையில்லை. இறைவன் உங்களிடம் வருவார்.

“மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

திருமதி. பி. முரளிகரன்

மறுமலர்ச்சி கால இந்தியாவில்

சைவ சமய எழுச்சி

முனைவர் இரா சந்திரசேகரன்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அ. அ. அரசு கலைக்கல்லூரி-நாமக்கல்

சைவ சமயம் மிகப் பழமையான சமயமாகும். சைவ சமயத்தின் தோற்றத்தை அறுதியிட்டுக் கூற முடியாத நிலையில் பழந்தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலோடு கலந்த சமயமாகும். தமிழகத்தில் தற்போது வழக்கிலுள்ள சமயங்களுள் சைவ சமயமும் ஒன்றாகும். சைவம் சிவனுடன் சம்பந்தமுடையது. சிவன் பரம்பொருள், பரம்பொருள் என்றால் தனக்கு மேல் ஒரு பொருளும் இல்லாமல் தானே முதலாகவும் தலைமையாகவும் விளங்குவது. பரம்பொருள் மக்களுடனும், ஆன்மாக்களுடனும் தொடர்பு கொள்ள எடுத்துக் கொண்ட வடிவந்தான் “சிவன்” என்பர். இந்தச் சிவன் “தென்னாடுடைய சிவனாக இருப்பினும் எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன்” என்பர் மாணிக்கவாசகர்.

“சிவம்” என்னும் சொல்லுக்கு நன்மை, மங்களம், முக்தி எனப் பொருள் கூறினும் “சிவம்” என்னும்போது சிறப்பாகப் புலப்படுவது “செம்மை” என்ற பொருளேயாகும். சிவ சிவ என்பது சைவர்களின் வழிபாட்டிற்குரிய மந்திரமாகும். இதன் அடிப்படையிலேயே சைவர்கள் “நமசிவாய” என்றும், “சிவாயநம” என்றும் ஓதுகின்றனர். இதனை,

“சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே”

என்று திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சைவத்தில் பொதுமை நோக்கு

சைவம் எல்லோருக்கும் உரிய பொதுமை நெறியினைப் புகட்டும் சமயமாகும். தனி மனித உணர்வுகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடி போன்றது. அது பிற சமயங்களையும், பிற சமயக் கொள்கைகளையும் அன்புடன் நோக்கித் தன் அங்கமாகச் சேர்த்துப் போற்றும் பான்மையுடையதாகும். இதனுடைய பொதுத் தன்மையைப் பற்றி, அன்புநெறி ஏற்போர் எவரேயாயினும் அவருடைய சாதி, மதப் பின்னணி எதுவாயினும், கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டில் சமயம் பரப்பும் ஆர்வம் வந்தபின் ஒவ்வொரு சமயத்தாரும் தம் தம் சமயத்தை விளக்கும் இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். சமய உண்மைகளை உரைநடை நூல்களாக எழுதி வெளியிட்டனர். சமயம் பரப்பும் ஆர்வத்தில் ஒருவரை ஒருவர் பழிக்கவும், தூற்றவும், தத்தம் கொள்கைகளை உயர்த்திப் பேசவும், பிறர் கொள்கைகளைத் தாழ்த்தித் தூற்றவும் செய்தனர். இந்த அடிப்படையில், ஒவ்வொரு சமயத்தாரும் கண்டன நூல்களையும் வெளியிட்டனர்.

சைவ சமயம் தொடர்பான தோத்திரப்பாக்கள், சாத்திரங்கள், இலக்கியங்கள் ஆகியப் பழைய சைவ சமய நூல்கள் கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சிடப் பெற்றன. இவ்வாறு அச்சிடப்பட்ட நூல்கள் மக்களிடம் சென்று சேர்ந்தன.

இந்த நூற்றாண்டில் இறைவனைத் துதித்துப் பாடும் பக்திப் பாடல்கள் மிகுதியாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. தண்டபாணி சுவாமிகள், இராமலிங்க அடிகள், மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை போன்றோர் சைவ சமயத்திற்கான பக்திப் பாடல்களைப் படைத்தார்கள்.

சைவ சமய உண்மைகளை உரைநடை நூலாகவும், பழங்காலச் சைவ சமய நூல்களை உரைநடையாகவும் எழுதி கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டில் வெளியிட்டனர். இந்த நூற்றாண்டிற்கு முன் தோன்றிய சைவ சமய நூல்கள் பெரும்பாலும் பாட்டில் அமையப் பெற்றிருந்ததால் மக்கள் எளிதில் உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் இந்த நூற்றாண்டில் அத்தகைய பாடல்களுக்கு உரைகளும், உரைவிளக்கமும்

எழுதப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலிய நூல்களுக்கு ஆறுமுக நாவலர் முதலிய அறிஞர்களால் தெளிந்த நல்ல உரைநடை நூல்களும், விளக்கங்களும் எழுதப் பெற்றன.

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள், இராமலிங்க அடிகள், ஆறுமுக நாவலர், சோம சுந்தர நாயகர், சபாபதி முதலியார் முதலிய பெரும் புலவர்கள் கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டில் சைவ சமய வளர்ச்சி பற்றியும், சைவ சமயக் கொள்கைகள் பற்றியும் சைவ சமயச் சிறப்புகள் பற்றியும் விளக்கும் நூல்கள் பல எழுதியுள்ளனர்.

தத்தம் சமயத்தைப் பரப்புகிறதென ஒருவருக்கொருவர் ஏற்பட்ட போட்டியின் காரணமாகக் கண்டன நூல்கள் எழுந்தன. ஒரு சமயத்தில் காணப்படும் குறைபாடுகளை இன்னொரு சமயத்தவர் வெளிப்படுத்துவர். அதனை எதிர்த்தல் கண்டனங்களாகின்றன. ஒருவர் வெளிப்படுத்திய குறை காரணமாக எழுந்த கண்டன நூலுக்கு மற்றவர் பதிலை நூலாக வெளியிடுவதும், அதற்கும் மறுப்புத் தெரிவித்து நூல்கள் வெளியிடுவதும் கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டில் மிகுதியாக நடைபெற்றன.

இந்த நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுக நாவலரிடம் தமிழ் கற்ற யாழ்ப்பாணம் சபாபதி நாவலர் 'சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனம்', 'வைரக் குப்பாயம்', 'சிவசமய வாத உரைமறுப்பு' முதலிய சமயக் கண்டன நூல்களைச் சிதம்பரத்திலிருந்து வெளியிட்டுள்ளார். சைவத் தூணாக நின்ற, 'வைதிக சைவ சித்தாந்த கண்ட மாருதம்' என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்ற சூளை சோமசுந்தர நாயகர் அவர்கள் சைவ சமயத்தைப் பற்றியும், சைவ சமயத்தை மறுப்பாருக்குப் பதிலாக தர்க்க முறையிலும் பல நூல்கள் எழுதியுள்ளனர். இதே முறையில் இராமலிங்கருடைய அருட்பாவிற் கு எதிராக 'மருட்பா' வாதமும் நடைபெற்றுள்ளது.

இந்து சமயத்தின் பிரிவாகிய சைவம், வைணவம் ஆகியவற்றுக்குள்ளும் கொள்கை வேறுபாட்டால் கண்டனங்கள் எழுந்தன. ஒரே சமயமாகிய சைவத்திற்குள்ளும் உட்சமயப் போர்க் கண்டனங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. சமயப் பரப்புவதில் ஏற்பட்ட போட்டியில், சைவ சமயத்தினர் தம் சமயத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள பிற சமயத்தாருக்கு மறுப்பாக நூல்கள் எழுதியும் தம் சமயத்தைப் பாதுகாத்தும் வளர்த்துள்ளனர்.

தமிழக வரலாற்றில் அரசர்களால் நடந்த போர்கள் ஒருபுறமிருக்க, கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் சமயவாதிகளாலும் தமிழகத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை இடைவிடாமல் கருத்துவழி, பண்பாட்டு வழிப் போர்கள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. இந்தப் போர்களால் மக்கள் குழப்பமடைந்ததும் உண்டு. சமயத்தின் பக்கம் ஈர்க்கப்பட்டதும் உண்டு. சமயத்தைவிட்டே ஒதுங்கியதும் உண்டு. இந்தச் சமயச் சிந்தனை நீரோட்டம் வள்ளலாரின் சிந்தனைப் போக்கில் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குத் திருப்பதை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று நாம் உறுதியாக நம்பலாம்.

இந்தியாவில் சகோதர அறம் நிலைநாட்டப் பெறல் வேண்டும் எனக் கூறி, முதன் முறையாகப் இந்திய தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்குக் குரல் கொடுத்தவர் சிதம்பரம் இராமலிங்கம் ஆவார்.

இந்திய ஒருமைப்பாட்டின் அடிப்படையில் மனித குலத்தாரின் ஒருமைப்பாட்டினை வலியுறுத்திச் சர்வதேச சகோதரத்துவத்தைத் தமிழருக்குப் போதித்த முதல் சர்வதேசியவாதியாகவும் இவர் திகழ்கிறார்.

கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டில் விரைவாகப் பரவிய கிறித்தவ சமயத்தை வெல்வதற்குச் சைவ சமயம் காலத்திற்கு ஏற்ப மாற வேண்டியிருந்தது. அதைச் சைவ சமயப் பழமைப் பிடிப்புள்ளோர் உணரவில்லை. அதை இராமலிங்கம் உணர்ந்தார். சமரச சுத்த சன்மார்க்கம் காண முனைந்தார். காலத்திற்கு ஏற்ப சைவ சமயத்தில் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம் என்ற சித்தாந்தத்தால் இந்தியாவில் கிறித்துவ சமயப் பரவலை மறை முகமாகத் தடுத்தார்.

இந்திய ஒருமைப்பாட்டின் அடிப்படையில் மனித குலத்தாரின் ஒருமைப்பாட்டினை வலியுறுத்திச் சர்வதேச சகோதரத்துவத்தைத் தமிழருக்குப் போதித்த முதல் சர்வதேசியவாதியாகவும் இவர் திகழ்கிறார்.

திருநீற்று மகிமை

முனைவர் கோ. சுப்புலட்சுமி
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
பாத்திமா கல்லூரி
மதுரை

சிவபெருமானை நினைவு படுத்தும் திருநீற்றிலும் புனிதமானது வேறெதுவுமில்லை. திருத்தொண்டர் புராணம் முழுவதுமே திருநீற்றுச் சிறப்பு ஒளி வீசித் திகழ்வதைக் காண்கிறோம். சிவபெருமான் திரு அபிஷேகத்திற்கு பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோஜலம் ஆகிய “பஞ்ச கவ்யமளிக்கும் பசுக்களின் சிறப்பை என்னென்பது. பசு தரும் சாணத்தாலன்றோ உடல், உளப் பிணி அகற்றி மும்மலம் போக்கிடும் திறுநீற்றைப் பெற்று இன்புறுகிறோம்.

பசுக்களின் திருவுடலில் தேவர்களும் முனிவர்களும் வாழ்கின்றார்கள்; புண்ணிய தீர்த்தங்கள் அனைத்தும் உள்ளன.

“தங்கும் அகில யோனிகட்கும் மேலாம் பெருமைத் தகைமையன:
போங்கு புனித தீர்த்தங்கள் எல்லாம் என்றும் பொருந்துவன:
துங்க அமரர்: திருமுனிவர் கணங்கள் சூழ்ந்து பிரியாத
அங்கம் அனைத்தும் தாம்உடைய அல்ல வோநல் ஆனிஅனங்கள்”
(சண்டேசுர நாயனார் புராணம் 19)

சிவபெருமானின் மேலான தொண்டர்கள் தாம் அடைய வேண்டுவன அப்பெருமானை நினைவு படுத்தும் திருநீற்றுச் செல்வமும் அன்பே சிவமான அச்சிவன்பால் உள்ள அன்புப் பேறுமே என வாழ்வார்.

“உறுவது நீற்றின் செல்வம் எனக்கொள்ளும் உள்ளம் நீரார்” (350)

பெருமானின் திருநீறு காப்பாக நின்று எல்லாத் தீமைகளின்றும் அன்பரைக் காக்க வல்லது. தோன்றும் பொருள்கள் எல்லாம் முடிவில் மறைய எஞ்சுவதாக நின்று மெய்ப்பொருளின் இலக்கணத்தைக் கண்முன் நிறுத்தித் தூய வழியில் செலுத்துவது.

இதனை, “ஆயந்த மெய்ப்பொருள் நீறு என வளர்க்கும் அக்காப்பு” (1835)

என்பர். ஜீவ அறிவு, சிவ அறிவாக மாறும்போது அனைத்ததையும் உண்மை நிலையில் கண்டு, எங்கும் தூய்மை, எதிலும் தூய்மை எனக் காணும் பக்குவம் பெறகிறது. அந்நிலைக்குப் புனையும் திறுநீற்று நினைவு மிக எளிதில் இட்டுச் செல்கிறது. இதனாலேயே அன்பர்,

“தூய்மைத் திறுநீற்று அடையவே மெய்ப்பொருள் என்று
அறியும் துணிவினார்” (1875)

எனத் தொண்டர்சீர் பரவுவார் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

ஐம்புல இன்பங்களுக்கு உரிய புறஉலகம் மாறிக்கொண்டே இருப்பது அணு முதல் அண்டம் வரை கணந்தோறும் சுழன்று கொண்டே இருப்பது. ஆனால் இவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படையாக உள்ள சிவபரம் பொருளோ என்றும் மாறாதிருக்கும் பெருநிலையில் துலங்குவது.

கட்புலனுக்கு உரிய பொருள்கள் எரிந்து அழியும்போது இறுதியில் எஞ்சிய சாம்பலையும், உலக வாழ்வின் இறுதி நிலைமையும் நினைவூட்டும் வகையில் புனித முறையில் அணியப்படும் திருநீறு எல்லா நலன்களையும் கொடுக்க வல்லது.

**“பிறந்து வளர்ந்து அறிவு கொண்ட நாள் தொடங்கி
ஆதி முதல்வன் திருநீற்றின் அடைவே பொருள்” (3625)**

என்று பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை அன்பர்களுக்குத் திருநீற்றோடு கூடிய தொடர்பைக் குன்றத்தூர் சிவச்செல்வர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவருக்குக் காண்பன அனைத்தும் திருநீறாகவும், சிவச்சின்னங்களாவும், சிவமயமாகவும் இருந்த பெருமையைப் பெரியபுராணத்தில் பல இடங்களில் காண்கின்றோம். பனி படர்ந்த மலைகளும், வண்ண நிலவின் கிரணங்களும், நண்பகல் ஒளியும், வெண்கொற்றக் குடையும், மலர்த் தாதுக்களும் திருநீற்று ஒளியின் சாயலாகவே அவருக்குத் தென்பட்டிருக்கின்றன.

நீற்றின் நினைவே தீமையை வென்று, நன்றின்பால் உய்த்துத் தெளிவுறுத்தி, அனைத்துயிர்களையும் அப்பரமனின் திருமக்களாக் காணும் பக்குவம் கொடுத்து, அமைதியையும் ஆனந்தத்தையும் எளிதில் பெற வழி வகுப்பதாகும்.

திருநீற்றின் வகைகளும், தயாரிப்பு முறைகளும்

சேக்கிழார் பெருமான் முழுநீறு பூசிய முனிவர்களாம் தொகையடியார் வரலாற்றில் திருநீற்றின் வகைகளை அழகுற எடுத்தியம்புகின்றார். அகற்பம், கற்பகம், அநுகற்பம், உபகற்பம் என நால்வகைத் தீருநீற்றினைச் சுட்டிக்காட்டிய தெய்வமாக்கவிஞர் அகற்பகம் என்ற ஒருவகையினை நீக்கிக் கற்பம், அநுகற்பம், உபகற்பம் என்ற மூவகைத் தீருநீறு தயாரிக்கும் வகைகளை இயம்புகின்றார். கன்றினை ஈன்று அணிமை உடையதும் நோயற்றதுமான பசுவின் சாணத்தைச் சத்யோஜாத மந்திரங் கூறிக் கையில் ஏற்றுக் கோஜலம் விட்டுப் பிசைந்து, உலர்த்தி, சிவனது சிவமந்திரங் கொண்டு சிவாக்கினிய ஓமத்தீயில் திருவடிகளை நினைத்தவாறு, இட்டு எரித்து எடுத்து தூய கற்பம் எனப்படும்.

காட்டில் உலர்ந்து கிடக்கும் பசுவின் சாணத்தைக் கொண்டு வந்து, நுண் துகளாக்கி, பசுவின் சீறுநீர் விட்டுப் பிசைந்து, மந்திரத்தினாலே முறைப்படி சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நினைந்து இட்டு, எரித்தெடுத்த தூய திருநீறு அநுகற்பம் எனப்படும்.

பசுவின் சாணத்தை, கோஜலம் விட்டுப் பிசைந்து, உருண்டை செய்து, உலர்த்தித் திருமடங்களில் விளங்கும் சிவாக்கினியில் விதிப்படி எரித்தெடுத்து திருநீறு உபகற்பம் எனப்படும்.

மலையிலும், நிலத்திலும், இடி விழுந்த இடத்திலும் தானே உண்டாகிய விபூதி அகற்பம் என்பர். சக்கரவர்த்திக் திருமகன் ஸீராமன் ஆஞ்சி நேயனுக்கு உபதேசித்த நூற்றெட்டு உபநிஷதங்களில் ஒன்றாகிய ‘பஸ்ம ஜாபால உபநிஷத்தில் அநுகல்பம், உபகல்பம், உபோப கல்பம், அகல்பம் என நால்வகையான திருநீற்றின் சிறப்பு விரிவாகப் பேசப்படுகிறது.

திருநீற்று மகிமை ஜாபால உபநிஷத், அதர்வசிர உபநிஷத், காலாக்கினிவல்யோபநிஷத் முதலியவற்றிலும், ஸமிருதியாதிகளிலும், மஹா ஸ்கந்தாதி புராணங்களிலும், ஆகமங்களிலும் விரிவாகக் காண்க என்று அபிதான சிந்தாமணி என்னும் தொகுப்பு நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

திருநீற்றை அணியலாகா இடங்களும் அணியும் முறைகளும்:

சிவ சந்நிதியின் முன்பும், ஓமத்தீயின் எதிரிலும், குருவின் முன்னிலையிலும், நடக்கும் பொழுதும், தூய்மையற்ற இடங்களிலும் இருக்கும் போதும் திருநீறு அணியலாகாது என்பார் சேக்கிழார் பெருமான். “அந்தமிலா அரன் அங்கி ஆறு மெய்மை அறிவித்த குருநன்மை அல்லாப் பூமி முந்த எதிர் அணியாதே” (4172)

திருநீற்றை அணியும் போது, அகமும் புறமும் சுத்தி உண்டாகும்படி பாவித்து, ஒரு சிறிது தென்மேற்குத் திசையில் தெறித்துப் பின்னரே அணிய வேண்டும் என்றும் இயம்புவார்.

திருநீற்றை உத்தூளளமாகவேனும், திரிபுண்டரமாகவேனும் (முப்படை வடிவம்) பிறை வடிவமாகவேனும், தீப வடிவமாகவேனும் வட்ட வடிவமாகவேனும் சிவாகம விதிப்படி அன்புடன் அணிதல் வேண்டும் என்பதும் அவர் கூற்று.

“அணியும்போது முழுவதும் மெய்ப்புண்டரம்
சந்திரனில் பாதி நந்தி எரி தீபம்
திகழ் வட்டம் ஆக நாதர் அடியார் அணிவர்.” (4172)

சிவனடியார் திருநீற்றை மதித்த முறை

தில்லைவாழ் அந்தணர்க்குத் திருநீறே செல்வம் எனப் போற்றுவார் சேக்கிழார் பெருமான். திருத்தொண்டர் தொகை பாடியருளிய நம்பி ஆரூரன் வளர்ப்புத் தந்தையாம் நரசிங்கமுனையரையர் வரலாற்றிலும் அவர்க்கு உரிய செல்வமாகத் திருநீற்றைக் கருதினார் எனவும் குறிப்பிடுவார் குன்றத்துார்ச் செல்வர். முழுநீறு பூசிய முனிவர்களாம் தொகையடியார்கள் அன்றும், இன்றும். என்றும் திருநீற்றைச் சிவமாகவே கருதி அணிவர் என்கிறார்.

தேவாசிரிய மண்டபத்திருந்த சிவனடியார்கள் கண்டிகை விளங்கும் திருமேனியின் மீது திருநீற்றை அணிந்துள்ளார்கள் என்பதைச் சொல்ல வருங்கால், “பூசும் திருநீற்றைப் போல் உள்ளத்தினும் தூய்மை உடையவர்கள் அவர்கள்” எனப் பாடுகிறார்.

“மெய்யெலாம் நீறு பூசி, வேணிகள் முடித்துக் கட்டி, தம்மையே கொல்ல வந்த முத்தநாதன் தம்மை” வஞ்சனையால் வீழ்த்தியபோதும், திருநீற்றுப் பெருமை காக்கத் என்னும் காவலன் துணையோடு வழியனுப்பி வைத்தார் மெய்பொருள் நாயனார், அக்கொடியவனை.

என்றுமே நீறணியாத நெற்றியில் திருநீற்றைப் பூசி, அதனை மறைத்து வஞ்சனையாற் போரிட வந்த அதிசூரன் என்னும் கொடியவனைக் கொல்ல நேர்ந்தபோது திருநீற்றைக் கண்டதுமே போர் செய்வார் போல் நடித்து, தம் உயிர் தந்தார் ஏனாதி நாதர். திருநீற்றடியார் நிராயுதபாணியோடு போரிட்டான் என்ற அவப்பெயர் அவனுக்கு வரக்கூடாது என்ற தூய எண்ணத்தால் அவனுடன் போரிடுவரைப் போல் நடித்தார். இதனால் அவருக்குச் சிவனடியாரிடத்து இருந்த அன்பின் மிகுதி வெளிப்பாடு விளங்கக் காணலாம்.

திருநீற்றையே அபிஷேகப் பொருளாக, உருத்திராட்ச கண்டிகையை அணிகலனாக, சடைமுடியைத் திருமுடியாய்க் கொண்டு மும்மையால் உலகாண்டார் மூர்த்தி நாயனார்.

ஞானக்கொழுந்து – அன்னையின் அமுதப்பால் குடித்த அருந்தமிழ்ச் செல்வர் திருநீற்றுப் பதிகம் பாடி, நின்ற சீர் நெடுமாறன் சூலை நோய் தவிர்த்து ஆட்கொண்டார்.

தொட்ட இடமெல்லாம் ‘திருநீற்று மாண்பு’ எங்கும் ஒளிரும் அருந்தமிழ் நூல் பெரியபுராணம், சேரமான் பெருமாள் திருநீற்றுச் செல்வமும், சிவநேயமும் திகழ நீதியோடு அரசாண்ட மாமன்னர், அப்பெருமன்னர், பெய்த மழையால் உவர்மண் பூத்து விளங்கும் வண்ணான் ஒருவனை வணங்கினார். ‘சிறியேன் அடி வண்ணான்’ என்று கூறி அவன் கலங்க, ‘அடியேன் அடிச்சேரன் திருநீற்றின் திருவேடத்தை நினைப்பித்தீர்! வருந்தற்க! எனக் கூறினார் என்றால் திருநீற்றிடத்தும், நீறணியும் சிவனடியார் திறத்தும் அவர் கொண்ட அன்பிற்கோர் எல்லையுண்டோ?

பரசமயக் குழி வீழ்ந்த தம்பியைத் திருநீறு தந்து சிவநெறிப்படுத்தினார் திலகவதியார். அப்பூதி அடிகளார் அருமைத் திருமகன் மூத்த திருநாவுக்கரசு ஆளுடை அரசின் திருநீற்று நினைப்பினால் உயிர்த்தெழுந்தான்.

திருநீற்று மகிமை

திருநீறு இல்லாத நெற்றி பாழ்: சிவாலயம் இல்லாத கிராமம் பாழ்! சிவ பூஜை இல்லாத பிறவி பாழ்! சிவசம்பந்தமில்லாத கல்வி பாழ்!

முப்படை விபூதியை எவர்கள் நிந்திக்கிறார்களோ அவர்கள் சிவனையே நிந்திப்பவர்களாவர். எவர்கள் அதைப் பக்தியுடன் அணிகிறார்களோ அவர்கள் சிவனையே அணிகிறார்கள்.

திருநீற்றைத் தொட்டவுடனேயே அறியாமைத் தளைகள் அகலும். பஸ்ம தாரணத்தாலேயே ஒருவன் ஜீவன் முத்தனாகிறான்.

பிரமன் முன்பு திருநீற்றை ஒரு தட்டிலும், சுவர்க்காதி உலகங்களை மறு தட்டிலும் இட்டு நிறுத்து, விபூதியை சிறந்தது என உணர்ந்தான் என்றெல்லாம் சிவமஹா புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. விபூதி, பஸிதம், பஸ்மம், ஷாரம், ரட்சா என்பவை ஐந்தும் காரணப் பெயர்கள். நிறைந்த ஐஸ்வர்யத்தை அளிப்பதால் பூதி: எல்லாப் பாவங்களையும் உண்டு விடுவதால் பஸ்மம்: பிரகாசிக்கச் செய்வதால் பஸிதம் : ஆபத்துகளை அழிப்பதால் சஷாரம்: பூதப்பிரேதம் பிசாகம், பிரம்மராட்சஸம். அபஸ்மாரம், பிறவி நோய் முதலியவற்றில் பயத்தினின்று காப்பதால் ரட்சா எனக் குறிப்பிடுகிறது பிருஹத் ஜாபால உபநிஷத்.

“மோகாதி குற்றங்கள் அறுக்கும் நீற்றை
மொழிவது நம் இரு வினைகள் கழிவதாக”

காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மார்ச்சர்யம் என்றும் அறுவகைக் குற்றங்களை அறுக்கவல்லது திருநீறு எனப் புகன்ற சேக்கிழார் பெருமான் அதனை அணிவதால் நம்மைப் பற்றிய நல்வினை, தீவினை இரண்டும் மாயும் எனப் புகன்றுள்ளார். இருவினை கழிவதால் முத்திப் பேற்றினை அடைவர் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

உயர் குலத்து உதித்த அறவோர்கள், தத்துவ நெறியினை உணர்ந்தோர், நீதி, நெறி பிறழாதோர், ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களையும் அறுத்த மாமுனிவர் முதலானோர் விதிப்படி சிவாக்கினியில் விளைவித்தெடுத்த திருநீற்றினைப் புதிய பாண்டத்தில் வைத்துக் கொண்டு நாளும் சிவபெருமானை வணங்கித் துதித்து அத்திருநீற்றினைத் திருமேனி முழுவதும் பூசுவர் ஆவர். இவர்களே முழுநீறு பூசிய முனிவர்கள் எனப்படுவர் (4173)

ஆக்நேயம், வாருணம், பிரம்மம், வாயவ்யம், திவ்யம் என்னும் ஐவகை ஸ்நானங்களில் திருநீற்றைப் பூசிக்கொள்ளுதல் முதல் தரமான ஸ்நானம். நீரில் முழுகுதல் வாருணம் மந்திர நீரைத் தெளித்துக் கொள்ளுதல் பிரம்மம், பசுவின் காலில் தோன்றும் தூனிபடப்போதல் வாயவ்யம்: வெயிலுடன் கலந்த மழை நீரில் முழுகுதல் திவ்யம் எனப் பேசுகிறது மஹாபாரதம்.

கங்கைக்குச் சமமான தீர்த்தமும், வேதத்திற்கு ஒத்த ப்ரமானமும் மிருத்யுவிற்கு ஒத்த தண்டகனும் இல்லாதது போலவே விபூதி ஸ்நானத்திற்குச் சமம் இல்லை.

அகத்தனாக இருந்தாலும், நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், வெறி பிடித்திருந்தாலும் விபூதியின் ஸ்பரிசத்தாலே ஒருவன் புனிதமாவான் என்று கூறுகிறது சிவமஹா புராணம்.

“கங்காளன் பூசம் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே” (திருமந்திரம் - 1638)

ஆதலால் திருநீற்றன்பும், சிவபக்திச் செல்வமும், அடியார்பால் பக்தியும் கொண்டு, பிறவிப் பிணி தீர்ந்து, வாழ்வு பெற்றுப் பயனடைவோமாக!

“வையம் நீடுக : மாமழை மன்னுக :
மெய்வி ரும்பிய அன்பர் விளங்கு :
சைவ நன்னெறி தாம்தழைத்(து) ஓங்குக:
தெய்வ வெண்திரு நீறு சிறக்கவே!”

(பெரியபுராணம்)

உலக சைவப் பேரவை
இலங்கைக் கிளை
WORLD SAIVA COUNCIL
SRI LANKA BRANCH
9, JAYA ROAD, COLOMBO 4.
TEL.: 582139 FAX: 593997

வாழ்த்துச்செய்தி

இலங்கையிலிருந்து கடந்த காலங்களில் உயர் கல்விக்காகவும், புலம் பெயர்ந்தும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் சென்றவர்கள், அங்கு இந்து ஆலயங்களையும் இந்து நிறுவனங்களையும் அமைத்து, அதன் ஊடாக சமய, ஆன்மிக, கல்விப்பணிகளை மேற்கொண்டு வருவது வரலாற்றுப் பதிவாகும். அவ்வகையில் தோற்றம் பெற்ற சைவ ஆலயங்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு 1997ஆம் ஆண்டில் பிரித்தானியா சைவத்திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் உதயமாகி, அதன் பணிகள் சிறப்பாக முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுவது சிறப்புக்குரியது.

ஐக்கிய இராய்ச்சியத்தின் லண்டன் மாநகரில் இயங்கிவரும் இந்த நிறுவனத்திற்கமைய, ஆன்மிக, தமிழ்ப் பணிகளை சிறப்பாக போற்றலாம் பிரித்தானியாவில் வாழும் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் சமய நெறிமுறைகளை அறிந்து கொள்ளவும், அவற்றை பின்பற்றும் வகையிலும் இளம் சந்ததியினர் சைவ சமய அறிவையும், தெளிவையும் பெற்று தமிழ்மொழி அறிவுடன், தமிழ் கலாசாரப் பாரம்பரியங்களையும் மறந்துவிடாமல் அவற்றைப் பேணி வாழும் வகையிலும் நற்பணியாற்றி வரும் பிரித்தானியா சைவத்திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் 13 வருடங்களை நிறைவு செய்து கொள்ளுவது பெருமைக்கும், பெருமகிழ்ச்சிக்கும் உரிய நிகழ்வாக அமைந்துள்ளது.

இந்த ஒன்றியத்தில் இணைந்திருக்கும் லண்டன் ஸ்ரீ கனக தூர்க்கை அம்மன் ஆலயம் இறைபணியில் மட்டுமல்ல, சமூக நலப்பணிகளிலும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்து வருவதையும் சிறப்பாகச் சொல்லலாம். கடந்த கால யுத்த நிலைமைகளினால் பாதிக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கு ஆலயத்தினர் வழங்கியிருந்த உதவிகள் போற்றத்தக்கவையாக அமைந்திருந்தன. இவை வெளிநாடுகளிலுள்ள ஏனைய இந்து ஆலயங்கள், இந்து நிறுவனங்கள் ஆகியவை ஆற்றி வரும் பணிகளுக்கு ஒரு முன்னோடியாக அமைந்திருப்பதையும் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையிலுள்ள ஒரேயொரு சைவ ஆதீனமான நல்லை ஆதீனத்திற்கு புதிய கட்டிடமொன்றை அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் பிரித்தானியா சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் ஏற்கனவே ஆரம்பித்திருக்கும் முயற்சி, மிக விரைவில் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதில் இலங்கை வாழ் இந்துப் பெருமக்கள் விரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரித்தானியாவிலுள்ள ஏனைய இந்து ஆலயங்களும் இந்த ஒன்றியத்துடன் இணைந்து கொள்வதன் மூலம் சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் மேலும் எழுச்சியும் சிறப்பும் கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்லலாம்.

தனது உன்னதமான பணியில் 13 வருடங்களை நிறைவுசெய்யும் இந்த நிறுவனம், தொடர்ந்தும் சிறப்பான வகையில் சேவையாற்றவேண்டுமென இரையருள் துணைகொண்டு வாழ்த்துவதுடன், இத்தகைய நற்பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு பெரிதும் காரணமாகவிருக்கும் ஒன்றியத்தின் சகல உறுப்பினர்களுக்கும் இதயபூர்வமான பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சின்னத்துரை தனபாலா

உப-தலைவர்

திரு ஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் இயற்கை

உலகில் உள்ளவற்றை இயற்கை என்றும் செயற்கை என்றும் இருவகைப் படுத்தலாம். மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்டவை செயற்கையாகும். கைபடாது எதுவோ அது இயற்கை இயற்கையின் பேரழகை “கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பு” எனப் பாடுவார் நக்கீரர்.

இயற்கை என்பது ஒருவரால் ஆக்கப்படாமல் தானே முகிழ்விப்பது என்பது பெறப்படும். அது வானும், காற்றும், கடலும், மலையும், கதிரும், நிலவும், செடி கொடிகளும் என உலகம்முழுவதும் தானேயாய் நிறைந்து நிற்பது. இயற்கை நலம் மனித உள்ளத்தை ஈர்க்கும் தகையது. இயற்கையில் உள்ளம் தோயாத மனிதன் உலகிலேயே இல்லை. அந்த அளவுக்கு இயற்கையை சுவைசிக்கும் மனப்பாங்கு மனிதரிடத்தில் செறிந்திருக்கிறது. பண்டைத் தமிழர்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்தவர்கள். இயற்கை மனித வாழ்க்கைக்கு நலம் தருவது. உடலுக்கு ஆரோக்கியமும் உள்ளத்திற்கு அமைதியும் இயற்கையிலே தான் கிடைக்கின்றன. எனவே இயற்கையை ஒவ்வொரு புலவரும் தத்தம் நூல்களில் பாடி மகிழ்ந்தனர் இவ்வகையில் தம் நூல்களுக்கும் பெருமை சேர்த்தனர்

பக்தி நெறி பரப்பிய நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் இயற்கை வனப்பிலும், வளத்திலும் ஆழங்கால் பட்டவர்கள். ஞானத் திருவுருவான ஞானசம்பந்தர் திருத்தலங்களுக்குக் கால்நடையாகச் சென்றார். சென்றவிடமெல்லாம் இயற்கை வளங்களைக் கண்டு களித்தார். அங்குறையும் சிவபெருமானை நெஞ்சுருகப் பாடினார். இயற்கையோடு இறைவனை இணைத்துத் தேவாரத் திருமுறைகளில் படைத்துள்ளார். திருஞானசம்பந்தர் எனும் ஞானக் குழவி நாளும் இன்னிசையால் நற்றமிழைப் பரப்பினார். பக்தி நெறியை பாரெல்லாம் பரப்பினார். சமயக்குரவர் நால்வரில் சம்பந்தரின் பாடல்களின் தான் இயற்கை எழிலும் வருணனையும் ஏராளமாக உள்ளன. மூத்தோரைவிட, குழந்தைகளே இயற்கை எழிலை மிகவும் விரும்புவர் என்பது உண்மை . மேனாட்டார் இயற்கையில் இயற்கை இன்பத்தை மட்டுமே கண்டனர். நம் ஞானப்பிள்ளையார் இயற்கையில் இறைநெறியைக் கண்டார். இறைவனின் இயக்கமே இயற்கையின் இயக்கம் என்பதை உணர்த்தியவர்.

திருவண்ணாமலைக் காட்சி

உயர்ந்த மலை விண்ணை முட்டும் சிகரங்கள்; மேகங்கள் உச்சி மலைக்கு முத்தமிட்டு நிற்கின்றன. காட்டும மரங்கள் மலைக்கு அணிசெய்வன போன்று நிமிர்ந்து பூவும் கொத்துமாய் மிகப் பொலிவுடன் நிற்கின்றன. மரக்கிளைகளில் ஒரு கடுவன் கடிதாக ஓடித்தாவுகின்றது. அங்கே உள்ள மாமரத்தின் மேல் பரபர என்று ஏறுகிறது அது. உச்சிக்கிளைக்குச் சென்று விழுகிறது. உச்சிக்கிளையிலிருந்து ஓர் உந்து உந்தி மற்றொரு கிளைக்கு தாவுகிறது அந்த ஆண் குரங்கு. மரக்கிளையில் கனிந்திருக்கும் கனி ஒன்றும் அந்த கடுவன் கையில் சிக்கிக் கொள்ளுகிறது. இழுத்துவிட்ட மாங்கொப்பு உச்சி மலையை தொட்டு பச்சை மேகத்தை ஓர் அசைப்பு அசைக்கிறதாம். அதுவோ சூல் கொண்ட கருமுகில். உடன் மழைத்துளி பொல பொல வென்று பொழிகிறதாம். காட்டுப் பெண் மான்கள் மழைத்துளிக்கு மனம் தடுமாறி மலைச் சோலைகளில் அங்கும் இங்கும் ஓடி அலைகின்றன.

இதே: பாடல்

தேமாங்கனி கடுவன் கொள விடுகொம்பொடு தீண்டித் தூமாமதை முறுகல் மீசை சிறு நுண்துளி இதற ஆமாம்பிணை அணையும் பொழில் அண்ணாமலை அண்ணல் பூமாங்கடில் புணைசேவடி நினைவார் வினைவார் யிவரே.(1-10-2)

திருவண்ணாமலை சுற்றியுள்ள காடுகளில் இன்னொரு காட்சியும் எழுதிக்காட்டுகிறார் ஞானசம்பந்தர் ஓர் ஆயன் எருமைகளை ஓட்டிவந்து காடுகளில் மேய்க்கின்றான். மாடுகள் மலைச்சாரலில் மேய்கின்றன. மாலை வருகிறது இல்லத்து திரும்ப வேண்டிய நேரம். மாடுகளை எண்ணுகிறான். எருமை ஒன்றைக் காணவில்லை. தளராத நம்பிக்கையுடன் வேய் குழல் எடுத்து ஊதுகிறான் ஆயன். வேய்குமல் இசை காணாமெல்லாம் தேனாய் பறவுகிறது. குமலோசையைக் கேட்ட அந்த எருமைகள் அனைத்தும் ஓடிவருகின்றன. ஆயனுக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி.

இதைச் சொல்வதன் வாயிலாகத் தமிழகத்துச் சிற்றூரிலும் இசை நலம் போற்றத்தக்க முறையில் இருந்த மாண்பை சொல்கிறது ஞானசம்பந்தர் இதயம்! தமிழன் தான் முதன் முதல் இசையையும் இசைக் கருவிகளையும் கண்டு உலகிற்கு வழங்கியன் என்று நாம் பெருமிதம் கொள்ளலாம்.

“கலைத்தமேதி காணாதாயன் கைமேல் குழல் ஊத
அனைத்தும் சென்று தானும் சாரல்” (1-69-6)

குற்றாலம் குற்றாலம்லை இயற்கை எழில் மிக்கது. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாம் நேரில் கண்டு மகிழ்ந்து பாடிய திருக்குற்றாலத்தின் இயற்கையழகை வம்பார் குன்றம் நீடுயர் சாரல் வளர் வேங்கை
கொம்பார் சோலைக் கோலவன்டியாழ்செய் குற்றாலாம்”

என ஓவியப்படுத்திக் காட்டுகின்றார்.

மற்றும் இயற்கை சொரியும் மலைச்சாரல் புனையப்படுகிறது. நீண்டயர்ந்த பெருங்குன்றம் வானளவில் நிமிர்ந்து நிற்கிறது. காணக் கண்குளிரும் பசுஞ்சோலைகளில் செண்பக மரங்களிலும், வேங்கை மரங்களிலும் தழுவிப் படர்ந்து முல்லைக் கொடிகள் அரும்பின்று மணம் கமழ்கின்றன.

“செல்வம்மல்கு செண்பகம், வேங்கை சென்றேறிக்

கொல்லை, முல்லை மெல்லரும் பீனும் குற்றாலம்.”

என்ற பாடலில் இதைக் காணமுடிகிறது. சிவந்த வண்டு மற்றொரு காட்சி செங்கழுநீர்ப் பூக்கள் சிவந்து மலர்ந்திருக்கின்றன. ஓய்யென பறந்து வந்த வண்டு அசிசெங்கழுநீர் மலரைச் சூழ்ந்து முரன்று, அனவி, வாசந் துதைந்தாடி தாழ்ந்து, மது நுகர்ந்து, தாதருந்தியதாம். சிவந்த மகரந்தத்திற் படிந்த வண்டு கருநிறம்

நீங்கிச் செந்நிறம் பெற்றுவிட்டதாம். அங்கிருந்து செவ்வழிப் பண்ணைச் சிறந்த முறையில்

இசைக்கிறதாம். செவ்வழிப்பண் என்பது இருபதிற்கும் மேற்பட்ட பண்வகைகளில் ஒரு பண்ணாகும்.

அதிலும் ஒரு நயம். பாடுவது சிவந்த வண்டு பண்ணும் செவ்வழியாம்.

சேறாடு செங்கழுநீர்த் தாதாடிமதுவுண்டு சிவந்த வண்டு வேறாய உருவாகிச்

செவ்வழிகள் பண்பாடும் மிழலையாகும்

(1-132-7)

வழிபாடு

காளையார் கோயில் என வழங்கும் திருக்கானப்பேர்க்காடுகளில் ஒரு காட்சி.

ஆண்யானைகளும், பெண்யானைகளும் விடியற்காலமே

எழுந்து விடுகின்றனவாம். பொய்கையில் மூழ்கி விதியினால் வழிபாடு செய்ய

முந்துகின்றனவாம். ஐந்தறிவு பிராணிகளுக்கு எத்தகைய பக்திநிலை!

“பிடியெல்லாம் பின்செல்லப் பெருங்கைமாமலர் தழீ - இ

விடியலே தடமூழ்கி

விதியினால் வழிபடும்

கடியலாம் பைம் பொழிற் காணப்பே ரண்ணலே”

(3-28-4)

திருமுறைக் காடு

திருமுறைக்காட்டு கானலில் தாழைகள் தழைத்து உயர்ந்து நிற்கின்றன. தாழைகள் வெண்ணிற

மானவை. ஆண்நாரை தன் பேடையைக் காணமல் தேடி அலைகிறது. சிற்றின்ப மயக்கத்தில்

தாழையின் வெள்ளிய மடல்களை தன் பேடை யென எண்ணி அணைந்து மகிழ்கிறது. “ஏழைவெண்

குருகயலே இளம்பெடை தனதெனக் கருதித்

தாழை வெண்மடல் புலகும் தான் மறைக் காடமர்ந் தார் தாம்”

(2-227)

இது போன்று ஏராளமான இயற்கை வருணனை காட்சிகள் திருஞானசம்பந்தர் திருமுறைகளில்

பார்க்கலாம். இயற்கை வருணனை பற்றிச் சம்பந்தரைப்போல வேறு எவரும் விரிவாக, பொருத்தமாக,

அழகாகப் பாடியதில்லை. நாமும் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்வோம். எங்கும் நீக்கமற நிறைந்

துள்ள இறைவனை எப்பொருளிலும் கண்டு மகிழ்வோம். ஞானக்குழுவியான திருஞானசம்பந்தரின்

திருமுறைகளை ஒதி உணர்ந்து இயற்கையால் இறைவனையும், இறைவனிடத்தே இயற்கையையும்

காண்போம்.

ஆக்கம்: முருகு, இராமலிங்கம், துணைத்தலைவர்

சைவ சித்தாந்தப்பெருமன்றம், மயிலாப்பூர், சென்னை - 600004

ஓம் சாந்தி

சைவ நெறியும் உலக அமைதியும்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்”

சைவநெறி என்பது சிவசம்பந்தமான வழிகாட்டல்கள் ஆகும். இந்த 13ஆவது ஆண்டு சைவமாநாட்டின் உயரிய இலக்கு மிகவும் உயர்ந்தது. இக்காலத்துக்கு ஏற்றபடி ஒரு உயர்ந்த இலக்கை மையமாக வைத்து இம்மகாநாட்டை நடாத்துவது சாலச்சிறந்தது. ஏனெனில் இக் காலகட்டத்தில் உலகில் எல்லாம் இருக்கிறது, ஆனால் அமைதிதான் இல்லை. அமைதியைத் தாபிக்கப் பல வழிகளில் முயற்சிக்கிறார்கள். அமைதி கட்டாயமாகத் தாபிக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. அமைதி இருந்தால்தான் ஏனைய நற்குணங்கள் வந்து சேர வாய்ப்புண்டு. இந்தக் கருப்பொருளின் அடிப்படையில் சிந்திப்போம்.

சைவசமயம் சிவனை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சமயம் என்பது தர்மம். ஆன்மாக்களாகிய நாம் பூமிக்கு வந்து பிறவி எடுத்தபோது அமைதி, அன்பு, சந்தோஷம், தூய்மை போன்ற நற்குணங்களும், சகல சக்திகளும் நிறைந்தவர்களாக இருந்தோம். பின்பு பிறவிகள் எடுத்து வந்து, இப்போது நற்குணங்கள் சக்திகள் எல்லாம் இழந்த நிலையில் இருக்கிறோம். இழந்த இவற்றை மீண்டும் பெற்றால்தான் உலகில் அமைதியைத் தாபிக்க முடியும். இவற்றை யாரிடம் பெறுவது? மனிதரால் இவற்றைத் தரமுடியுமா? கடவுளிடந்தான் இவற்றைப் பெற முடியும். அதுவும் நாங்கள் அதற்குரிய தகுதியுடன் இருந்தால் தான் பெற முடியும்.

ஆரம்பத்தில் ஆன்மாக்கள் பூமிக்கு வந்து பிறவி எடுத்த போது சத்திய உலகில், அதாவது சுவர்க்கத்தில் தேவர்களாக சகல சௌபாக்கியங்களுடனும் பதினாறு கலைகளுடனும் தூய்மையாக, சந்தோஷமாக, அன்பாக, அமைதியாக, ஆத்ம உணர்வுடன் வாழ்ந்தனர். பிறவிகள் எடுத்து வரும் போது அவை யாவும் குறைந்த நிலையில் துவாபர யுகத்துக்கு வந்தனர். அங்கு தங்களுக்கு ஒரு தேவை இருக்கிறது என்று உணர்ந்து அவற்றைப் பூர்த்தி செய்ய தமக்கு ஒரு ஆதாரம் தேவை என்று சிந்தித்தபோது, கடவுளின் நினைவு சித்தத்துள் உதித்தது. அப்போது, கடவுள் ஒளி வடிவானவர் என்று அவர்கள் சிந்தனையில் உதிக்க, சிவலிங்கத்தைப் பிடித்து வைத்து வழிபாடு செய்யத் தொடங்கினர். சிவவழிபாடு ஆரம்பமாகியது. கலப்படமில்லாத பக்தி செய்தனர். பின்பு சமய ஸ்தாபகர்கள் வந்து தங்கள் தங்கள் சமயத்தைத் தாபித்தனர். மக்கள் எல்லாம் அந்த சமயங்களின் வழிகாட்டல்களை பின்பற்றிவாழ்ந்தனர்.

சைவசமயப் பெரியோர்கள் கடவுள் அருள் பெற்றவர்கள். அருளாளர்கள் தோன்றி கடவுளுடன் தொடர்பு கொண்டு கடவுளின் சித்தப்படி அவர்கள் காட்டிய வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றி சைவ நெறிநின்று அமைதியாக வாழ்ந்தனர். உலகப் பொதுமறை எனப் போற்றப்படும் திருக்குறள் மக்கள் வாழ்வதற்கேற்ற வழியைக்காட்டியது. திருமூலர் திருமந்திரம், தேவாரம், திருவாசகம், சைவ சித்தாந்தம் பின்னர் ஔவையார் பாடல்கள் பேற்றன சைவ நெறியில் அமைதியாக வாழ வழி வகுத்தன.

பின்பு காலம் செல்லச் செல்ல மக்களிடையே அமைதி குன்றியது. சந்தோஷம் இழந்து அன்பில்லாத வாழ்கை வாழ்ந்து, கவலை துன்பத்துடனும் சமயங்களின் போட்டியின் மத்தியிலும் இருந்த போதும் மேற்குறிப்பிட்ட பெரியோர்கள் கடவுளின் வழிகாட்டலுக்கு ஏற்ப சைவ நெறி நின்று மக்களை நெறிப்படுத்தினர். சைவசமயக் குரவர்கள், சந்தானகுரவர் போன்றோர் தாமும் வாழ்ந்து மக்கள் துயர்தீர கடவுள் அருளால் பல அற்புதங்களைச் செய்து, அவர்களது துன்பம், கஷ்டங்களைத் தீர்த்து சைவ நெறியில் வாழ்வை வளப்படுத்தினர்.

மூன்று வயதில் தேவாரம் பாடிய திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் “ வாழ்க அந்தணர் என்று தொடங்கி வையகமும் துயர்தீர்கவே” என்று பாடினார். “கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்

நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே” என்றார் திருநாவுக்கரசு நாயனார். கல்லோடு கட்டிக் கடலில் போட்ட அளவு துன்பம் எல்லோருக்கும் உண்டு. அதுபோன்ற துன்பத்தில் துணையாக இருப்பது நமச்சிவாயவே என்று நெறிப்படுத்தினார்.

“சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்” என்று தொடங்கி, “சிவ சிவ என்றிடத்தேவரும் ஆவர்”

என்றார் திருமூலர்.

“தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தாற் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது” என்றும்
“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்” என்றும் கூறுகிறார் திருவள்ளுவர்.
அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்” என்று அறவழியைக் காட்டி நின்றார்.

சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு
அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை - உபாயம்
இதுவே மதியாகும் அல்லாத எல்லாம்
விதியே மதியாகிவிடும் என்றார் ஔவையார்.

சைவ நெறியை இன்றுவரை ஓரளவு சாது சந்நியாசிகள், குருமார்கள் பாதுகாத்து வருகின்றனர். இருந்தும் இது கலியுகம் ஆதலால் மக்கள் இன்று தாமே பிரதான நிலையை அடைந்து விட்டனர். அதாவது கீழ் நிலை அடைந்து விட்டனர். அன்பில்லாத வாழ்கை, அமைதி, சந்தோஷம் இல்லை. தற்காலிக சந்தோஷம் அமைதியுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதற்கு காரணம் உலகில் எல்லாம் சக்தி இழந்து நிற்கின்றன.

உலகின் இயக்கத்துக்கு சக்திகள் தேவை பிரதான சக்திகளாவன:

1.இயற்கை சக்தி, 2.தர்மத்தின் சக்தி, 3.ஆளும் சக்தி, 4.விஞ்ஞானத்தின் சக்தி அதாவது அறியற் சக்தி, 5.ஆன்மீக சக்தி

(I). இயற்கை சக்தி: சந்திரர், பஞ்சதத்துவங்கள், தாவரங்கள் போன்றன ஆதிகாலத்தில் இயற்கையின் அடிப்படையில் இயற்கையைப் பாதுகாத்து அவற்றின் உதவியுடன் அமைதியாக, சந்தோஷமாக அன்பான வாழ்கை நடத்தின. சூரியன் ஒளியையும் சக்தியையும் தருகின்றான். மழையைத் தருகின்றான். அதனால் தாவரங்கள், உணவுப்பொருள்கள், ஆரோக்கியம் எல்லாம் பெற்று வாழ்ந்தபடியால் சூரியனைத் தெய்வமாக வழிபட்டனர். அதன் அடிப்படையிலேதான் தைப்பொங்கல் விழாவை சூரியனுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தி கொண்டாடுகின்றோம். கிணறு தோண்டி, முதல் நீர் எடுத்து, கடவுளுக்கு அர்ப்பணித்து அதற்கு மரியாதை கொடுத்து வழிபட்டனர். தாவரங்களை பாதுகாத்து அவற்றின் பலவிதபலன்களையும், சுத்தகாற்று நிழல் போன்றவற்றையும் பெற்று சுகவாழ்வு வாழ்ந்தனர். இவ்வாறு இயற்கையை வழிபட்டு சரியாக அவற்றை பேணிப் பாதுகாத்து வளந்தபடியால் அவையும் மனிதனுடன் ஒத்திசைந்து நல்ல பலனைக் கொடுத்தன. மனிதவாழ்க்கையும் வளப்படுத்தப்பட்டது.

இப்போது கலியுகம் நடைபெறுவதால் மனிதனுடைய வாழ்க்கை முறையில் விகாரங்கள் தலைதூக்கி நிற்பதால் மனிதன் சரியாக வாழ முடியவில்லை. அந்த அதிர்வலைகள் சூழப்பரவி பஞ்சபூதங்கள் இயற்கை எல்லாம் கீழ்நிலை அடைந்துவிட்டது. தாமே பிரதான நிலை அடைந்துவிட்டன. அவை அகோரம் கொண்டுவிட்டன. அதன் அடையாளமாகவே இப்போ உலகில் நடக்கும் பூகம்பம் வெள்ளப்பெருக்கு, தீ விபத்துக்கள், சூறாவளி போன்றன நடைபெறுகின்றன. தாவரங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. எனவே இயற்கை சக்தி இழந்து விட்டது. உலகமே நச்சுப் பொய்கை ஆகிவிட்டது

(2) தர்மத்தின் சக்தி: தர்மம் என்பது சமயம். சமயங்கள் கடவுள் வழிபடுகின்ற பெரியோர்கள்

காட்டிய வழிப்படி கடவுளுக்குப் பயந்து கடவுள் நிந்தனையுடன் அமைதியாக, சந்தோஷமாக அன்பாக நல்வாழ்வு வாழ்ந்தனர். இன்று மனிதனின் விகாரங்கள் தலை தூக்கி நிற்பதால் தர்மத்தின் சக்தியும் செயலிழந்துவிட்டது. தாங்கள் நினைத்த படி நடக்கின்றனர்.

(3) ஆளும் சக்தி: ஆளும் சக்தியை எடுத்துக்கொண்டால் முன் காலத்தில் மனுநீதிகண்ட சோழன், அரிச்சந்திரன் போன்ற அரசர்கள் நீதியோடு வாழ்ந்து கடவுளுக்குப் பயந்து அரசாட்சி செய்தனர். மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகளின் காலத்தில் வைகை ஆறு பெருக்கெடுத்து போது அரிமர்த்தன பாண்டியன் அரச சபையைக் கூட்டி, சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு யாம் செய்த பூசையில் குறை உண்டோ என்று கேட்டான்.

“நீதியாம் தவத்தில் மிக்கார் நெஞ்சகம் புழுங்க மண்ணில்

தீதுயாம் செய்ததுண்டோ செப்புமின் அமைச்சர்”

மாணிக்கவாசகரைத் தண்டித்தது என்று அறிந்து அவரை விடுதலை செய்ய வைகையாறு பெருக்கு நின்றது. இப்படியான அரசாட்சி இப்போது உண்டோ? ஆளும் சக்தியும் செயலிழந்துவிட்டது.

(4) விஞ்ஞானத்தின் சக்தி: மனிதர்கள் அறிவியல் சம்பந்தமான விரக்தியினால் பலகண்டு பிடிப்புக்களைக் கண்டுபிடித்து அதன் மூலம் பல ஆக்கபூர்வமான செயல்களைச் செய்தனர். நல்ல பலனைப் பெற்று நல்லபடி வாழ்ந்தனர். விஞ்ஞானமும் இப்போது அழிவுப்பாதையில் செல்வதால் அதுவும் சக்தி இழந்து விட்டது.

(5) ஆன்மிக சக்தி: ஆன்மிக சக்தி என்பது ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவுடன் ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்தி அதற்கு ஏற்பட்ட பலன்களின் அநுபவத்தினால் மனோ சக்தி ஏற்படுகிறது. அதுவே ஆன்மிக சக்தி ஆகும் என கடவுள் கூறுகிறார். சமய வழிகாட்டிகள் போன்ற பெரியோர்கள் தங்கள் ஆன்மிக சக்தியினால் பல அற்புதங்களைச் செய்து, செயற்கரிய காரியங்களை செய்து சைவ நெறியில் நின்று உலகில் அமைதியை நிலை நாட்டினர். இந்த ஆன்மிக சக்தியினால்தான் இழந்த சக்திகளைக் கட்டி எழுப்பி முன்பிருந்த நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியும். ஆதற்கு ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் சிந்தனையிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டு இந்தச் சரீரம் நான் அல்ல நான் ஒரு ஆத்மா என்ற நினைவுடன், பரமாத்மாவுடன் ஒரு சந்திப்பை ஏற்படுத்தி மனோசக்தியை பெற்று ஒரு நல்ல மனிதனாக வந்து அதனால் பல அநுபவங்களை அநுபவித்து அந்த மனோசக்தி மூலம் ஆன்மிக சக்தியை பெற்றால், தனிமனிதனின் மாற்றம் ஏற்பட்டு அது உலக மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும். அப்போது தான் உலகில் அமைதி தாபிக்கப்படும் உலகில் அமைதி நிலவ, அமைதியாக சந்தோஷமாக அன்பாக வாழலாம். அவ்வாறான நிலை வரத்தான் போகிறது. அது சுவர்க்க வாழ்வாகும்

“மெய்மையா உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்தி

பொய்மையாம் களையை வாங்கி பொறை எனும் நீரைப் பாய்ச்சி

தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி யிட்டு

செம்மையில் நிற்பாராகில் சிவகதி விளையுமன்றோ”

இப்பாடலின் மூலம் பொதுவாழ்வைச் சைவ நெறியில் நின்று மாற்றி அமைத்து, தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி, எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி என்று புகழ் பாடிய நாம் செய்த பக்தியின் பலனாக இறைவன் ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் தந்தையான பரமாத்மாவோடு தொடர்பை ஏற்படுத்தி பகைகளைத் தீர்த்து ஜீவன்முக்தி பெற்று பெரு வாழ்வு வாழுவோமாக.

ஓம் சக்தி

திருமதி. பராசக்தி சந்திரசேகரன்

பழம் பெருமைகள் மண்டிக்கிடக்கும் ஸ்ரீ முன்னேஸ்வர சேஷத்திரம்.

B.Sivaramakrishna Sarma Bsc.(Cey) Dip in Edn- பா.சிவராமகிருஷ்ண சர்மா

இந்து சமயம், தனது உற்பத்தியை நிர்ணயிக்க இயலாத மிகப் புராதனமானதும், மற்ற சமயங்களுக்கெல்லாம் வழி காட்டியாயமைந்ததும், அதன் தத்துவக் கோட்பாடுகளை ஆராய ஆரம்பிக்கும் பொழுதெல்லாம் புதுப்புது விஷயங்களை உணர்த்துவதும், அதன் நியதிப்படி ஒழுக்குவோர்க்குப் பேராணத்தப் பெருவாழ்வளிப்பதுமாக அமைந்த பழம் பெரும் புனித சமயமாகும்.

அக்கோட்பாடுகளைப் பின்பற்ற அஸ்திவாரமாக அநேக அற்புத சேஷத்திரங்களில் பல் வேறு நாமங்களுடன் ஆண்டவன் எழுந்தருளி ஆன்மகோடிகளுக்குத் திருவருள்பாலித்து வருவது யாவருமறிந்த உண்மை.

எல்லாம் வல்ல இறைவன், எங்கும் நிறைந்திருப்பினும், திருக்கோயிலில் விசேட சாந்தித்தியம் பெற்று, எழுந்தருளி, எமக்குப் பேரருள் புரிகிறான். அங்ஙனம் அமைந்த ஸ்தலங்களுள், தக்ஷிண கைலாச புராணத்தில் விரிவாக வியந்து கூறப்பெறுவதும், சிவபுராணத்து சனத்குமார சம்கிதையில் அலகேஸ்வரம் எனவும், அறுபத்துநான்கு சக்தி பீடங்களுள் ஒன்றெனப்படுவதும், வியாசாதி முனிபுங்கவர்களால் அர்ச்சிக்கப்பெற்றதும், இலங்கையின் பல மன்னர்களும், பல நாட்டுப் பேரரசர்களும் வழிபாடாற்றி பெரும் பேறுகள் பெற்றதும், இந்த ஆலயத்தின் பொறுப்பில் நாணயம் (குறட்டுக்காக) வெளியிட்ட பெருமைகளை எல்லாம் தன்னகத்தே கொண்ட (குபேரப் பட்டணமான இலங்கையில்) ஸ்ரீ வடிவாம்பிகா சமேத முன்னைநாத சுவாமி விசேட சாந்தித்தியம் பெற்று, ஆன்மகோடிகளுக்கு அருள்பாலித்து, வருவதைக் காணலாம்.

ஏனைய தலங்களைக் காட்டிலும் வேறுபடும் சிறப்பான அம்சங்களைக் கொண்டு விளங்கும் பழம் பெருமைகள் மண்டிக்கிடக்கும் இப்புனித சேஷத்திரம், ஈழவளநாட்டில் எல்லாத் திருத்தலங்களுக்கும் முன்னரே தோன்றி, அருள்பாலித்து வருதலினால் சிறப்புப்பெயர் பெற்றது.

முன்னேஸ்வரத்தில் முதன்முதலாக எப்போது கோயில் தோன்றியது என்ற கேள்விக்கு எவருமே விடை கூற முடியாது. முன்பு முன்னேஸ்வரத்தில் மிகப் பெரியதொரு கோயில் இருந்ததென்பதற்கு ஆதாரங்கள் பல உள்ளன. இன்று இருக்கும் கோயிலை விட மிகப் பெரியதாகவும், ஈழநாட்டு மன்னர்களும், பிறநாட்டு மன்னர்களும் வந்து, வழிபட்ட ஆலயமாகவும், அவர்களுடைய ஆதரவு பெற்ற கோயிலாகவும் விளங்கியிருந்தது.

சுவர்ணபூமி, புண்ணிய பூமி, மரகதத் தீவு, சிங்களத் தீவு. இலங்கை, ஈழவளநாடு, செரண்டிப் எனப் பலவாறு அழைக்கப்படும் ஈழநாட்டின் கண்ணை, இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள பழம் பெருமைகள் புதைந்து இருக்கும் சிவஸ்தலங்களுள், முதன்மை வகிப்பது முன்னேஸ்வர சேஷத்திரமாகும்.

எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளை ஆன்மகோடிகள் வழிபட்டு உய்வதன் பொருட்டு, விசேட சாந்தித்தியம் பெற்று விளங்கும், இஷ்ட சித்திப்பிரசாத அநுக்கிரக, ஸ்ரீ வடிவாம்பிகா சமேத முன்னைநாதப் பெருமான், திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் இம்முன்னேஸ்வர சேஷத்திரம், தென் இலங்கையில், சிலாப நகருக்குக் கிழக்குத் திசையில் ஒரு மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

ஸ்ரீ சிவபுராணத்தில் சனத்குமார சம்கிதையில் அலகேஸ்வரம் என்ற பெயரில் குறிப்பிடப்படுகின்றதும், அறுபத்து நான்கு ஸ்ரீ தேவி பீடங்களில் ஒன்றாக விளங்குவதும், இந்த முன்னேஸ்வர சேஷத்திரமேயாகும்.

இலங்கைத் தீவின் முக்கியமான கோயில்களைப் பற்றிய விளக்கங்களைக் கூறும், கோகில சந்தேசய (குயில் விடு தூது) என்னும் சிங்கள இலக்கிய நூல், இலங்கையின் தென் பகுதியாகிய மாத்தறையில் இருந்து, மேற்குக் கரையோரப் பகுதியினூடாக யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள கோயில்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், முன்னேஸ்வரம் கோயில், மிகவும் முக்கியமான தொன்றென விளம்புகின்றது.

பெரிய கோயிலெனப்படும் முன்னைநாதர் கோயிலைச் சுற்றிப் பல சிறிய கோயில்கள் அமையப் பெற்றுள்ளன. கோயிலின் தென் கிழக்குத் திசையில், வேட்டைத் திருமடமெனப்படும் விநாயகர் ஆலயமும், கோயிலின் மூன்றாம் வீதியின் வடமேற்கு மூலையில், ஐயனார் கோயிலும், தேரோடும் வீதியின் வடக்குத் திசையில், காளி கோயிலும், கோயிலின் புறத்தே, தென்திசையில் களத்துப் பிள்ளையார் என்று அழைக்கப்படும் சேஷத்திர விநாயகர் ஆலயமும், இச் சிற்றூரின் ஆன்மிக வாழ்வுக்கு எழில் ஊட்டி விளங்குகின்றன.

அறுபத்து நான்கு கிராமங்களைக் கொண்ட முன்னேஸ்வரக் கோயிலுக்குச் சொந்தமான காணிகளின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எல்லைகள் கிழக்குத் திக்கில் செனானம் (Xenanam) என்ற கிராமமும் மேற்குப் புறத்தில் பிரசித்தி பெற்றதோர் ஆல மரமும், வட திசையில் குசலை என்ற கிராமமும், தென் திசையில் சைரதலோ (Syratalo) வாஸியுமாக, அமைவு பெற்றிருந்தன.

காலிகால சர்வக்ரு பண்டிதன் என்ற பட்டத்தைக் கொண்ட ஒன்பதாம் பராக்கிரமபாகு (கி.பி. 1509-1528) என்ற மன்னன் இக்கோயிலுக்கு மானியமாகச் சில கிராமங்களை அளித்து, அதனை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் செப்புப் பட்டயமும், எழுதிக் கொடுத்தான். அதில் கூறியுள்ளதற்கிணங்க, இக் கோயிலுக்குரிய நிலப்பரப்பு, வடதிசையில் முன்னேஸ்வரத்துள் பாயும் நீரோட்டத்தையும், தென் புறத்தில் மாதம்பை என்னும் ஊரில் நாட்டப்பட்டுள்ள எல்லைக் கற்களையும், மேற்குத் திக்கில் மானமான் தொட்ட என்ற நீர்த் துறையையும் எல்லையாகக் கொண்டிருந்தது.

நூற்றியிருபது கிராமங்களைக் கொண்டிருந்த இக் கோயில், போர்த்துக்கேயர் காலத்தில், நூற்றி ஆறு கிராமங்களைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் இன்று இந்நிலப்பரப்பு மிகக் குறைந்த அளவிலேயே உள்ளது.

முன்னேஸ்வரம் கோயிலானது, இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற இதிகாசங்களுடன் தொடர்புடைய தென்பதை தசாதிணகைலாச மகாத்மியம் கூறுவதிலிருந்து அறியலாம்.

இராமாயணம் என்ற இதிகாசத்தின் நாயகனான இராமபிரான், இலங்கைக்கு வந்து இராவணனைச் சம்காரம் செய்தபோது அவரை பிரம்மகத்தி தோஷம் பீடித்தது. அவர் பாரத நாட்டிற்குத் தன் பரிவாரங்களுடன் திரும்பிச் சென்ற பொழுது, முன்னேஸ்வரத்தைக் கடக்க நேர்ந்தது. அப்பொழுது, அவரைப் பீடித்திருந்த பிரம்மகத்தி தோஷம், அகன்று விட்டதை உணர்ந்து, இந்தப் புண்ணிய ஸ்தலத்தின் மகிமையை வியந்து, சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜைகள் நடாத்தினார் என தசாதிண கைலாச மகாத்மியம் இயம்புகின்றது.

பாரதக் கதையோடு முன்னேஸ்வரத்திற்கு எவ்விதத் தொடர்புமில்லா விட்டாலும், பாரதம் கூறிய வியாசர், முன்னேஸ்வரர் ஆலயத்தில் வழிபட்டதாக தசாதிண கைலாச மகாத்மியம் விரிவாகக் கூறுகின்றது.

முன்னொருகாலத்தில் ஒரு செம்படவன் முன்னேஸ்வரம் கோயிலுக்குச் சில மைல் தொலைவில் மீன் பிடிக்கச் சென்றபொழுது, சிறுவனொருவன், அழகான சிறுமியொருத்தியுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டான். செம்படவனைக் கண்ட சிறுவர்கள், உடனே மாயமாக மறைந்து போனார்கள். இதைக் கண்ட செம்படவன், வியப்புற்று, மறுநாள், பற்றை மறைவில் ஒளிந்திருந்து சிறுமியுடன், அதே சிறுவன், விளையாடிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு, மாயமாக மறைந்து போகும் சிறுவர்களைப் பிடிக்க முயன்றான். செம்படவனால் அது முடியவில்லை. மறுநாள், சிறுமியை மட்டுமே ஒளிந்திருந்து பிடிப்பதில் வெற்றியடைந்தான், செம்படவன், சிறுவனோ தண்ணீரில் பாய்ந்து மாயமாக மறைந்து விட்டான், செம்படவனால் கைப்பற்றப்பட்ட சிறுமியோ, அதிசயக்கப்பட்டவாறு. தங்க மயமானதொரு சிறு விக்கிரகமாக மாறிவிட்டாள். இச்செய்தி காட்டுத் தீயைப் போல நாடெங்கிலும் உடனே பரவியது.

ஈழநாட்டை அரசாண்ட மன்னன், உண்மையை அறியும் பொருட்டு, குறிப்பிட்ட விக்கிரகத்தைப் போன்ற பல விக்கிரகங்களைச் செய்வித்து, இதனுடன் வைத்து, செம்படவன் கைப்பற்றிய மாய விக்கிரகத்தை, அடையாளம் காட்டுமாறு அவனையே பணித்தான். செய்வதறியாது திகைத்த செம்படவன், துயில் கொண்டிருந்த வேளையில், அவனுடைய கனவில் அம்மன் உருவம் தோன்றி, நீ அடையாளம் காட்டும் பொழுது எந்த விக்கிரகத்தின் வலதுகால் சிறிது அசைந்து கொடுக்கின்றதோ, அதுவே அடையாளம் காட்டப்பட வேண்டிய விக்கிரகம் எனக் கூறியது. மறுநாள் செம்படவன் துல்லியமாகத் தான் கண்டு பிடித்த, மாய விக்கிரகத்தை அடையாளம் காட்டி, முதல் நாளிரவு கண்ட கனவைப் பற்றியும், மன்னனிடம் கூறினான். இதன் பிறகு, மன்னன் அவ்விக்கிரகத்தை சகல ராஜோபசாரத்துடனும் முன்னேஸ்வரம் கோயிலுக்குக் கொண்டு வந்து வைத்து வழிபட்டான். அந்த அம்மன் விக்கிரகத்தை இன்னும் கர்ப்பக் கிருகத்தில் வைத்துப் பூஜை செய்வதைக் காணலாம்.

முன்னேஸ்வரம் கோயிலுக்கு இலங்கையின் அரசர்களில் பலர் நிலபுலன்களை, சர்வமானியமாக அளித்தபோது, யானைகளையும், காலத்துக் காலம் அளித்து வந்தனர். இவை, கோயில் வயல்களில், மாடு கட்டிப் போரடித்தால், மாளாது, யானை கட்டிப் போரடிக்கவும், கோயிலில் இருந்து பல மைல் தொலைவில் விளைந்திருக்கும், பளுவான நெல் முடைகளைக் களங்களில் இருந்து நெற் களஞ்சியத்திற்கு, யானை பூட்டிய வண்டிகளில் ஏற்றி வரவும், திருவிழாக்காலங்களில், சுவாமி திருவுலாக் காட்சியருளும் போது, ஊர்வலமாக வரவும் பயன்படுத்தப்பட்டன. காலப்போக்கில், முக்கியமாக அந்நிய நாட்டாருடைய தாக்குதல் காரணமாக, இக்கோயிலோடு சம்பந்தப்பட்ட யானைகள் பலவிடங்களுக்கும் கவனிப்பாரற்றுப் போயினவாம்.

அல்லி மகாராணி முத்துச் சலாபத்தில் முத்துக் குளிக்குங் காலங்களில் ஸ்ரீ மதுரை மீனாட்சியம்பாளுக்கும், முன்னேஸ்வரம் ஸ்ரீ வடிவாம்பிகைக்கும், தனக்குமாக மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கொடுத்ததாகவும், முத்துக் கொண்டு போன்ற ஊர்ப் பெயர்கள் இவற்றையே உணர்த்துகின்றதென்பர்.

மநு நீதி கண்ட சோழ வம்சத்தில் சூரிய குலோத்தங்க ஸ்ரீ வரராமதேவ ராசனின் மைந்தனான, குளக்கோட்டு மன்னன், ஸ்ரீ கோணேசர் ஆலயத்தையும், ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரத்தில் பழம் பெருமைகளை இழந்து, அழிவுற்றுச் சிதைந்த நிலையில் இருந்த இத்திருக்கோயிலையும் சீர்திருத்தித் திருப்பணிகளையெல்லாம் குறைவறச் செய்வித்து மகா கும்பாபிஷேகத்தையும் செய்தான்.

இம்மன்னனுடைய அரிய முயற்சியினால், இவ்வாலயம் மீண்டும் பெருங்கீர்த்தியுடனும், மங்காப் புகழுடனும் விளங்கலாயிற்று.

இதற்காக இம்மன்னன் சோழ நாட்டிலிருந்து இக்கோயிலில் பணி புரிவதற்கென பிராமணர், சைவர், செட்டி, வேளாளர், வீர முட்டி சங்கமர்நாதர், கொல்லர், கன்னார், தட்டார், சிற்பர், தச்சர், யாழ்ப்பாடி, எண்ணை வாணிபர், அகம்பாடியார், முல்லை மடப்பனியார், சங்குமடப்பனியார், சருகுமடப்பனியார், கைக்கோளர், சேணியர், விறகு வெட்டி, தூதர், நாவிதர், வண்ணார், திமிலர், வலைஞர், குயவர், மறவர், சாணார், கத்திக்காரர் போன்ற இன்றியமையாத தொழிலாளர்களைத் திறமையுள்ள நிபுணர்களின் உதவியுடன் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களை முன்னேஸ்வர நகரின் சுற்றுப் புறங்களில் குடியேற்றுவித்துக் கோயிலின் நித்திய நடைமுறையைக் கிரியைகள், எவ்வித குறைவுகளுமின்றி நடைபெற வழிவகைகளைச் செய்தான். இதற்காக தனியுண்ணாப் பூபாலன் என்பவன் அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டான். இவனுடைய ஏவலின் கீழ் முன்னேஸ்வர ஆலயத்தின் உள் மண்டபத்தில், ஆயிரம் நெய் விளக்குகள் ஏற்றி, தசாங்க தூப கலசங்களை வைத்து பன்னிரில், பனுகு போன்ற வாசனைத் திரவியங்களைக் கலந்து தெளித்து, நவரத்தின கசித தங்கத் தாம்பளங்களிலும், கிண்ணங்களிலும் செஞ்சம்பாவமுது, அறுசுவை கறிவகைகள், பசும்பால், பணிகார வகைகள், கற்கண்டு, வெல்லம், சர்க்கரை, கிழங்கு வகைகள், தேன், பழவகைகள், புத்துருக்கு நெய், செவ்விளநீர், தாம்பூலம் போன்றவற்றை நிவேதனமாக அர்ப்பணித்து, அர்த்த மண்டபத்தில் அலங்கார தீபாராதனை யாவும் குற்றமறச் செய்து வந்தனர்.

குளக்கோட்டு மன்னனுடைய கட்டளையினால், இம்முன்னேஸ்வர தேவாலயத்தைச் சேர்ந்த பூமி, அறுபத்து நான்கு கிராமங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனியே இடுகுறி காரணப் பெயர்கள், அவ்விடத்தில் வாழும் தொழிலாளர்களின் தொழில்களுக்கேற்ப இடப்பட்டன. உதாரணமாக, பிராமணர்கள் வாழும் இடம் பிராஹ்மணயாகமம் எனப்பட்டது. கோவில்களுக்குத் தேவையான தேர், சகடை, வாகனம், கதவு போன்ற மர வேலைகளைச் செய்யும் தச்சர் அனைவரையும் வங்காதனி என்னும் கிராமத்திலும், கோயிலுக்குத் தேவையான இரும்பு வேலைகளைச் செய்யும் கொல்லரை, கரவெட்டி என்னும் கிராமத்திலும், வீரமுட்டிப் பண்டாரங்களை பண்டாரியா முலை என்னும் கிராமத்திலும், மற்றும் கோயில் வேலைகளைச் செய்யும் தொழிலாளர்கள் அனைவரையும் தனித்தனிக் கிராமத்திலும், குடியேற்றுவித்தார்.

காலப்போக்கில் இக்கிராமங்களின் பெயர்களில் பல உருமாறலாயின. உதாரணமாக தீர்த்தக்கரை என்னும் கிராமம் திக்தக்கட எனவும், முங்கில் வெட்டுவன் என்னும் கிராமம் முக்குனு வட்டவன எனவும் மாறின. ஆயினும் சில கிராமங்களின் பெயர்கள் உருக்குலையாமல் இன்றும் தோம்புகளில் குறிக்கப்பட்டவாறே அழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. உதாரணமாகப் பிராமணர் வசித்த இடம் இன்றும் பிராஹ்மணயாகமம் எனவும், திமிலர் வசித்த இடம் திமிலை எனவும் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. குளக்கோட்டு மன்னன் அயராத உழைப்பினால் இக்கோவில் புனருத்தாரணம் பெற்று புதுப் பொலிவுடனும், பெருங்கீர்த்தியுடனும் விளங்கலாயிற்று. ஆறாவது பராக்கிரமபாகு மன்னன் திருப்பணி (கி.பி. 1410-1462)

இலங்கைத் தீவின் மாமன்னர்களில் ஒருவனான ஸ்ரீ சங்கபோதி மகாராஜாவின் வழித்தோன்றலிலே உதித்த, ஸ்ரீ பராக்கிரமபாகு எனப்படும் ஆறாவது பராக்கிரமபாகு மன்னன், (கி.பி 1410-1462) இம்முன்னேஸ்வர ஷேத்திரத்துக்கு, கி.பி. 1448 ஆம் வருடம் ஒரு யாத்திரை மேற்கொண்டு வழிபாடுகள் செய்தான்.

இம்முன்னேஸ்வர தேவாலயத்தின் இடிந்து பழுதுபட்ட பகுதிகளைத் திருத்தித் திருப்பணிகள் யாவற்றையும் குற்றமறச் செய்வித்து பல கிராமங்களை மானியமாக அளித்து, இச்செய்தியைக் கல்வெட்டுச் சாசனமாகத் தெரிவித்தான். இக்கோவிலைப் புனருத்தாரணமும் செய்வித்ததைத்தெரிவிக்கும் கல்வெட்டுச் சாசனம் இன்றும் இக்கோயில் கர்ப்பக் கிருகச் சுவரில் உள்ளதைக் காணலாம்.

இக்கல்வெட்டுச் சாசனத்தை ஆறாம் பராக்கிரமபாகு இம்முன்னேஸ்வர ஆலயத்திற்குக் கையளித்தபோது, நீலகண்டர் என்பவர் இவ்வாலயத்தின் பிரதான குருவாகவும், அவருடைய சகோதரர் இவ்வாலய பரிபாலன கர்த்தாவாகவும் விளங்கினர் என்று, கோயிலில் உள்ள பழைய ஏடு ஒன்று சான்று பகருகின்றது.

இக்கல்வெட்டுச் சாசனம் நிலமட்டத்திலிருந்து சுமார் நான்கு அடி உயரத்தில், நான்கு வரிகளாக கிட்டத்தட்ட நாற்பது அடி நீளத்திற்குச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் உள்ளவற்றை வாசித்தறிவது மிகவும் சிரமமான காரியம். இதன் மொழி பெயர்ப்பை பெளலர் என்பவர் ஆங்கில மொழியில் எழுதியுள்ளார்.

சமீபத்தில் நடைபெற்ற திருப்பணிகள் காரணமாக இக்கல்வெட்டின் வாசகத்தை, வாசித்தறிவது இன்னும் கடினமாகி விட்டது.

கலிகால சர்வக்ரு பண்டிதன் என்ற பட்டத்தையுடைய ஒன்பதாம் பராக்கிரமபாகு (கி.பி 1509-1528) என்ற மன்னன் முன்னேஸ்வர ஷேத்திரத்திற்குவந்து ஸ்ரீ மகா விஷ்ணுவை வழிபட்டு கோயிலுக்குப் பல கிராமங்களை கி.பி. 1517 ஆம் வருடம் (புத்த வருடம் 2060) சர்வ மானியமாகத் தாமிர சாசனம் செய்தான். இந்நிலப்பரப்பு கிழக்கில் மல் எல என்னும் நீரோட்டத்தையும், தென் புறத்தில் மாதம்பை என்னும் ஊரில் நிறுத்தப்பட்ட எல்லைக் கற்களையும், மேற்குத் திக்கில் மானமான் தொட்ட என்ற நீர்த்துறையையும், வட திசையில் முன்னேஸ்வரத்துள் பாயும் நீரோட்டத்தையும் எல்லைகளாகக் கொண்டிருந்தது.

கீர்த்தி ஸ்ரீ ராஜசிங்க மன்னன் (கி.பி. 177-1782) திருப்பணி

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயர் (கி.பி. 1505-1656) இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றி ஆதிக்கம் கொண்டு தமது அரசாட்சியைப் பலப்படுத்தி வந்தனர். போர்த்துக்கேயர் தம் மதத்தை இந்நாட்டில் பரப்புவதை மிகவும் முக்கியமான குறிக்கோள்களில் ஒன்றாகக் கொண்டிருந்தனர்.

இதற்காகப் போர்த்துக்கேயர் மிகவும் உன்னதமான நிலையில் இருந்த முன்னேஸ்வரம் கோயிலை, அடிக்கடி சின்னாபின்னப்படுத்தி, அதற்குச் சொந்தமான செல்வத்தையெல்லாம் கொள்ளையடித்தனர்.

மகோன்னத நிலையில் இருந்த முன்னேஸ்வரத் தேவாலயம், போர்த்துக்கேயரின் அட்டகாசத்தின் காரணமாக கி.பி. 1578 ஆம் ஆண்டு, தரைமட்டமாக்கப்பட்டது.

போர்த்துக்கேயரால் சின்னாபின்னப்பட்டிருந்த முன்னேஸ்வரக் கோயிலை, கீர்த்தி ஸ்ரீ ராஜசிங்க மன்னர் (கி.பி.1747-1782)இந்தியாவில் இருந்து சிற்பாசாரிகளை அழைப்பித்துத் திருப்பணிகளைக் குறைவற நிறைவேற்றி, 1753-ம் ஆண்டு, மகா கும்பாபிஷேகத்தையும் சிறப்பாக நடாத்தி வைத்தார்.

கோயிலின் நித்திய நைமித்தியக் கடமைகள் குறைவின்றி செவ்வனே நடைபெற ஏற்பாடுகளைச் செய்து கோயில் குருமாருக்கு (நம்பிமாருக்கு), முப்பத்திரண்டு அவண நெல் விளை நிலங்களை சாலிவாகன சகாப்தம் ஆயிரத்தறுநூற்றொழுபத்தைந்து செல்லா நின்ற ஸ்ரீ முக வருடம் ஆவணி மாதம் பதினான்காம் திகதி, கி.பி 1753 ல் செப்புப் பட்டயம் எழுதிக் கொடுத்தார்.

மலையாள தேசத்தை அரசாண்ட பண்டைய மன்னர் ஒருவர் ஆறுமுகக் கடவுளின் சிலையொன்றினை, முன்னேஸ்வரம் கோயிலுக்கு அளித்து பிரதிஷ்டை செய்வித்தார்.

முன்பு ஒரு தடவை கோயிலின் இருந்த குளம் ஒன்றினை சீர் திருத்தியபொழுது, நந்தியின் தலையைக் கொண்ட சிலையொன்றும், சுப்பிரமணியக் கடவுளின் சிலையொன்றும் கிடைத்தன.

முன்னேஸ்வரர் ஆலயத்தின் பிரதான குரு சிலாபம், புத்தளம் போன்ற மாவட்டங்களின் தலைவராக விளங்கி, அரசாட்சி நடைபெற்ற காலத்தில், முன்னேஸ்வரத்தில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும், அம்பிகையின் பெயரால் நாணயங்கள் அச்சிட்டு உபயோகித்து வந்தார்கள், என்று கூறப்படுகின்றது. நீண்டு வளைந்த உருவத்தினைக் கொண்ட இந்த நாணயத்தைத் தமிழில் குறட்டுக் காசு ("Pincers Coin": Kuradujkasu : Sinhalese- Andu Massa) என அழைத்தனர். இந்த நாணயத்தின் நீண்டு வளைந்த பகுதியின் வெளிப்புறத்தில் பரஸ்ராம என்ற சோழ கிரந்த எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன.

உன்னதமான நிலையிலிருந்த முன்னேஸ்வரம் கோயில், பிற நாட்டவரின் அட்டகாசங்களுக்கு இலக்காகியது என்பதனை நிரூபிக்கும் வகையில் கொழும்பு தொல் பொருட்காட்சி சாலையில், சிதைந்த நிலையிலுள்ள கோயில் பொருள்கள், சான்று பகர்கின்றன.

முன்னேஸ்வரத்திலுள்ள கோயிலின் பிரதான கோபுரங்கள், பூர்த்தி செய்யப்படாத நிலையிலேயே இன்று காட்சியளிக்கின்றன.முன்று வீதிகளைக் கொண்ட கோயிலின் முன்புறமாக உள்ள திருக்குளத்தின் கரையில் இருக்கும், அரச மரம், ஸ்தல விருட்சமாகப் போற்றப்பட்டு வருகின்றது.கோயில் கர்ப்பக் கிருகமும், ஸ்தூபியும், இலங்கையிலே எங்கு மில்லாதவாறு பிரமாண்டமான வகையில், உருவாக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ளன.

கோயில் கர்ப்பக்கிருகச் சுவரின் மேற்குப் புறக் கோஷ்டத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இலிங்கோற்பவமூர்த்தியின் பின்புறம் உடைந்த நிலையிலேயே, இன்று இருப்பதைக் காணலாம். இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் முன்புறமாக உள்ள, ஆறு அடி உயரமான கற்குத்து விளக்கும் உடைந்த நிலையில் இருந்தாலும், சிவராத்திரி விழா போன்ற தினங்களில் இவற்றில் நெய்யூற்றி விளக்கேற்றுவதைக் காணலாம்.

இக்கோயிலில் பூஜிக்கப்பட்டு வரும் விநாயகர், சுப்பிரமணியர், ஆறுமுகர், நடராஜர் போன்ற கலையமுக மிக்க வீக்கிரகங்கள் இங்கிருந்ததொரு பழைய தூர்ந்து போயிருந்த கிணற்றிலிருந்து, பன்னெடுங் காலத்துக்கு முன், கண்டெடுக்கப்பெற்றவை என்பர். இவ்வீக்கிரகங்களைக் கூர்ந்து கவனித்தால், இவற்றின் தொன்மையையும், கலையமுகையும், சிற்பசாஸ்திரத்திற்கே ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவதையும் அறியலாம்.

முன்னேஸ்வர ஆலயத்தில் உஷக்கால பூஜை: காலை சந்திப் பூஜை,உச்சிக்காலப் பூஜை,சாயரட்டைப் பூஜை,இரண்டாங் காலப் பூஜை,அர்த்தசாமப் பூஜை என்னும் ஆறு கால நித்தியப் பூஜைகளும், பிரதோஷம், பர்வ யந்திர பூஜை என்னும் நைமித்திய பூஜைகளும், ஆகம முறைப்படி நடைபெற்று வருகின்றது.

முன்னேஸ்வரம் தேவாலயத்தில் ஆண்டுக்கொரு முறை நடைபெறும் மகோற்சவம் இருபத்தேழு தினங்கள் நடைபெற்று, ஆவணி மாதப் பெளர்ணமியிலன்று, தீர்த்தோற்சவத்தை இறுதியாகக் கொண்டதாக அமையப் பெற்றுள்ளது. மற்றைய கோயில்களில், சோமாஸ்கந்த மூர்த்தத்தினை, தேர்த்திருவிழா போன்ற, அதி உன்னத திருவிழாக்களில் மாத்திரமே எழுந்தருளப்பண்ணுவர். ஆனால் இங்கு திருவுலாக் காட்சியருளுகையில், இருபத்தி யெட்டுத் தினங்களிலும், காலை, மாலை ஆகிய இரு வேளைகளிலும் திருவுலாக் காட்சி கொடுப்பது குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

பிரும்மோற்சவம் மாசிமகத்தை இறுதியாகக் கொண்டு பத்துத் தினங்கள் நடைபெறும்

முன்னேஸ்வரம் தேவாலயத்தில் சாரதா நவராத்திரியும், வசந்தநவராத்திரியும் மிகவும் கோலாகலமான முறையில் இடம்பெறுவது வழக்கம்.

தை மாதத்துப் பூச நட்சத்திரத்தை இறுதி தினமாகக் கொண்டு பதினாறு நாள்களுக்கு இக் கோயிலில் இலட்சாட்ச்சனை நடைபெறும்.

மாசி மாதத்துக் கிருஷ்ண பட்சத்து சதுர்த்தசியில் மகா சிராத்திரி பூஜை கோலாகலமான முறையில் நடைபெறும்.

மார்கழி மாதம் முழுவதும் சூரியோதயத்துக்கு முன் திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பூஜை நடைபெறும். விதிப்படி திருவெம்பாவைப் பூஜை நடைபெற்று, மாணிக்க வாசகப் பெருமான் அருளிய பாசுரங்கள் பாடப்படும்.

முன்னேஸ்வரம் கோயிலில் நடைபெற்ற முக்கிய விழாக்களாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை, விகாரி வருடம் தை மாதம் பத்தாம் நாள் முதல் (கி.பி 1900) நாளொன்றுக்கு பதினாயிரம் தீபமாகப் பத்துத் தினங்களுக்கு இலட்ச தீபங்கள் ஏற்றி மகாருத்திர ஜபங்களும், ஸ்நபனாபிஷேகங்களும் நடாத்தி பத்தாவது தினத்தன்று, சிவதீர்த்தத்தில் தீர்த்தங் கொடுத்தும், பதினோராம் நாள் முன்னேஸ்வரம் கோயிலின் முன் அமைந்திருக்கும் குளத்தில், தெப்போற்சவமும் கொண்ட இலட்ச தீபத்திருவிழா சிறப்பாக நடைபெற்றது.

பிலவ வருடம் ஐப்பசி மாதம் ஏழாந் திகதி (23-10-1961) தொடக்கம் பிலவ வருடம் தைத் திங்கள் இருபத்தி மூன்றாம் திகதி (5-2-1962) வரை, நூற்றியெட்டுத் தினங்கள் நித்திய லட்சாட்ச்சனையும், பரசுராம கல்ப சூத்திரங் கூறும் முறைப்படி, ஸ்ரீ சக்ர பூஜைகளையும் கொண்ட கோடியாட்ச்சனை த்திருவிழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. இக்கோடியாட்ச்சனை பூர்த்தியானபோது நூற்றியெட்டு இலட்சாட்ச்சனைகளும், நவாவரணங்களுடன் கூடிய ஸ்ரீ சக்ர பூஜை நூற்றியெட்டு முறைகளும், எண்ணிக்கையிலடங்காத அளவு மிருத்தியுஞ்ச நவக்கிரக யாகங்களும் நிறைவேறியிருந்தன.

குரோதி வருடம் பங்குனி மாதம் பதினாறாம் திகதி, திங்கட் கிழமை (29-3-1965) அவிட்ட நட்சத்திரமும், சித்த யோகமும் கூடிய சுபதினத்தில், மிருத்தி யுஞ்ச மகா யாகம் ஆரம்பமாகி விசுவாச வருடம் வைகாசி மாதம் பதினெட்டாந் திகதி (30-5-1965) இரவு முடிவுற்றது.

முன்னேஸ்வரம் கோயிலில் முன்னைநாதருக்கும், ஸ்ரீ வடிவாம்பிகா தேவிக்கும், பரிவார மூர்த்திகளுக்கும். அஷ்ட பந்தன மகா கும்பாபிஷேகம், 1753-ம் வருடம், இந்நாட்டை அப்போது அரசாண்ட, கீர்த்தி ஸ்ரீ ராஜசிங்கன் (கி.பி.1747-1782) என்ற மன்னனுடைய முயற்சியினால், ஒரு கும்பாபிஷேகமும், 1875-ம் ஆண்டு குமாரசுவாமிக் குருக்கள் (கி.பி. 1816-1909) தலைமையில் ஒரு கும்பாபிஷேகமும், 1919-ம் வருடம் சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் (கி.பி. 1886-1940) தலைமையில் ஒரு கும்பாபிஷேகமும், 1-7-1963இல், சோபகிருது வருடம், ஆனி மாதம், பதினேழாந் திகதி, திங்கட்கிழமை, சக்லதசமி, சுவாதி நட்சத்திரம், அமிர்தயோகம் சாத்விக வேளை கூடிய கன்யா லக்கின, சுப முகூர்த்தத்தில், பிரம்மஸ்ரீ கைலாசநாதக் குருக்கள் M.A. (Ceylon), Ph.D.(Poona) அவர்கள் தலைமையில் ஒரு மகா கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றது. பின்னர் 1991 ஆம் ஆண்டும், 2005 ஆம் ஆண்டும் மகா கும்பாபிஷேகங்கள் நடைபெற்றன.

அனுபந்தம் (Appendix)

முன்னேஸ்வரம் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டின் மொழிப்பெயர்ப்பு

நான் முன்னேஸ்வரம் கல்வெட்டிலுள்ளவற்றினைப் பல முறைகள் ஆராய்ந்துள்ளேன். அக்கல்வெட்டில் உள்ள எழுத்துக்களில் பல வாசித்தறிய முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. இக்கல்வெட்டு எழுத்துக்களைக் கொண்ட கருங்கற்கள் பழையதொரு கட்டிடத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டு பின், இப்பொழுதுள்ள கட்டிடத்தில் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. என்பது என் அபிப்பிராயம்.

கல்வரிசைகள் சேர்ந்து இணையும் இணைப்புக்களில் உள்ள எழுத்துக்கள், சுண்ணக்கலவையால் மறைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பொழுது உள்ள கட்டிடத்தின் கல்லில், இவ்வெழுத்துக்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்குமானால் இவ்வாறு இருக்கமாட்டாது.

இக்கல்வெட்டு நான்கு வரிகளைக் கொண்டதாகவும் முப்பது அல்லது நாற்பது அடிகள் வரை நீண்டும் நிலமட்டத்திலிருந்து ஏறக்குறைய நான்கு அடிகள் உயரத்திலும் அமைந்துள்ளது.

கோயிலின் அருகாமையில் இருந்ததொரு குளத்தைத் தோண்டிய பொழுது, இரண்டு சிற்பத் துண்டுகள் கிடைத்தன. நந்தியொன்றின் தலையும், சுப்பிரமணியக் கடவுளின் சிலையுமே அவை. இவை மிகப் பழமை வாய்ந்தவையாகக் காணப்படவில்லை.

சிலாபத்து நீதிமன்றத்தில் நடைபெறும் வழக்கொன்றில், இக்கல்வெட்டுச் சாசனம் ஒரு அத்தாட்சியாக விளங்குகின்றது. என நம்புகிறேன்.

மொழிப்பெயர்ப்பு

எங்கும் ஆனந்தம் விளங்கட்டும்! ஸ்ரீ சங்கபோதி மகாராஜாவின் வழித்தோன்றலிலே உதித்தவரும், புத்த பகவானின் பாதாரவிந்தங்களில் மலர்களைச் சமர்ப்பணம் செய்து வழிபடுபவரும், சூரிய குலத்துதித்தவரும், அரசாக்கெல்லாம் அரசராக விளங்குபவரும், அரச பரம்பரைக்கும் வியாபார விருத்திக்கும் அதிபதியாக இருக்கின்ற வரும், மூன்று உலகங்களுக்கும் சக்கரவர்த்தியாகத் திகழ்கின்றவருமான மாட்சிமை பொருந்திய, ஸ்ரீ பராக்கிரமபாகு மன்னர் தம்முடைய ஆட்சியின் முப்பத்தெட்டாவது ஆண்டு, ஐப்பசி மாதம், வளர்பிறையின் பத்தாம் நாள்,

எல்லாக் கலைகளையும் ஐயந்திரிபறக் கற்றுணர்ந்து, முன்னீஸ்வரத்திலுள்ள கோயிலில் பூஜை செய்கின்ற குருமார்களை (நம்பிமார்களை) ஜெயவர்த்தனா கோட்டைக்கு அழைப்பித்துக் கோயிலின் விருத்தாந்தங்களை விசாரித்தறிந்து, முன்பு கோயில் குருமாருக்கு முன்னீஸ்வரம் பகுதியில், சொந்தமாகவும், கோயிலின் பெயரிலும் இருந்த நிலங்களையெல்லாம் முன்பிருந்தவாறே மீண்டும் கையளிக்கின்றார்.

இலுப்பதெனியா என்னும் இடத்தில் 22 அமண நெல் விளையும் வயல்களைப் பூஜைக்கு உரியதாகவும், கோட்டைப்பிட்டியா என்னும் இடத்தில் 30 அமண நெல்விளைநிலங்களையும் தித்தக்கட என்னும் இடத்தில் 8 அமண நெல் விளை நிலங்களையும், இத்துடன் சேர்ந்த குடியிருப்புப் பகுதிகளையும், அதனோடு சேர்ந்துள்ள காட்டுப்பாங்கான பகுதிகளையும் பிரதான குருக்களுக்குக் கையளிக்கின்றார்.

இத்துடன் முன்னாழி அரிசி, காய்கறி வகை, கீரை வகை, நறுமணம், கமழும் பொருட்கள் போன்றவற்றினை நித்தியப் பூஜைக்குப் பெறும் பொருட்டு, மாதமொன்றுக்கு முப்பது பணத்தினை, பூஜை செய்யும் குருமார்களுக்கும், பதினொரு பணத்தினை, பிரதான குருமாருக்கும், சூரிய, சந்திரர் இருக்கும் வரை, இவர்களுடைய பரம்பரையின் சந்ததியினரும், அனுபவிக்கும் வகையில், சர்வமானியமாக முன்னீஸ்வரருக்கு அளித்து, இதனை ஒருவரும் திருப்பி மீட்கக் கூடாதெனக் கட்டளையிடுகிறேன். இந்நிலங்களுக்குத் தீங்கு செய்பவர்கள் பஞ்ச மகா பாதகங்களைச் செய்த பாவிகளாகவும், இந்நிலத்தின் அபிவிருத்தியில் அக்கறையெடுப்பவர்கள் சுவர்க்காந்தனப் பேரின்பம் பெறுவார்கள்

இத்துடன் ஒரு சுலோகமும் உள்ளது அதன் மொழிபெயர்ப்பு

எல்லையில்லாத ஞானத்தைபுடைய சைவ சமயத்தின் தலைவராக, கடவுள்களுக்கெல்லாம் கடவுளாகவும் விளங்குகின்ற, முன்னீஸ்வரருடைய அருளிணால் பராக்கிரமன் இக்கல்வெட்டினை எழுதியுள்ளான்.

Journal of the Ceylon of the Royal Asiatic Society 1887 Volume X No.35

Translation of an Inscription at the Temple at monnisvaram-Nate by G. M.Foweer, Esq- C.C.S (Page 118 -119)

I have examined the Monni'svaram inscription several times and much of it illegible. It has I think, been removed from an older building and built into the present one. Several of the letters near the joints of the stones are covered by the mortar, which would not be the case if it had been cut in situ. The inscription runs along a kind of cornice, and consists of only four lines, extending for about thirty or forty feet. its height from the ground is about four feet

In digging a tank near the temple two pieces of sculpture were found: a bull's head and an image of (?) "Suppiramaniyan" These did not appear to be ancient.

There is a case in the Chilaw court, I believe, in which the inscription is evidence

Translation

"Let happiness be! On the tenth day of the waxing moon in October, in the thirty- eighth year of his rein, His Majesty Sri Parakrama Bahu* descendant of the illustrious family of Sri Sangabodhi, worshipper of the lotus feet of Sri Samantapatra (Buddha) of a Solar race, king of kings, serpent to the royal and mercantile races, and emperor of the three worlds, invited to the Jayawardhana Kotte* the Nampimar (priests) who officiate before the god of Monnisvaram, and addressing himself to the Brahmin Pandit, who is a proficient in all sciences amongst them inquired into the circumstances of that temple and bestowed the lands which formerly belonged to the priests, lying within the district of Monnisvaram in the holy name, and as the property of the god. As pusai lands he granted to the priests 22 amanams of field at Ilippedniya, and 30 amanams In Kottapitiya to Mutanmai (chief priests) and 8 amanams of field in Tittakkadai, with the inhabited places and forests appertaining to this. In addition to the offering of 3 nalis of rice, he granted 30 fanams to the priests per mensem and 11 fanams to each of the Mutanmains (chief priests) for the daily offerings of vegetable curries, greens, and perfumes, to be enjoyed from generation to generation, while the sun and moon exist, as Sarvamaniyam (free gift) to the god of Monnisvasram, which is hereby decreed to be irrevocable. Those who cause any damage to the land will be guilty of Panchamahapatakam (the five great sins) while those who take an interest in it will attain heavenly bless". Here follows a sulokam the translation of which is: To this effect this was caused to be inscribed by Parakraman through the grace of Monnisvaram, who is an ocean of wisdom in Saivasim and lord of all the different classes of gods"

*Sri Parakrama Bahu VI, 1410 -1452 A.D.

* The modern Kotte

My sincere thanks to the Journal, of the Ceylon branch of the Royal Asiatic Society and to the Hony, Secretary for granting me the necessary permission for publishing the article from JCBRAS, 1887, Vol X, No. 35, and portion from JCBRAS 1915-1916, Vol XXIV No. 68.

Journal of the Ceylon of the Royal Asiatic Society -1916, Volume XXIV No 68,-Page 186

Ceylon Numismatics -H.W.Codrington, B.A. Oxon, c.c.s.

Relative to 'hook' coins or larins, referred to by the learned lecturer, I may say I came across a coin somewhat allied to this class but known in the country as 'pincers coin' (Tamil - Kuraddu Kasu; Sinhalese - Andu Massa) It was minted, according to tradition; at Munnessaram during a period when the brahman of Munnessaram temple is said to have ruled Chilaw and Puttalam District in the name of the goddess. The shape of the coin is that of a pair of pincers, hence the name. On the outer aspect of one of its forks of handles was an inscription which with some difficulty, was found to be in chola grantham, the reading of it was, I believe, Parasrama,

Mr.Codrington replied to Mr. Proctor, He said if as it has been attempted to show in this lecturer, the so called Lankesvara type dates from the 9th century, if not from the 7th. Mr Proctor's theory falls to the ground. The coin certainly preceded the Chola invasion of Ceylon in the eleventh century.

அனுபந்தம் -10

ஒன்பதாம் பராக்கிரமபாகு (கி.பி.1509-1528) முன்னீசரக் கோயிலுக்கு கி.பி. 1517ல் கொடுத்த செப்புப் பட்டயத்தைப் பற்றிய குறிப்பு . ஓலைச் சுவடியிலிருந்து எழுதப்பட்டுள்ளது.

எள்ளாடவராகிய வனசை நிரபுத் நெளக்கவாகு சக்கரவர்த்தியின் ஆளுகையின் பின் பன்னிரண்டாம் வருஷமாகிய சக வருஷம் ஆயிரத்து நானூற்று முப்பத்தைந்துக்குச் சரிவரச் செல்லா நின்ற பரிசுத்த கௌதம புத்த வருஷம் ஈராயிரத்தறுபது ஆனி மீ பூர்வபட்ச சப்தமி வெள்ளிக்கிழமை, பராக்கிரமபாகு அரசனின் இளவரசனுக்கு மின்னலாலுண்டான வருத்தத்தைத் தீர்க்குமாறு தம்பதீவிலுள்ள கிம்புலவத்புரத்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டவராகிய உஸ்ஷதிசகிஸ்கந்த சக்கரவர்த்தி ராசகுருவென்னும் பிராமண பண்டித முதலியாருடன் பத்தொன்பது பேரில் பன்னிருவருக்கும் பொல்லத்தை குருண்ணனகைக்கும், திஸ்கத குருலகுருண்ணனகைக்கும், தேவகுரு பண்டாரத்துக்கும், ராசகுரு பண்டாரத்துக்கும், சமரக்கொன் பண்டாரத்துக்கும், தூத்துக்குடி அப்புறாளைக்கும், முன்னீச்சரத்துடன் ஐந்து கிராமங்களுள் நூற்று நாற்பது அமுதங் கொடுக்கப்பட்டது. இளவரசனுக்கு மின்னலாலுண்டான பிணியை மலையிலிருந்தெடுத்த பாலாற் செய்த உணவால் மாற்றிய பிராமணரெழுவருக்கும், கிழக்கிற் கரைவிறறை குளத்துட்பாய் கிண்ட மலஎல்வென்ற நீரோட்டத்தையும் தென் கிழக்கில் நிலம் மாதம்பையின் மூன்றெல்லைகளிலும் நாட்டப்பட்ட இரண்டு கற்களையும், சௌமிய (வடபக்கம்) திசையில் களுதிய பொக்குணையின் மானமான் தொட்ட வென்ற துறையும், வடக்கில் முன்னீச்சரத்துட் பாயும் நீரோட்டத்தையும் கற்குவியலையும்,

எல்லைகளாகவுடைய, முன்னீச்சரத்தில் நாநூற்றெழுபத்தைந்து அமுணங்கிரிகலுத்தை முனயெண்டை வழமுனத்துடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்னேஸ்சரத்தின் பரிசுத்த தெய்வமாகிய விஷ்ணுவுக்குப் பணிவிடை செய்து, சூரிய சந்திரருள்ள வரையும், இவ்வேழு பெயருடைய புத்திர, பௌத்திரர்கள் ஆட்சி செய்து கொள்ளும்படி இது கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வித வலிமை பொருந்திய பெரிய அரசனாகிய பராக்கிரமபாகு ஆளுகையின்படி துடராப்பத்தும் செப்புப் பட்டயங்களும் அளிக்கப்பட்டன.

Samooga Seelar in the 2010

Ponnampalam Kaneswaran

Ponnampalam Kaneswaran was born in Malaysia, early schooling in Alaveddy, a beautiful village in Jaffna. After completing his schooling at Arunodaya College, from his earliest days at school he distinguished himself scholastically. His favorite hobby is reading and he has his home library with full of rare books of many distinguished authors. Kanes has a deep knowledge, understanding and appreciation of saivism.

Kanes underwent the training for technical Officers at the Srilanka technical College and joined the Department of Buildings and worked in the Colombo East District Building projects.

Kanes came to the UK in 1974 and qualified at the North London Polytechnic High National Diploma in Civil Engineering and later completed his Institute of structural engineer. Kanes was employed with the Haliburton Company as Document Controller of Oil exploration Projects for over 20 years.

Kanes spends most of his time in planning and organizing projects for the good of a better tomorrow of the people back at home in Srilanka. Whatever he did Kane's heart was with the people of Alaveddy. Kanes is the anchor pin of many Organizations like The Alaveddy NorthThavalakiri Muthumari Amman Temple Trust (U.K.) (ANAMATT), Arunodaya Old students Association (U, K), Alaveddy North Seenkaddy Gnodaya Vithiyasali old students, Sathanatha Vidyayum old students Alaveddy, and Alaveddy North American Mission Tamil mixed school. Kanes was involved in the regeneration development projects of Alaveddy Tamil schools with special emphasis on the running of the Primary School in North Alaveddy and Nursery schools and promoting annathanam in the temple for the benefit of the many displaced people due to the political problems.

Besides this, Kanes is an expert in the field of IT. He has used his expertise to publish many useful texts in the English and Tamil media. Kanes formulated the English Translation of Arumuga Navalar's Saiva Vinavidai and published the Thirupallieluchhi, Thiruvembavai and Thirupotchunnam, in handy booklets for easy usage. Whenever there was a need to publish small or big, Kanes is there and does it free. He has that expertise to procure any available data using the current resources.

Kanes is blessed with a kind heart, charitable soul, dear wife Nageswary (Devi), two talented daughters Aarani and Thishani, who provide him with a good home and support to develop these talents and to achieve these noble gifts.

It is a great privilege to honor Ponnampalam Kaneswaran as the Samooga Seelar in the 2010 Saiva Mahanadu.

சைவப்புலவர்களை உருவாக்கியும் சைவ நூல்களை எழுதியும்
சைவப்பணி செய்யும் ஆய்வாளர் சூ.யோ. பற்றிமாகரன்;

பெயர் சூ.யோ பற்றிமாகரன் பிறந்த மண் : யாழ்ப்பாணம் 31ம் நாள் முதல் 11

வயதுவரை வளர்ந்த மண் : திருகோணமலை

(திருமணம் ஆகி 14 ஆண்டுகள் குழந்தையின்றி தவித்த தமக்கு இறைவனிடம் பிரார்த்தனைகள் பல செய்ததின் பயனாக கிடைத்த அருங்குழந்தையென்பதால் போர்த்துக்கல்லில் உள்ள பற்றிமா அன்னையின் திருநாமத்துடன் சேர்த்து கரன் என்னும் பெயரையும் இணைத்து பற்றிமாகரன் எனப் பெயரிட்டனர்)

தந்தை : தலைமை ஆசிரியர் சூ.பி .சூசைப்பிள்ளை

((மன்னார் நீர் கொழும்பு கிண்ணையடி திருமலையில் தலைமை ஆசிரியராக 1938 முதல் 13.04 1960 ல் திருமலையில் காலமாகும் வரை பணிபுரிந்த அமரர் சூ.பி.சூசைப்பிள்ளை அவர்களுக்கு இவ்வாண்டு பிறப்பின் நூற்றாண்டு விழா)

தாய் : உதவித் தலைமை ஆசிரியை அக்னஸ் சூசைப்பிள்ளை (யாழ் திருக்குடும்ப ஆங்கிலமடத்தில் 1932ல் ஆசிரியையாகப் பணி தொடங்கி மட்டக்களப்பு திருமலைகளில் 1962 வரை பணியாற்றி மீளவும் 1962 முதல் 1971 வரை யாழ் திருக்குடும்ப தமிழ் மடத்தில் உதவித்தலைமை ஆசிரியையாகப் பணி புரிந்தார்)

மகன் சூ.யோ. பற்றிமாகரன் தந்தை தாயின் வழியில் ஆசிரியராகவும் ஊடகவியலாளராகவும் ஆய்வாளராகவும் எழுத்தாளராகவும் பன்முகப்பணித்தளம் கொண்டவராகத் திகழ்கின்றார். யாழ் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் ஆசிரியர். யாழ் கமநலத் திணைக்களப் பயிற்செய்கை அலுவலர். ஈழநாட்டில் பத்திரிகையாளர்.

(தனது பதினைந்தாவது வயதில் பத்திரிகைக்கு எழுதத் தொடங்கிய இவரின் முதலாவது ஆக்கம் “வள்ளுவனுக்கு விழா எடுப்போம்” தலைப்பில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் நடாத்திய தமிழ் இளைஞன் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அது முதல் இன்று வரை உலகின் பல்வேறு தமிழ் ஊடகங்களிலும் தமிழுக்கும் தமிழர்க்கும் தமிழர் ஆன்மீகத்திற்கும் பலமளிக்கும் பலநூற்றுக்கணக்கான படைப்புக்கள் இவரால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஈழநாட்டில் பத்திரிகையாளராக இருந்த இவர் 1977ல் சுதந்திரன் பத்திரிகை கொழும்பில் அதன் அலுவலகம் சிங்களபெளத்த பேரினவாதிகளால் தாக்கப்பட்டதால் யாழ்ப்பாணம் சென்ற பொழுது அன்றைய உதவியாசிரியர் சூசைநாயகம் (கவிஞர் நாவண்ணன்) உடனும் ஒப்புநோக்காளர்கள் சம்சன்இ பெரியசாமி சிவஞானம் ஆகியோருடனும் உதவியாசிரியராக இணைந்து அப்பத்திரிகையை நடாத்தினார்.

25.04.1984 ல் காதல் திருமணம் . மனைவியின் பெயர் றீற்றா பற்றிமாகரன் சென் ஜோசப் கல்லூரியின் ஆசிரியை.

28.12.1984 தாயார் மறைவு

11. .02. 1985 முதல் 08.06.1990 வரை தமிழகத்தில் குடும்ப கலாச்சார ஆய்வுக்கான ஆசிய மையத்தில் செயற்றிட்ட அலுவலராகப் பணி. உலகப் புகழ் பெற்ற விஞ்ஞானிகளான பில்லிங்ஸ் எவ்லின் பில்லிங்ஸ் இடம் பயிற்சிகள். தமிழகத்தின் அமிகவும் வறுமைப்பட்ட கிராமங்களில் வறுமை மற்றும் அறியாமை ஒழிப்புப் பணிகளில் ஈடுபடல்.

08.06.1990 முதல் 24.04.1991 வரை பிரான்சில் பணிகள்

25.04. 1991 முதல் 01.09.1993 வரை இலண்டன் வால்தாம்ஸ்ரோவில் பணிகள். தமிழ் அகதிகள் கல்வி வேலைவாய்ப்பு மையத்தின் நிர்வாக அலுவலர்

01.09.1993 முதல் ஓக்ஸ்வேர்ட்டில் படிப்பும் பணிகளும். 5 degrees Worked at Strategic Development Unit City Council Oxford

பெற்ற பட்டங்கள் :

A.L in Chemistry Physics and Mathematics, A.L in Tamil, Hindu Culture, Economics and Political Science
Diploma in Science (Physics Chemistry and Mathematics), BA (Tamil Political Science Economics) – University of Peradeniya, MAQ (Jaffna University – under the supervision of Dr K Sivathamby)

Saivachiddantham Tholkappiyam Thirukoviyar Thiruvagasam Thirumuraikal studied under Sokalingam Master
Family life education Teacher – SERFAC Madras, Natural Family planning Billings Ovulation Method Teacher – SERFAC, Pre-marriage guidance Teacher , Radio script writing Diploma at Santhome Communication Madras
Certificate for the organising of the 5th World Conference on Family and Culture - Madras , Negotiation and Human right studies at University of Bradford , Special Diploma in Social Studies (Oxford University)

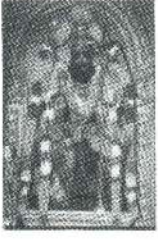
BSc in Information Systems and Politics, Post Graduate Diploma in Housing, MA in Politics of Democracy

சைவப் பணிகள் : சைவப்புலவர் இளம்சைவப்புலவர் தேர்வுக்கான ஆசிரியர். தாயகத்திலும் தமிழகத்திலும் ஐரோப்பாவிலும் சைவசொற்பொழிவுகள் வானொலி நிகழ்ச்சிகள் தொலைக்காட்சி விளக்கங்கள். இருநூற்றுக்கு மேற்பட்ட சைவக்கட்டுரைகள் திருவெம்பாவை நூல். திருக்கோளறு பதிகம் நூல்

மற்றைய நூல்கள் : உங்கள் கதைகள் (சிறுகதைத் தொகுப்பு) தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகள். ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட அரசியல் இலக்கிய சமூக ஆய்வுக் கட்டுரைகள். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள்.

பொதுநிலைப்பதவிகள் : தமிழ் இளைஞர் பேரவையின் யாழ்ப்பாணப் பிரதிநிதி உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கச் செயலாளர் பல தமிழ்ச் சங்கங்களின் பலநிலைப்பட்ட பொறுப்புக்கள் Governor of our Lady's School Oxford, Chairman of Templar square Labour Party Oxford

Appointed member of Ethnic minority Forums Oxford

SRI RAJARAJESWARY AMMAN TEMPLE**ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் ஆலயம்**

Parasakthi Hindu Temple Trust

No 4 Dell Lane, Stoneleigh, Surrey KT17 2NE

Tel: 020 8393 8147

ஓம்
சிவமயம்

பிள்ளையார் துணை

Trustees**Chairman**

R.Kunasingam

Vice Chairman

Dr.T.G.V.Sritharan

Secretary

Dr.S.Srirangalingham

Treasurer

Mrs.S.Vinayakamoorthy

Bankers

Natwest Bank

16 Wimbledon Hill Road

Wimbledon

London SW19 7ZD

Solicitors

Wimal & Co

727B London Road

Thornton Heath

Surrey CR7 6AU

சைவ நெறியும் உலக அமைதியும்**இ.குணசங்கம்**

திருச்சிற்றம்பலம்

நீதி முதல் நெறிமுறைகள் யாவருக்கும் தந்து நிலைத்திருக்கும் பெருமைகள் எல்லாம் பெற்று உலகத்தவர் உய்ய வழி வகுத்தது சைவநெறி. உலகத்தவர் நல்வாழ்வுக்கு செம்மையான நல்லதோர் வழியை தந்தது சைவநெறி. கருணையின்றி மனிதர் உள்ளம் கருங்கல் ஆகாமல் காத்து நிற்பது சைவநெறி இன்பமும் துன்பமும் இணைந்ததே வாழ்க்கை. இன்பத்தின் அளவைப் பெருக்கி துன்பத்தின் அளவை குறைப்பதே வாழ்க்கையின் இலச்சியமாக கொண்டனர் மக்கள். இந்த இன்ப துன்பங்களில் இருந்து விடுபட்டு, மக்கள் அமைதியாக வழி சொல்வதே சைவநெறி. மனித குலம் முழுமைக்கும் ஒரே நீதி என்பது தான் சைவநெறியின் குறிக்கோள். நீதி வழங்கும் பொழுது உறவு, நட்பு எனப் பார்த்தல் அறமன்று என்று சைவநெறி போதிக்கின்றது. இதை திருத் தொண்டர் பெருமைகளை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டி, தெய்வமணம் கமழும் அரும் பெரும் காப்பியத்தை சைவ தமிழ் காப்பியத்தை தந்த சேக்கிழார் பெருமான் மனுநீதிச் சோழன் வாயிலாக எமக்கு தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

“என் மகன் செய் பாதகத்துக்கு
இருந்தவங்கள் செய இசைந்தே
அன்னியன் ஓர் உயிர் கொன்றால்
அவனைக் கொல்வே னானால்
தொன்மனு நூல் தொடைமனுவால்
துடைப்புண்டது எனும் வார்த்தை
மன்னுலகில் பெறமொழிந்தீர்
மந்திரிகள் வழக்கு என்றான்”

என்று மந்திரிகள் கூறிய அறிவுரைகளை கேட்டு அதற்கான பிராயசித்தத்தை செய்யாமல் மனுநீதி சோழ மன்னன் தெளிவான சிந்தனையோடு சைவநீதி வழி நின்று செயலாற்றினான். இவன் ஒரு சிறந்த சிவபக்தன். தன் செயல் எதுவுமில்லை எல்லாம் இறைவன் செயலே என்று ஆட்சி புரிந்தவன். ஒரு மன்னனின் ஆட்சி எப்படி அமைய வேண்டுமென்பதை கம்பன்

“தாய் ஒக்கும் அன்பின் தவம் ஒக்கும் நலம் பயப்பின்
சேய்ஒக்கும் முன் நின்றுஒரு செல் கதி உய்க்கும் நீரால்
நோய்ஒக்கும் என்னின் மருந்து ஒக்கும் நுணங்கு கேள்வி
ஆயப் புகும் கால் அறிவுஒக்கும் எவர்க்கும் அன்னான்”

தயாரத மன்னன் ஆட்சி எப்படி நடத்தினான் என்று தன் பாடல் மூலம் சித்தரித்துள்ளார். தான் கைகேயிக்கு கொடுத்த வாக்கை காப்பாற்ற தன் உயிரை ஈந்தவன் தயாரதன். அவனிலும் ஒரு படி உயர்ந்து நிற்கிறான் மனுநீதிச் சோழன்.

“தன் கன்றை இழந்த, ஆ படும் துயரை தானும் அடைவதே அறம்” என்று தனக்கு வரும் பொருள் உரைக்கும் மந்திரிக்கு உரைக்கின்றான். அத்தோடு அவன் நிற்கவில்லை, ஆ படும் துயரத்தை தான் படுவதே அறமென்று கருதி.

ஒரு மைந்தன் தன் குலத்துக்கு உள்ளான் என்பதும் உணரான்
தருமம் தன் வழிச் செல்கை கடனென்று தன் மைந்தன்
மருமம் தன் தேராழி உறஉளர்ந்தான் மனவேந்தன்
அருமந்த அரசாட்சி அரிதோமற் றெளிதோதான்

என்று சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணத்தில் அவன் செயல் கண்டு வியப்பு அடைகிறார். இது தான் சைவநீதி அன்றோ. அவன் செயலை தடுக்க எம் பெருமானும், உலகோரும், விண்ணோரும் காண

அண்ணலவன் கண்ணெதிரே அணிவீதி மழவிடை மேல்
விண்ணவர்கள் தொழநின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமானும்

காட்சி தந்தார். மன்னுயிரை தன் உயிர் போல் ஒம்பிய, சிவபக்தனான மனுநீதிகண்ட சோழமன்னின் துயர் துடைக்க வந்தான் இறைவன். இது தான் சைவம் எமக்கு உணர்த்தும் நீதி. மனுநீதி கண்ட சோழனும், கடமையைச் செய்தான், அவன் பலனை எதிர்பாக்கவில்லை. இங்கு இறைவனே நீதி வழங்கினான். இதை வள்ளுவரும்

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்
அணிஎன்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து

ஒரு நாட்டில் நீதி தழைக்க வேண்டுமாயின் இவ்வைந்து குணங்களும் இருக்க வேண்டும் என்கிறார். அப்பொழுது தான் அங்கு, அமைதியும் சமாதானமும் நிலவும் என்று கூறுகிறார்.

உலகமும் அதிலுள்ள இன்பமும் நிலையாமை உடையன என்பதை அன்றைய மக்கள் உணரத் தொடங்கினர். ஒரு குறிக்கோள் கொண்ட இன்பம், இறுதியில் வெறுப்பை உண்டாக்கும் என்பதை மனிதன் உணர்ந்தான். அதனால் தான் அவன் ஆன்ம வளர்ச்சியில் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினான். அந்த அமைதி சமயத்தில் கிடைக்கும் என நம்பினான். ஆகவே அவன் வெவ்வேறு சமயங்களை நாடினான். ஒவ்வொரு சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் அந்தச் சமயம் தோன்றிய நாட்டுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்குமேயன்றி, வேற்று நாட்டார் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் அமைவது மிகவும் கடினம். எந்தவொரு மதமும் வேற்று நாட்டில் நிலைக்க வேண்டுமாயின், அந்த நாட்டிற்கு ஏற்ப தன் புற நிலையை மாற்றி, அந்த நாட்டு இயல்புகளை கடைப்பிடிக்கத் தவறின் அது அங்கு வேரூன்ற முடியாது. இந்திய மண்ணில் வேரூன்ற முயன்ற எந்தச் சமயமும், இந்து தர்மங்களை தாழ்த்த முடியவில்லை. ஆனால் அந்த வேற்றுச் சமயங்களில் இருந்த சிறப்பியல்புகளை தன்னுள் அடக்கி, கால ஓட்டத்திற்கேற்ப தன்னை மாற்றிக் கொண்டது இந்துமதம். அதனால் அன்றோ அது இன்றும் உலகமெல்லாம் நிலைத்து அறுகு போல் வேரூன்றி தழைத்து நிற்கிறது.

இந்திய உப கண்டத்தில் தோன்றிய பௌத்தமும், சமணமும் உலகிடை தோன்றிய சிறப்பான சமயங்கள். அவை தோற்றுவித்த இனத்திற்கு பெரிதும் பயன்பட்ட பொழுதும், அவை தோன்றிய மண்ணில் அவை நிலைக்க முடியாமல் போனது மிகவும் விந்தையன்றோ. பௌத்த மார்க்கத்தை உலக்கு தந்த கௌதம புத்தர், துக்கமும், துக்கத்தை நிவாரணம் செய்யும் நிலையையும் போத்தித்தாரே யொழிய, கடவுள் பற்றிய சித்தாந்த அவர் ஆராயவில்லை. ஆனால் சமணமோ பெண்களுக்கு வீடு பேறு இல்லை என்று போதித்தது. தமிழ் மண்ணில், ஏன் இந்திய உபகண்டத்தில் அவை நீடித்து நிற்கவில்லை. ஆனால் சைவநெறியோ அங்கு சிதறக் கிடந்த நல்ல கருத்துக்களை உள்வாங்கி வளர்ந்தது. இச்சமயங்கள் இரண்டும் பல இலக்கியங்களைத் தந்து தமிழ் தாய்க்கு அணிகலன்களாயின. சமணத் துறவி இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பட்ட சிலப்பதிகாரம், சமயப் பிரசாரம் செய்யவில்லை. அதற்கு காரணம் அது பிற சமயங்களைப் அற்புதமாக போற்றி கேட்போர் நெஞ்சை அள்ளும் காவியமாக திகழ்ந்தது. ஆனால் மணிமேகலை சமயப் பிரசாரம் செய்தது. சிறந்த காவியமான மணிமேகலை சமயப்பிரசாரம் செய்தாலும், உலக மக்களின் வாழ்வழி முறைகளை, அவர் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நெறியையையும் போதித்த பெரிய புராணத்திற்கு எதிர்த்து நிற்கமுடியவில்லை.

இன்று உலக நாடுகள் அனைத்திலும் சைவசமயம் தழைத்தோங்கி வருகிறது. வேற்று இனத்தவரும் அன்பே சிவம் என்ற திருமுலரின் கூற்றை ஏற்று உலகெல்லாம் சைவநெறி தளைத்தோங்கச் செய்து வருகின்றனர். இன்று உலகெல்லாம் தழைத்தோங்கும் சைவநெறியைக் களப்பிரளர் ஆட்சியினின்று எமக்கு அளித்த சிவநெறிச் செல்வர் திருஞானசம்பமூர்த்தி நாயனாரை நாம் எப்படி மறக்கமுடியும். தமிழ் இனம் தாழ்ந்து, சைவநெறி செயலற்றுக் கிடந்த காலத்தில் சைவசமயத்தையும், தமிழ் இனத்தையும், பக்தி இசையால் தட்டி எழுப்பியவர் திருஞானசம்பந்தர். அவர் தம்மை தமிழ் ஞானசம்பந்தன், தமிழ் விரகினன் என்று கூறியதில் சிறிதும் வியப்பில்லையே.

திருத் தொண்டர் புராணத்தை பாடிய சேக்கிழார் பெருமான், காப்பியத் தலைவனான சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு கிடையாத புகழை ஞானசம்பதனுக்கு அளிக்கிறார்.

- 1) வேதநெறி தழைத்தோங்க
- 2) மிகு சைவத்துறை விளங்க
- 3) பூத பரம்பரை பொலிய,

அவதாரம் செய்தவர் ஞானசம்பந்தன், என்று அவரின் அவதாரப் பெருமையைச் சொல்கிறார். தமிழ்ப் பண்பாட்டின் வெற்றிக்கு ஞானசம்பந்தர் அடித்தளம் அமைத்தனால், அது உலகெல்லாம் சைவநெறி தழைத்தோங்க கிடைத்த வெற்றியாகும். பிறர் படும் துன்பத்தை தன் துன்பம் கருதும் மனப் பக்குவத்தை

சைவ நெறியின் கண் நிற்பார் பெறல் வேண்டும். இதுதான் மனித நேயம் மிக்கோர் போற்றும் தலை சிறந்த பண்பாகும். இதை திருஞானசம்பமுர்த்தி நாயனார்

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதுஎல் லாம்அரன் நாமமே
சூழ்க வையக மும்துயர் தீர்கவே.

தம் தேவாரத்தில் அருளிச் செய்துள்ளார். இது தான் சைவ நெறி. இங்கே அந்தணர் என்போர் யாரென்று

அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற்று எவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டு ஒழுக லான்

என்று உலகத் திருமறையைத் தந்த வள்ளுவர் விளக்கம் தந்துள்ளார். தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நன்மை செய்ய சக்தியுள்ளவன் பிராமணன். துக்கம் வெறுப்பு, அச்சம் ஆகியவற்றின் மீது வெறுப்புக் கொண்டவனும், தன்னுடைய புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தபவனும், ஒருக்காலும் பொய் சொல்லாதவனும், எல்லா உயிரினங்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றப்பவனும் யாரோ, அவன் தான் சரியான பிராமணன் என்று உத்தராயண சூத்திர நூல் சொல்கிறது.

இந்திய மண்ணில் முஸ்லீம்களாகவும், கிறிஸ்தவர்களாகவும் வாழும் மக்கள் அன்னியரின் ஆதிக்க வெறியால், அடக்குமுறையால் மதம் மாற்றப்பட்ட இந்திய மக்களே. அவர்கள் மதம் மாற்றப் பட்டவர்களானாலும் அவர்களிடம் இன்றும், இந்துத் தருமங்கள் வாழ்க்கை நெறியாக இலைமறை காய்யாக மறைந்து கிடப்பதை நாம் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. மக்களுக்காக மதமே ஒழிய மதங்களுக்காக மக்கள் வாழக்கூடாது என்ற சைவ நெறியை சேக்கிழார் தம் பெரியபுராண கருவூலமாகப் கொண்டார். மக்கள் அனைவரும் ஒரு குலம், அவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு இனம், என்பதைக் காட்டவே அவர், அறுபத்தி மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவர் அல்லாத சிவபக்தன் மனுந்திச் சோழனுக்கு தான் அருளிச் செய்த பெரிய புராணத்தில் முதல் இடம் தந்து தன் உள்ளத்தே தேங்கி நின்ற சைவநெறியை வெளிக் கொணர்கிறார்.

இன்று உலகில் அமைதி நிலவ சைவநெறி உதவுகிறது. மறு பிறவி ஒன்று இருந்தால் தான் இந்தியாவில் புழுவாக பிறக்க விரும்புகிறேன் என்று உலகப் புகழ் பெற்ற ஜெர்மனிய மாக்ஸ் முல்லர் கூறினாரென்றால் அவரிடம் ஊன்றிய இந்து மதப் பண்பாடு தான் காரணம். சைவம் அளவிலாத தனி மனித சுதந்திரத்தை அளித்துள்ளது. அளவிலாத அறிஞர் கூட்டத்தை உலக்கு அளித்து வருகிறது. எப்பொழுதும் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மாறிக் கொண்டிருக்கும், மனித சமுதாயத்திற்கு ஒவ்வொரு வகையிலும், மன அமைதியையும், ஆழமான சிந்தனைகளை தூண்டும் வண்ணம், ஒரு பாதையை செப்பனிட்டு தந்தவர்கள் சைவ மத தர்க்கதரிசிகள். திருமூலர் தமிழ் மக்கள் விளங்கும் வண்ணம், வேத சைவ சித்தாந்த தந்தவங்களை 3000 நாலு அடிப்பாடல் மூலமாக எளிதாக விளக்கி, அவர் தம் மனதில் அமைதியை உண்டாக்கினார். சைவ சமயத்தின் மக்கிய சாரமான, தெய்வீக நிலை, விஞ்ஞானத் தத்துவத்தை விரிவாக வடலூர் வள்ளல் இராமலிங்க அடிகளார் செய்தார். வள்ளலார் செய்த போதனைகள், தனிமனிதன் தன் முழு அறிவைப் பெறுவதற்கு, அவன் அண்டை அயலாரிடம் காட்டவேண்டிய அன்பை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. இந்த மாற்றம் இன்று உலகெங்கும் மன அமைதியையும், மகிழ்ச்சியையும் அளித்து வருகிறது.

இதை உணர்த்த வந்த கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரும்,

ஊனாகி யூனு ஞயிராயுயிர் தோறு மாகி
வானாகி யான பெருளாய்மதி யாகி வெய்யோன்
தானாகி யாண்பெண் ணுருவாகிச் சராச ரங்கள்
ஆனான் சிவன்மற் றவள்ளுகழற் கன்பு செய்வோம்.

என்று இந்து மதத்தின் முதல்வனாம் சிவனின் அருட் செயல்களில் ஒன்றி, அவன் அருளால் இவ்வுலகில், அமைதியும் சமாதானமும் நிலவுகிறது என்பதை,

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரச செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க னோங்க நற்றவம் வேளவி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக வுலக மெல்லாம்.

என்று உணர்ந்து பாடி, சைவம் மக்கள் மனதில் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை ஊன்றியது செந்தமிழ் சைவநெறி என்கிறார்.

வாழ்க உலக சமாதானத்தை காக்கும் சைவ நெறி

இ.குணசிங்கம்

தலைவர்

ஸ்ரீஇராஜ ராஜேஸ்வரி ஆலயம்

ஸ்ரீரோன்லி

சைவ நெறியும் உலக சமாதானமும்

உலகின் மதங்களுள் காலப் பழமையும், சாலப் பெருமையும் கொண்ட தலையாய மதம் சைவம் ஒன்றே அகும் - காரணம் சைவம் தோன்றிய காலம் எது? தோற்றுவித்தவன் யார்? என்று யாருக்கும் தெரியாது.

சுங்க காலத்து அகநாறு, குறநானூறு, சிவப்பதிகாரம், அணிமேகலை, கலித்தொகை பத்துப்பாட்டு எனும் நூல்கள் நிவபெருமாணப்பற்றியும், சைவத்தைப் பற்றியும் கூறுகின்றன.

சாதி, சமயம், மொழி, கலாச்சரம், நாடு எனும் காரணங்களால் பிரிந்து கிடக்கும் மனித இனத்தை இறைவன் முன் எல்லோரும் சமம் எனும் உணர்வைப் பரவச் செய்தவர்கள் சைவசமயக் குருவர்கள் - பிறப்பில் அந்த இனத்தவராக இருந்தாலும்- அவர்கள் திருநீறு பூசியவர்கள், சிவனை வணங்கவும், வழ்படவும் தலைப்பட்டனர். திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசை வழங்கியதும், அப்பரை அப் பூதி அடிகள் வணங்கியதும் எடுத்துக்கட்டாகும்.

திரு ஞான சம்பந்தர் இறைவனை தலைவனாகவும், தன்னைத்தலைவியாகவும் வைத்துப் பதிகங்களைப்பாடியவர்- இவரை அடுத்து வந்த சுந்தரே தன் தேவாரத்தில் நல்விசை ஞான சம்பந்தர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரோ இறைவனைத் தன் தோழனாகக் கொண்டு ஆடியும், பாடியும் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் பதிகங்களைப் பாடியுள்ளார். ஓரிடத்தில் தான் நினைத்தபடி இறைவன் நடக்காதபோது இவரிலாது இல்லையோ பிரானார் என்று தன் நன்யனானக் கடிந்து கொள்வர் போல் பாடியுள்ளார். இன்னாரிடத்தில் பித்தாபிறைடிடி எனும் பதிகத்தையும் பாடியுள்ளார். இவையெல்லாம் ஆண்டவனிடத்தில் கொண்ட அன்பும் மீதூரப் பாடியவை. திலுநாவுக்கரசரோ என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்பதைத் தாரக மந்திரமாகக் கொண்டவர். தானே எழுவாரம் கையிலேந்தி கேர்வில் கோவிலாகச் சென்று தன் பணியை மேற்கொண்டார். இதனால் தான் இவரை சைவத்தொண்டின் திருவுருவமே அப்பர் பெருமாள் எனப்பாராட்டப்பெற்றார்.

இம்மூன்று நாயன்மார்களைப்படுத்து மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் உணும் பதிகங்களைப்பாடினார். இவரின் திருவாசகங்கள் பக்தி நெறியின் மணிமுடியாகும் எனப் பெருமையுடன் புகழப்படுகின்றது. இத்தைகைய நாயன்மார்கள் தொடக்கம் சேக்கிழார் காலம் வரை சைவ சமயத்தின் பொற்பாலம் எனக்கூறுவர்.

புடைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அரளல் யாவும் சிவனின் சிறப்பான தொழிலாகும்-இதனை நாம் நாயன்மார் வாழ்க்கையில் கண்டு கொள்ளலாம். அதாவது: இறந்தவர் பிழைத்தலும், நோயுற்றொர்-நலம் பெற்றதும், வறியவராயினும், செலவராயினும் தடைப்பட்ட திருமணங்கள் நிகழ்ந்ததும், ஊமையர்கள் பேசியதும்,

பார்லையிழந்தோர் ஒளி பெற்றதும் பொது மக்கள் வாழ்வில் நடைபெற்றன. இங்கிகழ்வுகளினாலே சைவ சமயம் முழு நம்பிக்கையுடன் வளர்ந்து வரலாயிற்று.

இவர்களைப்போலவே காலரைக்காலம்மையாரும் இறைவனால் அம்மையே என்று அழைக்கப்பட்டு ஆட்கொள்ளப்பட்டவர். இவரைப் போன்று நந்தியின் அருள பெற்றவர் திருமூலர். திருமூலர் ஓரிடத்தில் என்னை நன்றாக அறைவன் படைத்தானன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே என்பது அவரின் திருவாக்கு.

சிவபெருமான் முப்புரங்களை எரித்தார் என்பதனை திலுமூலர்-மிக அழகான கருத்துக்களைத் தந்துள்ளார். அதாவது: ஆணவம், கன்மம், மாயை எனும் மும்மூலங்களையும் தூல உடம்பு, சூக்கும் உடம்பு, தாரண உடம்பு எனும் மூன்ரு உடல்களையும் அழித்தார். உன்பதே பொருள்படும்-என்றார்.

இவரைப்போலவே! சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தின் மூலம் இறைவன் சிறப்பினைப் பாடியுள்ளார்.

உலகெலாம் உணர்ந்தோதற்கரியவன் என முதற்பாவிலும்,

ஓதி ஏறினார் உய்ய உலகெலாம் என இடையிலும்,

நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம் எனக்கடையிலும் கூறியுள்ளார்.

இல்லறம் எனும் மரத்திற்கு அடித்தளமாக, ஆணிவேராக விளங்குபவர் மனைவியே என்பது சேக்கிழார் கருத்து. திருவள்ளுவரும் இக்கருத்திலேயே ஒரு மனிதனின் வாழ்வு சிறப்பதும், குன்றுவதும். முனைவியன் சிறப்புச்செயல்பாட்களிலேயே அமையும் என்றார்.

இல்லதென் இல்லவன் மாண்பானால் உள்ளதென் இல்லவள் மாணாக்கடை என வள்ளுவர் இக்கருத்தை அழுத்தமாகக் கூறியுள்ளார்.

மேலும் சுந்தரதைக் காப்பிய திருநீறு, உருத்திராட்சம் ஆகியவற்றின் பெருமையும் அவற்றை அணிந்து கொள்ளும் முறையும் கூறுவதுடன் ஐந்தெழுத்தின் பொருளும் ஓதும் முறையும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இவை யாவுக்கும் ஆமலாக பல்லவ சோழர் காலத்தில் எழுந்த கோவில்கள்-அவற்றில் வரையப்பட்ட சிலைகளும் சிற்பங்களும் சமயத்தின் சிறப்பினை விளங்குகின்றன. கோவில்களில் நடைறும் திருவிழாக்கள், நித்திய பூசைகள் யாவும் மக்கள் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்துகின்றன . இக்கோவில்களில் பூசை தவிர்ந் நேரங்களில் குழந்தைகளும், இளைஞர்களுக்கும் கல்விகற்றுக் கொடுக்கப்பட்டனர்.

சிவஞான போதம் இறைவன் வகுத்து வந்த வழி அன்றி, உயிர்எதனையும் எஞ்ஞான்றும் பெற முடியாது என்று அழுத்தமாக கூறுகின்றது.

ஆவிறையைப் பேராமல் ஊட்டும் பிரானிள் நகராரேல் ஆர்தம் அறிந்து அணைப்பார் ஆங்கு உன்கிறது சிவஞான போதம் . இக்கருத்தினை வள்ளுவரும் தன குறளில் வகுத்தான வகுத்தகை அல்லால் கோடி

தொகுத்தார்க்கு துய்தல் அரிது, என்று வலியுறுத்தியுள்ளார்.

ஏங்கு ஒரு உருவத்தில் எந்த ஒரு பெயரில், எந்த ஒரு முறையில் வழிபாடு செய்தாலும் அங்கே அந்த உருவில் அந்த பெயரில் அந்த வழிபாட்டை ஏற்றுப் பரம்பொருள் அருள் வழங்குவான் என்று கூறுசது சைவ சமயம் ஒன்றெயாகும்.

இவ்வாறு புராணங்களும், இதிகாவங்களும், சடங்குகளும், சம்பிரதாயங்களும் சைவ சமயத்தின் நெறிகளை மக்களுக்கு உணர்த்துகின்றது. புராணக்கதைகள் கடவுளைப் பற்றிக் கூறுவதுடன், கடவுளுக்கும் நித்திய வாழ்க்கையில் எவ்வித கஸ்டங்களையும், துன்பங்களையும் அனுபவித்தார்கள் என்றும் பின் அவர்களுக்கும் கடவுள் அருளால் அவைகள் நீங்குவதும் கூறப்படுகின்றது. கடவுளுக்கே கஸ்டங்கள் வந்ததென்றால் மனித வாழ்வில் எவ்வளவு பிரச்சினைகளும் கஸ்டங்களும் வரும் என்பதை உணர்த்தவே எத்தனையோ புராணக்கதைகள் எழுந்துள்ளன. இவற்றையுணர்ந்த ஒவ்வொரு மனிதனும், தன லௌவீக வாழ்க்கைகளை நன்கு வாழ முடிகின்றது. சம்பிரதாய சடங்குகள் கூட ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு விறப்பான காரணங்கள் உண்டு.

நம் பிறப்பு, இறப்பு, என்பனவும் நாம் நினைப்பது நடக்காமல் போவது: நாம் நினைக்காதவை நமக்கு வேண்டாதவை நடப்பது இவற்றை நோக்கினால் எங்களைவிட ஏதோ ஒரு சக்தி எங்களுக்கும் மேலாக இருக்கின்றதென் பதையுணரும் போது தான் நாம் ஆண்டவனை பரிபூரணமாக நம்ப வேண்டியிருக்கின்றது. தன்னம்பிக்கை, மனக்கட்டுப்பாடு, நேர்மை, வியாயம்எனும் குணாதியங்களே எம்தை ஆண்டவனிடத்தில் அர்ப்பணித்துவிடுகிறது. ஒருவனுக்கு ஒருத்தியென்று சிறப்பாக வாழ்ந்து வாழ்வில் அமைதியையும் நம்மதியையும் நிலை நாட்ட முடியும் இவையே உலகம் பராகவும் நிலைக்கவேண்டுமென என்றென்னும் நாம் ஆண்டவனை பிரார்த்திப்போமாக.

திருமதி. க. வாசுதேவன்

உ.
ஓம் முருகா**நினைப்பதெல்லாம் நடந்துவிட்டால்?**சாவகச்சேரியூர்.
டாக்கடர் க.கதிர்காமநாதன்

நடக்கும் என்பார் நடக்காது. நினைப்பதெல்லாம் நடக்குமா? இல்லை திருமணம் பேசுகின்றோம் முற்றாகுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம் - சரிவரவில்லை. திருமணம் முடிந்த பின் சுமுகம் என நினைக்கிறோம் . முடிவு விவாகரத்து. பிள்ளைகள் பிறக்கும் என எண்ணுகிறோம் அதுவும் ஈடறாது. இந்த தத்துவத்தை விளக்க ஒரு அதிசய கோவில் உளது அதுதான் வக்ரகாளி கோயிலாகும்.

சிவனின் மனைவி சக்தி தூர்க்காவாகவும், காளியாகவும் மாறுவார். தூர்க்கர் எனும் போது துக்கம் தீர்ப்பவளாக மாறுகிறான்.காளிபரி பூண ஞானம் தரும் ,ஆனந்த ரூபியானவள் எமக்கு வலிமையையும், சக்தியையும் துணியையும் கொடுப்பவள் சுவாமி பரஹம்கள் விவேகானந்தர் காளியை கண்டவர்கள் காளிதாசரும் பாரதியாரும் காளி அரள் பெற்றவர்கள்.

காலணையும் காளி காலாய் மிதிப்பாள்
சனியனை சாடுண்டி சாடியே மிதிப்பாள
கோள்களின் கொடுமையை வாள் கொண்ட அறுப்பாள்
குலத்தாள் தீமையை வேருடன் தூப்பாள்

வக்கரம் என்றால் மாறுபட்டது என்பது பொருள். ஒரு மாதிரி கதை போன்ற எண்ணுவோரை மாறுபட்ட கருத்துக்களை கொண்டோரை நாம் வக்கிர புத்திகாரர் என்போம் வக்கிர காளி தோற்றத்தில் மாறுபட்டேயிருக்கிறாள். சுடர் விட்டுப்பரவும் தீக்காடுகளை பின்னனியாகக்கொண்ட இடப்புறம் சாய்ந்த தலை, மண்டை ஓட்டு கிரிடம். வலது காதில் சிசுவின் பிரேத குண்டலம். சிகப்பு தலையோடு பயங்கரத்தோற்றம். ஒரு மனிதனின் உயரத்திலும் பார்க்க மேலான பெரிய காட்சி.

காளி நவக்கிரகங்களில் இராகுவிற்கும், கேதுவிற்கும் அதி தேவதையாகும் இதனால் ராகு காலத்தில் எலுமிச்சமாலை மாலை அணிந்து வழிபட்டால் எமது மாறுபட்ட அநுபவங்கள் மாறும் என கூறுவர். நவக்கிரகங்களும் வக்ரம் அடைவதுண்டு அப்போது கோகிடத்தின் படி சிலருக்கு துக்கங்கள், துன்பங்கள் எடுத்த காரியம் நடவாமை போன்ற எதிர் மாறான விளைவுகள் நடக்கின்றன. இவற்றை குறைக்க வக்கிர காளியை வழிபடுமாறு சோதிடர் சொல்வர்.

கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படமாட்டார்
பாண்டிச்சேரியிலிருந்து பெரும்பாக்கம் சென்று திருவக்கறையை அடைய வேண்டும். இங்கு தான் வக்கிரகாளி கோயில் - திருவகிரம், திருவக்கறையாக மருவிவிட்டாதென அறிந்தோம்.

நாங்கள் காளிகோயில் செல்வதாக நினைத்து சென்றோம். ஆனால் கண்டதோ ஏழு நிலைகளோடு கம்பீரமாக காட்சியளிக்கும் இராஜ கோபுரம். அதில் சந்திர மௌவிணவரர் திருத்துலம் என எழுதியிருந்தது! வேறு கோயிலுக்கு சென்றுவிட்டோமோ என சந்தேகித்தோம். ஆனால் அங்கு நின்றோர் இதுதான் வக்கிர காளி கோயில் என்றனர். கோபுர தரிசனத்தின் பின்னர் உட்சென்றோம்.

முதலில் தென்பட்டது வக்கிரகாளி கோயில்தான்! கொடிக்கம்பமோ, பலிபீடமோ சாதாரணமாக சிவன் கோயிலிருப்பது போன்று இருக்கவில்லை.

காளிக்குஅபிஷேகம், அர்ச்சனை செய்த பின்னர் கோயிலுக்குச் சென்றோம். இங்கும் மாறுபட்ட அநுபவம் - பெரிய நந்தி ஒன்று கொடிமரத்திற்கும், கற்பக கிரகத்திற்கும் நேராக அமையாமல் சற்று தள்ளி வக்கிரமாக இருந்தது தான். சிவன் கோயில் கொடிமரம், நந்தி கருவறையாவும் நேர்க்கோட்டில் தான் அமைந்திருப்பது வழக்கம் ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு என்ற நல்வழி வாசகமே நினைவுக்கு வருகிறது...
பின்னர் இடது காலை தூக்கி ஆடும் நடராஜன் இங்கு வலது காலை - தூக்கிய திருவடியை இடுப்புக்குமேல் தூக்கி ஆடுகிறார். இத்தோற்றத்தை வக்ர தாண்டவம் என கூறுகின்றனர்.
கோயில்களின் சனிபகவானின் வாகனமாகிய காகம் வலது பக்கமாக இருக்கும் இங்கு காகம் இடது பக்கமாக இருக்கின்றது. இதை வக்கிர சனியென்று கூறுகின்றனர்.

நவக்கிரகங்கள் பின்னோக்கி செல்கையில் அவைவ க்கிரமடைவதாக கூறுவர். எமக்கும் விளைவுகள் பாதகமாக பின்னோருக்கும் போது ...வக்கிரகங்களில் பயன் எனக் கூறுவர். இவற்றிற்கு பரிகாரமாக வக்ர காளியை வழிபடங்கள் எனவும் கூறுவர். பெளர்ணமி நாளில், நடு....சிறந்த பூசை இங்கு நடைபெறும் மூன்று முறை பெளர்ணமி பூசையில் வழிபட்டால் பலன் கிடைக்கும்.

“தொழுவோருக்கு தீங்கில்லை, குற்றமில்லை
வாயால் சொல்வோருக்கு சுகங்கள் துள்ளி வரும்
சித்தியும் மெய் கூடும்.....என்று
திருவக்கறை கூறுகிறது.

வேறொரு சமயம் இயமன் கோயிலும் மாறுபட்ட அநுபவம் கிடைத்தது. பொதுவாக கோயில் பிரசாரத்தை நாம் அர்ச்சனையின் பின்னர் வீடு கொண்டு வருவோம். ஆனால் இங்கு சிவகாரியார் கோயிலிலே உண்டு. சாப்பிட்டு செய்யுமாறு கூறினார். நாமும் அவ்வாறே செய்தோம். இதுவும் ஒரு மாறுபட்ட அநுபவம் தான்.
இவை யாவும் நினைப்பதெல்லாம் நடந்துவிட்டால் தெய்வம் ஏதுமில்லை - இறைவன் இருக்கிறார் என்பதை எமக்கு அறிவுறுத்துகின்றன.

சமய சமூகசேவையாளர்

திரு. சின்னத்துரை தனபாலா அவர்கள்

கடந்த நான்கு சகாப்தங்களுக்கு மேலாக சமய சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டுவரும் திரு.தனபாலா பிரபல தொழில் அதிபரும் இலங்கையில் பெயர்பெற்ற லீலா நிறுவனத்தின் ஸ்தபாகருமாகிய ச.த சின்னத்துரை அவர்களின் கனீஷ்ட புதல்வர். ஒன்பது சகோதரர் உடன் பிறந்த இவர் தந்தை காட்டிய வழியில் சமய சமூகப் பணிகள் பலவற்றில் நீண்டகாலமாக ஈடுபட்டுவருபவர்.

செல்வம் இருந்தாலு் பொதுப்பணியில் ஈடுபட எல்லோரும் முன்வரமாட்டார்கள்.

திரு தனபாலா எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமயப், சமூகப் பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுவருபவர். கொம்பனித் தெரு சைவமுன்னேற்றச் சங்கம் ,அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம் , கொழும்பவிவேகானந்தசமை. உலகச் சைவப் பேரவை கொழும்புக்கிளை, திருக்கேதீஸ்வரத் திருபணிச்சபை, கதிர்காம யாத்திரைத் தொண்டர்சபை ,பிரிதிதானிய சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் ஆகியவற்றின் ஊடாக பல்வேறு சமய சமூகப்பணிகளை ஆற்றிவருகின்றார்.

1983ல் இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பாணந்துறை கந்தசாமி கோவில் புனரமைப்புத் தொடக்கம் இன்றுவரை பல திருத்தலங்களின் திருப்பணிகளில் ஈடுபட்டுவந்துள்ளார். கொம்பனித்தெரு சிவசுப்பிரமணிய கோவில். ஈராஜகோபுரம் மற்றும் திருப்பணிகளில் பெரும் பங்கெடுத்துக்கொண்டவர். கொழும்பில் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கும் இந்துமாமன்றக் கட்டிடத்தைக் கட்டியெழுப்பவதிலும் பல குழுக்களுக்குப்பொறுப்பாக விருந்து செயற்பட்டவர்

பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் புனர்வாழ்வுப் பணிகளிலும் இந்து மாமன்றத்தின் ஊடாக அளப்பரிய சேவைகள் ஆற்றியுள்ளார்.. வன்னியில் அகதிகள் முகாம்களில் அடைக்கப்பட்டிருந்த மக்களை நேரில் சந்தித் அவர்களுக்கு தேவையானவற்றை வழங்கி மனித நேய பணிகள் ஆற்றியுள்ளார்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நந்திக்கொடியை சைவத்தமிழ் மக்களின் தேசியக்கொடியாக வளர்த்தெடுப்பதற்கு பலவருடங்களாக தம்மை முழுமையாக அற்பணித்து செயற்பட்டுக்கொண்டிருப்பவர். நந்திக் கொடியின் முக்கியத்துவத்தை இலங்கையில் மட்டுமன்றி உலகளாவிய ரீதியிலும் பரப்பி வெற்றிகண்டவர். ஒருஅரசோ ஒரு அமைப்போ செய்ய வேண்டிய அப்பணியை தனிமனிதனாக பல இலட்சம் செலவுசெய்து இலட்சக்கணக்கான கொடிகளை இலவசமாக வழங்கி இன்று சைவ உலகில் ஒரு தேசியக்கொடியாக அங்கீகாரம் பெறும் நிலைக்கு உயர்த்திய பெருமைக்குரியவர் திரு தனபாலா அவர்கள். இவரது இந்தத் தெய்வீகப்பணியைக் கௌரவித்து பேரூர் ஆதீனம் 'விடைக்கொடிச் செல்வர்' என்ற பட்டத்தை வழங்கியுள்ளது. இவர் இதவரை ஆற்றிய சமய சமூகப்பணிகளுக்கு பலவிருதுகளும் பட்டங்களும் கிடைத்துள்ளன.

“சிவப் பணி வித்தகர்” “சிவநெறிப் புரவலா” “சிவநெறிச் செல்வர்” “நந்திக்கொடி போற்றும் வேந்தன்” “சைவநெறிச் செம்மல்”, “தேசமானிய பிரேமி” “கௌரவ கலாநிதி” ஆகியன இவர் பெற்றுள்ள கௌரவங்கள்.

திரு தனபாலா அவர்கள் பல தொழில் நிறுவனங்களுக்குப் பொறுப்பாளராகவிருந்து கொண்டு சமூகப் பணிகளில் ஈடுபடுவது பாராட்டத் தக்கது. அவர் பலபாசாலைகளில் கல்வி கற்று அறிவை வளர்த்தவர். தாம் கல்வி கற்ற பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்காக பழைய மாணவர்சங்கங்களில் ஈடுபாடுகொண்டு அக்கல்லூரிகளின் வளர்ச்சிக்காக உதவிவருபவர்.

சமூகக் குணாதிசயம் கொண்ட இவர் பல்துறைப் பணிகளை அடக்கமாகவும் அமைதியாகவும் மேற்கொண்டுவரும் ஒரு சிறந்த சமூகசீலர்.

சைவநெறியும் உலக அமைதியும்

**“நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனை
சிறு நெறிகள்**”

என ஆளுடை அடிகளான மாணிக்கவாசகப் பெருமானே சிவநெறியல்லாத மற்றைய நெறிகளையே நெறியென்று கருதி வாழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இங்கே அவர் கூறும் நெறியாகிய சிவநெறியென்பது, எந்த உயிருக்கும் மனதாலோ வாக்காலோ செயலாலோ தீங்கு செய்யாது வாழ்வதாகும்.

இவ்வாறாக எவ்வுயிர்க்கும் எவ்வகையிலும் தீங்கு விளைவிக்காமல் வாழும்போதுதான் அங்கு நீதி உண்டாகின்றது. அங்ஙனம் நீதி உண்டாகும்போது அங்கு அமைதி உண்டாகின்றது.

நாம் ஒரு அனுபவத்துக்காகவே பிறப்பெடுத்துள்ளோம். அந்த அனுபவத்தைப் பெறுவதே எமது கடமையாகவுள்ளது. எனவே பிறப்பெடுத்துள்ள இந்த வாழ்வில் ஆசைகளால் உந்தப்பட்டு வாழாமல் உணர்ச்சிகளால் உந்தப்பட்டு வாழாமல் இந்த வாழ்வே இறைவன் தந்தது எனவே எல்லாம் அவன் செயல் என வாழும்போது அமைதி உண்டாகின்றது.

இதன்வழி சைவம் என்பது:- சிவப்பரம்பொருளை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு எவ்வுயிர்க்கும் துன்பம் செய்யாது வாழ்தலாகும்.

மேலும் எவர் தம் வாழ்வில் உண்மை, நேர்மை, மன உறுதி, சாந்தம், அன்பு முதலிய நற்பண்புகளை உடையவராக இருக்கின்றாரோ அவர், பிறருக்குத் தீங்கு செய்யாமை, கொல்லாமை, புலாலுண்ணாமை, கள்ளாமை, பிறன் மனை விளையாமை போன்றவற்றைச் சிரத்தையோடு கடைப்பிடிப்பவராகவே இருப்பார்.

திருவள்ளுவப் பெருமானும் இவ்வாறான ஒழுக்கநெறிகளில் நின்று ஒழுகும் முறைபற்றியும் அவ்விதம் ஒழுகாதவிடத்து வரும் தீங்குகள் பற்றியும் தெளிவாகத் தந்தள்ளார்.

இல்லறவியலில்:- பிறன் இல் விழையாமை எனும் அதிகாரத்தில் வரும் ஒரு குறட்பா

பகை பாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்

இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண்

பிறன் இல்லாள் கண் நெறி கடந்து செல்வாண்டித்து, பகையும், பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியும் என்னும் நான்கு குற்றங்களும் ஒருகாலும் நீங்காது என்று உரையெழுதியுள்ளார் பரிமேலழகர். எனவே ஒருவரின் நம்பிக்கைக்குச் செய்யும் துரோகம் மிகக்கொடியது மட்டுமல்ல ஏழு பிறப்புகளுக்குத் தொடரும் (தக்கன என்ற பெண் சிவபெருமானை நோக்கித் தவமிருந்த புராணக் கதை ஒன்று உண்டு) என்றும் கூறப்படுகிறது.

துறவறவியலில்:- புலால் மறுத்தல் என்னும் அதிகாரத்தில்

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை கைகூப்பி

எல்லா உயிரும் தொழும்.

ஓர் உயிரையும் கொல்லாதவனாய் புலாலையும் உண்ணாதவனாயும் உள்ள ஒழுக்கமுடையானை எல்லா உயிர்களும் கை குவித்து வணங்கும் எனப் பரிமேலழகர் தரும் விளக்கத்தினூடாக இவ்வறங்களைச் செய்வதன் மூலம் ஒருவருக்கு அமைதியும் தன்னலமற்ற தன்மையினையும் மற்றைய உயிர்கள் மீது அன்பு கருணை இரக்கம் முதலான நற்பண்புகளையும் ஏற்படுத்துகின்றது. இதன் காரணமாகவே வள்ளுவப்பெருமான் “ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும் “ எனத் தந்துள்ளார். ஒருவரின் ஒழுக்கத்தின் சிறப்பு, உயிர் உலக வாழ்வை விட்டு நீங்கிய பின்னும் நிலைத்து நிற்கும் என்றும் கூறப்படுகிறது.

இவ்வாறான ஒழுக்க நெறியை திருவள்ளுவப் பெருமானின் திருக்குறளுக்கு உரையெழுதிய பரிமேலழகர் அவர்களும், ஒருவர் கடவுளின் ஆணைக்கேற்ப வாழ்வதே அறம் என்றும், பொருளும் இன்பமும் அறத்தின் வழியீட்டப்படும் போதுதான் நிலைபெறுமென்பதற்காகின்றது என்றும், அவ்வாறு செய்யும் அறங்கூட கடவுள் என்கின்ற உண்மைக் கொள்கையையும் கடவுள் நம்பிக்கையையும் உடையார்க்கே பயன் தரும் என்றும் கூறுகின்றார். எனவே இறைவனை வழிபடுவதன் மூலமே விலக்கப்படவேண்டியவைகளை விலக்கி செய்யத்தக்கன செய்து வாழ்வதன் மூலம் சைவநெறி நின்று நீதியை நிலைநாட்டுவதன் மூலம் அமைதியையும் ஏற்படுத்த முடியும்.

இவற்றுக்கெல்லாம் நிமித்த காரணமாகும் நீதியை வழங்குபவனும் இறைவனே. மாணிக்கவாசகப் பெருமான் **நீதிதான் இறைவன்** என்று **அருட்பத்தில்** உள்ள முதலாவது அருட்பாவால் விளக்குகின்றார்.

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே

பங்கயத்தயனும் மாலறியா

நீதியே செல்வத்திருப்பெருந் துறையில்

மலையில் நின்று கொண்டே மலையைத் தேடுவது போலவும் பூமியில் நிற்குகொண்டே பூமியைத் தேடுவது போலவும் ஆகாயத்தில் நின்று கொண்டே ஆகாயத்தைத் தேடுவது போலவும் அமைந்து அயனும் திருமாலும் நீதிக்குள் நின்று கொண்டே நீதியைத் தேடுவதான அந்த நிகழ்வு.

படைத்தற் கடவுள் காத்தற் கடவுள் என்ற உயர்நிலை பெற்றவர்களாயிருந்தும் பதவிக்கு அடிமையாகியதன் காரணமாக நீளொளியாய் நின்ற இறைவனின் அடியையோ முடியையோ காண அவர்களால் முடியாது போய்விட்டது. ஆற்றாமைமையை உணர்ந்துகொண்ட அவர்கள் இறைவனைப் பணிந்தனர். **அவனருளாலேதான் அவன்தான் வணங்க வேண்டும்** என்பதையும் பணிந்த பின்னரே உணர்ந்து கொண்டனர்.

இந்த நிலையை உலகமும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற உயரிய சிந்தனைக்குள்ளாகிய திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் தமது தேவாரத் திருப்பதிகங்களின் ஒன்பதாவது பாடல்கள் தோறும் அவர்களது செயலைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வைகையாறு பெருக்கெடுத்தபோது பாண்டிய மன்னன் எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் எல்லைக்குரிய பகுதிகளை அணைகளைக் கட்டி ஆற்றை மறிக்கும்படி ஆணை பிறப்பிக்கின்றான். அகங்காரத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்ட இவ்வாணையின் கொடுமைக்கு வயதான மூதாட்டியான ஏழைத்தாய் வந்தி என்ன செய்வாள்? இக்கொடுமைக்கு முன் இறைவனே அந்தத் தாய்க்காக பிட்டுக்கு மண் சுமந்து அதன் மூலம் அடியும் வாங்கி, அந்த அடியின் வலியை அடித்தவரும் ஏனையோரும் அனுபவிக்கச் செய்து அநீதியை அறியச்செய்து நீதியை நிலைநாட்டினான் இறைவன்.

இத்தகைய கருணை மிக்கானை திருநாவுக்கரசு நாயனாரும்

நீதியை நீதியை நித்தலைக் குன்றினைக்

இத் தேவார வரி மூலம் நீதியாகக் காட்டும் தன்மையைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

நாம் வாழும் இவ்வாழ்க்கை இறைவனால் கொடுக்கப்பட்டது வாழும் காலத்தில் அந்த நியதியின் கீழ் நாம் வாழ்கின்றோம் என்ற உணர்வைத் தருவதும் இறைவனே. எனவே எதையும் எங்களுக்குக் காட்டி உணர்த்தாவிட்டால் எதையும் உணரமாட்டோம். ஆகவே இறைவனே எங்களுக்கு அமைதியை அருள்பவனாகவும் இருக்கின்றான். இவற்றினூடு ஒழுகிப் பின் இறைவனே எங்களுக்கு நிரந்தரமான வாழ்வைத் தருவான் என வரும்போது அவனையே பற்றி வாழும் நிலை ஏற்படுகின்றது. இந்நிலையிலேயே மரணத்தைக் கண்டு பயப்படாத தன்மை உண்டாகின்றது.

இந்நிலையை திருநாவுக்கரசு நாயனாரிடத்திலும் காண்கின்றோம். சமணத் தலைவர்களின் கூற்றுக்கேற்ப பல்லவ மன்னன் திருநாவுக்கரசரை வரும்படி தூதனுப்பியபோது, அவர்களுடைய சூழ்ச்சிகளை யெல்லாம் அறிந்து கொண்ட அவர் **“நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்”** எனும் மறுமாற்றுத்

திருத்தாண்டகத்தைப் பாடுகின்றார். இதனூடாக யாருக்குமே அடிமையாகாத தன்மையை உடையவனும், ஒரு காதில் வெண்சங்குக் குழையை அணிந்த கோமானாகிய சங்கரனுக்கே நாம் என்றும் மீளாத அடிமையாக உடனே மலர்ந்த மலர்போன்ற திருப்பாதங்களை அடைந்துள்ளோம். எனவே நமனுக்குக் கூட பயப்படோம் என்று கூறி மன்னனிததே சென்று அவர்களால் இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளை யெல்லாம் இறைவன் திருவருளால் வென்றார். அந்த (மகேந்திரவர்மன்)மன்னனே பொய்மையை உணர்ந்து மெய்நெறியான சைவநெறி நின்று குணபரீச்சரம் என்னும் திருக்கோயிலைக்(சமணப்பள்ளிகளை இடித்த கற்களைக் கொண்டு) கட்டினான் என்றும் கூறப்படுகிறது.

எனவே மரணம் நிரந்தரமானதல்ல ஆன்மாவே என்றும் உள்ளது. அது பிறந்து இறக்கும் அல்லது இறைவன் திருப்பாதங்களில் சேரும். எனவே அதற்கு வாழ்வு இருக்கும். இந்த வாழ்வை இறைவழிபாட்டுடன் ஒன்றிக்கச் செய்து வாழும்போது அமைதி ஏற்படுகின்றது. மற்றவர்களுக்கு வரும் துன்பத்தைக் கண்டு அதற்கும் பரிகாரம் தேடி வாழவேண்டிய நிலை ஏற்படும்போது, வாழ்வில் நீதியும் அமைதியும் ஏற்படுகின்றது. பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் சமூகத்தில் இல்லாது ஒரே நிலையாக எல்லோரும் ஒருமித்த கருத்துக்களாக அங்கு முன் வைக்கப்படும்பொழுது அச் சமூகத்தில் அமைதி ஏற்படுகின்றது.

இதேபோல் மற்றவர்களின் உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் மதித்து, அவர்கள் உரிமைகளோடும் சுதந்திரங்களோடும் வாழ்வதோடு, நாமும் எங்கள் உரிமைகளோடும் சுதந்திரங்களோடும் வாழ்வதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்கும் போதும் சமூக அமைதி ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறாக உலகில் யாருக்கும் தீமை செய்யாது ஒழுக்கத்தினின்றும் விலகாது வாழும் போது உலக அமைதி கிடைக்கிறது. முழு ஆற்றலையும் தடையின்றிப் பயன்படுத்தலே சுதந்திரம் எனப்படுகின்றது. இதன்வழி நாங்களும் எங்களது முழுமையான ஆற்றலைப் பயன்படுத்துவதற்குத் தடையாயுள்ளவற்றை விலக்கி அல்லது அவற்றினின்றும் விலகி நடக்கக்கூடிய தன்மையைப் பெறுவோமானால் அமைதியாய் வாழ்வோம். இதன்வழி முன் கூறியது போன்று எம் உலக அமைதிக்கும் வழி பிறக்கும்.

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடா தாரே

அடக்குவித்தால் ஆரொருவர் அடங்கா தாரே

ஓட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஓடா தாரே

உருகு வித்தால் ஆரொருவர் உருகா தாரே

பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடா தாரே

பணிவித்தால் ஆரொருவர் பணயா தாரே

காட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணா தாரே

காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே.

(ஆளுடைய அரசின் ஆறாம் திருமுறையில் வரும் ஒரு தேவாரம்.

„அவனின்றி ஓரணுவும் அசையாது. யாவும் அவன் செயலே.”

வைரவன் கோகிலன்

சைவப்புலவர்

யேர்மனி.

Mrs. Indra. S. Siva-Yoham
F.R.C.S.(Eng) F.R.C.Ophth
Sivagnanachchelvi, Samugaseelar
CONSULTANT OPHTHALMIC SURGEON

Majestic Lord of The Dance - Lord Nataraj."NAdha - Bindhu KalAdheetha,"so speak the Saiva Scriptures in extolling the act of creation of the Universe by the Gracious Lord Siva. NAdha - meaning sound, and Bindhu - meaning light. It is on this Universe, animate and inanimate life were further created, and a rhythm of Life was set in motion for interaction and emancipation. All forms extending from atomic particles to life forms of major proportions, that resulted were dependent on the omnipresent eternal Dance (Thandavam) of the Lord for existence and survival. The Pranava Mantra, Aum Namah Sivaya is further embodied in the physical posture and attributes of Lord Nataraj. The Sanctum where Lord Nataraj presides in the manifest world is Chidambaram in Tamil Nadu. However this does not necessarily tie Lord Siva as Nataraj, to Chidambaram alone. Andam and Pindam Unravelling the mystique in the title "Chidambaram", conveys a much deeper connotation."Chid" is the Tamil term for - Soul (Pranamaya Kosa) and "Ambaram" - dwelling space. This space, however, is identified in the human body as located at a point, where an

imaginary line between the inner ends of the eyebrows when projected backwards meets a vertical line directed upwards from the highest point of the arch of the palate to the Vertex of the skull (Highest point of the top of the Cranium). Hence the need to sanctify the overlying surface of the face with Vipoothi and Kumkumam. Advanced Siddhars are able to, at the climax of meditation, witness the presence of a bright light at the location of this space (of the soul) within which a bright red pulsatile glow appears. This is depicted externally as the Dancing countenance of Lord Nataraj. It is also said that the arch of the palate is depicted in the external world (Andam) as Annamalai, the mountain, and the light seen at the climax of meditation is depicted externally as

Annamalai Deepam. (as the Tamil name suggests, this refers to the Place of worship ThiruvANAmalai)) This brings to mind the saying that what is in the Andam (External World) is also represented in the Pindam (inside the Human Body) and vice versa. It is also accepted by Hindu Scriptures that Lord Siva is inseparably bound to the soul of every living thing. However humans are the only living form that are able to appreciate this. In order to achieve redemption from the cycle of rebirth, cognition of this fact, and setting up a loving bond with the Lord within, and excluding the undesirable excursions of the mind in search of material pleasures, is recommended. Leading one's life bereft of evil thoughts, and acts of cruelty towards any living thing, supplemented by generosity and kindness and compassion to others enables this love towards Lord Siva to progress. The benefits that accrue from this lifestyle have been spectacularly illustrated by the many spiritually advanced sages of yore, and even by simple householders whose only claim to veneration would be their indefatigable love to the Lord and virtuous lifestyle under any circumstance. Shakthi, who is in fact, the embodiment of Kinetic Energy and Compassion of Lord Siva, is manifest to the devotee as of a motherly countenance, to eliminate fear in the mind of the devotee.. Lord Siva is that Absolute Reality, and has an all pervasive form that flows through all things - Satchidananda - and considered also as a Golden Body of Light. Sri Adhi Shankara BhagawathpAdA It is known that the Great Spiritual Benefactor and Visionary Sri Adhi Shankara, was born to a hitherto childless couple in Kalady, Kerala in the year 509 B.C. Blessings bestowed on the couple, revealed to each in their dream by Lord Siva, when they went on pilgrimage to the famous Sivan Temple, came to pass as indicated by Lord Siva. The child was endowed with such Spiritual prowess, that he was imbued with knowledge of the Vedic Scriptures with no prior instruction and was also a reservoir of mercy. His Love of Lord Siva was so intense that he renounced the world at ten years of age and went

in search of a Guru. Performing several “Siddhis” and repairing and revolutionising, with logical conclusions, Shankara eliminated hitherto prevalent adverse concepts of Vedanta. The secure Advaita philosophy (the oneness of God and the soul) preached by Sri Adhi Shankarachariya is admired with devotion to this day and the Spiritual legacy left by Shankara is indeed exhilarating. Adhi Shankara, in His Dikvijayam (Blissful travels) practically covered the entire subcontinent within his short lifespan of 32 fruitful years. His desire to have dharshana of Lord Parameshwar and Goddess Parvathi at their abode in Mt. Kailas was fulfilled, by using his yogic powers to reach there and made the audience memorable by singing two spontaneous compositions “Siva pAdAdi KEsAntha StOtram” and “SivaKEsAdi PAdAntha St Otram” describing with great love the glorious attributes of the Lord, undoubtedly inspired by the Lord himself.

Lord Parameswara, himself in appreciation, gifted Shankara with five Spatika Lingas (Crystal Lingas) to be placed in important shrines and instructed him to arrange for Their Worship for the welfare of the universe. One of these is in Chidambaram. Speaking on a personal note, when my dear husband and I visited Chidambaram in 2002, one of several pilgrimages made by us to this Shrine, the Deekshithar informed us that the devotee who sponsored the Abisheka of the Spatika Lingam at Mid day throughout the year, does not do so anymore and whether we would like to take over the sponsorship. We agreed with total commitment to this, accepting it as our privilege and Lord Nataraj’s Blessing, and continue to do so. Not aware of the pristine significance at the time, we are indeed overwhelmed by Lord Nataraj’s Grace when the origin of this Spatika Lingam is revealed in the life history of Adhi Shankara. It is also noted that on the occasion of Adhi Shankara’s visit to Kailas, Lord Parameshwara handed to him the manuscript of Saundariya Lahari which is reputed to be composed by the Lord himself in praise of Devi Parvati Saint Manickavasagar Depending very much on the net content of good and bad Karma in this birth, and what has been carried over from previous births, one’s intellect is able to initiate self realization and establish a deep love for Lord Siva within. With more effort to extend the time devoted to this

pursuit, there come along experiences of Divine grace, and acquisition of “Siddhis” - powers to take control of situations - and ability to help other souls. A young intellectual of repute and belonging to the Amathiya (Ministerial) lineage and residing in ThiruVathavur, a suburb of Madurai was appointed as Chief Minister to the Pandyan Royal Court, and noting the exceptional capability of the youngster, the King bestowed the title “Thennavan Piramarayan” on him. Having information of the arrival of Horses for trade from Arabia on the Eastern Indian sea board, the King gave sufficient funds to ThiruvAthavoorar to purchase several thousand horses and provided him with an entourage to accompany him on this mission. ThiruvAthavoorar, who had already conformed to a virtuous life of principle and self analysis with endearing love fo the Lord, had to pass through Thiru Perunthurai, a village en route. The Gracious Lord Siva, had great love and compassion for this spiritual aspirant, He attracted the traveller’s attention by appearing as a Guru seated under a Kuruntha tree in the precincts of a Sivan Temple with a congregation of several hundred aspirants. No sooner had ThiruvAthavoorar set eyes on this spectacle, he was so drawn that he dismounted from his horse and made a bee line to the effulgent Guru and placed his forehead at His Feet. The Guru in turn placed His Holy Lotus Feet on ThiruvAthavoorar’s head and also glanced at him with compassion- Nayana Dheekshai & Thiruvadi Dheekshai, with no word passing between them. A transformation of ThiruvAthavoorar’s mind (Sookshuma ThEkam) and physical body (Soolla ThEkam) soon followed. The young man was enthralled by the experience and his love for the Guru, knew no limit and grew by leaps and bounds. Lyrics and Hymns on Lord Siva sprang up from his soul, the standards of which were so astounding. He set about spending all the funds he had brought with him, in renovating the Temple and its amenities. His yearning for Lord Siva grew by the minute. He had forgotten entirely the mission on which he was sent and his status in life. The king had word of his transformation and the funds being used to construct the Temple, and in fury, the King ordered ThiruvAthavoorar to return immediately. On

recollecting the mission he came on, and on appealing to Lord Siva, the Lord made it known to him, that the King should be informed of the horses' arrival on the Moolam planetary day in the month of July. The King was made aware of this, and the King remained at peace and magnificent steeds arrived on the scheduled date. But this tranquility was short lived and the King was in for a shock when the horses that had been placed in the stables resumed their original form as Jackals, and ran around the city howling and causing commotion."Iroomboo tharoo manaththenai eerthoo eerthoo en enboo oorukki; karoomboo tharuu soovai eethena Kaaddinaai nin kazhal iNāikaloroongoo thirai oolavoo sadaiy oodayaanai, NarikaL ellAm Peroong koothirai AKiya vaar anrai oonthan per aroolai."Which translates:"I, who am endowed with a steel like heart was blessed by your divine magnetism, which was even felt as softening my bones. "Experience the Sweet taste of sugarcane", said thee and showed thy sacred Feet, Ye! whose matted locks surmounting your head, are bathed by the foam of running River water, the act of conversion of the Jackals into steeds to save me from the King's wrath is indeed thine esteemed Grace". In response further punishment was meted out to Vathavoorar, by the King and more miracles followed. Eventually the King yielded to his request that he be released from office, in order to lead the life of renunciation. Lord Siva conferred on him the Title of ManickavAsagar- which translates to- he whose compositions are akin to Gems. Having had the Lord's grace shown to him many times over, Lord NatarAj Himself scribed down ManickavAsagar's Composition - ThiruvAsagam Hymns- in the forecourt of Chidambaram Temple. and bade him to place the scripts on the steps to the Altar. As this was done an Effulgence of light descended on ManickavAsagar into which he merged, and was taken away to Heaven.

NandanArAtanur was a village in CholaNadu, and keeping to tradition of the time, a Brahmin landowner, employed several labourers of scheduled caste to work the farmland. NandanAr was a very blessed individual among them. Such individuals had no access to Temple worship. If they make any effort to enter a Temple they were forcibly evicted, and even

assaulted severely by the high caste Brahmins. Despite not having any formal education, NandanAr had some innate knowledge of Divinity and of Lord Siva. However, in order to provide the service of preparing and delivering animal hide for drum making, and other percussion instruments, he had to visit Temples, but always had to stand outside. One day, having completed the day's labour, Nandan and several of his colleagues decided to visit a nearby Temple, but even so they had to stand outside the building and it was not possible to see the presiding Deity- Lord Sivaloganathan. NandanAr sang aloud to the Lord pleading that they should be able to see the Lord unhindered by the monumentous figure of the Nandi (Bull figure consecrated as the vehicle or mount of Lord Siva.). Lord Siva having heard this appeal, instructs the Nandi to move laterally permitting the worship. Having complied with Lord Siva's request, this Nandi, continues to remain in the laterally displaced location to this day. The particular Temple where this took place is Thiru Poonkoor. NandanAr, however, kept yearning for the day when his Master would let him go to worship Lord NatarAj at Thillai, another name for Chidambaram. His Master would tell him that he could go "tomorrow" and this was repeated the next day but the TOMORROW never came. For this reason NandanAr is also referred to as ThirunALai POvAr. NandanAr became very desperate, and when he approached the Master with the request, he was given an ultimatum, that he could do so after he had ploughed 40 acres of the paddy Field, sown the paddy and after letting the paddy bear, and then harvested, he could go. The target was unachievable as it meant several months, and NandanAr felt disappointed and wept silently, and showed no interest in food or any other activity. When he woke up the next day, colleagues came round,

totally shocked at what had met their eyes, the entire field had been ploughed, sown, watered and the sheaves of rice were swaying as fully grown paddy. The land owner was also taken by his staff to witness the miracle. He had nothing to say to NandanAr except fall at NandanAr's' feet and beg forgiveness for not permitting him to go. The Brahmin releases him immediately to set off on his

cherished pilgrimage to Chidambaram. In the meantime Lord Nataraj appears in the dreams of the Thillai MoovAyiravar, the three thousand Brahmin priests of Chidambaram, announcing to them the impending arrival of NandanAr, the Lord's much loved devotee, and that they should give him safe passage to the Sanctum. NandanAr, on arrival, is

received with great affection by the Brahmins at Chidambaram, and is escorted by them to Lord Nataraj's & Sivakami Ambal's Sanctum. He, then embraces the Lord's Holy Feet and while paying obeisance, NandanAr merges with Lord Nataraj and was not seen again. Contemporary Acts of Grace. To think that these experiences were confined only to the past millennia would be unrealistic. As long as people lead pure, selfless lives they are bound to experience the Good Lord's Grace. PiradOsham is an auspicious occasion on the Saiva Calendar that falls twice a month and it signifies the event when in order to save the Devas and Asuras from devastation by a vicious poison, Lord Siva took it within Himself. An ardent Saivite devotee who was flawless in honesty, integrity, and been held in high esteem in society, and who over several decades had attended these PiradOsham Poojahs fervently at Sivan Temples with wife and family, had to travel on official business later in the day. This had been a Saturday and Piradosham too, and to make amends, he decided to take the usual offerings that His wife and he would normally take in the evening to the Poojah, in the morning instead. They lived in Colombo, Sri Lanka in the residential

area of Cinnamon Gardens where the roads are lined with avenues of large trees, several Centuries old. There had been continuous rain for some days, and as he set off to the Temple in mid morning and had only traversed around fifty yards a massive tree fell on the car with an enormous thud. With constant thought of Lord Siva, he was shaken, but had confidence that no harm would accrue. Being in the driving seat and the main trunk of the tree hitting the hood to his left and the next major branch lying on the hood behind the driver's seat, he was totally unharmed, without sustaining even an abrasion. The hood had peaked up over his head like a Gopuram. The door was jammed and the steering had not moved to cause any impact. A police vehicle happened to pass by shortly and helped to extricate him, and with total supplication to the Lord and bearing in mind the significance of Piradosham, he walked to his home, not to excite his wife who was herself, in not the best of health at the time. It also happened that a Newspaper van happened to pass by and the reporter had photographed the scene which proved useful for the front page of their circulation on Sunday. Reference to this event, is entirely to illustrate the protection the Lord gives to sincerity, discipline, and fervour, even in the modern world. This refers to an event in my dear Father The Late Justice Sri Skanda Rajah's life in 1965, who had to travel to Jaffna on Saturday to commence Supreme Court Sessions on Monday. This illustrates how interaction of the soul with the Lord that dwells within us, determines the outcome of our actions. Let us take courage in that, Lord Siva is timeless, is accessible to those that are pure in heart and reach out to him constantly even in these contemporary times. In conclusion, in the words of Saint Manickavasagar: "Sinthaiyae KOvil Konda Em perumAn, Thiru Peroon thooraiy ooraiy SivanacEnthaiyae EasA oodal Idam KondAiy yAn ithaTkilan Or kaimArae." Translating into, "Oh Lord of Thiruperoon thooraiy, Easa my Father!, thou dwells in my soul and in my body, for which grace I know not how to repay"

AUM NAMAHA SIVAYA

The Ego's Relationship to the Soul By Yoganathan Arulthas

Are you a human being having occasional spiritual experiences or are you a spiritual being having a human experience?

A great Sage said that there is one thing that God cannot do: God cannot separate Himself from us. This is because God is our life and He is the life in everything. Our energy and God's energy are the same. We are inwardly already one with God. Then what stops us living in eternal peace and supreme bliss right now? Why are we not all liberated souls or *Jivanmuktas*? The reason is because of EGO or *Anava*. EGO can be seen as an acronym for 'Edging God Out' because that is what it does. It is ignorance. It is one of the three bonds or *Pasas*, that keep the individual souls ignorant of their true Siva nature. It makes the soul small and the more we think, act and desire out of ego then the bigger it grows and the smaller the soul seems to appear. However the Soul cannot be removed, it can only be obscured like the beginning of night-time, when the moon obscures the sun. It is a fitting comparison to compare the soul as the light which the sun provides and the ego as the darkness that the night brings because that is what it is; the soul is light and the ego is darkness. In fact it is described to be worse than darkness because darkness obscures the objects but not itself but *anava* obscures both. The ego does whatever it can do to hide.

Anava tries to make us relate to our animal nature or *Pasu* rather than our soul nature or *Jiva*. It introduces and makes us acquainted to the lower natures of anger, jealousy, greed, lust and pride. Ego is also Fear. Ego is fear of failure, fear of what people think of you and Ego is even fear of God. That is Ego. Ego is what others may call Evil as Saivites do not believe in a source of evil such as the devil or Satan. Evil is what Saivites understand as ignorance or Ego because the intrinsic and real nature of all beings is the soul, which is pure goodness. When God is everywhere, how can there be a place for evil? *Anava* along with its counterparts *karma* and *maya* are the source of suffering and pain on Earth.. Understanding what ego is and how it works and knowing that it is not the real nature of us will make us think and act in ways, which will positively affect both *Karma* and our view of *maya*. We will act in a way congruent with the nature of the soul, which is purity and goodness and giving. We will stop creating further bad *karma* or *kukarma* and we will understand *maya* for exactly what it is.

Therefore it is vital to know who we are. That we are individual souls, an immortal light and energy taking form into new bodies, in the continuing cycle of evolution, until we merge with Siva "just like the merging of the rivers into the Sea where they lose their name and form." Our individual soul was created in the image and likeness of God Siva or the Primal soul, yet it only differs because it is immature. The soul is like a student, where "maya is the classroom, *karma* the teacher and *anava* the student's ignorance." However without freeing oneself from the bondage of *anava*, one cannot understand the importance of the teacher and the classroom ie. *Karma* and *maya*. *Anava* is the only thing the individual has personal control over where one can decide how much of their thoughts and actions they will allow to be influenced by *anava* or how much of their thoughts and actions are borne out of the soul.

The great truths of Saivism, through the Vedas and Tirumurais explain to us that the path of enlightenment evolves through the four stages of Charya, kriya, yoga and jnana pada and they also give guidance on how to loosen the shackles of *anava* by observing restraints and practices, *yamas* and *niyamas*. They provide us with the knowledge to help us, if we choose to observe them, to slowly rid the darkness of *anava* and cultivate the beautiful qualities of the soul. However, I believe it is also important to understand not only the function of *anava* but also the problems it causes so that we may identify when and how the ego is functioning. Below are the seven ways in which *anava* acts:

- 1) **Moham**- Though fully capable of knowing and avoiding evil or ignorant things, we still act to the contrary. The ego will find a way however, in justifying your actions to make you feel comfortable with yourself. In other words, your ego will give you excuses.
- 2) **Matham**- Thinking high of us and our deeds. Ego is pride. Ego limits our service to mankind by telling us that whatever good that we've done, if any at all, is sufficient. Ego makes us feel good about ourselves with what we've done if we've performed a charitable or kind act and justifies not doing any more. Ego sets a glass ceiling for our kindness and our goodness. Ego makes us give to others in proportion to other things ie giving in proportion to other people's giving or giving what 'you' (ego) think is enough. One needs to give until it hurts us and then give some more but when one gives it has to be selflessly with love. If we give reluctantly and selfishly, then we will still be attached to the object of what we have given, whether it be money, food or time.

- 3) **Ragam-** Knowing that something is beyond our reach, still we crave to get it. This does not refer to ambition or desire as it was Lord Siva who planted desire in us to work hard to fulfil. That is part of our Dharma. The difference is that the ego will not know ethical or moral boundaries. The ego will try to justify our behaviour when we do what is wrong to achieve something. The ego will try to make us lie, cheat, mislead, steal and hurt other directly or indirectly in order to obtain something that is otherwise out of reach. For example, the ego will tell us it is ok to use bribery to obtain something.
- 4) **Kavalai-** Thinking or feeling sorrowful as to whether we get what is due to us or not, whether we obtain the fruit of our labour or not, or whether something we own will ever leave us or not, or in general, being sorrowful and fearful of loss or fearful of not obtaining something that we desire. This is ego's way of us not feeling content with what we have thus far. It is not experiencing the soul's quality of gratitude and appreciation for what God has provided for us already.
- 5) **Thapam-** It's the inability to bear the loss or the likely loss of something or someone close to us. Lord Siva has blessed most of us with family and people whom we love or who love us. We, as humans will certainly feel sadness and a sense of loss when someone close to us leaves their physical body but our soul will not evolve if one cannot learn to cope with the loss over time. One requires understanding that the physical world and physical bodies are impermanent yet the soul is immortal.
- 6) **Vaatam-** Sorrow caused by the above
- 7) **Visishtram-** Though we are the cause of our pain and pleasure, we blame others for them. Owning up to your faults is the code for the vault for the soul to open. Ego blames our circumstances. The soul being makes us rise above our circumstances in the understanding of the law of karma, that we have produced our circumstances up to the present point in our life and that we are the controller of our future karma. When own claims ownership of their life then that is the soul in action. The ego will try to not allow you to see the light of truth and it will convince you that others are to blame for your problems.

Most of us let our ego lead us into darkness, confusion and doubt and despair. Ego unlike darkness can disguise itself and can disguise itself as some of the higher qualities of the soul. Ego can be service with the motive of reward or it can be false humility. It can be false devotion and false modesty. Ego is a cloak of disguise which offers people a veil to hide behind and yet does whatever it could to hide itself. Ego obscures us from the truth. The ego doesn't want one to "know thyself." The ego doesn't want one to know who we truly are. Ego is being arrogant, Ego is jealousy. Ego is "I'm always right". Ego is argumentative. Ego is judgemental. Ego is "I'm so and so". Ego equal excuses. Ego will give one a reason and justification for everything but it will also bring great struggle, It will toy with one's emotions as it makes you depend on an ever changing, impermanent, materialistic world. However, when ego has been found out, it will flee. It can no longer stop, hinder and delay the soul from evolving and maturing.

Realisation of one's soul nature is like the seed of an acorn eventually being planted in the view of becoming a giant oak tree. Where one's stream or individual soul merges with the sea of the Primal soul of pure consciousness, eternal bliss, with the One, who Saivites affectionately call Lord Siva, that is the fulfilment of the Saivite's ultimate purpose in life. To realise one self, to lift up from our mundane worldly existence to the eternal, blissful and immortal essence, that is what a Saivite and Hindu knows as *Moksha.*, to become a Jivanmukta, liberated soul. It is not an ideal only to be experienced when we die or in the next life when we die. It can be experienced and obtained here and now.

ANBE SIVAM.

Bibliography

Dancing with Siva- Satgury Sivaya Subramuniaswami

www.saivam.org.uk

www.saivism.net

Dharma Karma & Much more: Religious, social and other aspects of contemporary Hinduism – Ajit Adhopia

Lord Shiva As Nataraja - The Lord of Dance

Collated & Written by **Natyakalajothy Selvi Minolini Raveendran**
Senior Disciple of Smt Malathy Jeyanayagam

The significance of the **Nataraja** (Nataraj) sculpture is said to be that Shiva is shown as the source of all movement within the cosmos, represented by the arch of flames. The purpose of the dance is to release men from illusion of the idea of the “self” and of the physical world. The cosmic dance was performed in Chidambaram in South India, called the center of the universe by some Hindus. The gestures of the dance represent Shiva’s five activities, creation (symbolized by the drum), protection (by the “fear not” hand gesture), destruction (by the fire), embodiment (by the foot planted on the ground), and release (by the foot held aloft). Nataraja represents apocalypse and creation as he dances away the illusory world of *Maya* transforming it into power and enlightenment.

science merged as one. In God’s endless dance of creation, preservation, destruction and paired graces is hidden a deep understanding of our universe. *Aum Namah Sivaya. Bhashya Nataraja*, the King of Dance, has four arms. The upper right hand holds the drum from which creation issues forth. The lower right hand is raised in blessing, betokening preservation. The upper left hand holds a flame, which is destruction, the dissolution of form. The right leg, representing obscuring grace, stands upon Apasmarapurusha, a soul temporarily earth-bound by its own sloth, confusion and forgetfulness. The uplifted left leg is revealing grace, which releases the mature soul from bondage. The lower left hand gestures toward that holy foot in assurance that Siva’s grace is the refuge for everyone, the way to liberation.

The circle of fire represents the cosmos and especially consciousness. The all-devouring form looming above is Mahakala, “Great Time.” The cobra around Nataraja’s waist is kundalini shakti, the soul-impelling cosmic power resident within all. Nataraja’s dance is not just a symbol. It is taking place within each of us, at the atomic level, this very moment. The Agamas proclaim, “The birth of the world, its maintenance, its destruction, the soul’s obscuration and liberation are the five acts of His dance.” *Aum Namah*

The **fiery ring** surrounding Shiva, *prahabhamandala*, represents the universe with all its illusion, suffering and pain. The outer edge is fire the inner edge the waters of the oceans. Many Nataraja statues have multiple levels of fire and water.

The **goddess of the Ganges** is here shown nesting in Shiva’s dreadlocks. The river Ganges that flows in Nataraja’s hair originally flowed in heaven. When the heavenly Ganges was needed on earth, she was unwilling to fall to earth because she realized that her fall from heaven would be too much for the earth to withstand. Shiva as Nataraja agreed to break the violent power of the sacred Ganga’s fall by catching her in his tangled hair, breaking the fall with his hair on its way to the Himalayas and Northern India.

The **crescent moon** in his matted hair keeps Kama, the god of nightly love, alive. Through the waxing and the waning of the moon Shiva creates different seasons and rejuvenates life.

Nataraja wears a **snake** coiled around his upper arms and neck symbolizing the power he has over the most deadly of creatures. Snakes are also used to symbolize the Hindu dogma of reincarnation. Their natural process of molting or shedding their skin is symbolic of the human souls transmigration of bodies from one life to another.

In the back **right hand** Shiva often holds an hour glass shaped drum or *damaru*. The drum represents the rhythmic sound to which Nataraja dances and ceaselessly recreates the universe.

The **front right hand** is in the abhaya-mudra (the “fear not” gesture, made by holding the palm outward with fingers pointing up).

The **back left hand** carries agni (fire) in a vessel or in his hand. The flames represent the destructive energy with which Nataraja dances at the end of each cosmic age, cleansing sins and removing illusion.

The **front left hand** is across the chest in the *gahahasta* (elephant trunk) pose, with the wrist limp and the fingers pointed downward toward the uplifted foot.

His uplifted **left foot**, grants eternal bliss to those who approach him. The other foot treads firmly upon the dwarf of ignorance, allowing the birth of knowledge.

Nataraja dances **above the body** of the demon, Apasmara, whom he has killed; in this role he is called Natesa. Apasmara, the dwarf demon, represents the ignorance of teaching that all opposites (for example good and evil) are false

PANCHA ISWARANGAL

THE FIVE ANCIENT HOLY ABODES OF LORD SIVA IN SRILANKA

Srilanka is blessed with five of the most ancient shrines of Lord Siva. The origins of these prehistoric temples are shrouded in mythology. Four of the temples are functioning even today. One in the southern most end of Srilanka is believed to have been engulfed by the sea thousands of years ago. Two of the Iswarams have been celebrated in Thevarams, hymns sung by the Saiva Nayanmar.

Several chronicles have claimed that it was Prince Vijaya who founded many of these ancient shrines but according to the scholar and historian, Paul E. Peiris, "... long before the arrival of Vijaya (6th century B.C.), there were five Eeswarams of Siva in Sri Lanka — Thiruketheeswaram near Mahathitha, Munneswaram dominating Salawatte (Chillaw) pearl fishery, Thondeswaram near Dondra, Thirukoneswaram near the great Bay of Kottiyar (Trincomalee) and Naguleswaram near Kankesanturai".

THIRUKETHEESWARAM

Thiruketheeswaram temple is situated in Maanthai, Mannar District in North West Srilanka and is about seven miles north of Mannar Town. Mythological legends refer to Kethu bhagavan, one the nine planets, and one of the two with serpentine features, being blessed here with the vision of Lord Siva. Hence the name **Thiru-Kethu-Iswaram**.

Thiruketheeswaram is the abode of Thiruketheeswara Peruman and His consort Gowri ambal.

Another legend relates to the origin of the word Mathottam, the name of the large ancient town which features in the hymns sung by the Nayanmar. Thuvattan a divine craftsman prayed for an offspring who would continue his vocation. Unto him was born Viswakarman, renowned as the "Divine Architect" in puranas. With time the birth town of Thuvattan the father, came to be known as Maha Thuvattam. This name later became **Mathottam**. The town had an international sea port around the estuary of the River Palavi (the Theertham). The historical site has yielded copious evidence in the form of ruins, Roman pots, coins etc to demonstrate that at one time there was flourishing global trade via the port.

There are also connections with Ramayana. Ravana's father-in-law Mayan is credited with building the temple. Lord Rama, the founder of Rameswaram Temple, is believed to have worshipped Lord Siva at Thiruketheeswaram on his return to India after the release of his wife Sita.

St. Sambanthar who lived in the 7th century has sung the glory of this temple. St. Appar who was a contemporary of St. Sambandar has referred to it in one of his inimitable Thiruthandakams.

St. Sundarar who lived in the eight century has also sung on Thiruketheewaram. Sekkilar in his celebrated work the Periyapuranam has given a description of Thiruketheeswaram and refers to its historic importance.

The temple unearthed during British time

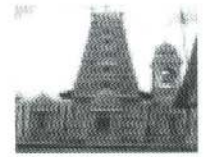
In 1887, W.J.S. Boake read a paper on "The Excavations of Mantai" to the Royal Asiatic Society. The original site of the Temple which had been razed to the ground was traced in 1894. The "Siva Lingam" of the old shrine together with several other finds was also unearthed in 1894.

Also in 1887 Hugh Neville, another well-known researcher, spoke about the city of Mathoddam as follows: "A renowned shrine grew into repute there, dedicated to one Supreme God symbolised by a single stone, and in later times restored from ruins by Vijaya, a Saivite. The temple was known as Thiru — Ketu — Iswaram."

According to Visuvanatha Sastriyar's "*Sambavak Kurippu*" - Diary of events which recorded important events of Jaffna - the sea engulfed the temple premises in 1540 and caused damage to the temple buildings. It is also recorded that 'poojas' in the temple continued till 1589. The demolition of the Temple might have taken place about that date as the conquest of the Tamil Kingdom (Jaffna) was completed by 1591.

There is a wide gap in the history of the temple since the 11th century. The records of the subsequent times have not survived because of the fact that temples of Matottam had been systematically destroyed by the Portuguese in the 16th century.

The site where the temple existed previously had the appearance of a desolate mound until the end of the 19th century when the resurgent Hindu community developed a passionate interest in the Temple. The inspiration was provided by Sri Arumuga Navalar, the champion reformer of the Hindus.

December 13, 1893 was a red-letter day in the history of the Hindus of Sri Lanka. On that day the jungle land in the extent of 40 acres, the old site of Thiruketheeswaram was bought in a public auction by the Nagarathar of Jaffna. The Saiva Paripalana Sabai through its treasurer S.T.M. Pasupathy Chettiyar spent a large sum in 1894 to trace the old site of the Temple and its premises. The celebrated Maha Lingam and Nandi and a statue of Lord Ganesa were unearthed. From thence the temple was managed by the Nagarathar of Matota, and from 1919 by the Nagarathar of Jaffna. Subsequently the temple came under the management of the Old and New Kathiresan temples of Colombo.

The present temple at Thiruketheeswaram was renovated in August 1952 at the instance of Thiruketheeswaram Temple Restoration Society which was formed in Colombo in October 1948.

A number of great men have contributed to the continuing glory of Thiruketheeswaram, among them are the late Sri Sivapathasundaram the first President, the late Sir Kanthiah Vaithianathan, and Sri R Namasivayam whose efforts still continue.

During the more recent civil war that plagued the country, the temple at various times was occupied by the Sri Lankan Armed Forces and survived many insults. However in January this year the President of Srilanka declared Thiruketheeswaram as a sacred city for Hindus.

Thirukoneswaram

Thirukoneswaram is another of the Pancha Iswarams. It is in Trincomalee (Thirukonamalai) in the North East coast of Srilanka. The origins of this temple too is steeped in antiquity. Accurate timing of events has not been established. However, chronicles appear to narrate events that took place approximately four to five thousand years before the birth of Christ.

The temple is the abode of Thirukonesa Peruman and Ambal as Mathumai.

Thirukonamalai the “the hilly abode of the hallowed Lord”, was at one time known as Gokhana, and there are references to King Mahasen (275-301) having destroyed an ancient Hindu temple there. There is a long history of royal patronage bestowed on Thirukoneswaram temple. The lithic record seen on the entrance to Fort Frederick refers to endowments of Prince Kulakottan (436 AD). Pallava, Chola and then Pandya Kings contributed at various times to the renovation and sustenance of the Temple. Following that many Kings of Ceylon, Vijaya Bahu I, his son Vikrama Bahu II and later Gaja Bahu II all made significant contributions. Vira Pandyan’s victory over Ceylon in 1263 is marked by his ensign the - double fish- that he left, at the entrance to the main shrine.

According to Temple chronicles the Arya Chakravarthies of Jaffna including Jeyaveera Singai Aryan and Pararajasekaran V who were custodians of Tamil learning and Saivite culture for some four hundred years, 13th to 17th centuries, and Vanniya chieftons made several large endowments to Thirukoneswaram.

St. Thirugnana Sambandar has sung in praise of Konamamalai in the 7th century as the “abode of our Lord where raging waters of the sea scatter on the shore, sandalwood, ahil, precious stones and pearls”. St. Arunagirinathar of the 15th century, sings of the delight of Goddess Uma observing her son Lord Skanda who “in the company of His spouses two, walked in majesty in the Konesar Hills”.

de Queyroz the eminent Portuguese historian has referred to the temple as the “Rome of the Orient” which in terms of pilgrims, surpassed Rameswaram and Jagannath in Orissa.

It was New Years day of 1624 in Thirukoneswaram. The temple had one thousand pillars and at that time esteemed to be one of the richest temples in Southeast Asia. It had in its possession large amounts of gold, pearls, precious stones, and silk, which had been endowed over one thousand years.

The local tradition narrates in minute detail, the tragic events that took place on New Years day of 1624 which led to the destruction of Thirukoneswaram temple. After the pooja, the customary festival procession proceeded out to the town with a crowd of worshippers. At this time, Portuguese emissaries and soldiers gained entrance into the temple disguised as Hindu priests. They overpowered the few who remained in the temple and looted the temple. In the confusion, the devotees who escaped carried away temple belongings they were able to take. The deities taken in procession were beyond the reach of the vandals and had been placed safely. They were placed in other temples such as the one in nearby Thampalakamam. Thirukoneswaram temple was blasted to

destruction on the orders of the Portuguese Commander Constantine de Sa. The stones from the temple were used to build the Portuguese Fort in Trincomalee.

There was no worship at Thirukonamalai for nearly 180 years until 1803, and no satisfactory temple for more than 300 years, until 1963. It was Arumuga Navalar's clarion call in October 1872 that was instrumental in creating an urge for rebuilding the ancient Hindu temples in Sri Lanka. A society of devotees gathered by Arumuga Navalar completed the mission that he started. Ancient statues made of gold and copper were discovered in 1944 and in 1950. Of the "Trincomalee finds", the statues of Siva and Parvathi and of Ganesha are "among the finest examples of Hindu bronze sculptures known to exist". In particular, the seated figure of Siva, which dates from about the tenth century A.D., is regarded as a master piece.

The initiation ceremony, Maha Kumbabishekam, of the newly built Thirukoneswaram temple took place on April 3, 1963. The rebuilding of Thirukoneswaram temple is a good illustration of Tamil resilience. Our forefathers preserved the memory of Thirukoneswaram through many generations and finally rebuilt a temple at the same place and installed the same statues.

MUNNESWARAM

Of the five ancient Iswarams in Srilanka, Munneswaram is considered the oldest. Hence the prefix "Munnai" meaning before or first. The Munneswaram temple is situated about a mile east of Chilaw, 50 miles north of Colombo on the western coast of Srilanka.

Munneswaram is the abode of Lord Siva as Munnai nathar or Munneswarar and His consort Vadivambigai. The origins of the Temple are unclear. References have been identified by scholars in such ancient Sanskrit texts as the Sanathkumara samhitha in the Sivapurana. It is believed that the shrine is referred here as Alaheswaram. It is considered to be one of 64 holy abodes or seats (peedams) of Sakthi. The Dakshina Kailaya Puranam gives a detailed account of the Temple. Legend has it that Prince Rama while returning to India having defeated Ravana, was afflicted by Brahmahasthi dosham, a curse resulting from killing an ardent devotee of Lord Siva. In repentance he established a Siva linga for worship and built a temple which later became Munneswaram.

Just as in the case of the Thirukoneswaram temple, King Kulakottan is credited with the renovation of Munneswaram and its consecration. Later Kings of Ceylon too took a keen interest in this temple. Parakrama Bahu VI by a grant in 1448 endowed the temple with lands. Similar grants were made in 1517 by Parakrama Bahu IX. The temple thus enjoyed the benefits from extensive land resources. It is reported that the High Priest of the Temple governing the principality in the name of the Lord of Munneswaram, had separate coinage of his own. These curved coins resembled small pincers and in Tamil were referred to as Kuraddu kasu.

In and around 1576, the Portugese demolished the temple and subsequently proceeds from the temple villages were utilized for the Jesuits. The temple which had been ruined by the Portuguese was restored by the great Kandyan King Kirti Sri Rajasingha who carried out a consecration and arranged for lands to be given to the temple for its upkeep. In subsequent years too there have been regular consecration ceremonies and Munneswaram continues to-day as a major living shrine to Lord Siva.

NAGULESWARAM

Of the pancha ishwarams, Naguleswaram is the only one in the Jaffna peninsula, and is situated along the northern coast of Srilanka about ten miles from the capital Jaffna. Lord Siva is referred to as Naguleswara swamy and His consort is Nagulambiga devi.

Popularly called Keerimalai (nagulam - keeri - mongoose), the place has its name wonderfully preserved in numerous legends. Previously it had been called Tiruthambaleswaram. The curative value of its waters is the theme around which many legends have emanated. Ancient texts refer to the confluence of fresh water from the springs on the coast, with brackish water from the sea, "ganga samudra sangamam", as the union of the powers of Siva and Sakthi. The sage Nagulamuni found a cave nearby a haven for meditating and "faced the rising and setting suns with equal facility and had the summer and winter solstices directly overhead, when they occurred". Scholars refer to the "sacred spring of Keerimalai - its very name signifies the hill of Nagula muni, the sage who was shrunken with austerities, that was likened to the Kiri (mongoose)". Maruthapuraveehavalli, a Pandiyan princess, cured of her equine facial features by the waters, built Maviddapuram Kandaswamy temple nearby.

The late Dr.Arumugam, an Irrigation engineer by background and Hindu scholar, in his book “More Hindu Temples in Srilanka”, quotes scientific evidence relating to the mineral content of the waters of Keerimalai and that being the likely reason for the curative properties.

The Yalpana Vaipava Maalai, credits Prince Vijaya as the one who restored the Siva temple.

This impressive temple too did not escape the envy of Portuguese invaders. In 1621 Naguleswaram was razed to the ground by marauding forces. Yalpana Vaipava Malai refers to a Brahmin priest fleeing the temple but ensuring that at least some of the valuables were preserved, by hiding them in a nearby well.

In 1878, Sri Arumuga Navalar, campaigned for the restoration of the temple. Seventeen years later a consecration ceremony took place. However in 1918 the temple suffered severe damage due to an accidental fire.

On the 18th of October 1990, while the auspicious Kedara Gowri fast was being observed in the temple by hundreds of devotees, the Srilankan forces carried out an indiscriminate aerial attack. This resulted in extensive damage to the temple buildings and priest’s quarters. The chief priest and members of the public had to flee for safety.

The new moon or amavasai is a significant day in any calendar. According to Hindu astrologers, in the month of Aadi, the moon is in the ascendant in Kataka rasi, which is occupied by Sun, and this concurrence is reminiscent of Siva and Sakthi. Hence the special significance of Aadi Amavaasai as a day when children remember their departed parents, notably their late father. It is customary for them to perform ablutions offer prayers to the departed souls with the help of a priest (dharpanam) and attend a temple of Siva. In Srilanka, Keerimalai continues as the foremost shrine for Aadi amavaasai.

The present Chief Priest Sri Naguleswara Kurrukkal took over the mantle when only 22 years of age, after the passing away of his father in 1947. Hence, for an unbroken period of nearly six decades he has carried out this function with great dedication and devotion.

Despite the trying circumstances under which he works, he has rebuilt the temple with donations received and the interior work is nearly complete. The political situation permitting a Maha Kumabhishekam is being planned. A pre-requisite is a raja gopuram, and work is due to start soon.

THONDESWARAM

A temple for Lord Siva with the crescent moon, **Santhirasegarar or Santhira mowleeswarar** is believed to have been built by Prince Vijaya near the southern tip of Srilanka. The origins of the place of worship probably pre dates Vijaya. This area is now known as Dondra (probably a derivation of Thondra) Head. Claudius Ptolemy the famous Greco-Roman astrologer in his map of Ceylon in the 2nd century AD had marked a plain near Dondra Head as “Plain of the Moon”.

There are references to a Siva temple and a Vishnu temple during the reign of Vijaya Bahu VI in the 14th Century AD. Unfortunately like many other major Hindu shrines these temples were robbed of their wealth and razed to the ground by the Portuguese during their reign. In course of time the Vishnu temple was rebuilt but not the ancient Siva shrine. Subsequently a Buddhist temple has been built in the vicinity known as Devinuwara. A Siva Lingam four foot in height and two and a half feet in width has been discovered in the precincts of the Vihara in Devinuwara. The Lingam which is comparatively large is believed to be the original icon of Thondeswaram. The “avudaiyar” or the pedestal is a thin slab. A “Nandi” or rishapam too has been discovered. All these point to the existence of a Siva temple in ancient times. Exactly when the sea engulfed the ancient temple is unknown.

Further evidence comes from the writings of a French traveller, De Jonville who in the 18th century described the ruins of the temples in Dondra: “This Pagoda is dedicated to Vishnu... what remains shows its plan, a long rectangle which corresponds to a gallery of three or four hundred pillars. The new temple is insignificant. Among other debris on the ground is a Lingam, which the priest described as “Isvara roupe”, and a temple to Boudhou (Buddha) was being built near the pagoda”.

It is a sacred duty of Hindus living all over the world to work towards the full restoration and maintenance of these glorious temples which were ancient abodes of Lord Siva. Om Namasisvaya.

References:

Navaratnam CS. *A Short History of Hinduism in Ceylon* Sri Sanmuganatha Press, Jaffna 1964

Arumugam S. *Thiruketheeswaram* Thiruketheeswaram Temple Restoration Society, Colombo 1980

Navaratnam CS. *Koneswaram- A temple of thousand columns* Navaly, Manipay 1968

www.hindu.com www.asiatribune.com www.lankanews.com www.naguleswaram.org

Summaries compiled by Dr.Kandiah Sivakumar

திருமூலரின் சத்தியமும்

உலகஅமைதியும்

உலகிலே பல சமயங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள்ளே நமக்குத்தெரிந்த சமயங்களும் பல காணப்படுகின்றன. இருப்பினும் பலசமயங்கள் தோற்றம் பெற்ற காலங்களை அண்ணளவாக கணிக்கமுடிகின்றது ஆனால் சைவசமயமோ எப்பொழுது தோற்றம்பெற்றது என்பது இன்னமும் கண்டறியப்படவில்லை. இது சரித்திர காலங்களைத்தாண்டிய மிகப்பழையகாலத்தில் தோன்றியதென்றே கருதப்படுகின்றது.

மிகப்புராதனகாலந்தொட்டே வளர்த்து வந்த இலக்கியங்களிலே சிவமெனும் செம்பொருளாய் பஞ்சகிருத்தியங்களின் மூலமாய் பிரம்ம விண்ணு உருத்திரனாக நின்று ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டே அருள்புரிந்து வருகின்றார் என்பதை சித்தாந்தம் தெளிவுபடுத்திக் காட்டுகின்றது. கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டிலே சிலப்பதிகாரத்தைத் தொடர்ந்து வந்த மணிமேகலை சைவசமயத்தைக் குறித்து பலவிடயங்களை இயம்புகின்றது. அதனால் தென்னிந்தியாவிலே மிகப்பழையகாலத்திலிருந்தே சைவத்தமிழ் இலக்கியங்களே இருந்திருக்கின்றன என்பது புலனாகின்றது. சங்ககாலத்தையும் காப்பியகாலத்தையும் அடுத்து வேற்று மன்னர்களின்வரவால் தமிழகத்தின் கலைபுரண்டுபோனது. களப்பிலர் பல்லவர் மரபினர் தமிழகத்தைக் கைப்பற்றினார்கள். களப்பிலர்கள் புத்தசமயத்தையும் பல்லவர்கள் சமணத்தையும் தழுவினதால் தமிழகத்திலே சைவத்தின் நிலை குலைந்துபோனது. இக்காலச் சைவத்தினுடைய வாழ்க்கையிலேயே இருண்டகாலச் சைவம் என்று வரலாறுகள் இயம்பிநிற்கின்றது.

உலகிலுள்ள உயிர்கள் இறைவனால் படைக்கப்பட்டவை என்பதை சித்தாந்தங்களையும் வேதத்துவங்களையும் ஏற்றுக்கொண்ட இவர்கள் ஆட்சியின் இறுதிக்காலத்திலே சைவசமயத்தையும் வளர்த்தார்கள் என்பதற்குப் பல சான்றுகளும் உள்ளன.

சைவசித்தாந்தசத்தியங்களை உரைத்துநின்ற பலநாயன்மார்கள் களப்பிலர்காலத்திலே தங்களுடைய சைவக்கருத்தினை வெளியிட்டிருப்பது போற்றற்குரியது. முக்கியமாக உலகவாழ்க்கையிலே சைவசமயம் உயர்ந்த கருத்துக்களையும் தத்துவங்களையும் சிறந்த ஒழுக்கவாழ்வைக்கையையும் கொண்டிருந்ததினால் சைவத்துவம் மாசுபடாமல் காக்கப்பட்டது. அக்காலத்தே சண்டீசர் கணம்புல்லர் திருமூலர் எனப்பல முனிவர்களும் வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.

திருமூலர் வாழ்ந்தகாலமே சித்தாந்த சத்தியங்களுக்குச் சிறப்புக்கிடைத்த காலம். இவருடைய கருத்துக்கள் உலகமக்களுக்குரிய பொதுவான தத்துவமாக இருந்து வருகின்றது. பலவிடயங்களைச் சிறப்பித்துப்பாடிய இவருடைய ஞானஉபதேசம் சமயம் சார்ந்த தந்திரங்களை சத்தியங்களாக உள்ளடக்கியிருக்கின்றது. யாக்கை இளமை செல்வம் உயிர் ஆகியவற்றின் நிலையாமைக் கருத்தை மிகத்துல்லியமாக விளக்கியிருப்பது சிறப்புடையது.

மனிதனுடைய மனோதத்துவத்தை ஆராயும்போது மனிதசக்திக்கு அப்பாற்பட்டது எதுவுமே இல்லையென்பது உண்மையாகின்றது. இவருடைய சக்திமிக்க மனோதத்துவம் பலவைத்தியமுறைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது. ஆயுர்வேத மருத்துவத்திலே பல சத்திரகிச்சைகள் செய்யப்பட்டிருப்பதை வாகட சாத்திரம், மருத்துவபோதம் எனும் பழையநூல்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஒரு நோயாளிக்கு மனோபலத்தை எவ்வாறு உருவாக்கமுடியும் என்பதை தெளிவுபடுத்துகின்றது. தத்துவக்கருத்துக்களும் சித்தவைத்தியக்குறிப்புக்களும் நிறைந்துகாணப்படுவது திருமந்திரமே. காலத்தினுடைய வாழ்க்கையனுபவங்களும் மனப்பக்குவமும் இணைந்துகொள்ளும் போது மனிதனைச் பிரம்மசித்தம் நிறைத்துவிடுகின்றது. அதனாலேதான் ஒருவர் நினைக்கின்ற காரியத்தை அனுட்டானவிதிகளுக்குட்பட்ட தியானங்களால் பெற்றுவிடமுடியும் என்பதை திருமந்திரம் காட்டுகின்றது. பக்திநிலை யோகநிலை ஞானநிலை பிரம்மசித்திநிலை என்றவைகள் இவருடைய கருத்துக்களாய் விரிந்து உடல்மாற்றம் எனப்படும் கூடுவிட்டுக்கூடுபாயும் வித்தை உணர்த்தப்படுகின்றது. இங்கே நாம் காலத்திற்கேற்ற விடயங்களைமட்டுமே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும. ஒருவருக்கு அகத்திலோ புறத்திலே ஏற்படுகின்ற தாக்கத்தை உள்வாங்கிய அவரது உடலோ உள்ளமே அதேஅளவு சமனிலையை தனக்குள்ளே பிரவாகித்துக்கொள்ளுகின்றபோது அதனை அவர் தாங்கிக்கொள்ளும் மனோபலத்தைப்

பெற்றுக்கொள்ளுகின்றான்.இங்கே மனோபலம் இல்லாதவன் மரணித்துப்போகின்றான் என்பது உணர்த்தப்படுகின்றது. அவ்வாறே எமக்கு எந்தவிதமான (அகம்,புறம்) நோய்வந்தாலும் அதனை தாங்கும் மனோபலத்தை உருவாக்கி அதனைமாற்றும் வழிகளைக்கண்டறியவேண்டும். ஒரு தீராதவியாதியாகிலும் எமது மனத்தினுடைய சக்தியினால் அதனை எதிர்த்து பிரம்மசித்தநிலைக்குக் கொண்டுவரும்போது அந்நோயிலிருந்து ஆறுதல் கிடைக்க எம் உடலும் உள்ளமும் அதற்கேற்ற இயைபாக்கத்தை உருவாக்கிக்கொள்கின்றது. எண்ணங்களால் உருவாக்கப்படும் அலைகளுடைய செயற்பாடு உன்னை அதேபொருளாய் மாற்றிவிடுகிறது என்ற தத்துவத்தைத்தெளிவுபடுத்துகின்றது. இதுவே இன்றைய நவீனவிஞ்ஞானத்தின் செயற்பாடாக விரிந்துசெல்கின்றது.ஒரு மனஅழுத்தத்தினால் பாதிப்படைந்த ஒருவரை குணப்படுத்த எடுக்கின்ற திட்டங்களும் யெற்பாடுகளுமே அவருடைய மனோநிலையை கண்டறியவழிகாட்டுகின்றது.இவ்வாறே சில சித்தவைத்தியங்கள் இயம்புகின்றன.

ஒருமுறை வயிற்றிலே ஏற்பட்ட நோய்க்கு மயக்கமருந்து உட்கொள்ளாமலே சத்திரசிகிச்சை செய்துகொண்டாராம் மகாத்மகாந்தி என்று சத்தியசோதனை குறிப்பிடுகின்றது. அந்தக் காலத்தினுடைய வாழ்க்கை முறைகளும் மனஅடக்கம் தெய்வ நம்பிக்கை மனப்பக்குவம் என்பன உறுதியாக இருந்திருக்கின்றது. அதனால் இக்கருத்துக்களிலே சமநிலையை ஏற்படுத்தும் இவருடைய நோக்கம் உன்னதமானது. எல்லோரும் இறைசக்தியின் இயக்கத்தினாலேயே இயக்கப்படுகின்றார்கள் என்ற சித்தாந்தத்தை தெளிவுபடுத்தி ஒன்றேகுலம் ஒருவனே தேவன் என்ற உண்மையையும் எந்தச் சமயத்துக்கும் மாசுகற்பிக்காத உயர்ந்த இலட்சியசிந்தனையை நிரூபித்துக்காட்டுகின்றார்.

ஒன்றேகுலமும் ஒருவனே தேவனும்

நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாளுமே இதுவும் வாழ்வு பற்றியும் இறைவன் சித்தம்பற்றியும் பேசப்படுகின்றது. இறைவன் எப்பொழுதும் ஒருவனாகவே காணப்படுகின்றான் என்ற தத்துவத்தை உரைத்துநிற்கின்றது.

இதுவே சமூகஏற்றத்தாழ்வுகளிலிருந்து மனிதமனநிலையை இறைசித்தத்தோடு இணைத்துக்கொள்ளும் தந்திரமாக விளங்குகின்றது. அன்பும் சிவமும்இரண்டென்பர் அறிவிலார் என்றபாடலிலே அன்பின் வட்டத்திற்குள்ளேதான் இறையருள் சஞ்சரிக்கின்றது என்ற பிரம்மஞானத்தை உணர்த்துகின்றார். இத்தத்துவத்தை நாம் உலகத்திற்கு எமதுவாழ்வின் வண்ணமாக எடுத்துக்காட்டவேண்டும். வாழும்போதே சமனிலையைக்காணுதல். வாழ்பவர்களுடைய மனத்திலே வேற்றுமையில்லாத சமனிலையைப்பேணுதல். இவை வாழ்ந்துகாட்டும் அமைதியான வாழ்விலிருந்தே உலக அமைதிக்கும் வழிகாட்டமுடியும். மனோபலத்தின் சமத்துவத்தை வாழ்கைமுறையாக்கி அன்பின் நிமித்தம் சிவத்தையுணர்த்தும் மேல்நிலைக்கு நாம் வரவேண்டும். அகமும் புறமும் பலதுருவங்களைக் கொண்டிருந்தபோதும் அன்பே சிவம் என்ற ஓர் புறநிலைச்சமவலுவை உலகத்தில் எம்மால் ஏற்படுத்தப்படும்போது உலகஅமைதி சைவ சித்தாந்த சத்தியவிதிகளின் பாதைகளிலே நகர்ந்துசெல்லும். அதனால் முயற்சியும் பலமும் முன்னோக்கியிருக்கவேண்டும். வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்ற கருத்தினை நம்முடைய வாழ்வின்னாடாக வாழ்ந்துகாட்டும்பொழுது எமது அமைதியும் புறவாழ்வின் சமனிலையும் தெய்வத்தின் நிலையை எட்டும்போது உலக சமனிலையையும் அமைதியையும் சத்தியம் நிலைநிறுத்தும். பெரியவர்களுடைய சத்தியவாக்குகளை நாம் அன்றாடம் பேசும்பொழுது அவை ஆத்மரீதியான சமநிலையை உலகத்தில் உருவாக்கும். சைவசமயம்சார்ந்த சாத்வீகப்பண்பும் மனவறுதியும் எல்லோரிடத்திலும் நிறைந்து இருக்கின்றவேளையிலே அவர்களை அந்தநிலைக்குள் அழைத்துவரும் சக்தி எமதுவாழ்வின் வழிகளில்தான் மறைந்து கிடக்கின்றது. இவற்றை எமது மக்களும் இளஞ்சந்ததியும் எப்போது ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றதோ அவை வாழ்வியலின் அமைதிக்கு வழிகாட்டிச்செல்லும். ஆன்பே சிவம் அன்பே வாழ்க்கை அன்பே உலகம் என்ற ஏகநோக்கோடு நாம் எதிர்நீச்சல் போடவேண்டியதேவையும் மரபுவழிமாறாத கலாச்சாரமும் புதிய உலகத்தின் அத்திவாரங்களாய் மலர்ச்சிபெறவேண்டும். மனமும் வார்த்தைகளும் சத்தியத்தைப் போற்ற புலம்பெயர்ந்த அனைவரது வாழ்வுநிலையும் அமைதியென்ற இலட்சியத்தின் குறிக்கோளோடு யதார்த்தத்தை உணர்ந்து வாழுகின்றபோது சைவநீதியே உலகஅமைதிக்கு வழிசமைத்துக்கொடுக்கும் என்பதே உண்மையுமாகும்.

செல்வன் கஜிநாத் ஜெயக்குமார்

மருத்துவக்கல்லூரி மாணவன்

(இரண்டாம் வருடம்)

St George's Hospital University, London

SAIVISM AS 'AGENT' FOR WORLD PEACE

?Professor Kopan Mahadeva?

MSc, PhD, Hon. DLitt, CEng, FIET, FRSPH, FCIM

I have been invited to contribute for this 2010 UK Saiva Conference Souvenir on the topic of Saivism & world peace. Both Saivism and world peace are indeed topics very close to my heart. I was born a Saivite, and I have lived as one in a practical sense as far as circumstances permitted me in whichever parts of the world I have been living over the years. All religions are indeed expected to promote peace. But we find that it has been religious conflicts that have often caused the disruption of world peace. It will be my endeavour, in this very brief article, to suggest how Saivism could promote world peace.

The Saiva hymn that we sing as a Blessing when we end our daily or occasional, group or individual prayers goes as follows; "May the heavenly clouds send forth regular rain. May the Monarch, for our prosperity, justly reign. May all lives live without any forms of scarcity. May the four-fold, age-old scriptures prevail till eternity. May prayers, offerings, marriages and feasts flourish. May the fair and lofty path of Saivism spread — not perish."

This hymn is attributed to Kachchiyappa Sivaachchaaryar. In Tamil, it starts as 'Vaan mukil' and ends as 'ulakam ellaam.' The above is my own English version. The reason why this hymn, by a comparatively less known Saiva pioneer is very popular is due to its universal outlook and appeal. It blesses all forms of life, not merely the humans. It accepts the need for social order and an administrative leader to govern any country justly, with economic prosperity, assuring life without scarcities. It extols philosophical thought and education. It promotes social life based on marriages, family values, religious faith, and also community-type of enjoyment through feasts and merry-making. All the above are wished for all countries of the world, for all nations and societies, as conceptual broad-mindedness of Saivism, which faith is prayed for to spread. The above is an apt illustration of Saivism's recipe for world order and peace. It is also a sufficient reason for Saivism to aspire to feel inspired and motivated to take initiatives and due leadership for world peace.

Given below are more reasons why Saivism could have the potentials to promote world peace in today's context, with co-operation from other major world religions: 1. Although historically there have been times of disorder in South India, when it had problems with Buddhism and Jainism, Saivism now happily co-exists with all of them, such as in India, Sri Lanka, and Thailand. 2. It has also co-existed with Christianity and Islam, by and large over the centuries in various parts of the world. Thus it has interacted reasonably well with the other three major religions of the world. 3. It has no such burning conflicts today, as compared with the other major religions and some other, minor religions of the world.

But before attempting to take any serious and solid steps in that direction, Saivism has to reform itself and make initial preparations in several ways, as I have listed below. And, one of the first actions that Saivism must take is to abandon its discriminatory structure that selects priests from males of just one caste. Then, we need experienced Saivite leaders from 'professions' that have been mainly dealing with world peace so far, to step forward and take the initiative to get together with the leaders of the other major religions as equal partners without any impressions that they are 'seniors' or 'superiors' in any sense. If they thus proceed diplomatically and with vigour and determination, they could surely succeed.

SAIVISM FOR PEACE IN THE MODERN WORLD

AREAS AND GUIDELINES FOR RESEARCH AND SUITABLE URGENT ACTION

?Professor Kopan Mahadeva?

- 1) Science-Based Analyses of the Concept of Vegetarianism for All, leading to Live-and-Let-Live Harmony with nature, and peace with all other living creatures in this world.
- 2) Saiva Ceremonies, and Social and Ritual Practices: Weddings, Births and Deaths, Anniversaries, Fasts and Pujas, Eliminating Confusions & Time-wasting Non-Essentials.
- 3) Saiva Literature including Guidelines & Hymns, in English & other Major World Languages: Translations from Tamil, Sanskrit, and so on, with newly produced Originals.
- 4) Integration of the main aspects of Other 'Hindu' Variants (such as Vaishnavism, Kali and Hanuman Worship) with Saivism, aimed at Simplification and Streamlining.
- 5) Making Saivism Appeal to World's Modernist Young Population over-infatuated with Science and Technology – with particular reference to boys and girls from Saiva homes.
- 6) Objective and Harmony-Orientated Comparative Study of World's Main Faiths, aimed at creating Inter-Religious Unity, World Peace and Mutual Respect Through Saivism.
- 7) Teaching and Training in Saivism: In the Homes, in Schools, Universities & Temples; Research, Training, Ordaining of Priests, etc., Curricula to include Health & Safety.
- 8) Saiva Organisations & Establishments including Temples, Inns, and Orphanages – Old and New, with International Co-ordination and Collaboration between them.
- 9) Streamlining & Jargon-free Simplification of Saiva Concepts, Customs, Rituals, Apparel, Literature, and Mythology, for to-day's busy, peace-loving world population.
- 10) Objective Study of the Caste and Class Systems as practised by some Saivites, and in other religions and cultures of the world, including particular scrutiny of Manu's and similar forms of Social Justice, and their peace-related socio-economic pros and cons.
- 11) Non-violent Methods of Conflict Resolution Through Dialogue and Mediation, based on Saiva Philosophy, as suitable for application between individuals, families, ethnic groups and countries. Research on Male and Female Egos and Arrogance that lead to wars.
- 12) Saivism as practicable and promotable through Computerised New Technology, the Worldwide Web and the Internet; Scientific Scrutiny of their Communication Systems.
- 13) Simplified and Optimised Domestic Saiva Culture, as Models for the Homes, and also readily practicable outside — in Industrialised, Commercial, Fast-Moving Modern World.
- 14) Development and Promotion of the Concepts: 'Every Heart is an Abode of Peace' and 'Saivism as Indeed Humanism – Universal Way of Living, with Harmony & World Peace.'
- 15) Active and co-ordinated research into ways and means of promoting world peace via Saivism, co-operating with other religions, and undelayed worldwide implementation. “

சைவ நெறியும் உலக அமைதியும்: திருமந்திரம் காட்டும் வழிபாடு

‘வேதமோடு ஆகமம் மெய்யாம் இறைவன்நூல்
ஒதும் பொதுவும் சிறப்பும் என்றுள்ளன
நாதன்உரை அவைநாடில் இரண்டு அந்தம்
பேதம்அது என்பர் பெரியோர்க்கு அபேதமே.’ – (திருமந்திரம் 2397)

நுணாவிலூர் கா. விசயரத்தினம்
(இலண்டன்)

வேதமும் ஆகமமும் இறைவன் உண்மையை எடுத்துரைக்கும் நூல்களாகும். இவை இரண்டும் இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்டவை. இவற்றுள் வேதம் பொது நூலென்றும் ஆகமம் சிறப்பு நூலென்றும் கூறுவர். வேதத்தின் முடிவான வேதாந்தமும், ஆகமத்தின் முடிவான ஆகமாந்தமும் (அதாவது சித்தாந்தமும்) வேறுபட்டவை என்று சிலர் கூறினும், இவற்றின் உண்மைப் பொருளை அறிந்த ஞானிகளுக்கு அவையிரண்டும் வேறுபாடு இல்லாதவையாகும்.

தனித்தனிச் சமயங்களின் கொள்கை விளக்கங்களையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கூறும் நூல்களே ஆகமங்கள் எனப்படும். இந்து மதத்தின் முப்பெரும் பிரிவுகளான சைவம், வைணவம், சாக்தம் ஆகிய சமயங்கள் தத்தமக்குரிய கோட்பாடுகளை ஆகமங்களின் தத்துவ அடிப்படையிலே அமைத்துள்ளன. அவ்வாறான சைவம் சைவபக்தர்களின் முதற் சமயமாகும். முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவத்தை அடைவிக்கும் நெறியே சைவ சமயம் ஆகும். கடவுள் என்னும் தத்துவத்தைச் சைவ சமயம் ஒன்றே தெளிய எடுத்துரைக்கின்றது. இச்சமயத்தின் இரு கண்களாக விளங்குபவை திருமுறைகளும், சாத்திரங்களும் ஆகும்.

திருமுறைகள்

சிவனடியார்கள் பலர் காலத்துக்குக் காலம் இறைவன்மீது அருட்பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். இவற்றுள் சம்பந்தரின் தேவாரப் பதிகங்கள் தொடக்கம் சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம்வரை, பாடப்பட்ட பாடல்கள் பலவற்றின் தொகுப்பே பன்னிரு திருமுறைகள் ஆகும். இதில் திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாக அமைந்துள்ளது. திருமந்திரத்தை அருளிச் செய்த திருமூலர் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராவர். மேலும் பதினெண் சித்தர்களில் திருமூலரும் ஒருவர்.

தெய்வ வழிபாடு

ஐம்பெரும் நிலங்களான குறிஞ்சியில் முருகனும், முல்லையில் மாயோனும் (கண்ணன்), பாலையில் கொற்றவையும், மருதத்தில் இந்திரனும், நெய்தலில் வருணனும் அந்தந்த நிலத்து மக்களால் அந்தந்தத் தெய்வங்களையும் வணங்கி வந்தனர் என்று பழந்தமிழ் நூலான தொல்காப்பியம் (பொருள். 5) கூறுகின்றது. இவற்றைத் தவிர, கடவுள் என்ற ஒரு பொருள் வழிபட்டு வந்ததாகவும் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் (பொருள். 85) கூறுகின்றது. ஆனால் கடவுள் என்று கூறப்படும் அப்பொருளுக்குச் சிவன் என்ற பெயர் வழங்கியதற்குத் தொல்காப்பியத்தில் சான்றுகள் ஒன்றும் இல்லை.

சுந்தரநாதன் திருமூலரான வரலாறு

திருமூலரின் இயற்பெயர் திருமூலரன்று. சுந்தரநாதன் என்பதுதான் இவரின் இயற்பெயர். சுந்தரநாதன் கயிலை மலையில் தவம் புரிந்து கொண்டிருந்த ஒரு தவயோகி. அவர் நந்தியெம்பெருமானைக் குருவாகக் கொண்டு ஆகமம் பயின்றவர். அவர் கயிலையை விட்டுத் தென்னாடு வந்து, திருவாவடுதுறைக் காவிடிக் கரையில் உள்ள சாத்தனூர் வந்தார். அங்கு ஓர் இடத்தில் பல பசுக்கள் கூட்டமாய் நின்று கதறி அழுவதையும், ஒரு மனிதன் இறந்து கிடப்பதையும், அவனே அப்பசுக்களை மேய்க்கும் இடையென்றும்,

இறந்து கிடப்பவன் 'மூலன்' என்றும் அறிந்து, கதறும் பசுக்களின் துயர் துடைக்கத் துணிந்தார் தவயோகி.

'கூடு விட்டுக் கூடு பாய்தல்' என்ற சித்தி புரியும் ஆற்றல் கொண்டவர்கள் யோகிகள். இதைப் 'பரகாயப் பிரவேசம்' என்றழைப்பர். இதற்கு உடம்பிலுள்ள பத்து வாயுக்களில் ஒன்றை எழுப்பி விட்டால் செயல் பூர்த்தியாகி விடும். உடனே யோகி தன் உடம்பிலிருந்து உரிய வாயுவை எழுப்பி இறந்து கிடந்த இடையனின் உடலில் புகுந்தார். உடனே மூலன் தூங்கி எழுவது போல் உயிர் பெற்றெழுந்தான். மூலன் உடலில் புகுந்தவுடன், தம் உடலைப் பத்திரமாக ஓர் இடத்தில் மறைத்து வைத்து விட்டு வந்தார் யோகி. மூலன் எழுந்து விட்டதைக் கண்ணுற்ற பசுக்கள் துள்ளிக் குதித்து ஆரவாரஞ் செய்து மகிழ்ந்தன. பசுக்கள் எல்லாவற்றையும் அதன் அதன் வீடுகளில் கொண்டு சென்று விட்டபின், மறைத்து வைத்த தன் உடலைக் காணாது மறைந்துவிட்டதை உணர்ந்த யோகி, இதுவும் ஈசன் செயலென நினைந்து மூலன் உடலுடன் இருந்தார்.

திருமந்திரம்

திருமூலர் தம்மை இறைப்பணிக்கு அர்ப்பணிக்க விரும்பி ஓர் அரச மரத்தடியில் யோகத்தில் ஆழ்ந்து மூவாயிரம் (3000) திருப் பாடல்களைப் பாடியருளினார். இப்பாடல்களின் நூலின் பெயர் 'மந்திர மாலை' என்பதாகும். இதன் தெய்வத் தன்மை கருதி 'திரு' என்ற அடைமொழியுடன் 'திருமந்திர மாலை' என்ற பெயர் பெற்றுக் கால ஓட்டத்தில் 'திருமந்திர மாலை' சுருங்கித் 'திருமந்திரம்' ஆனது. இன்னும் யோகியின் சிறப்புக் கருதி 'திரு' என்ற அடைமொழியும் 'ஆர்' என்னும் சிறப்பு விசுவயும் பெற்று மூலன் உடம்பெடுத்த யோகி 'திருமூலர்' ஆகினார்.

திருமூலர் அருளிச் செய்த திருமந்திரம் ஒன்றே ஆகமப் பொருளைத் தமிழிலே கூறும் முதல் நூலாகத் திகழ்கின்றது. சைவ சித்தாந்தக் கருத்துகளையும், யோக நிலைகளையும், ஒழுக்க நெறிகளையும் எடுத்தியம்பும் சிறந்த நூல் திருமந்திரமாகும். திருமந்திரம் ஒன்பது பகுதிகளைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு பகுதியும் 'தந்திரம்' என்று பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

ஆற்றுப்படுத்தும் திருமந்திரம்

தமிழர் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டி நிற்பது திருமூலர் திருமந்திரம். இத் திருமந்திரங்கள் மக்கள் துயர் துடைக்கும் மா மருந்துகள். திருமூலர் அருளி யாத்த திருமந்திரம் ஒரு தெய்வ நூல்; ஒரு ஞான நூல்; ஒரு வேத நூல்; ஓர் உயிர் நூல்; என்றும் சாகா நூல். இச் சிறப்பினைக் கொண்ட திருமந்திரம் இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்யும் சைவ அடியார்களை ஆற்றுப்படுத்தி நிற்கும் பாங்கினையும் காண்போம்.

* மந்திரம் கூறும் தந்திரங்கள்

சைவ மக்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்கள், கொல்லாமை, புலால் மறுத்தல், பிறர் மனை நயவாமை, அன்புடைமை, கள்ளண்ணாமை, சுத்த சைவம், அசுத்த சைவம், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், சிவகுரு தரிசனம், துறவு, தவம், திருநீறு, ஞானவேடம், சிவவேடம், சிவபூசை, குருபூசை, புறம் கூறாமை, வாய்மை, ஊழ் போன்ற பல தந்திரங்கள் மந்திர வாயிலாகப் பேசப்படுகின்றன. இவைகள் மக்களாகிய அடியார்களை நல்வழிப் படுத்துகின்றன.

* உடம்பின் மகிமை

'உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்' என்றும், 'உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே' (724) என்றும் கூறி உடம்பின் மாண்பை மேன்மையடைப்படுத்தியவர் திருமூலராவார். இன்னும் அவர் ஒருபடி மேற்சென்று, இந்த உடம்பை முன்பெல்லாம் இழுக்கென்றும், பின்பு அதனுள் உறு பொருள் கண்டு, உத்தமனாகிய பரம் பொருள் கோயில் கொண்டுள்ளான் என அறிந்து இந்த உடம்பினைப் பேணிப் பாதுகாத்து வந்தேனென்றும் கூறுகின்றார்.

“உடம்பினை முன்னம் இழுக்கு என்று இருந்தேன்
உடம்பினுக்கு உள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண் டான் என்று
உடம்பினை யான்இருந்து ஒம்புகின் றேனே.” – (725)

மேலும், உள்ளத்தைப் பெரும் கோயிலாகவும், ஊனுடம்பை ஆலயமாகவும், பரம்பொருளைச் சென்று வழிபடக் கோபுரம் வாசலாகவும், தெளிவான மனநிலை உள்ளவர்க்குச் சீவன் சிவலிங்கமாகவும், ஐந்து புலன்களான மெய், வாய், மூக்கு, கண், செவி ஆகியன கோவிலின் ஐந்து பெரிய அழகிய விளக்குகளாகவும் கண்டவர் திருமூலர்.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளல் பிரானாற்கு வாய் கோபுரவாசல்
தெள்ளத் தெளிவார்க்கு சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலன்ஐந்தும் காளா மணிவிளக்கே.” – (1823)

ஆலய அமைப்பும், இறைவன் இருப்பும், நம் உடம்பிலேயே உளதெனக் கூறிய திருமூலர் மக்கள் மனங்களைக் கவர்ந்த ஒரு சிறந்த ஞானியாவார்.

*பூசைக்குப் பூவுண்டு, நீருண்டு, இலையுண்டு

அறம், புண்ணியம், தவம் ஆகியவை செய்யப் பொன், பொருள், பணம் வேண்டுமென்று ஏங்கத் தேவையில்லை. காடேகிக் கடுந் தவம் புரிய வேண்டும் என்றும் இல்லை. ‘பூசை செய்வதற்குப் பூவும், நீரும் போதும்’ என்று கூறுகின்றார் திருமூலர்.

“புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூஉண்டு நீர்உண்டு ...” – (1828)

பூசைக்குப் பால், பழம், தேன், மலர் ஆகியன வேண்டாம். பச்சிலை போதுமானது. இதுவே பெரிய பூசை. பசுவுக்கு ஒரு வாய் கைப்பிடி புல் போதும். இதுவே சிறந்த அறம். இல்லை என்று வருவோர்க்கு ஓர் உருண்டைச் சோறு போதும். இதுவே சிறந்த தானம். எல்லாருடனும் அன்பு சொரிந்து சிரித்துப் பேச வேண்டும். இதுவே உன்னதமான வாழ்க்கைச் சின்னம். பூசை, அறம், தானம், வாழ்க்கை ஆகியவற்றைச் சிறப்பித்துக் காட்டிய திருமூலர் மந்திரம் வருமாறு:-

“யாவர்க்கு மாம்பிறை வற்கு ஒரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கு ஒரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்பண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க்கு இன்னுரை தானே.” - (252)

* ஆசை அறுமின்

பயனற்ற வீண் பேச்சினை ஒழித்து பொருள் மேல் வைத்துள்ள ஆசையையும், உற்றார் உறவினர் மேல் வைத்திருக்கும் அன்பையும், ஆசையையும் அறுத்தெறிந்தால் இறைவன் உறையுமிடம் புலப்படும் என்று திருமூலர் மந்திரம் (2613) கூறுகின்றது. இன்னும், கடவுள் மேற் கொண்ட ஆசையானாலும் அறுத்தெறியுங்கள். ஆசை கூடக் கூடத் துன்பங்கள் அதிகரிக்கும். கடவுளிடம் கூட ஆசை வைக்காது பக்தி செலுத்தி அன்பு வைத்திருக்கலாம் என்று மிக அழகாகத் திருமந்திரத்தில் (2615) காட்டியுள்ளார் திருமூலநாயனார்.

சைவ நெறியில் நின்று, தெய்வ அணுகுலம் பெற்று, வீட்டையும் நாட்டையும் காத்து, உலக அமைதியையும் நிலைநாட்டத் தெய்வத் திருமூலர் காட்டும் புனித நெறிகளைப் பின்பற்றிப் பணியாற்றி நிற்போமாக!

மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம். -000-

சைவநெறியும் உலக அமைதியும்

சைவம் எனும் போது எந்த உயிர்க்கும் மனத்தாலும் வாக்காலும் செயலாலும் தீங்கு செய்யா நிலை. இதுவே சைவநெறியின் அடிப்படையாகும். இதுவே சைவநெறியின் பெருமையுமாகும். சைவம் என்பதற்கு சிவனுடன் சம்பந்தமாகுதல் என தெளிவாக விளக்குகின்றார் திருமூலநாயனார். இதன் வழி இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து வாழ்தல் எனும் தன்மையைக் கொண்டதே சைவம் எனக்கூறுகின்றார். நாம் வாழும் வாழ்க்கை இறைவனால் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு நியதியாகும். இந்த நியதிக்கூடாக நாம் வாழ்கின்றோம் எனும் உணர்வைத் தருவதும் அத்தன்மையேயாகும். “ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரோ” என்பதினுடாக இறைவனே யாவற்றையும் காட்டினால்தான் நாம் காணமுடியும். எதனையும் அனுபவிக்க விட்டால்தான் எதையும் நாம் அனுபவிக்கவும் முடியும். என விளக்கும் பாடலாக அமைகின்றது. இறைவன் உயிர்கள் மீது கொண்ட அன்பினை விளக்கும் திருமூல நாயனார் “விண்ணின்று வினைக்கீடாக எனும் பாடல் மூலம் அன்பே இறைவன் எனக் கூறுகின்றார். எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பாக இருத்தலினால் சிவபெருமானைச் சகலசீவதயாபரன் என்றும், அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே என மாணிக்கவாசகரும் அருளியிருப்பதை காணமுடிகின்றது. இவ்வாறு பேணும் அன்பு நெறியே சைவநெறியாகும்.

சைவசமய சித்தாந்த சிந்தனைகளில் அறம் என்பது இறைவனின் மறுபெயராகவே நிலை பெற்றுள்ளது. தேவாரங்களும் திருமுறைகளும் “விடை”என்னும் அறத்தை ஊர்தியாக உடையவன் என்றும் “விடையேறும் எங்கள் பெருமான்” எனப் பல இடங்களிற் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. அறநூலான திருக்குறளில் பரிமேலழகர் இறைவனின் ஆணையையே அறம் எனக்குறிப்பிடுகின்றார். சங்க கால நூல்கள் தேவர்களை உய்வடையச் செய்யும் பொருட்டு எம்பெருமான் ஆலத்தை உண்டு பிறர்க்கு அமுதத்தை அளித்த அறக்கடவுள் எனப் போற்றுகின்றன. அறநெறிகளை வாழ்வியல் நோக்கில் பின்பற்றுவதாகவே தானம், தவம், கல்வி, தொண்டு, பணி, புண்ணியம், ஒழுக்கவியல், தண்டனை, நீதி எனப் பல்வேறு பகுதிகளாகப் வகுத்து சித்தாந்த நூல்களும் தேவாரத்திருமுறைகளும் அழகுற அறிவுறுத்தியிருக்கின்றன. ஒழுக்கம் அன்பு அருள் ஆசாரம் உபசாரம் உறவுசீலம் “வழுக்கிலாத்தவம் தானங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை

அழுக்கிலாத்துறவுஅறிவொடு அர்ச்சித்தல் ஆதிஇழுக்கிலா அறங்கள்” எனச் சித்தியார் அவற்றினை” உயிர்கள் வினைப்பயன்கள்” பற்றியபகுதியிலே சிறப்புற வகைப்படுத்தி யிருக்கின்றது. **ஞானநூல். தனைஓதல் ஓதுவித்தல்** இறைவனடி அடைவிக்கும் எழில் ஞான பூசை...“ஆனமையால் ஞானத்தால் அரனை அருச்சிப்பர்..” சிவஞானம் உணர்தோர் என்பதில் ஞானம் என்பது அன்பு, அருள், கருணை, தியாகம் எனப்படுவதாகவும் அதனால் சேவையே “பூசை” என்பதனை உணர்தோர் எல்லாம் ஞானமாகிய அறிவினால் இறைவனை அர்ச்சிப்பதே” சிவஞானபோதம்” என்பதனை இலகுவில் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆதலால்

“சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற்றானம்

திலமனவே செய்திடினும் நிலைமலை போல் திகழும்....

நவமாம் தத்துவ ஞானத்தை நல்கி

நாதனடிக் கமலங்களை நணுகுவிக்கும் தானே.” என்ற சித்தியார் வாக்கும் இதனை மெய்ப்பிக்கும்.

தானம் என்று குறிப்பிட்ட பொருள் அறங்கள் யாவையும் குறிப்பதாகும்.எனச் சிவஞான முனிவரும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.”அறம் யாதென உணரவேண்டும் தவிர, வெறுமனே அறிந்துரைப்பதால் பயன் விளையும் என்பதற்கில்லை. அறத்தை அறியமுயல்வதோ , ஆராயமுயல்வதோ பகுத்தறிவிற்கும் அப்பாற்பட்ட விடயமாகும். அறத்தினை புத்தியால் அறிவது கடினம். பக்தி ஒன்றே அதனை அறிவிக்கும் சாதனமாகும். ஏனெனில் அறம் என்பது பேசவேண்டிய செய்தியல்ல.செயலில் காட்ட வேண்டிய, செய்விக்கவும் தூண்டும் ஆற்றலின்பாற் பட்டதாகும். அன்பில்லாத அறம் பயன்தராது. பாவத்தைச் சேர்க்கும்.- என்பதை

“தரிப்பித்தலின் நீ தருமம் தரிப்பித்திடாமை

தெரிப்பிக்கும் அதர்மம் எனப் பெயர் செப்புமால் எம்

பொருட்டுப் புரிபாவமும் புண்ணியமாக்கி எம்பால்

விருப்புற்றவர் செய் அறமும் மறமாக்குவாம்.” என காஞ்சிப்புராணம் இதனை

எடுத்துக்காட்டியது.

“தீயவை புரித்தா ரேணும் குமரவேள் திருமுனற்றால்

தூயவ ராகி மேலைத் தொல்கதி யடைவர்.....

அடுசமர் அந்நாள்ச் செய்த

மாயையின் மகனு மன்றோ வரம்பிலா அருள் பெற் றுயந்தான்”

என அதன் மேன்மையை கந்தபுராணமும் பேசியது.

“அன்பே அன்பாக அறவழியும்-அன்பன்றித்

தீர்த்தம், தியானம் சிவார்ச்சனைகள் செய்யும்

அவை சாற்றும் பழம் அன்றே காண்”

இவ்விதமாக “அன்பே சிவம்” எனச் சைவசித்தாந்த நூலும் அன்பற்ற பூசைகள் இறைவனுக்கு உகந்தவை அல்ல எனச்சுட்டியது.. யாவர்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிலை.. யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி” எனவும் அறச்செயலே பூசையாகும் என்பதனைத் திருமூலர் உணர்த்தினார் . இதனாற் திருமந்திரக் கருத்தும் புலப்படுத்தப்பட்டது. அவ்வாறே நாவலர் பெருமான் அவர்களும் பிடயரிசித் தானத்தின் மூலமாக மக்களை ஊக்குவித்துச் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவி அறிவுத் தானத்தை மேற்கொண்ட தார்மீகத்தை யாவரும் அறிந்ததே. „தருமமே போற் றிடின் அன்பு சார்ந்திடும் - அருள் எனும் குழவியும் அணையும்” என்ற கந்தபுராணஅறிவுரையினால் அன்பாகிய சிவம் அறத்தை ஆற்றுவோரிடத்து அருள் என்னும் குழந்தையினை மலர்விக்கும் எனக் கூறியதால் அறம் எனப்படுவதும் அன்பினில் விளையும் ஒரு அமுத வாழ்வென போதிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறாக சிவ புண்ணியங்கள் யாவும் தருமகாரியங்கள் எனப்போற்றுவது உண்மைச் சைவநெறியாகும் .

இவ்வாறாக சைவநெறியினை ஏற்று அவ்வாழ்கையை அனுபவித்தலே எமது கடமையாக இருக்கின்றது. இவ்வாறு நாம் வாழும் போது மற்றவர்கள் மீது வெறுப்புக் கொள்ளாமல் இது இறைவனின் செயல் என என்னும்போது மனதில் அமைதி ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறு நாம் மற்றவர்களுக்கு துன்பம் செய்யாமலும், மற்றவர்களின் துன்பத்திற்கும் ஆளாகாமலும் மனம் சனலப்படாமல் வாழ்வதே அமைதியாகும். நாம் வீணாக மனதை அலைபாயவிடாமல் ஓரிடத்தில் குவித்து எமது கடமையைச் செய்வதே அமைதியாகும். அவ்வாறு தனிமனித அமைதி பேணப்படுகையில் மற்றவர்களும் வாழ்வதற்கான சுதந்திரத்தை உடையவர்கள் என மதித்து உரிமையுடன் வாழ்வதற்கான சூழ்நிலை உருவாகும் போது உலக அமைதி தோன்றுகின்றது.

மனிதன் தன் முழு ஆற்றலையும் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலை சுதந்திரம் எனக் கூறுகின்றோம். இவ்வாறு முழு சுதந்திரத்தையும் பயன் படுத்தும் நிலையும் , அதே வேளை அவ்வாறான சுதந்திரம் பாதிக்கப்படும் நிலையையும் விலத்தி அந்த சுதந்திரத்திற்கான தன்மையை நாம் பெறுவேமானால் அமைதியாக வாழலாம்.எனவேஅமைதி என்பது மனதில் சலனமற்ற நிலை. இவ்வாறான அமைதி தனி மனிதனின் அகத்திலும் புறத்திலும் ஏற்படவேண்டும். சைவசமயத்தில் புறஅமைதி பற்றி அதிகமாவே பேசப்படுகின்றது. குறிப்பாக சுற்றாடலைப்பேணுதல், மிருகங்களைப்பேணுதல் , பச்சிலைகளை புனிதமாகப் போற்றுதல், இவ்வாறாக புறச் சூழலின் அமைதி கூறுகையில் அகச்சூழலில் அகமனதில் இவ்வமைதி ஏற்படுவதற்காக வாழும் நெறியினைப் பேசுகையில், ஒழுக்க நெறியில் நின்று மனிதன் வாழும் போது மனஅமைதி தோன்றுகின்றது இதனை அறத்துப்பாலில் துறவறவியலில் “கொல்லாமை”, புலன் உண்ணாமை, கள்ளாமை, பிறனில் விழையாமை போன்ற அதிகாரங்களால் விளங்கப்பட்டிருப்பதை காணலாம். கற்பதன் மூலமும் அறிவைப்பெற்று அறிவினால் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி இறைவனையும் இறைவனின் ஆழுமையையும் சிந்திக்கையில் அமைதி தோன்றுகின்றது. பயமற்ற தன்மை மரணத்தைக் கண்டு பயம் கொள்ளும் தன்மை என்பன இல்லாமற் போகின்றது. மரணம் தற்காலிகமானது. ஆன்மா நிலையானது. அது மீண்டும் பிறக்கும் அல்லது இறைவனுடன் சேரும். இந்நிலையால் தனிமனித மனம் அமைதிபெறுகின்றது.இவ்வாறு மனஅமைதி தோன்றும் போது அங்கே நீதி பிறக்கின்றது.மற்றவர் பட்ட துன்பத்தை தான் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே மனுநீதிச்சோழன் தன் மகனை தேர்ச்சில்லில் நெரித்துக் கொண்டு ,கன்றை இழந்த பசுவைப்போல் துடித்தான் என்பது நீதியை போற்றிய அம்மன்னனின் செய்கை மனதை நெருட வைக்கின்றது. மற்றவர்களுக்கு துன்பம் ஏற்படுகையில் நாமும் அத்துன்பத்தை ஏற்று அதற்கு பரிகாரம் செய்து வாழும் போது எமது வாழ்விலும் நீதி ஏற்படும். நீதியை நிலைநாட்டவே சூரனை அழித்த புராணக்கதைகளும் சிவபக்தனான இராவணனின் அழிவும் கூறப்படுகின்றது. இங்கு இறைவனே நீதியாக இருக்கின்றான் என்பதனை “புதிய பூவினை புண்ணிய நாதனை” என்று அப்பர் சுவாமிகள் அருளியிருப்பதையும் நோக்கலாம். இவ்வாறாக சிவநெறி ஒழுக்கங்களில் வழுவாது நின்று அமைதியைப் பேணுவதன் மூலம் உலக அமைதிக்கு வழிகோல் முடியும் “.....சிந்தையார் சிந்தை யுள்ளார் சிவநெறி யனைத்து மானார்...” சந்திரா. கோகிலன் சைவப்புலவர் யேர்மனி.

My mind has always been with you

Congratulatory message

Maravanpulavu K. Sachithanathan

I am pleased to send a congratulatory message to the 13th Saiva Conference of The Federation of Saiva (Hindu) Temples, UK, to be held on the 4th and 5th of September 2010.

You are engaged in a vital task. Retaining the identity of an immigrant culture is a stupendous task. You have a tolerant situation. You are in the midst of cultured people. They are providing you refuge and residence. I thank the British for their hospitality and support. Most of you settled there not willingly but because you had no other option.

My mind has always been with you. Your concerns ever fill my mind. I want to be as supportive to you as possible. It is my duty to provide you with necessary material so as to help you continue maintain your time honoured culture and identity.

When Dharmapura Adheenam assigned me the project of producing 16 volumes of the Panniru thirumurai in 1996, I undertook the work with dedication and with the objective of a larger audience and broader reach. To each and every home of the Tamil migrants, thirumurai is the holy text. Many of them had little access to it. Only few of them were able to obtain anthologies from thirumurai.

Tamil migrant population was in my mind during pre-press preparations. I had seen for myself the thirst they had for thirumurai, the difficulties they encountered with erroneous text, their yearning for authenticity and their quest for detailed meanings. In Tamil Nadu and Eezham, accessibility to scholarship in thirumurai is not rear. In alien situations Tamils suffer without such adequate support.

During the late nineties, internet had eventually become a reality. It became an invaluable tool. It was my duty to convince Dharmapura Adheenam to have the entire tirumurai and Meikada sastram included in a website for universal viewing.

www.thevaaram.org was launched in January 2005. It had the entire text of 18,246 hymns under 1,254 titles of the 12 thirumurais. Subsequently, Meikanda Sastra (thiruneri) texts of 1,115 hymns under 14 titles were added.

All the hymns have direct meanings followed by interpretations. For the benefit of the Tamil Diaspora, all the 18,246 thirumurai hymns are provided with English translations. Translations for selected hymns are also available in Telugu, Kannadam, Hindi and Sanskrit.

In the transplanted environment, most children grow with scanty or no knowledge of the Tamil language. Such children require transcriptions to read Tamil texts. To facilitate these children, thirumurai and thiruneri have been transcribed into 12 international scripts.

A *type to search* facility is available to search using the first word of a hymn or using any word in the hymn. All 658 hymns of thiruvacakam, 193 hymns of thirumanthiram, 393 hymns of 11th thirumurai and 3,728 hymns of 12th thirumurai are available in the traditional pann music for listening in the website from the audio recordings of scholarly othuvaars.

283 Sivan temples have been directly glorified by the authors of thirumurai. A detailed account of these temples is available with addresses and telephone numbers of the temples. Video clippings of 274 temples are also available. These video clippings will also appear in the 8500 situations of reference in the thevaaram. 27 authors, beginning with Nakkeerar (300 BCE.) to Sekkizhaar (1150 CE) spanning over a period of 1,500 years composed these hymns. Their detailed life history with images has been included for the benefit of the Tamil Diaspora.

The work completed so far in this site www.thevaaram.org is complimentary to your efforts in the UK. Many contributed to the construction of this website. Proof readers made the error free text for you. Computer programmers structured this viewer friendly site. Data entry operators compiled the data. 185 donors from all continents met the expenses. Around 20,000 hits a day from 700 cities in 70 countries makes this project an ongoing operation supported by a team of committed staff. All these efforts are directed towards your cultural orientation.

I visualize my efforts in the efforts of the organizers, speakers and the participants at the conference. I am there with you even though circumstances beyond my control keep me physically away. I wish all of you a successful conference.

அறிவுகளுக்கும் துன்பங்களுக்கும் ஆண்டவன் காரணமா?

சைவநெறி உலக
அமைதியை ஏற்படுத்துமா?

ஆய்வாளர் கு.யோ. பற்றிமாசரன்
MA PG Diploma BSc
Special Diplom (Oxford) BA

“வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்;

என மேன்மை கொள் சைவநீதி உலகமெல்லாம் விளங்க வேண்டுமெனச் சைவப்பெரியார் செய்த இவ் வேண்டுகோள் இன்தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு மாட்சி தரும் இணையில்லாப் பாடலாக இலங்குகிறது. அதே நேரத்தில் சைவநீதி என்றால் என்ன என்பதையும் அதனைத் தரும் சைவநெறி எவ்வாறு அமைகிறது என்பதையும் விளக்குகிற தன்மையுடையதாகவும் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

குன்றா நீர் வளம் தரு வானம் குறையா நிதி வளம் தரு பொருளாதாரம் பொன்றா நீதி தரு அரசு இவையே உலக அமைதியின் வித்துக்கள். இந்தப் புறச்சூழல் கொண்ட நாட்டில் தான் உயிர்கள் குறைவிலா வாழ்வினைப் பெற்றிட முடியும். இந்நிலை வாழ்வு அனைவர்க்கும் தோன்ற வாழ்த்திடும் சேக்கிழார். அதற்கான வழியாக நான்மறையும் அறங்களும் ஓங்க வேண்டும். நற்றவமும் வேள்வியும் பெருகவேண்டும் அப்பொழுதே குறைவிலாது உயிர்கள் வாழும் பெருவாழ்வு மலரும் என்கிறார் சேக்கிழார். எவ்வுயிருக்கும் துன்பம் செய்யாப் பெருவாழ்வு வாழும் வழியே சைவநெறி. எவ்வுயிரும் குறைவிலாது தான் வாழும் உரிமை நிலையே சைவநீதி. இன்று சுதந்திரம் என்றால் ஒரு மனிதன் தன் ஆற்றலை மற்றவர்க்குத் தீங்குவிளைவிக்காத நிலையில் தடையின்றி வெளிப்படுத்தி வாழும் நிலை என்பர். இதனை அன்றே மனிதர்க்கு மட்டுமல்ல உயிர்களுக்கும் சேர்த்துச் சொன்னது சைவநெறி.

இந்தச் சைவ நெறியும் சைவ நீதியும் உலகின் ஒரு பகுதியில் மட்டும் உணரப் பட்டால் அதனால் உலக அமைதி ஏற்படாது. உலகெங்கும் உணரப்படல் வேண்டும். அதனால் தான் “மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” என பலமாக உரைக்கின்றார். யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக. இவ்வையகம் என்னும் செந்தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு ஏற்பத் தான் கண்ட உலக அமைதியைத் தரக்கூடிய சைவநெறி உலகிற்கு இன்பத்தை அமைதியை அளிக்கும் பெருநெறியாக மனிதவழியாக வளரவேண்டும் என்பது சேக்கிழார் பெருவிரும்பாகிறது. 12 வது திருமுறையான பெரிய புராணம் பன்னிரு திருமுறைகளிலும் கூறப்பட்டனவற்றின் சுருக்கமாகச் சைவநெறியின் விருது வாக்கியமாக இந்த “மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” என்னும் சொல்லாட்சியை காலத்தால் அழியாக் கவிமொழியாகப் பிரகடனப்படுத்தியது.

திருமுறைகள் பன்னிரெண்டையும் கருப்பொருளாக்கி அவற்றின் மாட்சியை மாநாடுகள் வழி பன்னிரெண்டு ஆண்டுகள் சிந்திக்க வைத்த இலண்டன் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியத்தினர் தங்களின் 13வது சைவமாநாட்டில் சைவநெறி உலக அமைதியுடன் கொண்டுள்ள தொட்பை சிந்திக்கவைக்க முயல்வது காலத்தின் தேவையாகிறது. உலகு பேணப்பட வேண்டும் என்னும் அவசரக்குரல்கள் அகிலமெங்கும் ஒலிக்கும் நேரத்தில் உலக அமைதிக்கு வழி என்ன அமைதி விரும்பிகளும் மனிதாயத்தை நேசிப்பவர்களும் அறிவுத் தேடலை வேகப்படுத்தி நிற்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் இவற்றை வரலாற்றின் தோற்றக்காலத்திற்கு முன்பிருந்து இன்று வரை வலியுறுத்தி வரும் சைவநெறியின் வழி இங்கு இம்மாநாட்டில் சிந்திப்பது இன்றைய அறிவியல் தேடல் பயணத்தின் ஒரு அங்கமாகவும் இம்மாநாட்டை மாற்றி நிற்கிறது.

இயற்கை (வழாது வான்முகிலால் சிறப்படைவது) மலிவளம் (மனிதத் திட்டமிடலாலும் உழைப்பாலும் சிறப்படைவது) கோன்முறை (மக்களாட்சியில் சட்ட உருவாக்கம் சட்ட அமுலாக்கம் நிர்வாகம் என்னும் வலுக்கள் உரியமுறையில் வலுவேறாக்கம் செய்யப்பட்ட அரசியலமைப்பின் மூலம் பேணப்பட வேண்டியது) என்னும் மூன்றும் உலக அமைதிக்கு இன்றியமையாதன என்பது சைவநெறி உலகிற்கு அன்று முதல் இன்று வரை தெளிவாக எடுத்தியம்பும் செய்தியாக உள்ளது. அந்த வகையில் மேற்குலகு உலக அமைதிக்கான தத்துவங்களைப் பேச முதலே தமிழர்கள் தங்கள் ஆன்மீக நெறியாம் சைவநெறியின் வழி இந்தத் தத்துவங்களை உலகிற்கு உரைத்தனர் என்பது தமிழர்களின் தொன்மையின் தான்மையின் மற்றொரு சிறப்பாக அமைகிறது. பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் தத்துவங்களாக உலகு பெற்றுக் கொண்ட சமத்துவம் சகோதரத்துவம் சுதந்திரம் என்பது சைவநெறியில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் முதல் பேசப்பட்ட தத்துவங்கள் என்பது தமிழர்க்குத் தெரியாதிருத்தலே தமிழர்கள் தங்கள் தான்மையை நிலைநாட்ட முடியாமல் இருப்பதற்கான காரணிகளில் ஒன்றாக உள்ளது. ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் (திருமந்திரம்) சமத்துவத்தை வலியுறுத்தியது. அன்பே சிவம் (திருமந்திரம்)

சகோதரத்துவத்தை உறுதி செய்தது. அன்புற்றமர்தலே சிவம் (திருமந்திரம்) எனக் கடவுளையே சுதந்திரத்தின் வடிவாகக் கண்டவர் தமிழர். சுதந்திரம் என்றால் என்ன? ஒரு மனிதன் தன் முழு ஆற்றலையும் மற்றைய உயிர்களுக்கோ உலகிற்கோ தீங்குவிளைக்காத முறையில் வெளிப்படுத்துவதற்கான சூழ்நிலையைப் பேணல். இது அன்புற்று அமரும் வாழ்வில் திளைக்கும் மண்ணில் தான் தானாகவே உள்ள ஒன்றாக அமையும். அன்பு இல்லையேல் சட்டத்தாலும் படைபலத்தாலும் அரசு திட்டத்தாலும் உறுதி செய்யப்பட வேண்டிய சார்புப் பொருளாகவே சுதந்திரம் இருக்கும். ஆனால் சட்டங்களும் படைபலபிரயோகமும் திட்டங்களும் எப்பொழுதும் ஆளும்வர்க்கத்தின் நலன்களைப் பேணுவதாகவே அமைதல் மானிடப் பொதுமையாக உள்ளதால் சுதந்திரமற்றவர்களாய் மனிதர்கள் தவிக்கப் போரும் வன்முறையும் உலகினை ஆட்சி செய்யும் அவலம் எம் நாளாந்தக் காட்சியாகிறது. பொருள் கொண்டு தன் ஆசைகளை இச்சைகளைத் தேவைகளை அடையலாம் எனப் பொருள்வழி எண்ணத்தில் படித்தால் உயர்நிலை வலிமை கொண்டு பிடித்தால் பெருநிலை எனச்சிந்திக்கின்றான் இன்றைய மனிதன். ஆனால் அவனால் எல்லா உயிர்களும் உலகும் காலம் நியதி என்னும் இரண்டு இன்றைய மனிதனால் மாற்ற முடியாத தத்துவங்களுள் இயங்குகின்றன என்ற உண்மை மறக்கப்படுகிறது அல்லது மறுக்கப்படுகிறது. இதுவே இன்றைய உலக அமைதியினத்திற்கான வித்தாக விளங்குகிறது.

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரோ
அடக்குவித்தால் ஆரொருவர் அடங்காதாரோ
ஓட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஓடாதாரோ
உருகிவித்தால் ஆரொருவர் உருகாதாரோ
பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பணியாதாரோ
காட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணாதாரோ
காண்பார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே

என்பது அப்பரின் திருப்புகலூர்த் தனித்திருத்தாண்டகம். இந்த இறைவனின் ஆட்டுவித்தல் உயிர்க்கு அதன் வினைகளின் வழி வந்த பயனை நுகர்வித்து உயிர் பிறவிச்சுழலில் சிக்குண்டு உழலாமல் மெய்யுணர்வை ஏற்படுத்தி அதனைத் தன்னுடன் தாடலையாக இணைய வைத்த நிரந்தர அமைதியுற வைப்பதற்கான இறைவனின் திருவருளாக உள்ளது. உயிர் தன்வினைப்பயனை நுகர்வதற்காகவே உடலோடு இறைவனால் சேர்க்கப்பட்டு குறித்த காலம் ஒன்றில் குறித்த நியதியில் வாழ்கிறது. இதில் மானிடப்பிறப்பில் மட்டும் தான் உயிர்க்கு மெய்யுணர்வு இலகுவாக இறையருளால் தோன்றுகிறது. மெய்யுணர்வு பெற்ற உயிராலேயே இறைவனே எல்லாவற்றுக்கும் தொடக்கமாகவும் முடிவாகவும் உள்ளான் என்ற உண்மையை உணரமுடியும். போகம் தந்து நல்வினைப் பயனை அனுபவிக்க வைப்பதும் சோகம் தந்து தீவினைப் பயனை நுகர்விப்பதும் இறைவன் வகுத்த நியதியின் வழி காலம் தரும் வாழ்வாக அமைகிறது.

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி

தொகுத்தார்க்குந் துய்த்தல் அரிது

என்று ஊழ் குறித்துப் பேசுகிறார் வள்ளுவர். அதுவும் மெய்யுணர்வல் அவாஅறுத்தல் பற்றிப் பேசிய பின்னர் துறவற இயலின் பின் பொருட்பாலின் முன்பாக ஊழ் என்ற அதிகாரத்தை வள்ளுவர் அமைத்துள்ளார். ஊழ் என்ற சொல்லாட்சி மலர்நிலைக் குறிக்கிறது இதனால் வகுத்த நியதியின் படி வாழ்வு மலர்வதை விளக்கிய தமிழர் ஆன்மீகத்தின் வழி விதி வழி அறிவு செல்வதை **உண்மை அறிவு** என்கிறார் வள்ளுவர்.

நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன்

உண்மையறிவே மிகும்.

மனிதனை இயக்கும் உண்மையறிவு விதிக்கேற்ப அவனை இயக்குகிறது என்பதினாலேயே வகுத்தான் வகுத்த வகையில் அமைவத வாழ்க்கை என்று வள்ளுவர் குறிப்பிட்டார். அப்படியானால் விதி தான் வாழ்க்கை என்றால் மனித முயற்சி என்பதே வாழ்வுக்குத் தேவையில்லையா? வள்ளுவர் தானே

தெய்வத்தான் ஆகா தெனினும் முயற்சிதன்

மெய்வருத்தக் கூலிதரும்

கூறினார் என்கிற கேள்விகள் நெஞ்சத்தில் எழல் இயல்பே. இங்கு “தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும்” என்கிற நிபந்தனைக் கூற்று ஒன்றை வள்ளுவர் வலியுறுத்தியுள்ளார். இதன் வழி ஒரு உயிரின் வினைப்பயனை தெய்வத்தாலும் மாற்றல் இயலாது என்பது தெளிவாக்கப்படுகிறது. ஆனால் முயற்சி என்னும் தவம் திருவருளை அடைதலுக்கான புயிநச தளத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது.

உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை

அற்றே தவத்திற்கு

என்பதினால் தம் உயிருக்கு ஏற்பட்டுள்ள பிறவித்துன்பத்தை நீக்க தனித்திரு பசித்திரு விழித்திரு என்னும் வழிகளில் தியானமும் விரதமும் மேற்கொள்ளுதலும் மற்ற உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்யாது பெருவாழ்வு வாழ்தலால் மேற்கொண்டு வினைவராது தடுத்தலும் அகிய இருசெயல் முறைகளும் இணைந்த நிலையை வள்ளுவர் தவத்தின் வடிவு என்கிறார். இதனால் உற்ற நோய்க்குத் துன்பங்களுக்கு செய்த வினையே காரணம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் வள்ளுவர் உயிர்க்குக்குத் துன்பமில்லாப் பெருவாழ்வு வாழ்தலே புதுவினைகள் வராது தடுப்பதற்கான வழி என்பதையும் உறுதிப் படுத்துகிறார். இந்த எவ் உயிர்க்கும் தீங்குசெய்யாது

வாழ்தலே சைவநெறி என்பது அருளாளர் தந்த விளக்கம். இதனால் தான் தவம் பற்றிக் கூறுமுன்பு புலான் மறத்தல் வலியுறுத்திய வள்ளுவர்

“கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும்”

என்று உயிர்களால் தொழப்படுவன் உயிர்களை அன்பு செய்பவனே என்கிற உண்மையை விளக்கினார். இந்த அன்புற்றமர்தலே சிவம். இவ்வாறு எவ்வுயிர்க்கும் துன்பம் செய்யாது வாழ்வதற்கான வழியே நெறியே சைவநெறி. ஏல்லா உயிரும் துன்புறுத்துவார் இன்றி வாழும் உலகே அமைதி தவழும் பூமி. இதுதான் சைவநெறிக்கும் உலக அமைதிக்கும் இடையுள்ள தொடர்பு. மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்லாது உயிர்களுக்கும் துன்பம் செய்யாது வாழ்கையில் அங்கு குழலைப் பேணல் இயற்கையைப் பேணல் என்கிற உயர்பண்புகளும் வாழ்வின் அம்சங்களாகுகையில் இயற்கையால் நோயால் வரும் துன்பங்களும் இல்லாது போவதைக் காணலாம்.

இந்த சைவநெறியின் உண்மைகளை உணராத அல்லது தெரியாத அல்லது அறிய மறுக்கும் தமிழர்களே தாம் அனுபவிக்கும் அழிவுகளுக்கும் துன்பங்களுக்கும் இறைவனே பொறுப்பாளி என்கிற அறியாமைப் பேச்சில் வீச்சாக உள்ளனர். வினைவழி விதிவழி மதிவழியாக மானிடர் வாழும் வாழ்வு அவர் வினைப்பயன் அனுபவிக்கும் பயணம். இங்கு வினையை அனுபவிப்பதற்காக உயிரை உடலுடன் கூட்டி தோற்றுவித்து அந்த வினைநுகர் காலம் வரை உயிர் வேதனைப்படுவதற்காக உயிரை வாழ்வில் நிலைப்படுத்தி பாதுகாத்து வினைப் பயன் நுகர்வு காலம் முற்றுப்பெறுகையில் உயிரை ஒடுக்குதலே இறைவனின் திருவருட்செயலாக உள்ளது. எனவே எந்தத் துன்பத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் இறைவன் பொறுப்பில்லை. இறைவன் இன்பதுன்பங்களை வழங்கவும் இல்லை. ஆனால் உயிர்கள் வினைப்பயனை அனுபவிக்க வைத்தல் என்கிற நீதியையே இறைவன் செயற்படுத்துகிறான். இதுவே மேன்மை கொள் சைவநீதியாகிறது.

ஆயினும் இறைவனைத் தியானித்து இறைசித்தமே இவ்வுலக வாழ்வு என்னும் எண்ணத்தைக் கொண்டு இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் சமமாக மதிக்கும் இருவினை ஒப்புநிலை அடைந்து அனைத்தையும் அவன் செயலாகவே அவனுருவாகவே காணும் சிவோகம்பாவனை நிலையை அடைந்தவர்க்கு இவ்வுலகிலேயே இறைவனுடன் தாடலையாகத் தம்மை இணைத்துக் கொள்ள முடிகிறது. இதனால் அவர்களுக்கு அமைதி கிட்டுகிறது. அத்தகையவர்களால் மற்றவர்கள் நெறிப்படுத்தப்படும் பொழுது வழிப்படுத்தப்படும் பொழுது அவர்கள் வாழும் உலகு அமைதியான உலகாகிறது. இத்தகைய சிவனடியார்களைப் போற்றும் அரசும் அமைதி வாழ்வை மக்களுக்க அளிக்கிறது. இந்நிலையில் உண்மையை நிலைநாட்டப் போராடுதலும் தீமையை அளிக்கும் தெய்வச் செயலாகிறது. மரணத்தால் வாழ்வு மாறுபடுகிறதேயன்றி அழிக்கப்படுவதில்லை. வாழ்வுகளின் வழி இறுதியில் எல்லாமே அவனில் ஒடுங்குகிறது என்ற உண்மை உணர்ந்தவர்கள் மரணத்திற்கு அஞ்சி அறத்தினை தர்மத்தை நீதியை இழக்க மாட்டார்கள். இத்தகையவர்களைக் கொண்ட உலகே அமைதி உலகாகத் திகழும். அறம் என்பது இறைவனின் சித்தம். ஒவ்வொரு உயிரையும் இறைவன் அதற்கு அளித்த ஆற்றல்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்திச் சுதந்திரமாக வாழ்வதற்காக ஒவ்வொருவரும் தாம் எப்படி இவ்வுலகில் வாழ வேண்டும் என வகுத்துக் கொள்ளும் வாழ்க்கை முறையே அறம். இந்த அறவாழ்வு தான் இறைவனை மனிதனுடன் இணைக்கின்ற ஊடகமாகிறது. இதனால் தான் அறத்தின் சின்னமான விடையின் மேல் சிவன் எழுந்தருளுகின்றான். ஆண்பெண் சமத்துவத்துடன் இணைந்த வாழ்வே அமைதி வாழ்வு. அதனால் தான் மனிதனுக்குரிய எதையுமே புறக்கணிக்காது பாலியலையும் முத்திக்காண பாதையாக்கி உமைபங்காளனாக அர்த்தநாரீஸ்வரராக எல்லாம் ஆண்டவன் திருக்கோலம் கொள்கிறான். இந்தத் திருவுருவங்கள் எல்லாமே உயிர்களை உய்விக்க வாழ்வாங்கு வாழ்விக்க இறைவன் கொண்ட வடிவங்களே தவிர இறைவன் பிறப்பதில்லை இறப்பதில்லை புணர்வு வாழ்வு வாழ்வதில்லை. ஆதலால் இறைவனின் திருமேனிகள் திருவுருவங்கள் அனைத்துமே உயிர்கள் மேல் கொண்ட அன்பால் இறைவன் எடுத்த வடிவங்கள் என்பது சைவத்துவமாக அமைகிறது. இதனால் உயிர்கள் இறந்த பின் அல்ல வாழும் பொழுதே பேராணந்தப்பெருவாழ்வு வாழ்வைப்பது சைவநெறி. இதனை உணர்ந்து இறந்ததின் பின் சொர்க்கம் தேடும் கனவு வாழ்வை விடுத்து வாழும் பொழுதே பேராணந்தப் பெருவாழ்வு வாழ்வதற்கான சைவநெறியினைக் கடைப்பிடித்தால் சைவநெறி உலக அமைதிக்கான தளம் என்பதை உலகு புரிந்து கொள்ளும்.

ஆனால் இதைவிடுத்து சைவம் என்ன கூறுகிறது சைவநெறி என்றால் என்ன என்ற அறிவில்லாமல் உயிர்களின் வினை வழி வரும் பயன்புகர்தலை இறைவன் அளிக்கும் துன்பங்களாகவும் துயரங்களாகவும் கண்டு கலங்கும் அவலநிலையினைத் தமிழர்கள் கைவிடல் வேண்டும். வேதனை என்பது துன்பத்தை மட்டும் குறிக்கும் சொல்லல்ல. நுகர்வினைக் குறிக்கும் சொல். இதனால் குழந்தை பிறந்தவுடன் தாய் இன்பவேதனைப்பட்டாள் என்று கூற முடிகிறது. ஆகவே வேதனைப்படுத்துதல் என்பது நுகர்வுக்கு உள்ளாக்குதலையே குறிக்கும். இந்த நுகர்வுக்கான உலகம் எமது செயல்களால் உருவாக்கப்படுகிறது. எனவே எமது வாழ்வு எவ்வுயிர்க்கும் தீங்கு செய்யா வாழ்வாக – சைவநெறியாக மாறும் பொழுது அங்கு தனிமனித அமைதியும் உலக அமைதியும் இணைந்து தோன்றும். இதுவே இம்மகாநாட்டின் மையப் பொருளாக மனதில் பதிய வேண்டும். இதற்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் எல்லோர்க்கும் திருவருள்பாலிப்பானாக!.

திருச்சிற்றம்பலம்

பெண்கள் விளையாட்டுக்களில் சைவநெறியும் உலக அமைதியும்

ஆசிரியை நீற்றா பற்றிமாகரன்

PG Diploma Social Policy PG Diploma Housing BSc BA

முன்னுரை : மகளிர் விளையாட்டுப் பாடல்களில் சைவநெறிக்கருத்துக்கள்

சங்ககாலம் முதலே தமிழ் மகளிர் விளையாட்டுக்கள் சமூக ஆன்மீக நலன்களை மையமாகக் கொண்டு தமிழர் வாழ்வில் தொடர்ந்து வந்தமையை தமிழிலக்கியங்களில் நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. பாண்டிய அரசில் சைவம் வீழ்ச்சியுற்று வைணவம் எழுச்சியுற்ற காலகட்டத்தில் வைணவத்தை மக்கள் மயப்படுத்த ஆண்டாள் கைக்கொண்ட கவிமரபின் வழியில் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பெண்கள் விளையாட்டுகளினூடாக சைவபக்தியை சிவ உணர்வை சிவதத்துவங்களை மக்கள் மயப்படுத்தும் இலக்கியப்புரட்சியை ஆன்மீக எழுச்சியைத் தோற்றுவித்தார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் 7ம் பதிகம் முதல் 16ம் பதிகம் வரை 10 பதிகங்களில் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் மகளிரிடை வழக்கிலிருந்த மகளிர் விளையாட்டுகள் கொண்டு சைவநெறியை மக்கள் மயப்படுத்தி மானிடம் பயன் பெறவும் உலகஅமைதி நிலைபெறவும் வழிகாட்டினார். அவர் எவ்வாறு மகளிர் விளையாடல்களில் இந்நோக்கைக் கையாண்டார் என்பதை மிகச் சுருக்கமாக எடுத்து நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் இலக்காக உள்ளது.

திருவெம்பாவை - தோற்றம் என்பதை விளக்கி சைவநெறியை வாழ்வாக்குதல்

சங்ககாலம் முதல் தொடர்ந்து வந்த மகளிர் தைநீராடல் விளையாட்டினைப் பின்னணியாகக் கொண்டு திருவண்ணாமலையில் பெண்கள் புனல் பாய்ந்து விளையாடும் காலைக்காட்சிகளைக் கண்ணார்க்கண்டு அதற்குச் சைவஇலக்கிய வடிவம் கொடுத்து சக்தியை வியந்து திருவெம்பாவையை மாணிக்கவாசகர் உருவாக்கினார். இறைவனை அனைத்தினதும் தோற்றமாகவும் முடிபாகவும் உள்ளான் என்ற உண்மையை உரைத்து அவனை நினைந்து அவனைப் புகழ்ந்து அவனில் வாழ்தலே சைவநெறி என்பதை எடுத்து விளக்குவது திருவெம்பாவையின் நோக்காகிறது. உயிர்களின் தோற்றத்திற்கான தமிழர் ஆன்மீக நிலைப்பட்ட காரணங்களை விளக்கி உயிர்கள் வினைநீங்கி சிவனடி பெறுவதற்கான வாழ்வினை வாழ்வதற்கான வழியினை நெறியினைத் தெளிவாக்கலே திருவெம்பாவையில் மாணிக்கவாசகரின் இலக்காக உள்ளது. யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் எனச் சிவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டுத் தான் பெற்ற இன்பத்தை மாணிக்கவாசகர் மானிடத்தின் பொதுமையாக்கிய மகத்தான இலக்கியம் திருவாசகம்.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெரும்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்

மாதே! வளருதியோ? வன்செவியோ நின்செவிதான்?

மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து

போதுஆர் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்

ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே!

ஈதே எம்தோழி பரிசு ஏல்ஓர் எம்பாவாய்!

என இறைவன் யாரென்பதற்கான ஒரு மனக்கருத்தை ஆதிஅந்தமிலா அருட்பெரும் சோதி எனத் திருவெம்பாவை உருவாக்கியது. தொடர்ந்து அந்த இறைவனைப் பாடி எழுந்து அவனுடன் கூடி வாழ்ந்து அவன் நினைவாகவே துயிலுதல் தமிழ் மண்ணின் மரபு என்பதை எடுத்து விளக்கியது. இதுவே சைவநெறி - தமிழ் மண்ணின் ஆன்மீக நெறி என்பதை முதற்பாடல் மங்கையர் உரையாடல் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால் மாணிக்கவாசகர் திருவெம்பாவையின் 20 பாடல்களிலும் நாளாந்த வாழ்வில் சைவநெறியினைக் கடைப்பிடிப்பதில் காணப்படும் போலத்தனங்களைச் சாடி எவ்வாறு சைவநெறி நடைமுறை வாழ்வாக்கப்படல் வேண்டும் என்பதையே வலியுறுத்துகின்றார்.

திருவம்மாணை - காத்தல் நிலைக்கு விளக்கம்

திருவெம்பாவையில் இறைவன் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அருட்பெரும் சோதியாய் அனைத்தினதும் தோற்றமாக அமைந்து முடிபாக இருக்கும் நிலை பேசிய மாணிக்கவாசகர் திருவம்மாணையில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட உயிர்களை வினைப்பயன் துய்க்கும் வரை காக்கும் கருணைநிலையின் பெருமை பேசுகிறார். கையில் மரத்தாலான 3 அல்லது 6 சிறு பந்துகளுடன் மூவராகவோ அறுவராகவோ

பெண்கள் நன்று அப்பந்துகளை அடுத்தடுத்து சுழற்சி முறையில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வீசி அவை கீழே விழாதவாறு பிடித்து ஆடும் அம்மாளை விளையாட்டு மாணிக்கவாசகர் இறையனுபவ உள்ளத்து ஆனந்தக்களிப்பைச் சொன்மாலையாகத் தாங்கி வரும் திருவம்மாளை இலக்கியமாக இந்தமிழ் இலக்கிய உலகில் மாற்றும் கண்டு ஒன்றாயும் உடனாயும் வேறாயும் நிற்பவன் இறைவன் என்ற தமிழர் ஆன்மீகத்தினை பழகுமொழியில் இலகு தமிழில் எடுத்தியம்புகிறது.

ஊன்ஆய் உயிராய் உணர்வுஆய் என்உள் கலந்து
தேனாய் அமுதமும் ஆய்த்தீம் கரும்பின் கட்டியும் ஆய்
வானோர் அறியா வழி எமக்குத் தந்தருளும்
தேன்ஆர் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீர்ஒளிசேர்
ஆனாஅறிவுஆய் அளவுஇறந்த பல்உயிர்க்கும்
கோன் ஆகிநின்றவா கூறுதும் காண் அம்மானாய்

என்பது திருவம்மாளை 20 பாடல்களின் நோக்கைப் போக்கை வெளிப்படுத்தும் மாதிரிப்பாடல் எனலாம். வானோர் அறியா வழி அதுதான் சைவநெறி. இறைவனின் திருவருளால் வானோர் கண்டறியா அவன் திருவடிகளை மானிடர் கண்டறிய அருளப்பட்ட திருநெறிதான் சைவநெறி. மானிடர்க்கு மட்டுமல்ல உலகிலுள்ள எல்லா உயிர்க்கும் அவனே கோனாக இலங்குகிறான். இதனால் அவன் காட்டிய இச்சைவநெறி அது மானிடர்க்கு மட்டுமல்ல உயிர்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அமைதியைத் தரும் பெருநெறியாக இலங்குகிறது. அளவிட முடியாத அறிவு - ஞானம் இறைகருணையால் நாம் விளங்கும் சைவநெறியாகியது என்பதை விளக்கும் இப்பாடல் அந்த ஞானம்தான் உலகுக்கு அமைதியைத் தரவல்லது என்பதை “ஆனாஅறிவு ஆய் அளவு இறந்த பல்உயிர்க்கும் கோன் ஆகி நின்றவா கூறுதும் காண் அம்மாளை” என்னும் தமிழ் மகளிர் விளையாட்டு மொழியாக மாணிக்கவாசகர் மாநிலம் உய்வதற்கான உயர் நெறியினை உலகத்திற்கு எடுத்துரைக்கின்றார்.” வானோர் அறியா வழி எமக்குத் தந்தருளும் தேன் ஆர் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார்” என்பதினால் இறைவனின் ஆன்மாவை வினைகழி காலம்வரை உயிருடன் நிலைப்படுத்தல் என்கிற காத்தல் தன்மை எடுத்து விளக்கப்படுகிறது. வீரன் எவ்வாறு கடமையுணர்வுடன் தனக்கு இட்டபணி செய்து நிற்பானோ அது போல காத்தல் நிலையில் உயிரை வினைகழிகாலம் வரை வாழ்வில் நிலைப்படுத்தல் என்கிற பணியினை இறைவன் செய்கிறான். இதனால் காத்தல் என்பதில் உயிர் இன்பத்தை அனுபவித்தலுக்கும் துன்பத்தை அனுபவித்தலுக்கும் அதனைக் காத்தல் இறைவன் செயல் என்கிற உண்மை விளக்கப்படுகிறது. இதனால் இன்பமோ துன்பமோ இறைவனால் அளிக்கப்படுவன அல்ல வினையால் வருவன. இறைவனோ அந்த இன்பதுன்பத்தில் பங்கெடுக்காது பற்றற்றவனாய் அதேவேளை உயிர் அவ்வினைப்பயனை அனுபவித்து இருவினை ஒப்பு நீங்கி மலபரிபாகம் அடைய உதவுகிறான் என்பதை இப்பாடல் அழகாக எடுத்தியம்புகிறது.

திருப்பொற்சண்ணம் - ஓடுக்கல் நிலை விளக்கம்

திருவண்ணாமாலையில் இருந்து ஆனந்த மனோலயத்துடன் தில்லை மீண்ட மாணிக்கவாசகர் ஆனந்தக் கூத்தாடும் தில்லகைக் கூத்தன் ஆலயத்தில் பெண்கள் ஆனந்தமாய் ஆடிப்பாடி இறைவனின் திருமஞ்சனத்துக்கு வண்ணங்களும் வாசங்களும் கொண்ட பொற்சண்ணம் இடித்து நிற்கும் காட்சி திருப்பொற்சண்ணம் என்னும் இலக்கியத்தை இயம்ப வைத்தது. இந்த திருப்பொற்சண்ணம் இறைவனின் ஓடுக்கல் என்னும் அருட்செயலை அழகுற விளக்குவதால் தான் ஆட்பொற்சண்ணம் இடித்து உயிர்பிரிந்த உடலைப் புனிதப்படுத்திச் சுடலைக்குக் கொண்டு செல்லும் சைவத் தமிழர் பெருவழக்காக உள்ளது.

“வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியும் ஆய்இருள் ஆயினார்க்குத்
துன்பமும் ஆயஇன்பமும் ஆயினார்க்குப்
பாதியும் ஆய் முற்றும் ஆயினார்க்கு
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்குப்
ஆட்பொற்சண்ணம் இடித்தும் நாமே!

திருப்பொற்சண்ணப்பாடலுக்கு வகைமாதிரிப் பாடல். தமிழர் ஆன்மீகத்தினையே தொகுத்துரைக்கும் தேன்தமிழ்ப்பாடல். அழகுறல் மாற்றி பிரிதுயர் போக்கி ஓடுக்கல் என்பது அனைத்துமாய் உள்ளபரம்பொருளில் மலபரிபாகமுற்ற நிலையில் தாடலையாக அடங்கி. அமைதி பெறுவது. அதுவரை இறையாணையால் மூலமலத்தில் ஓடுங்கித் திருவருளால் மீளத் தோன்றி நிலைத்து ஓடுங்கி பிறவிகள் என்னும் அனுபவ

வாயில்கள் வழி பயணித்து உழல்வது என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் இலக்கிய மொழி. ஆலயத்தில் அழகுத் தமிழ் மகளிர் பாடிபும் ஆடியும் இடிந்த பொற்சுண்ணம் மாணிக்கவாசகரால் அருள்வகு இலக்கியமான விந்தையிது.

திருக்கோத்தும்பி - மறைத்தல் நீக்க இறைவனை அழைத்தல்

பூந்துணர்களில் தேன் தேடிப் பறக்கும் தும்பிகளைப் பிடித்து நூலில் அவற்றின் வாலினை அது அறாதவாறு பிடித்துக்கட்டிப் பெண்பிள்ளைகள் அதனைப் பறக்க விட்டு விளையாடும் விளையாட்டின் வழி கோற்றும்பியை அவர்கள் அழைத்துப்பாடுவது போல சிவனோடு ஐக்கியமான மாணிக்கவாசகரின் மனம் பாடிய பாடல்களே திருக்கோத்தும்பி. தும்பி வாடிடும் மலரில் தேனுண்டு மயங்குவது போல் நாமும் இவ்வுலக வாழ்வென்னும் வாடுகின்ற மலரில் இன்பம் தேடும் தும்பிகளாகத் துவள்கின்றோம். இதனை மறைத்தல் நிலையை விளக்கி அந்த இறைவனையே எமை ஆட்கொள்ளுமாறு மாணிக்கவாசகர் விடுத்த அழைப்பே திருக்கோத்தும்பி.

“நான்ஆர் என் உள்ளம் ஆர்ஞானங்கள் ஆர்என்னை ஆர் அறிவர்

வானோர் பிரான் என்னை ஆண்டிலனேல் மதிமயங்கி

ஊன் ஆர் உடைதலையில் உண்பலி தேர் அம்பலவன்

தேன்ஆர் கமலமே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பி”

இறைவன் என்னை ஆட்கொண்டு நாளாந்த வாழ்வில் என்னை மறைத்து நிற்கும் பாசங்களிலிருந்து என்னை விடுவிக்காவிட்டால் என்னால் மறைத்தல் நிலையில் என்னுடன் விளையை அனுபவிக்க வைக்கும் திரேதன சக்தியை திருவருளை உணரமுடியாது இதனை தெளிவுபடுத்தி இறையருளை கோத்தும்பி கொண்டு ஆட்கொள்ள அழைக்கும் இந்தமீழ்ப் பாடல்கள் இந்த திருக்கோத்தும்பிப்பாடல்கள்.

திருத்தெள்ளேணம் - அருளலின் பெருமை கூறுகிறது

விளைந்த தானியங்களை முறத்தில் இட்டுத் தெள்ளுதல் புடைத்தல் செய்த மருதநிலப் பெண்கள் விளையாட்டாகப் பிறந்தது தெள்ளேணம். பின்னர் பெண்கள் வட்டமாக அமர்ந்து தெள்ளேணம் கொட்டி முத்துப்பிள்ளை எனத் தங்கள் கைகளால் தொடைகளில் தட்டிக் கரவொலி எழுப்பும் பழந்தமிழ் விளையாட்டாக மாறியது தெள்ளேணம். சிவனோடு அடைவுற்ற மணிவாசகப் பெருமான் இந்த தமிழ் மகளிர் தெள்ளேணத்தை திருத்தெள்ளேணம் என்னும் திகட்டாத தமிழிலக்கியமாகப் படைத்தளித்தார். இங்கு மலங்கள் நிறைந்த உயிர்வாழ்வு இறையருள் என்னும் முறத்தில் இறைகருணை கொண்டு புடைக்கப்படுகையில் மாசுக்கள் அற்ற விளைச்சலாக உயிரின் வாழ்வு மாறுகிறது. இந்த இறை கருணைச் செயலை கைகொட்டி மகிழும் தெள்ளேண விளையாட்டுப் பாடல்கள் வழி நம்மனதிருத்துகின்றார் மாணிக்கவாசகர்.

“கல்நார் உரித்து என்னையும் தன் கருணையினால்

பொன்ஆர் கழல்பணித்து ஆண்டபிரான் புகழ்பாடி

மின்றேர் நுடங்கு இடைச்செம் துவர்வாய் வெள்நகையீர்

தென்னா தென்னா என்று தெள்ளேணம் கொட்டாமோ”.

கல்லில் நார் உரிப்பது வினைவழிப்பட்டு விதிவழி நிற்கும் உயிர்க்கு மெய் உணர்த்துவது. இந்தக் கடினமான பொறுமைமிகு பணியினை இறைவன் தன் அன்பென்னும் பெருங்கருணைப் பெருக்கால் அருளுகின்றான். அந்த இறை அன்பை திருத்தெள்ளேணம் என்னும் இந்தமீழ்ப் பாடலாக்கி நாமுய்ய வழிகாட்டி நிற்கிறார். மற்றைய மகளிர் விளையாட்டுப் பாடல்களில் மாணிக்கவாசகர் இறைத்தன்மைகளைச் சைவநெறியினை விளக்கியுள்ளமையைச் சுருக்கமாக ஆராய்வதற்கும் இங்கு இடம் போதாமையால் விளையாட்டுப் பாடல்களை கொண்டு அவர் தோத்திரங்களையும் சாத்திரங்களையும் மக்கள் மயப்படுத்திய உத்திகளை மட்டும் சிறிது எடுத்து நோக்கலாம் என எண்ணுகிறேன்.

திருச்சாமல் - வாதிட்டு வளர்த்தலை வலியுறுத்துகிறது

தோழமையுடன் இருபெண்கள் எதிர் எதிர் நின்று வாதாடி யார் கருத்து சரியானதென விளையாடும் பழந்தமிழ் விளையாட்டு சாமல். இதனைத்தான் புத்தரை வாதில் வென்ற விதத்தினை விளக்கும் வரலாற்று மொழியாகவும் சிவனுடைய காருண்யத்தை வெளிப்படுத்தும் கேள்வி பதில் இலக்கியமாகவும் இந்தமீழ் இலக்கிய உலகில் இலங்க வைத்தவர் வாதிட்டு வளர்த்தாலே கருத்துருவம் சிறக்கும் என்பதே திருச்சாமல் காட்டும் வழியாக உள்ளது.

திருப்பூவல்லி - கூடி ஓடி விளையாடுகையிலும் அறிவூட்டல் அவசியம் என்கிறது

பெண்கள் வரிசையாக நின்று “ஒரு குடம் தண்ணீர் ஊற்றி ஒரு பூ பூத்தது” பாடல் பாடி பத்துவரை வரிசையாக எண்களை எண்ணி கணித அறிவும் களிப்பும் பெருக்கிச் செடிகொடிகளில் பூக்கொய்து

விளையாடும் பூவல்லி விளையாட்டு **திருப்பூவல்லி** என்னும் மாயாவிசயம் நீக்கு சிந்தனையாக மாணிக்கவாசகரால் மாற்றப்பட்டது. இதன் வழி கூடி ஓடி விளையாடுகையிலும் அறிவுட்டல் அவசியம் என்பதை மாணிக்கவாசகர் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

திருவுந்தியார் - கதை சொல்லி விளையாடல் கருத்தினை ஆழப்பதிக்கும் வழி காட்டுகிறது
அவ்வாறே தோழியர் இருவர் எதிர் எதிரே நின்று தோள்களில் தோழமையுடன் கைகளை ஊன்றியவாறு தலைவனின் புகழைப் பாடி அவன் புகழ் கதைகள் கூறிய பின்னர் தோளில் ஊன்றிய கையினால் உந்தி மேலெழுவர். யார் அதிக உயரம் உந்தி எழுகின்றாரோ அவர் வென்றவராவர். இந்த உள்ள அறிவும் உடல் வலுவும் சிறக்க மகளிர் விளையாடும் விளையாட்டை ஞானவெற்றி சொல்லி உந்தி எழும் அருட்பாவாகத் திருவுந்தியார் என்னும் இறைஇலக்கியமாகச் சிறப்புற வைத்தார் மாணிக்கவாசகர். இதன் வழி கதைசொல்லி விளையாடல் கருத்தினை ஆழப்பதித்தலுக்கான வழி என்பதும் விளக்கப்படுகிறது.

திருத்தோணோக்கம் - தத்துவங்கள் விளக்க விளையாட்டும் வழியாகலாம் என்கிறது

தோள்நோக்கம் ஸ்ரீ தோணோக்கம் என்ற சொல்லாட்சி பிறந்தது என்பர். ஒரு பெண்ணின் தோள் அவள் கண்ட அறிந்த மாட்சிகளால் பெருமீதம் கொண்டு வீங்க அதனைப் பார்க்கும் தோழி தோளில் கைபோட்டு அவ் எழுச்சிக்கான காரணத்தைக் கேட்க அதனை அப்பெண் பாடலாகப் பாடித் துள்ளிக் குதிப்பது தோணோக்கம் என்னும் வியாட்டின் விதையாகியது. இன்று மத்து விளையாட்டு என்பதும் தோணோக்கம் தயிர் கடைய மத்தினைச் சுழற்றுவது போல தோழியர் இருவர் ஒருவர் கையை மற்றவர் பற்றி வேகமாகச் சுற்றும் தோள் வலிமை பலப்படவைக்கும் விளையாட்டாக வழக்கில் தொடர்கிறது. இந்த விளையாட்டினை மாணிக்கவாசகப் பெருமான் பிரபஞ்சசக்தியினை எடுத்துரைக்கும் இறைவிளக்கப் பாடல்களாகத் திருத்தோணோக்கம் எனப்பாடியருளினார். இதன்வழி தத்துவங்களை விளக்க விளையாட்டும் வழியாகலாம் என்பதை மாணிக்கவாசகர் வெற்றிகரமாக மெய்ப்பித்துள்ளார்.

திருப்பொன்னூசல் - சடங்கு விளையாட்டும் இறைதன்மை கூறும் கருவியாகலாமென நிறுவியது
திருமணங்களில் மணமகனையும் மணமகளையும் ஊஞ்சலில் அமர்த்திப் பாடல்களைப் பாடியாடுவது பைந்தமிழ்ப் பெண்கள் வழக்கு. அந்தவகையில் இறுதியாகத் தனது பத்தாவது மகளிர் விளையாட்டுப் பாடலாகத் திருப்பொன்னூசலை மணிவாசகப் பெருமான் தில்லையில் அருட்சக்தியைக் குறித்துப்பாடினார். இதன் வழியாக சமூக விழாக்களின் விளையாட்டுகளும் இறைதன்மை கூறும் கருவியாகக் கைக்கொள்ளப்படலாம் என்பதைத் தெளிவாக்கினார். இந்தப் பதிகம் திருவருள் சக்தியாக நம்மோடு இருந்து நம்மை வினைப்பயன்களை நுகர்விக்கும் திரேதானசக்தியே மாறுகிறது என்பதை எடுத்து விளக்குகிறது. இதனால் சக்தியின் அருள் பெற்றே சிவத்தை அடையமுடியும் என்ற தமிழர் ஆன்மீகத்தன்மை வலியுறுத்தப்படுகிறது.

முடிபுரை :

முடியாகக் கூறுவதானால் சைவநெறி என்பது அன்பே சிவம் என்பதை உணர்ந்து அன்பின் வழி வாழ்தல் என்பதாகும். இந்த அன்புற்றமரும் வாழ்வினைச் சிவத்தின் தாயாகவும் தாரமாகவும் தங்கையாகவும் விளங்கு சக்தியின் வழியில் பெண்ணே மானிடத்திற்கும் உலகுக்கும் அளித்து நிற்கிறாள். இதனால் தமிழ்ப் பெண்கள் இறையுணர்வில் அறிவுத்திறனில் உயர்ச்சியுறும் பொழுதுதான் தமிழ் மண் அமைதியும் எழுச்சியும் பெற்றது என்ற அடிப்படையில் மாணிக்கவாசகர் தமிழ் மகளிர் விளையாட்டுக்களின் மூலம் சைவநெறியினைத் தமிழ்ப் பெண்ணின் வாழ்க்கைநெறியாக வைத்தார். இதுவே வைணவத்தின் பிடியில் சிக்கிய பாண்டிய சிவபூமியை மீளவும் மீட்டெடுக்கும் வரலாற்றுச் சக்தியாகியது. இந்த முன்னுதாரணத்தைக் கொண்டு சைவநெறி வழிவாழ மக்களை ஊக்கப்படுத்தினால் அங்கு அமைதி தானாகவே கொலுவேச்சும் என்பதே இக்கட்டுரையின் கருத்துரையாகிறது. சைவம் என்பது மதம் என்பதற்கு அப்பால் வாழ்க்கைக்கான நெறி. இதனாலேயே மகளிர் விளையாட்டுக்களில் சைவநெறியினை இணைத்து அதன்வழி சிவோகம் பாவனை நிலையில் மக்களை வாழப்பழக்கி வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்தில் வைக்கப்படும் என்னும் போற்றல் நிலையைத் தோற்றுவித்து அத்தகைய உயர்ந்தோர் நிறைவால் உலகம் அமைதி பெற மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் தந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சுந்தரரின் வேண்டுகூறு

சித்தாந்தரத்தினம்

கலாநிதி க. கணேசலிங்கம்ஆதீனப்புலவர், இலண்டன் மெய்கண்டார் ஆதீனம்

திருக்கைலாசத்தில் சிவபெருமானுக்குத் திருத்தொண்டு செய்தவர் ஆலாலசுந்தரர். சிவசிந்தனையில் நிலைத்திருந்த அவரின் மனம் ஒருபொழுது அருகில் கண்ட இரு கன்னியர்மேற் பதிந்தது. அவர்களின் பேரழகில் தன்னை இழந்தார். அதனால் அவர் உலகில் வாழ்ந்து இன்பம் துய்த்துத் திரும்பவேண்டிய நிலை உண்டானது.

மண்ணுலகில் அவதரித்த சுந்தரர் மயக்கம் தரும் உலகவாழ்வில் உழன்றார். புலன்களின் வழியிற் சென்று இன்ப துன்ப அனுபவங்கள் பெற்றார். எதற்கும் இறைவனை வேண்டும் நிலை உண்டானது. அவரின் வேண்டுகூறுகள் உலகவாழ்வு தொடர்பாகவும் இருந்தன அதிலிருந்து விடுபட்டு உய்தி பெறுவதற்காகவும் இருந்தன.

கைலாச வாழ்வு

உலகில் நாம் பிறப்பதும் வாழ்வதும் இறப்பதும் முன்செய் வினை தொடர்பாக நிகழ்பவை. நாம் அடையும் இன்பம், பிணி போன்றவையும் இத்தகையனவே. 'பேறு இழவு இன்பமொடு பிணி மூப்புச் சாக்காடு ஆறும்முன் கருவுள் பட்டது' என்று சிவஞானசித்தியார் கூறுகிறது. வினைத் தொடர்புக்குக் காரணமாக அமைந்தது எம்மைப் பிணித்துள்ள ஆணவமலம்.

கைலாசத்தில் சிவபெருமானுக்குத் திருத்தொண்டு செய்த சுந்தரருக்கு ஆணவமலப் பிணிப்பு இல்லை. இத்தகைய திருத்தொண்டர் அங்கு சிவப்பணி செய்த இரு கன்னியரின் கட்டழகில் ஒருபொழுது மனத்தைப் பறிகொடுத்தார். அவர்களும் கைலாசத்தில் சிவப்பணி செய்தவர்களே. சுந்தரரும் இவர்களும் தாம் செய்த தவறின் விளைவால் உலகில் பிறந்து இல்லறத்தில் ஈடுபட்டு இன்பம் துய்த்துத் திரும்ப வேண்டுமென்பது இறைவனின் அருளாணையாக அமைந்தது.

திருவருள் பல வழிகளிற் செயற்படுகிறது. மனித சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்ட, விளங்க முடியாத, செயற்பாடு அது. ஆயினும் நலமளிக்கும் செயலாகவே அது உள்ளது. சுந்தரரின் மனம் கன்னியர்மேல் ஏன் செலுத்தப்பட்டது? சேக்கிழார் இக்கேள்விக்கான பதிலைத் தருகிறார். தென்நாடு வாழ்வதற்காகவும் திருத்தொண்டத்தொகை தருவதற்காகவும் சுந்தரர் கண்ணில் அக்கன்னியர் தென்பட்டனர் என்பது அவரின் விளக்கம்.

'மாத வம்செய் தென்திசை வாழ்திட
தீதி லாத்திருத் தொண்டத் தொகைதர
போது வாரவர் மேன்மனம் போக்கிட
காதல் மாதரும் காட்சியில் நண்ணினார்'.

கன்னியர்மேல் மனம் போக்கியதும் அதனால் மண்ணுலகில் பிறக்க நேரிட்டதும் சுந்தரரின் குற்றமல்ல. அவருக்குத் தெரியாமல் சிவன் செய்த திருவிளையாடல் அது. ஞானசம்பத்தப்பெருமானின் மண்ணுலகப் பிறப்பும் இறையருளால் நிகழ்ந்ததே. ஒரு பொழுதுகூடச் சுந்தரர்போல் சிவனை மறந்தவரல்லர் அவர். அத்தகைய நிலையிலிருந்த தன்னை இறைவன் மயக்கி மண்ணில்மேல் பிறக்கச் செய்ததாக அவர் கூறுகிறார்.

'துறக்குமா சொலப்படாய் துருத்தியாய் திருந்தடி
மறக்குமா றிலாஎனை மையல்செய்து மண்ணின்மேல்
பிறக்குமாறு காட்டினாய்'. -(2-98-5)

மண்ணில் பிறந்தால் மானிடவாழ்வு மயக்கம் தரும், உலகியலின்பத்தில் மூழ்கி இறைவனை மறக்கவும் இறையின்பத்தை இழக்கவும் நேரிடும் என்பது சுந்தரர் அறிந்ததே. இதனால், மயக்கம் தரும் மானிடவாழ்வில் ஈடுபடும்போது தன்னைத் தடுத்து ஆட்கொள்ள வேண்டுமென இறைவனிடம் அவர் வேண்டினார். அதனைச் சேக்கிழார் பெருமான், அவர் கூற்றாகப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

'மையல் மானிடமாய் மயங்கும்வழி
ஐயனேதடுத்த தாட்கொள வேண்டும்'.-(பெரியபராணம்)

கைலாசத்தில் விடுத்த இவ்வேண்டுகூறு சுந்தரரின் முதல் வேண்டுகூறாக அமைந்தது.

தடுத்தாட் கொண்டது

மண்ணிலகில் பிறப்பதும் பிறந்து இன்ப துன்பங்களை அனுபவிப்பதும் முன்செய்த வினை அல்லது கன்ம பலன்களின் வழியில் அமைகின்றன. பிறவியெடுத்த உயிர் ஆணவத்தினால் பிணிக்கப்பட்டு அல்லலறுகிறது. ஆணவத்தின் செயற்பாடுகளாக மமதை அகங்காரம் தன்முனைப்பு முதலிய தீய பண்புக் கூறுகள் வெளிப்படுகின்றன. இவற்றுக்கொப்பவே வாழ்வும் செயலும் அமைகின்றன.

சிவலோகத்தில் சிவப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்த சுந்தரின் கண்களும் மனமும் சேடியர்கள்மேற் சென்றன. இது அவரின் முன்வினைப் பயனாக நிகழ்ந்ததல்ல. ஆயினும் அவரின் குறிப்பிட்ட செயல் புதிய வினையாகி அதன் பயனாக மண்ணின் மேல் பிறக்கும் நிலை உண்டானது. நம்பியாரூரன் எனப் பெயர்கொண்ட சுந்தரரின் வாழ்வு நல்லனவும் அல்லனவும், இன்பமும் துன்பமும் கலந்திருந்தது.

உலக வாழ்வில், பலவற்றை நாம் அறிவதில்லை. முன் கண்டவைகள், நடந்தவைகள் முதலியன நினைவில் நிற்பதில்லை. உடனிருந்து எமக்குத் துணை நின்று உய்விக்கும் இறையருளையும் நாம் உணர்வதில்லை. ஒரு மறைப்பு எமக்குண்டு. அது 'திரோதானம்' எனப்படும். மெய்யுணர்ந்து உய்தி பெறும்வரை இறைவனின் அருட்சக்தியே திரோதான சக்தியாக நின்று மறைப்பைத் தருகிறது. ஆணவமலம் நீங்கும்பொழுது இது அனுக்கிரக சக்தியாக நின்று எமக்கு நலமளிக்கிறது.

உலகியலில் உழன்ற சுந்தரரால் முன் கைலையில் நடந்தவற்றை அறியமுடியல்லை. இறைவனின் அருட் செயல்கள் அவருக்குத் தெரியவில்லை. திருமணம் நடைபெறவிருந்த வேளையில் இறைவனேகிழப்பிராமணனாக வந்து திருவெண்ணை நல்லூரில் தடுத்து ஆட்கொள்கிறான். மறைப்பு (திரோதானம்)நீங்கி மெய்யுணர்வு பெறுகிறார் சுந்தரர். பிராமண வடிவில் வந்து எதிர் கொண்டது பரம்பொருளே என்பதைக் கண்டு தெளிவடைகிறார்.

தன்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட சிவனின் பெருங்கருணையை எண்ணிச் செய்வகையறியாது உருகி நிற்கிறார் சுந்தரர். இறைவன் அவரை நோக்கி, அன்போடு பாடித் தொழுவதே மேலான வழிபாடாகும் என்பதால் தன்னைத் தமிழிலே பாடிப் பரவுப்படி பணிக்கிறார். '**பெருகிய சிறப்பின் மிக்க அர்ச்சனை பாட்டேயாகும், ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுகென்றார் தாமரை பாடும் வாயார்**', என்பது சேக்கிழார் கூற்று.

இறைவனின் அருளாணைப்படி சுந்தரர் செந்தமிழ்த் திருமுறை பாடத்தொடங்கினார். அதன் தொடக்கமாகப் '**பித்தா**' என்ற சொல்லையும் சிவபெருமானே எடுத்துக் கொடுத்தான். முன்னர் இறைவனைப் பித்தன் என்று பேசியவர் சுந்தரர். இறையருளை மறந்து தான் பேய்போல் அலைந்து திரிந்ததாகக் கூறுகிறார்.

**'நாயேன்பல நாளும்நினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகாவருள் பெற்றேன்'**. -(7-1-2)

மண்ணில் பிறந்து மயங்கும்போது தன்னைத் தடுத்தாட்கொள்ள வேண்டுமெனச் சிவபரம்பொருளை முன்னர் தான் வேண்டியதைச் சுந்தரர் மறந்துவிட்டார். ஆனால் இறைவன் அதனை மறக்காமல் அவரைத் திருவெண்ணையல்லூரில் தடுத்தாட் கொண்டுள்ளான். அந்த நிலையில் சுந்தரர் மெய்யுணர்ந்து தெளிவு பெற்றார். ஆனால் அவர் பெற்ற தெளிவு நிலைத்து நீடிக்கவில்லை என்பதை அவரின் வாழ்வியல் நிகழ்வுகள் காட்டுகின்றன.

வேண்டும் தவநெறி

உலகில் பிறந்தவுடன் உலகப்பற்றும் பிறந்துவிடுகிறது. ஐம்புலன்களும் உலகப் பொருட்களை நோக்கி ஓடுகின்றன. அவற்றின் வழியிற் சென்று புலனின்பம் நுகர்வது மனித இயல்பாகவுள்ளது. இறையருளையும் அதன்வழி பெறும் பேரின்பத்தையும் நாடாமல் வாழ்ந்து மடிவதே வாழ்வென்று உலகத்தவர் கருதுகின்றனர். இது அவநெறியில் அமைந்த வாழ்வென்பதைப் பலரும் அறிவதில்லை.

திருவெண்ணை நல்லூரில் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட சுந்தரர் அங்கிருந்து திருநாவலூர் சென்று பின்னர் திருத்துறையூர் வருகிறார். அங்கே, தான் அவநெறியிற் செல்லாமல் இருப்பதற்கு தவநெறி தரும்படி பெருமானை வேண்டுகிறார். திருத்துறையூர் பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் இறைவனை விளித்து, '**வேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே**' என்று பாடுகிறார். சேக்கிழாரும் இது குறித்து உரைக்கின்றார். '**தீவினையால் அவநெறியிற் செல்லாமல் தடுத்தாண்டாய். அடியேற்குத் தவநெறி தந்து அருள்**' என்று சுந்தரர் வேண்டியதாகக் கூறுகிறார்.

இன்னல்கள் நீங்குவதற்கும் இறையருளைப் பெறுவதற்கும் பொறி புலன்களின் வழியில் மனத்தைச் செலுத்தாமல் ஒன்றியிருந்து வழிபடப் பழகவேண்டும். சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சைவமக்கள் சிவபெருமானையும் சிவமூர்த்தங்களையும் மனமொன்றித் தொழவேண்டும். இது தவநெறியின்பாற்பட்டது. சிறுதெய்வங்களையும்

பிறதெய்வங்களையும் வழிபடுவதைத் தவிர்க்கவேண்டும். இவற்றை வழிபடுவது அவநெறியிற் செல்வதாகும். இவ்வழிபாட்டால் சிவனருள் நாட்டத்துக்கு இடையூறு ஏற்படவும் நேரிடும். அப்பரடிகள் தனது வாழ்வாலும் வாக்காலும் இவற்றை உணர்த்தினார்.

**‘சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோம் அல்லோம்
சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம்’
‘ஒன்றியிருந்து நினைமின்கள், உந்தமக்கு ஊனமில்லை’** -(4-81-2)

என்பவை அவரின் அறிவுரைகள்.

ஞானசம்பந்தப் பெருமானும் சிவபெருமானையன்றி வேறெவரையும் வழிபடாதவர் எனச் சுந்தரரும் அவரும் கூறுகின்றனர்.

**‘வம்பறா வரிவண்டு மணம்நாற மலரும்
மதுமலர்நற் கொன்றையான் அடியலாற் பேணா
எம்பிரான் சம்பந்தன்’.**- (7-39-5)

**‘கைச்சிறு மறியவன் கழலலாற் பேணாக்
கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்’.**-(1-77-11)

சம்பந்தர் தன்னை ‘ஒருநெறிய மனம் வைத்துணர் ஞானசம்பந்தன்’ என்றே தனது பதிகத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

சுந்தரரும் புலன்கள் ஒன்றிய நிலையில் ஒருநெறிய மனம் வைத்து வழிபடுவதைத் தவநெறியாக அருள வேண்டுமென வேண்டுகிறார். ‘புலன் ஒன்றும்படி தவத்தில் புரிந்தநெறி கொடுத்தருள’ வேண்டுமென்பது அவரின் கோரிக்கை என்று சேக்கிழாரின் கூறுகிறார். தவத்தினால் வேண்டியதைப் பெறலாம் என்று திருக்குறள் விளக்குகிறது.

**‘வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலால் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும்’.** -(குறள் 265)

சுந்தரர் உய்வதற்காக அவர் கேட்டதெல்லாம் இறைவன் கொடுத்துள்ளான். அவர் வேண்டிப் பெற்ற தவநெறி அவர் உய்யும் வகையில் அமைந்தது. தவநெறிக்குத் துணைநிற்கும் தீட்சையையும் இறைவன் கொடுத்தருளியுள்ளான். சித்தவடமடத்தில் சுந்தரர் உறங்கும்போது அவரின் தலையில் திருவடி வைத்து அவனே தீட்சை அருளினான்.

உய்வகை அருளாய்

உலக வாழ்வு ஒருநாள் முடிந்துவிடும், உடம்பு அழிந்துவிடும், சுற்றமும் சூழலும் அகன்றுவிடும் என்ற உண்மை சுந்தரர் மனத்தில் நிலைத்திருந்தது. அவரின் பாடல்கள் பல இதனை உணர்த்துகின்றன. வாழ்வு மாயமாக மறைந்து மண்ணாகிவிடும் என்று பாடி உலக வாழ்வின் நிலையாமையை அவர் சுருக்கமாக விளக்குகிறார்.

‘வாழ்வாவது மாயம், இது மண்ணாவது திண்ணம்.’ -(7-78-1)

உலக வாழ்வில் உழன்ற சுந்தரரை ஆட்கொண்டு உய்ய வைத்தவன் இறைவன். இதனை அவர் உணர்ந்துள்ளார். அருள் என்னும் ஊதியத்தை அறியாத தனக்கு இறையுணர்வு தந்து உய்யச்செய்தவன் என இறைவனை அவர் போற்றுவதாகச் சேக்கிழார் பாடுகிறார்.

**‘ஊதியம் அறியா தேனுக் குணர்வுதந் துய்யக் கொண்ட
கோதிலா அமுதே!’** -(பெரிய புராணம்)

இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டபோதே சுந்தரருக்கு உய்யும் வழி பிறந்துவிட்டது. அவரின் சிந்தனை சொல் செயல் அனைத்தும் இறையருளை நோக்கிச் சென்றன. ஆயினும் இந்த நிலை இடையறாது நீடித்ததென்று கூறமுடியாது. இறையருள் வழியில் நிற்க முயல்வதும் உலகியலில் நாட்டம் கொள்வதுமாக அவர் நிலை மாறிக்கொண்டே இருந்தது.

இந்த மாறுபாடுகளுக்கிடையில் மாறுதலற்ற மெய்ப்பொருளைக் கண்டு உய்தி பெறவேண்டும் என்ற எண்ணம் நிலைகொண்டிருந்தது. திருவிடைமருதூர்த் திருக்கோயிலிலே உலகியலில் தான் செய்த குற்றங்களைக் கூறி தனக்கு உய்யும் வழி காட்டும்படி வேண்டுகிறார்.

**‘பாவியேன் பல பாவங்கள் செய்தேன்
என்றுளேன்? எனக்குய்வகை அருளாய்.
இடைமருது உறை எந்தை பிரானே’.** -(7-60-6)

உலகப் பற்றிலிருந்து விடுபட்டு இறைநிலை அடையவேண்டும், உய்றி பெற வேண்டும், எனப் பலரும் வேண்டுவதைச் சமயத்துறையில் காணலாம். திருவாசகத்துத் திருவெம்பாவையில் வரும் பெண்கள் **‘உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்’** எனக் கூறி தம்மைக் குறைவில்லாமல் காக்கும்படி வேண்டுகிறார்கள்.

உலகப் பற்றுக்குக் காரணம் மனத்தெழும் ஆசையாகும். **‘ஆசை அறுமின்கள், ஆசை அறுமின்கள்’** எனக்கூறும் திருமந்திரம் **‘ஈசனோடாயினும் ஆசை அறுமின்கள்’** என்று கூறிப் பற்றற்ற நிலையை வலியுறுத்துகிறது. சுந்தரர், பற்றற்றுந்த நிலையில் நின்றாலும், உய்யும் வகையை வேண்டுகிறார்.

குற்றமும் தண்டனையும்

எதனையும் இறைவனிடம் கேட்டுப் பெறுவது சுந்தரரின் இயல்பு. புலன் ஒன்றும்படியான தவநெறி கேட்ட சுந்தரரின் புலன்கள், அந்தக்கரணங்கள், குணங்கள் ஆகியவை இறையருளால் தில்லையிலே ஒருநெறிப்பட்டுச் சிவநெறியில் நின்றன. இதனைச் சேக்கிழார் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

**‘ஐந்துபே ரறிவுக் கண்களே கொள்ள அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றும் திருந்துசாத் துவிதமே யாக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமா னந்த எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்’.**

தில்லைக் கூத்தனைக் கண்டதும் அறிகருவிகளான கண் காது மூக்கு நா தோல் ஆகிய ஐந்து கருவிகளில் கண்ணொன்றே செயற்படுகிறது. மனம் அகங்காரம் புத்தி சித்தம் ஆகிய நான்கு கரணங்களும் சித்தமாகச் செயற்படுகின்றன. இராசசம் தாமசம் சாத்துவிகம் ஆகிய மூன்று குணங்களும் சாத்துவிகமாகச் செயற்படுகின்றன. இவ்வாறு ஒன்றிய நிலையில் தன்னை இழந்து நின்று அவனின் ஆட்டத்தைக் கண்டு சுந்தரர் நிலைத்த அகமகிழ்ச்சியில் திளைத்தார்.

புலனொன்றிய இத்தகைய தவநெறியில் சுந்தரர் எப்பொழுதும் நிலைத்து நின்றதில்லை. முன்னர் காட்டியபடி இறை வழியிலும் உலகியல் வழியிலும் மாறி மாறி நடந்தார். தவறு செய்வதும் திருந்துவதுமாக உலக மக்களில் ஒருவராக உழன்றார். எதற்கும் இறைவனை வேண்டினார்.

பரவையாரிடம் மனத்தைப் பறிகொடுத்து, அவரை மணம் முடித்துத் தரும்படி கேட்டு மணந்தார். பின்னர் அவரை மறந்து சங்கிலியாரிடம் நாட்டம் கொண்டார். பொன் வேண்டுமென்றார். கொடுத்த பொன்னை வீட்டில் கொணர்ந்து தரவேண்டுமென்றார். இப்படி எத்தனையோ இறைவனிடம் கேட்டுப் பெற்றார். கேட்டதெல்லாம் கொடுத்த இறைவன் அவரின் தவறான எண்ணங்கள் நிறைவேறுவதற்கும் துணைநின்றான்.

துணைநின்ற இறைவனைச் சுந்தரர் தோழனாகக் கொண்டு அவரைக் கெஞ்சியதும் உண்டு, மிஞ்சியதும் உண்டு. தோழனாகக் கொண்ட இறைவனும் கொடுத்ததும் உண்டு, தண்டித்ததும் உண்டு. தான் காதலித்த சங்கிலியை மணம்முடித்துத் தரும்படி சுந்தரர் வேண்டினார். இறைவனும் சுந்தரர் கேட்டபடி மணம்முடித்து வைத்தான். கொடுத்த வாக்கை மீறி சங்கிலியைப் பிரிந்த சுந்தரர் கண்பார்வையை இழக்க நேர்ந்தது. இத்தகைய நிகழ்வுகள் பல.

இங்ஙனம் குற்றஞ் செய்வதும் தண்டனை பெறுவதும் உலகவாழ்வில் சுந்தரரின் அனுபவமாகக் கழிந்தது. அவர் செய்யும் குற்றங்களில் இறைவனும் உடன் நின்றான். **‘யான் செய்யும் துரிசுகளுக்கு உடனாகி’** நின்று பரவையாரை மணக்க உதவினான் என்று சுந்தரர் கூறுவது சிந்தனைக்குரியது.

உய்வதற்கான சூழல்

சுந்தரர் வாழ்ந்த சூழலில் பரவையாரும் சங்கிலியாரும் சிவநெறியில் செல்லும் அவர் மனத்தை உலகியலுக்கு இழுத்துவிட்டனர். திருவருளை விட நெல்லும் பொன்னும் அதிகமாகத் தேவைப்பட்ட வேளைகள் இருந்தன. உய்றி பெறுவதற்கு ஊறு செய்பவையாக இவைபோன்ற பல காணப்பட்டன. இவை அவரது புறச்சூழல் சார்ந்தவை.

சுந்தரரின் இயல்பும் அவற்றுக்குத் துணைபுரிவதாக இல்லை. அவரின் இயல்பு **‘ஒருநெறிய மனம் வைத்துணர் ஞானசம்பந்தன்’** போன்ற ஞானிகளின் இயல்பல்ல. அடிக்கடி மாறும் தன்மையதாக அது இருந்தது. கண்ணைப் பறித்தவன் இறைவனையெனக் கருதி, **‘மகத்தில் புக்கதோர் சனி எனக்கானாய்’**, என்று இகழ்ந்து பேசினார். பின் **‘மைந்தனே, மணியே, மணவாளா’**, என்று விளித்து, **‘முகத்தில் கண்ணிழந்து எங்ஙனம் வாழ்வேன்? முக்கணா முறையோ?’**, என்று முறையிட்டு வருந்தி அழுதார். இங்ஙனம் வன்சொல் பேசித் தவறு செய்வதும், வருந்துவதும் பலமுறை நிகழ்ந்தன. இவை அவரின் உளவியல் சார்ந்த அகச்சூழலாக அமைந்தன.

இத்தகைய நிலையில் நிற்கும் சுந்தரருக்கு, உய்திபெறும் வழியையும் அதற்கான தவநெறியையும் இறைவன் காட்டினாலும், உய்திபெறல் எளிதல்ல என்றே தோன்றும். எனவே உய்தி பெறுவதற்கேற்ற சூழலைச் சொல்லுமாறு திருநெல்வாயில் அரத்துறையில் வேண்டுகிறார். அவர் வேண்டும் சூழல் அகமும் புறமும் சார்ந்தவை. **‘உய்யப் போவதோர் சூழல் சொல்லே’** என்பது பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் அவரின் வேண்டுகால்கவுள்ளது.

இறைவன் எமக்கு அந்நியமில்லாதவன் என்ற உறவுகொள் உணர்வும், அவனிடம் கொள்ளும் இடையறாத அன்பும் அவன் திருவடிகளுக்கு எம்மைச் செலுத்தும். சைவசித்தாந்த முதன்மை நூலான சிவஞானபோதம் இதனைப் பின்வருமாறு உணர்த்துகிறது.

‘அன்னியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே’.

‘அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே’.

சுந்தரரை இறைவன் தடுத்து ஆட்கொண்டு தவநெறியும் உய்திபெறும் வழியும் காட்டினான். அவருக்கும் அவனுக்கும் உள்ள உறவு தோழமையுறவாக மலர்ந்தது. இந்த உறவு அவருக்கும் இறைவனக்குமிடையில் அன்னியமில்லாதது. அவர் இறைவனிடம் கொண்ட அன்பும் இடையறாத அன்பு, உய்தி அடைவதற்கு இவையே போதுமானவை. அவர் உலகியலில் உழன்று இறையருளால் மெய்ப்பொருள் தெளிந்தவர் என்றே கொள்ளவேண்டும். அவரின் உலகவாழ்க்கை தாமரையிலைத் தண்ணீர்போல் பற்றிந்நிச்சீர் சீவன்முத்தர் நிலையில் இருந்தது. இத்தகைய நிலையில் நிற்கும் அவர் உய்யப் போகும் சூழல் கேட்கேட்கிறார்.

சீவன்முத்தர் உலகில் உலவுப்போது சிவனடியார்களுடன் கூடி மகிழ்வார். மாணிக்கவாசகர் அடியார் திருக்கூட்டம் சேர்ந்த சூழலை வேண்டியதைக் காணலாம். **‘உனக்கன்பருள்ளாம் சிவமே பெறுந்திரு எய்திற்றிலேன்’, ‘புகவே தகேன் உன் அன்பருள்’, ‘அப்பன் ஆண்டுதன் அடியரில் கூட்டிய அதிசயம் கண்டோமே’, ஆகிய அவரின் வார்த்தைகள் இதனை உணர்த்துகின்றன. சுந்தரர் வேண்டும் சூழலும் சிவனடியார் கூட்டமென்று கருத இடமுள்ளது. நொடித்தான்மலைப் பதிகத்தில் இது குறித்த அவரின் பின்வரும் பாடல் இதனை உணர்த்துகிறது:**

**‘மண்ணுலகிற் பிறந்து நும்மை வாழ்த்தும் வழியடியார்
பொன்னுல கம்பெறுதல் தொண்ட னேனினு கண்டொழிந்தேன்’**

-(7-100-5)

படிக்க வேண்டியவை

உலக மாந்தருக்குப் பொதுவாகவுள்ள ஆசாபாசங்கள் சுந்தரருக்கும் இருந்தன. உலகத்தவர்போல் தன்னலத்துக்காக இறைவனை வேண்டுவதும் அவரின் இயல்பாக இருந்தது. பொன்னுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஆசைப்பட்டு அவர் இறைவனை வேண்டியதுண்டு இறையருளுக்காகவும் வேண்டியதுண்டு.

அவரின் வாழ்விலிருந்து உலகிலுள்ளோர் படிக்க வேண்டிய பாடங்கள் பல. புலன்களின் வழிப்போய் இன்பதுன்ப அனுபவங்கள் பெற்றாலும் அவரின் ஆழ்மனம் இறையருளில் ஒன்றியிருந்தது. தன்னை ஆட்கொண்ட சிவனுக்குத் தான் **‘மீளா அடிமை’** என்பதை அவர் மறந்ததில்லை. இன்பமோ துன்பமோ, எது நடந்தாலும், அது இறைவழியில் நடப்பதென்று ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் அவருக்கிருந்தது. சங்கிலியை மணந்து இன்பம் துய்த்தபோதும், இறையருளை மறக்காமல், அதுவும் அவனருளால் நடப்பதென்ற எண்ணத்தில் நின்றார். இதனை அவரின் பாடலிலிருந்தே அறியலாம்.

**‘ஓர்ந்தனன் ஓர்ந்தனன் உள்ளத்துள் னேநின்ற ஒன்பொருள்
சேர்தனன் சேர்ந்தனன் சென்று திருவொற்றி யூர்புக்குச்
சார்ந்தனன் சார்ந்தனன் சங்கிலி மென்தோள் தடமுலை
ஆர்ந்தனன் ஆர்ந்தனன் ஆமாத் தூர்ஐயன் அருளதே’.**-(7-45-4)

மையல் தரும் உலக வாழ்விலிருந்து விடுபட்டு உய்திபெற வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக நின்றவர் சுந்தரர். **‘உய்வகை அருளாய்’, ‘வேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே’, ‘உய்யப் போவதோர் சூழல் சொல்லே’** போன்ற அவரின் வேண்டுகால்கள் இறைவனிடம் உலகத்தவர் கேட்க வேண்டியவற்றை உணர்த்துகின்றன.

தவறுகள் பல செய்தபோதும் உய்தி பெற விழைந்த சுந்தரரை இறைவன் தோழனாகத் துணைநின்று வழிநடத்தினான். இறுதியில் வெள்ளையானை அனுப்பித் திருக்கைலாசத்துக்கு அழைத்தான். அங்கே **‘இவன் யார்’** என்று கேட்டவருக்கு **‘இவன் எம் உறவினன் - நம் தமர்’** என்று அறிமுகஞ் செய்தான்.

தவறு செய்வது மனித இயல்பு. அதற்கான தண்டனையை அனுபவித்தல் தவிர்க்க முடியாதது. துன்பம் துடைத்து திருந்தச் செய்வது இறையருள். இடையறாத அன்புடன் மனமொன்றி இறைவனை வேண்டுவவரை அவன் உடன்தின்று, வழிநடத்தி, தன்னுடன் அணைக்கிறான். சுந்தரர் வாழ்வு காட்டும் உண்மை இது.

சைவ சித்தாந்தம் உணர்த்தும் “முப்பொருள் உண்மை”

தோரணவாயில்

“உந்தி களிறு உயா; போதஞ் சித்தியார்
பிந்திருபா உண்மை பிரகாசம் - வந்தவரும்
பண்புவினா போற்றி கொடி பாசமிலா நெஞ்சுவிடு
உண்மை நெறி சங்கற்ப முற்று”

எனச் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பற்றிக் கூறும் பாடலால் சைவ சித்தாந்தங்களைப் பற்றி அறியலாம்.

“சிவனுக்கு மேல் தெய்வமில்லை, சித்திக்கு மேல் நூலில்லை” - என்பது பழமொழி. சைவ சித்தாந்தம் மிகத் தொன்மையானது. சிவனே முழு முதற் கடவுள் எனக் கொண்டு சைவ சமய நெறியில் நின்று பதி, பசு, பாசங்களாகிய முப்பொருள்களின் உண்மைப் பொருளை உணர்ந்து தெளிவதே சித்தாந்தமாகும். இதனைப் பற்றி யான் ஈண்டு வரைவான் புகுகின்றேன்.

மங்கல வாழ்த்து

எந்த ஒரு காரியத்தையும் தொடங்கு முன்னர்ஞானசித்தி, கிரியாசிக்திகளை உடைய விநாயகப் பெருமானை மெய்கண்டார் தமது மங்கல வாழ்த்தின் மூலம் வணங்குகிறார்.

“கல்லால் நிழல் மலை

வில்லார் அருளிய

பொல்லார் இணைமலர்

நல்லார் புனைவரே” - சிவஞான போதம் கூறுகின்றது.

வாழ்த்துதல்

“சோதியே கடரே குழொளி விளக்கே” எனத் திருவாதவூரடிகளும்,

“ஒளி வளர் விளக்கே” - எனத் திருமாளிகைத் தேவரும், “அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே” - எனத் திருவாசகமும் வாழ்த்துகின்றது.

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி”

என மாணிக்கவாசகப் பெருமான் கூறியுள்ளார்.

சித்தாந்தத்தை விளக்குபவை

இந்நூல்கள் இருவகைப்படும். முதல் வகை உபதேச முறை. இதில் திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார் இரண்டும் அடங்கும். இரண்டாவது வகையில் சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், இருபா இருபது உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப் ப.:றொடை, உண்மை நெறி விளக்கம், கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடு தூது சங்கற்ப நிகரணம் ஆகிய பனிரெண்டும் அடங்கும். இதில் முதலால் சிவஞான போதமாகும். எல்லாவற்றிலும் சிறப்பாகப் பேசப்படுபவை முப்பொருளுண்மை ஆகும்.

முப்பொருளுண்மை

பதி, பசு, பாசம் எனும் மூன்று பொருள்களாகும், தமிழில் இறை, உயிர், தளை எனக் கூறலாம். இதனை வேதத்தில் அ“ம்பிகாபதயே, உமாபதயே, பசுபதயே, நமோ நம்” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனைக் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் தமது கந்தபுராணத்தில் அசுரகாண்டம். மார்க்கண்டேய படலத்தில்,

“சான்றவர் ஆய்ந்திடத் தக்கவாம் பொருள்

மூன்றுள மறையெலாம் மொழிய நின்றன

ஆன்றதோ; தொல்பதி ஆருயிர்த் தொகை

வாந்திகழ் தளையென வகுப்பர் அன்னவே” எனப் பகர்கின்றார்.

“பதி பசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றினில்
பதியினைப் போல் பசு பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றணுகாப் பசுபாசம்
பதியணுகிற் பசுபாச நில்லாவே” எனத் திருமூலர் தமது திருமந்திரத்தில் உரைக்கின்றார்.

திருமந்திரம் விளக்கும் உண்மை

பதி என்றால் இறைவன். இறைவனை ஒன்றானவன். உலகின் முதலானவன் எனக் கூறுகின்றோம். பசு எனில் உயிர், உயிர்கள் பல அதாவது ஆன்மாக்கள் பாசங்களால் கட்டப்பட்டவை. பாசம் என்பது ஆணவம், கன்மம், மாயை எனும் மும்மலங்கள் ஆகும். இவ்வுண்மையினை உலக மக்களுக்கு எளிமையாகக் காட்ட கோயில்களைக் கட்டி வைத்தனர். சிவலிங்கத்தையும் (பதி) அதன் முன்னர் பசு அதாவது ரிஷப தேவரையும், அதன்பின் பாசமெனும் பலி பீடத்தையும் பிரதிட்டை செய்துள்ளார்கள். இவை மூன்றும் அநாதி நித்யம் என வேதாகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனை உணர்த்த,
“ஆயபதி தான் அருட் சிவலிங்கமாம்
ஆய பசுவும் அடலேறென நிற்கும்
ஆய பலிபீடமாக நற்பாசமாம்
ஆய அரணிலை ஆய்ந்து கொள்வார்கட்கே”
எனத் திருமூலர் திருமந்திரத்தில் கூறுகின்றார்.
இவை மூன்றும் என்றும் நிலையாக உள்ளவை. யாராலும் படைக்கப்பட்டவையும் அல்ல. அழியக் கூடியதும் இல்லை. மேனாட்டறிஞர் ஒருவர் “வுரசநந வானபௌ யசந வையமுசயட” எனக் கூறியுள்ளார்.

பதி

இறைவன் பாசங்களாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலங்களின்று நீங்கியவன் எனத் திருக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ளன.

“கோளிற் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான்”

“தானை வணங்காத் தலை” (குறள். 9)

என்ற திருக்குறளுக்கு ஒப்பானவன்.

1. தன் வயத்தனாதல்
2. தூயவுடம்பினனாதல்
3. இயற்கையுணர்வு;வினனாதல்
4. முற்றுணர்வு;தல்
5. இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல்
6. பேரருளுடைமை
7. முடிவாற்றலுடைமை
8. வரம்பிலின்பமுடைமை ஆகிய எண் குணங்களுடையவன்.

“எட்டுக்கொண்டார் தமைத் தொட்டுக் கொண்டே நின்றார்

விட்டார்உலகம் என்று உந்தீபற

வீடேவீ டாகும் என்று உந்தீபற”

எனத் திருவுந்தியார்; இறைவனை நினைத்து உலகப்பற்றை விடுவது வீடுபேறாகும் என்று கூறுகிறது. உலக உயிர்கள் தோன்றவும், நிலை நிறுத்தவும், அழியவும் காரணமாக உள்ள உயர் சக்தியே பதி என்கிற இறைவன் எனச் சைவ சித்தாந்தம் உணர்த்துகிறது.

“பற்றை அறுப்பது ஓர் பற்றினைப் பற்றி

அப்பற்றை அறுப்பார் என்றுந் தீபற

பாவிக்க வாரார் என்றுந் தீ பற”

எனத் திருவுந்தியார் கூறுகின்றது. (பாடல் 15)

உலகத்தைப் பாசம் என்றும், அதனில் கட்டுண்ட ஜீவனைப் பசு என்றும், பரபரும்மமான சிவமேபதி என்றும் சைவ சமயம் கூறுகிறது.

கௌபீன பஞ்சகத்தில்

“பஞ்சாட்சரம் பாவனம் உச்சரந்த

பதிம் பசுகமை ஹ்ருதி பாவயந்த”

என ஸ்ரீசங்கரர், பந்தத்தில் கட்டுண்டு சிதறும் மனத்தைச் சிவன் பால் வைத்துத் தெளிந்த நிலையை அடைவது தான் பதியினை அடைதல் ஆகும். அதனால் இறைவன் பசுபதியாகிறான். (பசு பதியே நமோ நம)

“சீவ னெனச் சிவனென வேறில்லை

சீவ னார் சிவனாரை அறிகிலர்

சீவனார் சிவனாரை அறிந்த பின்

சீவனார் சிவனாயிட்டுருப்பாரே”

எனத் திருமந்திரம் கூறுகின்றது. ஜீவனும் சிவனும் ஒன்று எனக் கூறுகின்றது. தெளிவதே சிவனாதல், தான் “தானாதல் என்றும் கூறுகின்றது.

தெளிவறியாதார் சிவனையறியார்

தெளிவறியாதார் சீவனுமாகார்

தெளிவறியாதார் சிவமாகமாட்டார்

தெளிவறியாதார் தீரார் பிறப்பே”

என்று திருமந்திரம் தெளிவடைதலே சிவத்தின் முக்கிய நோக்கம் எனக் கூறுகின்றது.

சைவ சித்தாந்தம் உணர்த்தும் உண்மை

பிரம்ம புத்திரர்கள் சனகர், சனத்குமாரர் சனந்தனர், சனாதனர் முதலியோர் கல்லால் மரத்தின் கீழ் நின்ற தட்சிணா மூர்த்தியிடம் வேகத்தின் தீர்ந்த முடிபு பற்றி உண்மையறிய நின்றபோது சோதிப்பதில் வல்லவரான இறைவன் வாய் பேசாமல் தன் வலக்கையை மடக்கிச் சின் முத்திரை காட்டினான், வலக்கை கட்டை விரலடியில் ஆள்காட்டி விரலை மடக்கிச் சோ;த்து ஏனைய மூன்று விரல்களையும் மடக்காமல் நிறுத்திக் காட்டினார் பதி என்பது கட்டைவிரல், திருவடியில் உயிர் - ஆள்காட்டி விரல் ஏனைய மூன்று விரல்களும் பாசம் என்பது. பாசத்தை விட்டு நீங்கிப் பகுதியை அடைதல் என்ற சைவ சித்தாந்த உண்மையாகும். இதனை,

“இருவரும் உணரா அண்ணல் ஏனவென; ளெயிறு ஆமை
சிரநிரை யறந்தகோடி திளைத்திடும் உரத்திற்சீர் கொள்
காதலம் ஒன்று சர்த்தி மோன முத்திரையைக் காட்டி
ஒருகணம் செயலொன் றின்றி யோகு செய்வாரினுற்றான்”

எனக் கந்தபுராணச் செய்யுள் கூறுகின்றது.

பசு

நாம் பாசத்தினால் கட்டுப்பட்டதால் நாலுகால்களுடைய பசு போல நமக்கும் பசு எனப் பெயர். பசு என்பது உயிர். உயிர்கள் தமது ஐம்புலன்கள் வழி இன்ப துன்பங்களை அறிய முடியும். அநுபவிக்கும் மனித இனம் இறைவனை வேண்டி உயிரைப் பெறுகின்றது. தாயுமானவர் “ஐந்து பொறி வழிப் போய் அலையுமிந்த பாழ் மனத்தை வெந்து விழிப்பதின் எக்காலம்” எனப்படுகின்றார்.

சிவஞான போதத்தில் மெய்கண்டார்,

“ஐம்பொறியின் அல்லையெனும் அந்த தரசிவனை
ஐம்பொறியை விட்டங் கணைசகலன் - ஐம்பொறியின்
நீங்கான் நீர்ப் பாசிபோல் நீங்குமல கன்மம் வரின்
நீங்கானை நீங்கு நினைந்து”

எனக் கூறுகின்றார்.

பாசம்

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்றும் உடையது பாசம். பதியிடம் (இறைவனிடம்) சேரவொட்டாமல் தடுப்பது பாசமேயாகும். இதனைத் தணிகைப் புராணம்,

“அறிந்துயிர்க் கறிவிப் பதுபதி யறிவித்தால்
அறிந்துநிற்ப் பசு அதுசிவத் தடையாமைச்
செறிந்து வையகத் துய்த்து ஆணவந்திரள் - கருவித்
துறந்த மாயை மாற்றாணது ப.றிக் கருமம்”

எனக் கூறுகின்றது.

1. ஆணவம்

உயிர்கள் பிறப்பதற்கு காரணம் ஆணவ மலமே. உயிர் தனித்தியங்காது. உடல் வேண்டும். இறைவனையும், உயிர்களையும் தவிர அனைத்தும் ஐடங்களே. உயிர்க்கு அறியாமையைச் செய்யும் பொருள் ஐடமாகும். அதுவே ஆணவ மலமாகும்.

அகளமய மாய் நின்ற அம்பலத்துளம் கூத்தன்

சகளமயம் போல்உலகில் தங்கி நிகளமாம்

“ஆணவமூல மலம்அகல ஆண்டவன் காண”,

மாணவக என் உடனாய் வந்து எனத் திருக்களிறுப்படியார் கூறுகின்றது. எப்போதும் என்னை நீங்காத மூல மலமான ஆணவம் நீங்கும்படி என்னை ஆட்கொண்டான் எனத் திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவ நாயனார் கூறுகின்றார்.

2. கன்மம்

கன்மம் என்பது வினைகள் ஆகும். நல்வினை தீவினை என இருவகைப்படும். “வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான், தினைவிதைத்தவன் தினை அறுப்பான் என்பது பழமொழி. வினைக்கேற்ப பயன்களும் அமையும். “ஆதியை அாச்சித்தற்கு அங்கமும் அங்கங்கே தீதில் திறம்பலவும் செய்வனவும் - வேதியனே நல்வினையாம் என்றே நமக்கும் எளிதானவற்றை மெல்வினையே என்றது நாம் வேறு” எனத் திருக்களிற்றுப்படியா; 17ஆம் பாடலில் தீதின்றிச் செய்யும் செயல் நல்வினையாகவும், இயல்புக்கு எளிதானவை மெல்வினையாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

மாயை

ஆற்றல் மயமாக நிற்கும் மாயையினின்று உலகிலுள்ள சடப்பொருள்கள் தோன்றுகின்றது. இறைவன் அனைத்துப் பொருள்களையும் மாயையினின்று ஒடுக்குகின்றார். இவையனைத்தும் தாண்டி இறைவனை அடைய சரியை, கிரியை, ஞானம் என்ற மூன்று வழிமுறைகளும் உண்டு. சரியை என்பது தன் உடலால் வழிபடுவது. கிரியை என்பது பாக்கள்பாடி வழிபடுவது.

“வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன் நெடுங்காலமே”
என அப்பர் பெருமான் பாடுகின்றார்.

நிறைவுரை

“அங்கிங் கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய்
ஆனந்த பூர்தியாகி அருளொடு நிறைந்தது”
எனத் தாயுமானவர் பரம்பொருளைப் பாடுகின்றார். சைவ சித்தாந்தம் மிகச் சிறப்பாக, ஆணித்தரமாக, ஏனைய மதங்களையும் தர்க்க ரீதியாக ஒப்புக் கொள்ளச் செய்வதாகப் பேசப்பட்ட பொருள், பேசும் பொருள், பதி, பசு, பாசம். சிவபெருமானை “பிறவாயாக்கைப் பெரியோன்” எனப்பிற மதத்தவரும், பிறப்பிலி, இறப்பிலி என ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரார்வாரும் பாடியுள்ளார். இறை ஒன்றே, உயிர்கள் பல என வேதங்களும் வலியுறுத்துகின்றது. சிவபெருமானே மெய்கண்ட தேவரைத் தென்தமிழ் நாட்டில் தோன்றச் செய்து அவர்வழி சிவஞானபோதம் என்ற சிறிய நூலையும் கொணர்ச் செய்தார்.

“சிவாயநம, நமச்சிவாய”

துணைநூல்கள்

1. திருமந்திரம்
2. கந்தபுராணம்
3. திருவுந்தியா;
4. திருக்களிற்றுப் பாடியா;
5. சிவஞானபோதம்

ஆக்கியோர்

பேராசிரியர் முனைவர் இலலிதா சுந்தரம்

ஒருங்கிணைப்பாளர்

தமிழகக் கல்வி ஆராய்ச்சி வளாச்சி நிறுவனம்

14, வள்ளலார் தெரு, ஜெகதாம்பிகை நகர்,

பாடி, சென்னை - 50. தமிழ்நாடு

தொ.பே. 044- 2654 0664

கை.பே. 044- 9444959940

SAIVA PHILOSOPHY –THE PATH WAY TO PEACE (SHANTHI)

We are standing on the threshold of a new millennium with fabulous hopes and dreams. We feel proud and fortunate to be witnesses of this millennium and travellers of the next. When we speak of a new age or era, we usually refer to such hopes and aspirations as world peace, environmental protection and material prosperity. That is fine. Is it an easy task to achieve peace so easily?

The world today is suffering from selfish politics, nihilistic religion and heartless competition; This is indeed a disgraceful state of affairs. Man has completely forgotten his fundamental divine nature. At such a crisis, the thing that is most urgent is santhih(peace), prema (love). To get shanthi (peace), prema (LOVE) IS The only means. The fuel prema yields the divine flame of shanthi . Prema brings about unity of all mankind and this unity combined with spiritual knowledge will bring about world peace.

With man's vast accumulation of scientific knowledge, material power and prestige, there is an integral connection between the state of individual and the state of the nation of world are dependent on each other for their peace and prosperity, the nation should be willing to work for the welfare and peace of the world as a whole. Interdependence is the hallmark of the world to achieve peace.

Peace is essential for every one having it is having it all, not having it, it takes away all the benefits accumulated in scientific, educational economic, commercial, medical, cultural activities, civilisation and in short, it will take away the joy of everything. Can we sleep when the world is allowed to burn in misery without peace? The answer will be negative.

What swami Vivekananda said in his address to the parliaments of religion in USA in 1893 applies equally to today's world also. He said "to achieve lasting peace, it is appropriate, in the name of humanity, to forget the past. Ancient enmities to achieve victory over lower animal nature and demonstrate in our own lives, how love can confer peace and joy, and how all faiths lead to same goal and how all men brothers of one another.

THE VICTORY OF GOOD VIRTUES OVER EVIL

Saiva scripture "Kantha Puranam" illustrates the conquest of a demon by the name of "suran" by Lord Muruga. It is not very clear and may think how Lord Muruga used violence and conquered? Therefore their doubts must be made clear that Lord Muruga did not resort to violence. It needs to be emphasised that Lord Muruga used his "Gnnavel" / spear. The vel symbolises knowledge and wisdom. Its shape is pointed in the top, broad in the middle and deep in the bottom. In short Lord Muruga used the knowledge and wisdom, which is known as "Gnnavel" to conquer the demon "Suran". In the "purana" good virtue was personified as Lord Muruga and evil virtues are personified as demon "Suran". This is to illustrate to the people the inner significance that, the demonic desires, thought, word and deed of the demon have been defeated, and it was a victory for the good virtues. Thereby we are freed from bondage of cycle of births and re-births, for us to be in bliss and attain peace (shanthi).

Therefore, spiritually speaking, peace means within, "inner peace", in individual and to individuals. A person when he is depressed, disturbed, dejected, we say he has lost his peace. What are the causes for these? It's his own negative traits such as ego, greed, jealousy, hatred and anger.

Peace has to be found within oneself by getting rid of the "I" and desire. Peace is being destroyed by the ego and by insatiable desires. Men have to reduce their desire and cultivate so that they can have real peace of mind. Detachment, faith and love -these are the pillars on which peace rests. If there is righteousness in the heart, there will be beauty in character. If there is harmony in the home, there will be order in the nation. When there is order in the nation, there will be peace in the world.

The foundation of real peace, according to Vedas, is the quality of mythree. My three means amicability compassion and kindness. It can also be taken to mean my three (i.e. to say my word, deed and

my thought . It shall be in accordance with they word, thy thought thy deed. That is to say, we shall speak, think and act together without frication or fraction . In the atmosphere of togetherness or unity alone we can ensure shanthi. Peace is possible through love, tolerance, generosity, compassion and understanding. Genuine shanthi free from suspicion, anxiety and doubt can be acquired only by total identification with all as expression of one divine will.

LORD SIVA'S DIVINE FAMILY VALUES

To learn this philosophy , we need to see the " DIVINE DHARSHAN " specially in a sivan temples , to see how Lord Siva 's family is living in harmony and peace . Lord Siva is the creator of the universe . In His capacity as the supreme being , he has to regulate the activities of the mankind and Lord Siva set his own family as a role model for all his devotees , to follow and practice the value of family harmony , compassion , tolerance , tranquility and peaceful co-exisitance .In Lord Siva 's temples we can see the family of Lord Siva adoring a life cobra in his neck , seated besides Godess Parvathy with their respective vehicles , namely "nanthi" /bull , lion , rat / mouse and peacock .

INNER SIGNIFICANCE

The inner significance of this divine " Dharshan " is to illustrate to the universe that the cobra He adores does not pose any animosity to Lord Ganesha's vehicle rat/mouse, lion the vehicle of Godess Parvathy ,does not pose any enmity towards the vehicle of Lord Siva namely the " nanthi " bull and the vehicle of Lord Muruga , peacock does not attack the cobra adored by Lord Siva on his neck even though they are generally traditionally having enmity towards each other . The Inner significance is that if the animals and birds can live in harmony as one family , why cannot we humans also follow their good virtue and endeavour to live with love , harmony and peace ?

At worldly level, when we talk of peace, we generally link it with war. When there is no fighting between two rival parties or countries, we say there is peace, but it is not a real peace . This situation is largely caused by ethnic, cultural, religious, political differences and other geographical , and socio- economic factors. This is due to lack of character in individual and due to our lack of understanding of human lives and human values that we fail to enjoy peace.

Saiva philosophy, reiterates that, the pathway to peace (shanthi) can be within reach to each and every one of us, when we try to see and experience the omni-present . We recognise God every where and in every form. when we realise the ultimate truth, that "all is God" and when we are able to see God in everyone , whom we meet them as they really are God. And live our life, with the above understanding of the Saiva philosophical truth; we will be filled with peace, love and joy. When we practice according to the scriptures of Saiva philosophy nothing will disturb us.

Let us give unto the almighty, most gracious, most merciful, the highest glory due to Him and the highest glory due to Him and pray to lord in the beauty of holiness for peace to blossom with fragrance on earth and entire kingdom of the creator.

" To the havens be peace ,to the sky and to the earth, to the waters be peace ,to plants and all trees ,to the Gods be peace ,to Brahman be peace, to all men be peace ,again –peace also to me"!

Yajur veda

OM SHANTHI-SHANTHI –SHANTHI .

"May the lord bless the whole world with, eternal peace and good will"

"LOKHA SAMASTHA SUGINO BHAVANTHU "

S. Selvapaskaran

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை
நன்றாகத் தம்மு் செய்யுமாறே”

அமைதியின் அடிப்படை பாவலர் கந்தையா இராஜமனோகரன்

B.Sc.Eng.; C.P.Eng.; M.L.E.Aust.; M.Inst.Pet. (Lond.); M.ASME (USA)

அறிமுகம்:

அமைதியின் அடிப்படை என்ன? வசதிகள் என்பர் சிலர். ஆனால் வசதிகள் மட்டும் இருந்தால் அமைதி வருமா என்றால் “இல்லை” என்றே எவரும் கூறுவர். மனத்திலே திருப்தி வேண்டும் என்பர். திருப்தி எப்போ வரும்? ஆசைக்கு அளவு இல்லாவிட்டால் திருப்தி வரவே வராது. கிடைக்கக்கிடைக்க மேலும் ஆசைப்பட்டால் திருப்தியின்மையே மனதை நிரப்பும். அதனாலேயே போதுமென்ற மனத்தைப் போற்றுவர் பெரியோர். திருவள்ளுவனும் மிகத் தெளிவாக எமக்கு உரைக்கின்றான்:

காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றின்
நாமம் கெடக் கெடும் நோய்.

(திருக்குறள் - 360, திருவள்ளுவர்)

ஆசை, கோபம், அறியாமையால் வரும் மயக்கம் என்ற மூன்றும் இல்லாது கெடுமாயின் துன்ப நோயும் இல்லாமற் போகும். ஆனால், இது தனிமனித முயற்சி. அதாவது தானே தனது மனத்தைச் செப்பனிடுவது. சிலருக்கு இந்நிலை குடும்பமட்டம் வரை ஓரளவு வாய்க்கலாம்.

ஆனால், வெளியுலகாலே வரும் தாக்கங்கள் இருக்கின்றனவே. சமுதாயம், அரசு, உலக நாடுகள் போன்றவற்றாலே எவ்வளவோ துன்பங்கள் நேருகின்றனவே என்றால் அஃது ஏற்புடைத்தே. இந்நிலைக்குப் பல காரணங்கள் உள. “சனநாயகம்” என்னும் வழிமுறையும் இதற்கு ஒரு காரணம் என்றால் எத்தனை பேர் ஏற்பர்? உதாரணமாக, இந்தியா தன்னை “உலகின் மிகப் பெரிய சனநாயக நாடு” என்று மார்தட்டிக் கொள்கின்றது. இந்தியாவிற்கு முதுகு சொறிந்துவிடும் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளும் அதனையே கூறுவர். ஆனால், அந்நாடு தனது சொந்த மக்களை ஒழுங்காகக் கவனிக்கின்றதா என்றால் “இல்லை” என்பதே பதில். தனது அயல்நாடுகளை அரவணைத்து நடக்கின்றதா என்றால் அதற்கும் “இல்லை” என்பதுவே பதில். தனது செந்த மண்ணிலே மட்டுமன்றி ஈழத்திலும் சைவத்தையும் தமிழையும் கருவறுத்து வருகின்றதே! காரணம் என்ன? எல்லா மட்டத்திலும் பேராசை பிடித்த ஆட்சியாளர். அதன் விளைவான அறந்தப்பிய ஆட்சி. பெரிய புராணத்திலே சேக்கிழார் பெருமான் மனுநீதிச் சோழனை விபரிக்கும்போது கூறுகின்றார்:

மா நிலம் காவலன் ஆவான்

மன் உயிர் காக்கும் காலை

தான் அதனுக்கு இடையூறு
தன்னால் தன் பரிசனத்தால்
ஊனம் மிகு பகைத் திறத்தால்
கள்வரால் உயிர்கள் தம்மால்
ஆனபயம் ஐந்தும் தீர்த்து
அறம் காப்பான் அல்லனோ.

(பெரியபுராணம் 121, தெய்வச் சேக்கிழார்)

ஆகவே தான், நல்ல மனமும் வல்ல செயலும் உடைய ஒருவனுடைய அல்லது ஒருத்தியுடைய தனி ஆட்சியே மிக நல்ல ஆட்சி என்பது எனது பலமான நம்பிக்கை. இக்கருத்தை ஆதரிக்கும் வேறு பலரையும் நான் கண்டிருக்கிறேன்.

நாம் யார்?

எம்மை இந்துக்கள் என்கிறோம். எமது சமயம் இந்து சமயம் என்கிறோம். உலகம் முழுமையும் இதனையே விளங்கியும் கொள்கின்றது. ஆனால் இந்து என்பது உண்மையிலே கருத்தற்றது. மிகவும் அண்மையிலே உருவான சொல். ஆயிரத்து எண்ணூறுகளின் பிற்பகுதியிலே தான் இச் சொல் வலுப்பெற்றது. மேற்கு நாட்டவர்கள் இந்தியாவை அடிமை கொண்டபோது தமது அடிமைகளின் சமயங்களை ஒரே சொல்லிலே அடக்கினர். அதுவே இந்து என்பது. எமக்கும் இன்று வேறு வழி இல்லை என்ற எண்ண நிலை. அச் சொல்லையே ஏற்றும் உள்ளோம். இந்து சமயத்திலே ஒரு பிரிவு எமது சைவம் என்கிறோம். சரி இவை தாம் போகட்டும். சைவத்தின் முழுமுதற்கடவுள் சிவன். ஏனை அகச்சமயங்களும் பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் என அவனையே வழுத்தும். சிவஞானசித்தியாரிலே அருணந்தி சிவாசாரியார் தெளிவாக எமக்கு இலகு தமிழிலே விளங்க வைக்கின்றார்:

யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர்

அத் தெய்வமாகி ஆங்கே

மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர்

மற்றத் தெய்வங்கள்

வேதனைப்படும் இறக்கும் பிறக்கும்

மேல் வினையும் செய்யும்

ஆதலால் இவை இலாதான்

அறிந்தருள் செய்வன் அன்றே.

(சிவஞானசித்தியார், அருணந்திசிவாசாரியார்)

இங்கு இரண்டு கருத்துகளைத் தருகின்றார். நாம் எந்தக் கடவுளரையும் கும்பிடலாம். நாம் வணங்கும் வடிவத்திலே அவன் வருவான். அவன் மாதொரு பாகனான சிவன் ஒருவனே. இதிலிருந்து பெறப்படும் அறிவு; அவரவர் பிறந்த சமயத்திலேயே ஒழுக வேண்டும். சமயமாற்றம் தேவையில்லை. தாம் பிறந்த சமயக் கடவுளை வணங்கினாற் போதுமானது. ஒருவனே தேவன். அத் தேவனுக்குச் சைவரிட்ட பெயர் சிவன்.

அடுத்தது. மாதொருபாகனை இறைவனாகக் கொண்டு பிறந்தவர்கள் சைவ சமயத்தவர்கள். மனிதராகப் பிறந்த எவரையும் இவர்கள் வழிபடுதல் தவறானது. அவர்கள் எம்மைப் போன்றவர்கள். பிறப்பு உள்ளவர்க்கு மூப்பு, பிணி, சாவு, பாவம், புண்ணியம் போன்ற எல்லாமே உண்டு. இக் குறைபாடுகள் எதுவும் அற்ற சிவனை நேரடியாக வணங்கும் சமயத்திலே பிறந்த நாம் அவனையே வணங்க வேண்டும். ஆனால் நாம் என்ன செய்கிறோம். சிவஞான போதத்தைத் துணைக்கு இழுப்போம்.

மாலற நேயமும் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந் தானும்
அரன் எனத் தொழுமே.

(சிவஞானபோதம் - 12, மெய்கண்டதேவர்)
மாலற நேயமுள் ளவரா மலிந்தவர் வேடம் உண்மையானதா என்பது தேவையில்லை. மயக்கமும் பேராசையும் கலந்த தெளிவற்ற நிலை. யார் காலிலும் விழுவோம். அவரே தனக்கு வழி தெரியாமல் நிற்பர். நாம் அவர்காலே தஞ்சம் என்போம். சிவனை வணங்குவதே இல்லை. எமது தேவை கருதிப் பரிவார மூர்த்தியாக மட்டும் வைத்திருப்போம். சாவிட்டிலே அல்லது அதன் பின்னர் மோட்ச அர்ச்சனைக்கு ஆளைத் தேவைப்படலாம் என்ற நிலை. சிவநெறி தழுவாத நாமா சைவர்?

எம்மைத் தமிழர் என்கிறோம். ஆனால், எதனை அடிப்படையாக வைத்து என்பதிலே எமக்கே விளக்கம் இல்லை. தமிழைப் பயன் படுத்தாமலே வாழும் எமக்கு அந்த அருகதை உண்டா? வீட்டிலே தமிழ் பேசுவதில்லை. உறவினரோடு நேரிலும் தொலைபேசியிலும் தமிழிலே உறவாடுவதில்லை. தமிழிலே மடல் வரைவதில்லை. மணவிழா, பிணவிழா உட்பட எதிலுமே தமிழ் இல்லை. ஐயரை வீட்டிற்கு அழைத்தாலும் சரி நாம் கோயிலுக்குப் போனாலும் சரி வழிபாட்டிலே தமிழ் இல்லை. வழிபாடு என்ற பெயரிலே நடைபெறும் சடங்குகளிலே திருமுறைகளையோ திருவூஞ்சற் பாக்களையோ தமிழ்ப் பாடல்களையோ பாடும் போதுதான் நேரம்போவது பற்றிய கரிசனை எமது தலைக்குள் வரும். தமிழர் மட்டும் உள்ள அரங்கங்களிலே கூடத் தமிழிலே பாடுவதில்லை. தமிழ்ப் பாடல்களுக்கு ஆடுவது தரக்குறைவானது என்ற மனநிலை. இவ்வளவும் கொண்ட நாம் தமிழரா?

சைவத்தமிழர் யாவர்?

பழைய இலக்கியங்களை - குறிப்பாக ஈழத்து இலக்கியங்களை - நோக்கின் நல்ல பொது வாழ்வு வாழ்ந்த எவரையாவது குறிப்பிடும் பொழுது "அவர் சைவத்தையும் தமிழையும் தம் இரு கண்களெனப் போற்றி வாழ்ந்தார்" என்ற வரி பலருக்கு நினைவில் இருக்கும். அவர்களே சைவத் தமிழர். இரண்டு

கண்களும் இரண்டு காட்சிகள் காணமாட்டா. அவை ஒன்றையே காணும். தமிழ் நாட்டிலே சைவமும் தமிழும் இரண்டு காட்சி காண முற்பட்டே இரண்டு கண்களும்ற்ற நிலையிலே பலர் உள்.

நல்லவர் யார்?

இதற்கு விடை காண நாம் அதிகம் அலையத் தேவையில்லை. திருவள்ளுவன் கூறுகின்றான்,

அன்பு நாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு ஐந்து சால்பு ஊன்றிய தூண்.

(திருக்குறள் - 983, திருவள்ளுவர்)

அனைவரிடத்தும் செலுத்தும் அன்பு, பழிக்கு அஞ்சும் நாணம், உலகை உணரும் ஒப்புரவு, இரக்கம், உண்மை பேசுதல் ஆகிய ஐந்து தூண்களுமே, நிறை குணங்களை ஆளுகின்ற தன்மை ஆகிய சான்றாண்மையைத் தாங்குவன. ஆகவே இவ்வைந்தும் எவர்க்கு உளவோ அவரே நல்லவர்.

வல்லவர் யார்?

வல்லவர் என்றால் உடல்வலிமை மிக்கோர் என்பதல்ல. தெரிந்து வினையாடலிலே திருவள்ளுவன் கூறுவது இதோ:

அன்பு அறிவு தேற்றம் அவா இன்மை இந்நான்கும் நன்கு உடையான் கட்டே தெளிவு.

(திருக்குறள் - 513, திருவள்ளுவர்)

தொழிலிலே பற்று, அத் தொழில் பற்றிய அறிவு, அதனைச் செய்துமுடிக்கும் துணிவு, பிறர் பொருளிலோ பொதுப் பொருளிலோ ஆசையின்மை என்கின்ற நான்கு தன்மைகளையும் நன்கு கொண்டவரே தொழிலை நேர்த்தியாகச் செய்யக் கூடியவர் ஆவர். எனவே, இவரையே நாம் வல்லவர் எனலாம்.

பரிமாணம் எது?

எந்தப் பரிமாணத்திலே இதனைப் பார்க்கலாம்? எல்லாப் பரிமாணத்திலுமே! முதலாவது தனி மனித நிலை! ஆணோ பெண்ணோ நல்லகுணமிக்க வல்லவர்களாலேயே நன்றாக வாழ இயலும். இரண்டிலே ஒன்று குறையினும் நிம்மதியான வாழ்வு அமையாமற் போய்விடும்.

அடுத்தது குடும்பம். நன்றாக வாழும் குடும்பங்களைப் பாருங்கள். கணவனும் மனைவியும் தத்தமது வல்லமையை உணர்ந்து அதற்கு அமைவாக ஒருவரை முடிவெடுக்க வைத்து அதனைக் குடும்ப முடிவாக ஏற்று வாழும் குடும்பங்களே நன்றாக வாழ்கின்றன. இதனையே ஓளவையார்,

ஈதல் அறம் தீவினை விட்டு ஈட்டல் பொருள்
காதல் இருவர் கருத்து ஒருமித்து - ஆதரவு
பட்டதே இன்பம் பரனை நினைத்து இம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு.

(தனிப்பாடல் - ஓளவையார்)

அடுத்ததாக சிலரோ பலரோ கூடி அமைக்கும் மன்றங்கள், சங்கங்கள், கோயில்கள் போன்றவற்றை எடுப்போம். இவற்றிலே எவை நன்றாகவும் ஒழுங்காகவும் இயங்குகின்றன என்று பார்த்தால் நல்லவரும் வல்லவருமானவருடைய ஆளுமையிலே இயங்குகின்றவை மட்டுமே!

அடுத்ததாகச் சற்று அரசியலுக்குள்ளே சென்று பார்ப்போம். நகராட்சி மன்றங்களிலிருந்து நாடாளுமன்றங்களின் ஊடாக ஐக்கிய நாடுகள் சபை வரையிலே சென்று பார்த்தாலும் இதுவே நிலைமை.

இன்று உலகிலே அமைதி பிழைத்த நிலைக்கு இதுவே அடிப்படைக் காரணம். “சமத்துவம்” என்ற பெயரிலே எல்லோரும் கையை உயர்த்தும் “சனநாயகம்” பெரும்பாலும் நன்றாக அமைவதில்லை. பொருளாதார வசதிகளோடு வாழ்கையிலே மேலோட்டமான வெளிப்பார்வைக்கு எல்லாமே சரிபோலத் தோன்றும். ஆனால் அது நிரந்தர அமைதியைத் தராது. இதன் காரணம் யாது? கையை உயர்த்துபவர்களிலே பெரும்பாலானோர் ஒன்றில் நல்லவர் இல்லை. அல்லது அப்பொருளிலே வல்லவர் இல்லை. அல்லது இரண்டுமே இல்லை.

சமத்துவம் என்றால் என்ன?

பல நல்ல சொற்கள் மக்களாலும் மக்களை வழிநடத்துபவராலும் திரிபு படுத்தப்பட்டே விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டும் இருக்கின்றன. இவற்றிலே ஒரு முக்கியமான சொல் சமத்துவம் என்பது. மனித அடிப்படையிலே நாம் எல்லோரும் சமமானவர்கள். ஆனால் அதன் கருத்து எங்கும் எல்லோரும் எப்போதும் எல்லாவற்றிலும் சமமான முறையிலே முடிவெடுக்க இயலும் என்று இல்லை. அவரவர் செய்கின்ற செயல்களாலே நாம் வேற்றுமைப் படுகின்றோம். இதனையே வள்ளுவன் மிகத் தெளிவாகக் கூறுகின்றான்.

பிறப்பு ஒக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பு ஒவ்வாச் செய் தொழில் வேற்றுமையான்.

(திருக்குறள் - 972, திருவள்ளுவர்)

எல்லா மனிதரும் பிறப்பால் ஒத்தவரே. ஆயினும் அவரவர் செய்யும் தொழில்களின் வேறுபாடுகளாலே அவர்களுடைய சிறப்புகள் ஒத்தவையாகா. தான் இக்குறளிலே கூறியதை யாராவது திரிபுபடுத்த விடக் கூடாது என்பது போலே அடுத்த குறளிலே கூறுகின்றான்,

மேல் இருந்தும் மேல் மல்லார் மேல் அல்லர்

கீழ் இருந்தும்

கீழ் அல்லார் கீழ் அல்லர்.

(திருக்குறள் - 973, திருவள்ளுவர்)

இன்றைய சைவத்தமிழர் எனப்படுவோர் நிலையாது?

இன்று சைவமும் தமிழும் உலகம் முழுமையும் பரவி உள்ளன. பரந்ததால் நன்மை எனச் சிலர் கருதுவர். உண்மை அப்படி அல்ல. மிகவும் ஐதாக்கிவிட்டோம். இது பலவீனத்தையே தரும். பரவியுள்ளது என்ற நிலை போலியான மயக்கமே. மேலும் அடர்த்தியாக வாழும்போதே நாம் ஒற்றுமை இல்லாதவர்கள். காட்டிக்கொடுத்து எம்மை விற்றுப் பிழைப்பவர்கள். 2100 ஆண்டுகளின் முன்னர் இருந்து நாம் இதனை இலகுவாகச் செய்துள்ளோம். இதனாலேயே திருவள்ளுவர் மிகத் தெளிவாக எமது கயமைக் குணத்தை வருணிக்கின்றார். எற்றிற்கு உரியர் கயவர் மற்றொன்று உற்றக்கால் விற்றற்கு உரியர் விரைந்து.

(திருக்குறள் - 1080, திருவள்ளுவர்)

கீழ்மைத்தன்மை மிக்க கயவராகிய நாம் ஒன்றையொன்றுக்குத் தான் பயன்படுவோம். எமக்கு ஏதாவது ஒரு துன்பம் வந்தவுடனேயே மிக விரைவாக எம்மை விற்றுவிடுவோம். இது ஒன்றே எம் பயன்பாடு. பெறுமுடியாத அத்தனை சிறந்த குணங்களையும் கொண்ட தலைவனைப் பெற்றும் எமது ஒற்றுமையின்மையாலும் காட்டிக் கொடுப்புகளாலும் தொடர்ந்து விலைபோகும் தன்மையாலும் அழிந்துகொண்டிருப்பவர்கள் நாம்.

இன்று உலகிலே பரந்து வாழும் சைவத்தமிழரிலே பலர் குறிப்பிடத் தக்களவு காலம் ஈழத்திலே பிறந்து வாழ்ந்தவர்கள். ஆயினும் இவர்களிலே தொண்ணூறு விழுக்காட்டினருக்கு முறையான தமிழ் மொழி அறிவு இல்லை. சிலருக்கு தமிழ் உணர்வு உண்டு. தொண்ணூற்றியொன்பது விழுக்காட்டினருக்குச் சைவத்தைப் பற்றிய ஞானம் இல்லை. ஆனால், சடங்குகளிலும் கோயில்களிலும் கோயில் விழாக்களிலும் ஓம்புகையிலும் பிராமணரிலும் அவர் கூறும் வடமொழியிலும் உண்மை ஈடுபாடும் உண்டு - மயக்கமும் உண்டு. இவர்களை வைத்துக் கொண்டு சைவம் வளர்கிறது என்பதுவும் தமிழ் வளர்கிறது என்பதுவும் பிழையான முடிவுகளே. தமிழுக்காக என இருக்கும் ஊடகங்கள் பலவும் தமிழ் மொழியைக் கொச்சைப் படுத்துவதையே தமது சிறப்புத் தன்மையாகக் கொண்டுள்ளன. மொழியில் ஏற்படும் வழக்களை யாரும் கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. கொச்சையாகத் தமிழ் பேசினாலே நாகரிகம் என்ற நிலை.

சைவத்தினதும் தமிழினதும் நிலை:

இருபத்தியொராம் நூற்றாண்டு இலத்திரனியல் நூற்றாண்டு. விஞ்ஞானம் இலத்திரனியல் மூலமாகப் பௌதிக உலகிலே எதனையும் சாதிக்கும் வல்லமையின் உச்சத்திற்குச் செல்லும். இதற்கு

ஈடுகொடுக்க எமது பழம்பெரும் சமயமான சைவ சிந்தாந்நிற்கும் இயலும். மூத்த தமிழ் மொழிக்கும் இயலும். இன்றைய இலத்திரனியற் சாதனைகளிலும் மேம்பட்ட பல சாதனைகளைத் திருமுலரின் காலத்திலே மன வலிமையினாலே சாதித்த சமயம்.

எமது முயற்சிகள்:

45 அகவை (வயது) வரை பொதுவுடைமையை உதட்டளவிலே பேசியபடி எப்படியும் வாழ்வோம். அல்லது கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையே நாகரிகம் என வெளிக்குக் காட்டி எவ்வாறும் வாழ்வோம். தமிழையோ சைவத்தையோ நாகரிகம் அற்றவை என ஒதுக்கிவிடுவோம். 40 இன் பின்னர் இதயநோய், பக்கவாதம், குருதிக்கட்டிகள், நீரிழிவு போன்ற நோய்கள் ஏதாவது வரலாம். ஆதன் பின்னர் சற்று “ஞானம்” பிறக்கத் தொடங்கும். ஆனால் தமிழும் தெரியாது. சைவம் எதுவென்றும் தெரியாது. யாராவது சாமியார் என்ற போர்வையிலே வேதாந்தம் பேசிக்கொண்டு வருவர். வாய்திறந்தால் வடமொழியிலே ஈலோகம். எல்லாத் திறத்தினரும் இருக்கின்றனர் என்ற சாட்டிலே ஆங்கில விளக்கம். எமக்கோ சித்தாந்த அறிவும் இல்லை. சொந்தப் புத்தியும் இல்லை. தாய்மொழி தமிழும் தெரியாது. தெரியாத தமிழும் சிவநெறியும் அநாகரிகம் எனத் தோன்றும். அப்படியே சாமியாரின் கால்களிலே எம்மை அடகு வைப்போம். இறுதியிலே என்னவாகும் எனத் திருமுலரைக் கேட்போம்:

குருட்டினை நீக்கும் குருவினைக் கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வார்
குருடும் குருடும் குருட்டு ஆட்டம் ஆடிக்
குருடும் குருடும் குழி விழுந்த வாறே.
(திருமந்திரம் - 1652, திருமுலர்)

ஞானக் கண் அற்ற குருடர் நாம். எம்மைப்போலே ஞானக் கண் அற்றவரைக் குருவாகக் கொள்வோம். அவர் என்னவென்று எமக்கு வழி காட்டுவார்? ஈற்றிலே இருவரும் குழியிலே விழவேண்டியதே!

நிறைவாக:

சிவபெருமான் ஒருவனே சைவராகிய எமக்குக் குரு என்பதனைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றார்.

எல்லா உலகிற்கும் அப்பாலோன் இப்பாலாய்
நல்லார் உள்ளத்து மிக்கு அருள் நல்கலால்
எல்லாரும் உய்யக் கொண்டு இங்கே அளித்தலால்
சொல் ஆர்ந்த நற்குரு சுத்த சிவமே.
(திருமந்திரம் - 1551, திருமுலர்)

சைவம் வளர்கிறது, தமிழ் வளர்கிறது போன்ற கருத்துகள் பிழையானவை. சைவமும் தமிழும் முற்றாக வளர்ந்துவிட்டவை. இன்று மிகவும் தேய்ந்து உள்ளன. கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆகியதிலும்

கீழான நிலை. இருக்கின்ற அளவிலாவது பேண முயல்வோமாக.

செய்தக்க அல்ல செய்க் கெடும் செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும்.

(திருக்குறள் - 466, திருவள்ளுவவர்)
ஊற்றக் கூடாத வெந்நீரை ஊற்றினாலும் மரம் படும்.
ஊற்ற வேண்டிய தண்ணீரை ஊற்றாமல் விட்டாலும் மரம் படும்.

நாம் எல்லோரும் இல்லறத்திலே செவ்வனே வாழ வேண்டும்.

ஆர்க்கும் இடுமின் அவர் இவர் என்னன்மின்
பார்த்திருந்து உண்மின் பழம் பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை உடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்து உண்ணும் காலம் அறிமினே.
(திருமந்திரம் - 107)

உறவு, நட்பு, அறிமுகம், நாடு, இனம், சமயம், மொழி, நிறம், வயது போன்ற எதுவுமே பார்க்காது உடலுக்கு உணவும், உளத்திற்கு உவகையும், உயிருக்கு உணர்வும் வேண்டினார்க்கு ஈதல் உடையோர் கடனாகும்.

அன்பே வடிவான சிவனுக்கு ஒரு பச்சை இலை வைத்து வழிபட யாருக்கும் சிரமம் இல்லை. மனத்திலே அன்பு மட்டும் தேவை. பசுவிற்கு ஒரு வாயளவு புல்லை இடுவது அவ்வாறான சூழலிலே சிரமம் இல்லை. தான் உண்ணும்போது மற்றையோரை எண்ணி ஒரு பிடி உணவை இடுவது எவர்க்கும் சிரமம் இல்லை. எவரிடத்தும் இனிமையாக நடந்து இன்சொல் பேசுவது எவர்க்கும் சிரமம் ஆனது அல்ல.

யாவர்க்குமாம் இறைவற்கு ஒரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசுவிற்கு ஒரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போது ஒரு கைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன் உரை தானே.
(திருமந்திரம் - 109, திருமுலர்)

சைவநெறி எமக்குப் புகட்டும் அமைதி பேணும் வழி அன்புவழி. அது அடிமை வாழ்வு அல்ல. பெரிய புராணத்தை நன்கு படித்தால் அது விளங்கும். நாம் ஆர்க்கும் குடியல்லாத சிவனுக்கு மட்டும் அடிமையான வாழ்வே அமைதியைத் தரும். தமிழைச் செவ்வனே பயின்று சைவத்தைத் தெளிந்தால் அமைதியான வாழ்வு சித்திக்கும்.

மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக
உலகமெல்லாம்.

இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க.

ஆன்ம லாபம் பெறுவோம் வாரீர்

Dr. Sabapathy Sivayoham
MBBS . DTPH. DIH. MEPH. MD
Retired Consultant in Public Health
Medicine

இவ்வையகம் தன்னில் வாழும் உயிரினங்களுள் சிறந்தோங்கித் திகழ்வது மனித இனம். பாரொடுவிண்ணாய்ப் பரந்து சக்தியோடு நிறைந்து, ஆகம ஆரண முடிமேல் அருட்ஜோதியாய் விளங்கும் கருணைக்கடல் எம்பிரான் மனிதனுக்கு ஐந்து அறிவுக் கூட்டத்தோடு ஆறாமறிவையும் கொடுத்துப் படைத்திருக்கிறான். இது எதற்கெனில் மனிதன் இவ் ஆற்றிவையும் தன் முயற்சியாலும் தெய்வத்தின் கருணையினாலும் மேலும் பரிணாம வளர்ச்சியிலேறி பத்தாவது நிலையாகிய இறைவனை அறிந்து அம்மயமாக்குதல். என்ற நிலையையடைவதற்காக வென்று சான்றோர் கூறுகின்றனர். இதைத்தான் ஆன்மலாபம் என்று கருத வேண்டும். மரணமில்லாத பெரு வாழ்வை அடைந்த மகான் அருட்ஜோதி இராமலிங்க வள்ளலார் ஆன்ம லாபத்தை விவரித்துக் கூறுகையில் “எக்காலத்துக்கும், எவ்விதத்தும், எவ்வளவும், தடைப்படாமல் வாழ்கின்ற ஒப்பற்ற பெரிய வாழ்வே இம்மனிதப்பிறப்பால் அடையத்தக்க ஆன்மலாபமென்று உண்மையாக அறியவேண்டும்” என்று உரைத்துகின்றார்.

இவர் மரணமில்லாப்பெருவாழ்வையடைந்து இறைமயமாகி அருட்ஜோதியாய்த் திகழ்கின்றார். இவரைப்போல் அருட்செல்வர்கள், மாணிக்கவாசகர் ஞானசம்பந்தர், திருநாளைப்போவார், திருமுலர், ஸ்ரீஆண்டாள், வேறு பல ஞானிகளும், இந்நிலையை அடைந்ததாக வரலாற்றில் அறியக்கூடியதாக விருக்கிறது.

சிறியேன் ஆன்மலாபத்தையும் பெற்றவனன்று. “இறையருள் பெற்று முக்தியடைந்தவனே மற்றவர்களுக்காக வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டும்.” என்ற மரபு உண்டு. அதை யான் நன்கறிவேன், எனினும் இறையருள் பெற்ற மேதைகள் சென்ற நெறியை நினைவுபடுத்துவதற்காக இக்கட்டுரையை வரைந்துள்ளேன். எதை யார் சொன்னாலும் அதை நன்கு ஆராய்ந்து அறிவினால் அறிந்து தெரிதெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆன்மலாபத்தினை எக்காரணத்திற்காக அடைய வேண்டும்

இறைவன் தன் பெரும் கருணையினால் இப்பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கி, அதில் உயிரற்றபொருட்களையும், உயிர்ப் பொருட்களையும் படைத்திருக்கிறான். உயிர் பொருட்களில், ஓரறிவுப் பொருட்களில் தொடங்கி ஆற்றிவுப் பொருளாகிய மனிதனையும் தோற்றுவித்துள்ளான்.

இதைத்தான் ஓளவைப்பிராட்டியார் “அரிது அரிது மானிடராதலரிது” என்று திருவாய் மலர்ந்துள்ளார். ஆதலால் இவ்வரிய தருணத்தை நமுவ விடாது மெய் உணர்ந்த ஞானியர் காட்டிய நெறிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஒரு சற்குருவின் துணைகொண்டு அவர் குறிப்பிட்ட நெறியில் பயிற்சிபெற்று, கோன்கண்ட குடியாய்த் திகழ்ந்து கோன்கொண்ட முடியாய் மரணமில்லாப் பெருவாழ்வில் வாழ வேண்டும்.

இதைத்தான் மகா வாக்கியத்திலும் தத் - அது; துவப் - நீ; அசி - ஆனாய் என்பர்.

ஆன்ம ஈடேற்ற மார்க்கங்கள்

காலகாலமாக வேத இருஷிகள் சித்தர்கள் மகான்கள் இவ்வுலகில் தோன்றி, வேதம், ஆகமம், புராணம், போன்ற என்ற சிறப்பு வாய்ந்த நூல்களைத் தோற்றுவித்தனர். அவையெல்லாம் சரியை, கிரியை, யோகமெனும், நெறிகளை மிக விரிவாகவும் தெளிவாகவும் கூறின. இவற்றை ஜீவர்கள் படித்து ஆராய்ந்து நம்பிக்கை வைத்து தல யாத்திரை, தீர்த்த ஸ்னானம், முர்த்தி வழிபாடு முதலியவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றார்கள். புண்ணியம் பெற்றும் குறிக்கோளாகிய ஞானத்தில் ஞானம் என்னும் தத்வமசி என்னும் பேரின்ப நிலையை அடையாமல் ஏங்கி வருந்தினர்.

அருட்ஜோதி வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமி காட்டிய நெறி சுத்த சன்மார்க்கம் அருட்ஜோதி வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள் 1823 ஓக்டோபர் 5ம் தினம் மருதூரில் அவதரித்தார். பெருபாளார் சுத்த தேகம், பிரணவ தேகம், ஞான தேகம் எனப்படும் மூவகைத் தேக சித்திகளையும் பெற்றிருந்தார். 30 . 1. 1874 வெள்ளிக்கிழமை இரவு 12 மணிக்கு சித்தி வளாகத் திருமாளிகையில் தமது திரு அறையில் சென்று அருட் பெரும் ஜோதியானார்கள்.

இவருக்கு முன் மணிவாசகப்பெருமான், திருவாசகத்தைப் பாடிப் பின் திருவருட் குறிப்பான திருக்கோவையாரை ஏடும் எழுத்தாணியுமாக இருந்து எழுதி தில்லை மூவாயிரவரிடம் ஒப்படைத்தார். இதையேற்றுப் படித்த வேதியர்கள் கோவைக்கு விளக்கம் வினவிய பொழுது, மணிவாசகப்பெருமான், ஆலயம் நோக்கிச் சென்று நிமலன் சன்னிதியில் நின்று “சொல்லப்படுவது சொல், அனுபவப் படுவது பொருள்” என்று தில்லைப் பெருமானாகிய நடராஜப்பதியைச் சுட்டிக்காட்ட, எவரும் உணரும்படி அருட்ஜோதி தோன்றி “வேதப்பண்ணாளா, என்னையும் பொருளாக எண்ணினாயோ” என்று அசரீரி வாக்கு முழங்கிற்று. ஏத்தியபடியே மணிவாசகப்பெருமான் கண்முன் எழுந்த ஜோதியில் கலந்தார்.

திருவருட்பாவும் அகவலும்

அருட்பெரும்ஜோதி அருட்பிரகாச வள்ளலார் எழுதிய 40,000 வரிகள் அடங்கிய பாக்களையும், உரைநடைப் பகுதியையும் ஆறு திரு முறைகளாக வகுத்து வைத்திருக்கின்றனர். இதில் ஆறாம் திருமுறை மிகச் சிறந்து வழங்கி அதில் சிகரமாக விளங்குவது அருட்பெரும்ஜோதி அகவலாகும். இந்த 1596 வரிகள் கொண்ட அகவலை 1872 நாள் இரவு 12 மணி தொடக்கம் விடிவதற்கு முன் எழுதி முடித்தார். இவையாவும் அருட்பெரு ஜோதி இறைவனாகிய பெரும்பதி தன்னுள்ளிருந்து பேசிய வார்த்தைகளே எனக் கூறினார். பெரிய தயவுடைய அறிவே பரிபூரணவின்பமான இறைவனாக இருப்பதை இவ் அகவல் விளக்குகின்றது. இறைநிலையே அருட்பெரும் ஜோதியாக உள்ள உண்மையை உணர்த்துகொண்டு, நாமே அதுவாக இருப்பதை, கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய தெய்வீகப் பாடலுக்கு உரை காணும் வல்லமை இறைவனை சரணடைந்தார்க்கே உண்டு. இத்தரத்தில் தவத்திரு சரவணானந்த சுவாமிகள் எழுதிய உரை போற்றத்தக்கது.

அன்பும் தயவும் விழி நீரும்

வள்ளல் பெருமானின் நெறி அன்பையடிப்படையாகக் கொண்டது.

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பார் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிகிலர்
அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே...” (திருமந்திரம்)

என்கிறார் திருமூலர்.

அதேபோல திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் அன்பைப்பற்றிக் கீழ்க்கண்ட பாவில் விளக்கியுள்ளார்.

“அன்பெனும் பிடயில் அகப்படும் மலையே
அன்பெனும் குடில் புகும் அரசே
அன்பெனும் வலைக்குட்படும் பொருளே
அன்பெனும் கரத்தமர் அமுதே
அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கிடும் கடலே
அன்பெனும் உயிர் ஒளிர் அறிவே
அன்பெனும் அணுவுள் அமைந்த பேரொளியே
அன்புருவாம் பரசிவமே.”

திருவாசத்தில் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

“யானே பொய் என் நெஞ்சம் பொய் என் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அமுதால் உன்னைப் பெறலாமே
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உனை வந்நுறுமாறே.”

அன்பு உற்பத்தியாவது மனம், உயிர், ஆன்மா வெனும் மையங்களிலே என அறிவோம் இவற்றுள் மனத்தில் உருவாகின்ற அன்பு நிலையற்றது, மனம் ஒரு வேளை அன்பு காட்டியும், அடுத்த வேளை அதே பொருளை வெறுக்கவும் நேரிடும். ஆனால் உயிரில் உதிக்கின்ற அன்பு மெய்யன்பே மெய்யன்பு வெளிப்பட்டால் நெகிழ்வுண்டாகும் பொழுது கண்ணீர் மல்கும். இந்நிலையை பின்வரும் பாடல் தெளிவாக்குகின்றது.

“நினைந்து நினைந்து உணர்ந்து உணர்ந்து. நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து அன்பே,
நிறைந்து நிறைந்து ஊற்றெழும் கண்ணீர்தனால் உடம்பு
நனைந்து நனைந்தருளமுதே நன்நிதியே ஞான
நடத்தரசே என்னுரிமை நாயகனே என்று
வனைந்து வனைந்தேத்துதும் நாம் வம்மின் உலகியலீர்,
மரணமில்லாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம் கண்மீர்.....” (திரு அருட்பா)

இவர் இறைவனை அருளமுதே என அழைக்கிறார்- அருள் என்பது இறைவன் நம்பால் காட்டும் அன்பு. இவ்வன்பை அமுதமென்று சொல்வார்கள். நன்நிதியே - நல்லதை கொடுக்கும் வள்ளலே ஞான நடத்தரசே - ஞான நோக்கில் தென்பட ஆந்த நடனம் புரிபவனே, என் உரிமை நாயகனே- எனக்கு உரிய தலைவனே, என்று நினைத்து நினைத்து- எப்பொழுதும் எம்பெருமானை நினைத்து, உணர்ந்து உணர்ந்து - உணர்நதல் என்பது ஒரு பொருளை ஆய்ந்து அதன் தன்மையையும் குணங்களையும் அறிந்துகொள்வது. அறிவு பலவகைப்படும். உதாரணமாக ஒரு மாம்பழத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அதைக் கண்கள் பார்க்கின்றன. இது இந்திரிய அறிவு. இந்திரிய அறிவைக்கொண்டு மனம் வேலைசெய்ய ஆரம்பிக்கிறது. அது கரண அறிவு. கரண அறிவால் நாம ரூப குண குற்றங்கள் விசாரித்தறிவதாகும். மாம்பழத்தின் பிரயோஜனத்தை அறிவது ஜீவ அறிவு. அதன் உண்மையை அறிவது ஆன்ம அறிவு. இவ்வறிவு நிலையைக்கொண்டு அப்பரம்பெருளை யாம் உணரமுடிகின்றது. அவ்வாறுணர மனதில்நெகிழ்ச்சியுண்டாகும். நெகிழ்வு எப்பேற்பட்டதெனில், மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகை “கற்றாவின் மனம் போலக்கசிந்துருக வேண்டுமென” க் கூறுகின்றார். ஒரு பசு தன் கன்றைக் கண்டவுடன் மனமுருகி, ஊனுருகி மடியில் பால் சுரக்கும். நகிழ்நெகிழ அன்பூறிக் காதல் பொங்கும்.

“காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி” என்பது திருஞானசம்பந்தர் அருளிய நமச்சிவயப் பதிகத்தில் இடம்பெறுகின்றது. இறைவன்பால் அன்பும் காதலும் சங்கமித்தால் விழி நீர் உடம்பு யாவற்றையும் தோய்வதில் ஆச்சரியம் ஏது.

ஜீவ காருண்யம்

இறைவன் சகல உயிர்களிலும் இயங்குகின்றானெனும் அறிவு ஞான அறிவாகும். இஞ்ஞானம் இடைவிடாது மனதில் ஊறியிருந்தால், உயிர்கள் யாவும் நம் சகோதரர்களே எனும் ஒருமைப்பாடு விளங்கும். இவ்வொருமைப்பாடு இல்லாத காரணத்தால் உலகத்தில் நிம்மதியற்ற நிலையில், ஆயுதப்போர்களை ஏற்படுத்தி உலக அழிவு ஏற்படும் சூழ்நிலையை அவதானிக்கிறோம். உயிர்கள் யாவும் இறைவன் குடி கொள்ளும் ஆலயமாகும். ஆதலினால் பிற உயிர்களுக்குத் தொண்டு செய்வது சிவபூஜையாகும். “ஜீவன்களின் பசி, தாகம், பிணி, இச்சை, எழிமை, பயம், கொலை, கடன் இவைகளினால் உண்டாகும் துக்கத்தை அனுபவிக்க கண்டபோதாயினும் கேட்டபோதாயினும், அறிந்தபோதாயினும், ஆன்மவுருக்க நெகிழ்ச்சியுண்டாக வேண்டும”- திரு அருட்பா.

கொல்லாமை, புலாலுண்ணாமை, பசித்தவர்க்கு உணவளித்தலாகிய ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கங்களைக் கடைப்பிடித்து, தயாவின்மாய் வாழும் வாழ்வே பெரு வாழ்வு. ஜீவ காருண்யமே மோட்ச வீட்டின் திறவுகோல் என்பதை வள்ளல்பிரான் வலியுறுத்துவதை யாம் அவதானிக்கிறோம்.

ஆன்ம லாபப் பேறு

ஆகஸ்திய முனிவர் காவேரி நதியையே தன் கமண்டலந்துள் அடைத்து வைத்தார். திருவள்ளுவர், திருமூலர், மண்ணிக்கவாசகர் வள்ளலார், பசு பதி பாசம் உள் அமைய திருக்குறள், திருமந்திரம், திருவாசகம், திரு அருட்பா ஆகிய பண் சுவை பொருந்திய ஆக்கங்களை உருவாக்கினர். இப்பேற்பட்ட வல்லபம் சிறியேனுக்கு அணுவளவுமில்லை. இப்பெரும் பொருளடங்கிய விடயத்தை இச்சிறு கட்டுரை மூலம் தெளிவிக்க இயலாத காரணத்தால் ஒரு சில குறிப்புகள் மட்டுமே இங்கு வரைந்துள்ளேன். குற்றம் குறையிருப்பின் மன்னிப்புக் கோருகின்றேன். எல்லாப்பிறப்பினும் அரிய பிறவி மானிடப்பிறவி. மனிதப்பிறப்பில் மட்டுமே உண்மைப்பொருளைக் காணக்கூடிய வல்லபம் படைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வுண்மையைக் கண்டு அதுவாகவே நிற்பதுதான் ஆன்ம லாபம். ஜீவன்களிடம் காட்டும் இரக்கமும் தயவும் ஜீவகாருண்யமாகும். உலகப் பற்றறுத்து அம்பலத்தில் ஆடும் ஆடலரசனையே நினைந்து நினைந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து ஐந்தெழுத்தை ஓதி இருப்பதுதான் உண்மையான அன்பாகும், அதற்கு மேல், விளைவது தமது வாழ்கையில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை, பின்வரும் அகவல் பாடலில் இராமலிங்க வள்ளல் அடிகளார் கூறியதைக் காணலாம்.

“அன்பையும் விளைவித்து அருள் பேரொளியால்
இன்பையும் நிறைவித் தென்னையும் நின்னையும்
ஒருருவாக்கி யானுண்ணியபடி யெலாஞ்
சீருறச் செய்வித்து திறம்பெற அளியா
அருளமுது அளித்தனை யருநிலை யேற்றினை
அருளறிவு அளித்தனை அருட்பெரும் ஜோதி.”

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை, இலங்கை

Sri Durgadevi Devasthanam

Tellippalai, Sri Lanka

T.P.No - 0602-213151

திகதி.....

தலைவர் :

செஞ்சொற் செல்வர்
திரு. ஆறு திருமுருகன். B.A.

உ.ப - தலைவர் :

திரு. சி. அருளானந்தசீலம்
திரு. ச. ஆறுமுகநாதன்

பொதுச் செயலாளர் :

சுவாமிநாதசாமிநாதன்
தி. திவாகரன்

இணைச் செயலாளர் :

திரு. நா. சுவாமிநாதன்
திரு. மு. அருளையா

தொகுதிக்காரி :

திரு. வி. சண்முகநாதன்

உ.ப-தொகுதிக்காரி :

திரு. ச. ஏழாநாயகம்

செஞ்சொற் செல்வரின் ஆசியுரை

பிரித்தானிய சைவத்திருக்கோயில் ஒன்றியம் ஆண்டு தோறும் நடாத்தும் உலக சைவ மாநாடு குறித்து வாழ்த்துவதில் மிகுந்த ஆனந்தம் அடைகிறேன். ஒன்றியம் ஆண்டுதோறும் தன் பணி தொடர்வது கண்டு மிகவும் நன்றி கூறக்கடமைப்பட்டுள்ளேன். சைவ சமயத்தின் மேன்மைகளைக்காத்திடும் வகையில் நன்கு திட்டமிட்டுப் பல்வேறு நிலையான காரியங்களைத் தொடர மேலைநாடுகளில் வாழும் சைவ சமய அன்பர்கள் செயற்பட வேண்டும்.

ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு என்ற கருத்துக்கு அமைய உலகம் முழுவதும் வாழும் சைவமக்கள் ஒன்றுபட்ட ஓர் நிலையான அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும். இதற்கான செயற்திட்டங்களை இலண்டன் சைவ மாநாடு ஆராய்தல் அவசியமாகும். இலண்டன் சைவத் திருக்கோயில் ஒன்றியத்துக்கு யான் தனிப்பட்ட ரீதியிலும் மிகவும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். 1999ம் ஆண்டு மேற்படி ஒன்றியத்தின் அமைப்பில் இலண்டனுக்கு வருகை தந்த யான் பல தர்மகாரியங்களை தாயகத்தில் தொடர்ந்து செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. பல உலகநாடுகளுக்கு நான் செல்வதற்கு இவ் ஒன்றியத்தின் அறிமுகம் ஏதுவாக அமைந்தது

இலண்டன் சைவ மாநாடு மிக சிறப்பாக நடைபெற எல்லாம் வல்ல துர்க்கா தேவியைப் பிரார்த்திப்பதோடு இம் மாநாட்டுக்கு அல்லும் பகலும் உழைக்கும் அன்பர்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்களையும் நல்லாசிகளையும் சமர்ப்பித்து அமைகிறேன்.

“ யாவர்க்குமாம் இன்னுரைதானே “

ஆறு. திருமுருகன்
தலைவர்
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை

திருக்குறளும் அப்பரடிகள் தேவாரமும்

சௌந்திர. சொக்கலிங்கம்

அப்பரடிகள், தமிழகம் சமண்சமய இருள்முடித் தடுமாறியபோது அவ்விருள் நீக்கும் ஞானசூரியனாய் அவதரித்தவர் இதனைச் சேக்கிழாரடிகள்,

“அலகில்கலைத் துறைதழைப்ப அருந்தவத்தோர் நெறிவாழ
உலகில்வரும் இருள்நீக்கி ஒளிவிளங்கு கதிர்போல
மலரும்மருள் நீக்கியார் வந்து அவதாரம் செய்தார்” எனப் போற்றுகின்றார்

சமயாச்சாரியர் மற்றவரின் வாழ்வினை நோக்கும்போது அப்பரடிகளின் வாழ்க்கை கடும் சோதனைகளே நிறைந்த வாழ்க்கையாக இருந்ததை நாம் காண்கின்றோம். இளமையில் ஒருவருக்கு நேரக் கூடாத துன்பங்கள் யாவும் அப்பரடிகளுக்கு நேர்ந்தன. அத்துன்பங்களே அவர் மனத்தை கட்ச் கட ஒளிரும் பொன் போன்று தூய்மையும் துணிவும் நிறைந்ததாகின.

பொதுவாகச் சான்றோரின் கருத்துக்களை எடுத்து ஆள்வதோடு அவர்களின் வார்த்தைகளையும் மொழிகளையும் அப்படியே எடுத்தாளுதல் நம் தமிழிலக்கிய மரபாகும். அவ்வகையில் அப்பரடிகள் திருக்குறளின் சில சொற்றொடர்களை அப்படியே தமது தேவாரப் பாக்களில் எடுத்தாண்டிருக்கின்றார்.

“வேண்டுதல் வேண்டாமை இலானடி சேர்ந்தார்க்கு

யாண்டும் இடும்பை இல” என்பது வள்ளுவர் வாய்மொழி

இதனை அப்படியே திருவாவடுதுறையில் ‘நம்பனை நால்வேதம் கரைகண்டானை’ எனும் திருத்தாண்டகத்தில், 9வது பாடலில் ‘வேண்டுவதும் இல்லான் தன்னை’ என்றருளிச் செய்கின்றார் அப்பரடிகள்.

‘இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்

கனியிருப்பக் காய்கவர்ந்தற்று’ எனும் அருமைத் திருக்குறளை பழமொழித் திருப்பதிகத்தில் முதல் திருப்பாடலிலேயே, ‘ஆரூரைக், கையினால் தொழாதொழிந்து கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வனேனே என வைத்து தம் நிலையை எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

‘ஓர்த்துள்ளம் உணரின் ஒருதலையாப்

பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு’ எனும் பொய்யா மொழியை திருச்சேறை திருநேரிசையில்,

‘ஓர்த்துளவாறு நோக்கி உண்மையை உணராக் குண்டர்,

வார்த்தையை மெய்யென்றெண்ணி’ என்பதாக வைத்துக் காட்டுகின்றார்.

‘ஊருணி நீர்நிறைந்தற்றே உலகவாம்

பேரறிவாளன் திரு’ என்பது குறள் உலகநடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரிய அறிவினையுடையவனது செல்வம் ஊரின் வாழ்வார் தண்ணீர் உண்ணும் குளம் நீர்நிறைந்தாற் போலும் என்பது பரிமேலழகர் உரை. இறைவன் எல்லார்க்கும் அருள் செய்பவன். அவனுக்கு வேண்டியவர் வேண்டாதவர் என்று யாருமில்லை. அடியார் எதனைக் கேட்கின்றார்களோ அதனை இன்று நாளை என்னாது தந்துவிடுவான். மேலும் அவன் இம்மைக்குதவும் செல்வங்கள் மட்டுமன்றி மறுமைக்குதவும் ஞானச் செல்வமும் அச்செல்வத்தால் கிட்டும் முத்தி எனும் சென்றடையாத திருவும் உடையவன். இறைவன் இத்தகைய செல்வங்களை உடையவனாயிருப்பதால் தான் அவனுக்கும் ‘ஈசன்’ எனும் திருப்பெயர் உண்டாயிற்று. இறைவன் எல்லா செல்வங்களுக்கும் உறைவிடமாயிருப்பதை உணர்ந்த அப்பரடிகள் அந்நிலையை எதனோடு உவமை சொல்லிப் பாடுவது? என்று சிந்தித்தார். அவருக்கு மேற்சொன்ன திருக்குறள் நினைவுக்கு வந்திருக்கும் போலும்.

‘முரி முழங்கொலிநீர் ஆனான் கண்டாய்

முழுத்தழல் போல் மேனி முதல்வன் கண்டாய்

ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டாய்

இனியார்க்கு இன்பம் விளைவிப்பான் கண்டாய்’ என்று திருமறைக்காட்டுத் திருத்தாண்டகத்தில் அருளிச்செய்கின்றார்.

‘பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு’ என்பது வள்ளுவர் வாய்மொழி.

இதனை அப்பரடிகள் தமது திருப்பாதிரிப்புலியூர் திருவிருத்தத்தில், ‘பற்றாய் நினைந்திடப் போது நெஞ்சே’ எனவும், பாவநாசத் திருப்பதிகத்தில், ‘பற்றற்றார் சேர் பழம்பதி’ எனவும் அருளிச் செய்கின்றார். திருக்கோடிக்கா திருத்தாண்டகத்தில் ‘பற்றற்றார் பற்றவனாய் நின்றாய் நின்றான் கண்டாய்’ என்று அருளுகின்றார், ‘பற்றற்றார் பற்றும் பவள அடி’ என்பார். திருவடித் திருத்தாண்டகத்தில்

‘வேண்டுகல் வேண்டாமை இலான்’ என்பதனை இறைவன் விருப்பு வெறுப்பற்றவன் எனும் பொருளில் கரைந்து கைதொழுவாரையும் காதலன் வரைந்து வைதொழுவாரையும் வாடலன் நிரந்த பாரிடத்தோடு அவர் நித்தலும் விரைந்து போவது வீழிமிழலைக்கே. என்று அருளிச் செய்கின்றார்.

நம்மை இவன் துதித்து வழிபடுகின்றானே என்று ஒரு சிலருக்கு மட்டும் அருள் செய்வதும், நம்மை இவன் நிந்தை செய்கின்றானே என்று ஒரு சிலருக்குத் துன்பம் தருவதும் அவன் இயல்பன்று என்பது இதன் பொருள். அவனுக்கு எல்லோரும் ஒன்றே. அதனால் தான் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளும் ‘நிட்கண்டகன்’ எனப் போற்றுகின்றார்.

‘கற்றதனால் ஆயபயன் என்கொல் வாலறிவன்
நாற்றாள் தொழாஅர் எனின்’ என்பது பொய்யாமொழி ‘ஆகம அறிவிற்குப் பயன் அவன் தானைத் தொழுது பிறவி அறுத்தல்’ என்பது பரிமேலழகர் உரை. இங்கே கற்றல் என்பது ‘இறைவன் பொருள் சேர் புகழ்புரிதல்’ என்றே கொள்ளலாம். இதனை ‘வாயே வாழ்த்துகண்டாய்-மத யானையுரி போர்த்துப் பேய்வாழ் காட்டகத்தாடு பிரான்தன்னை வாயே வாழ்த்துகண்டாய்’ எனத் திருவங்கமாலையிலும், ‘நாவினுக்கு அருங்கலம் நமச்சிவாயவே’ என நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்திலும், ‘கற்றவர் பரவியேத்திக் கலந்துலந் தலந்துபாடும் அற்றவர்க்கன்பர் போலும் ஆவடு துறையனாரே’ எனத் திருவாவடுதுறைத் திருநேரிசையிலும் ‘கல்லாதார் மனத்தனுகாக் கடவுள் தன்னை கற்றார்கள்உற்றோரும் காதலானை’ என திருச்செங்காட்டங்குடித் திருத்தாண்டகத்திலும், ‘ஓதி நன்னூல் கற்றார் பரவப் பெருமை உடையன – ஐயாறன் அடித்தலமே’ எனத் திருவையாற்றுத் திருவிருத்தத்திலும், ‘கற்றவர்கள் உண்ணும் கனியே போற்றி’ எனத் திருவாரூர் போற்றித் திருத்தாண்டகத்திலும் எடுத்தாளுகின்றார் ஆளுடைய அரசு.

‘பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்’ என்பது திருக்குறள். இறைவன் ஐம்புலன்களையும் அவற்றின் வழியே செல்கின்ற பொறிகளையும் அடக்கும் ஒழுக்க நெறியை நமக்குச் சொன்னவன். எனவே அவன் ஐம்புலன்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவன் என்பது தெளிவு. உபசாரமாக இறைவன் ஐம்புலன்களை வென்றவன் என்பது இலக்கியங்களில் கூறப்படும். எதனாலெனின், ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் ஒன்றுமில்லாதவன் அவன். இக்கருத்தே பற்றி, திருநாவுக்கரசரும் திருவையாறு திருத்தாண்டகத்தில், ‘காப்பரிய ஐம்புலனும் காத்தாய் நீயே’ என்றும் திருக்காளத்தி திருத்தாண்டகத்திலே, ‘பொல்லாப் புலனைந்தும் போக்கினான் காண்’ என்றும், திருக்கருகாவூர் திருத்தாண்டகத்திலே, ‘அறுத்தானாம் அஞ்சும் அடக்கி’ எனவும், அருளிச் செய்துள்ளார்.

இன்னும் பல்வேறு திருப்பாடல்களிலெல்லாம் திருக்குறள் கூறும் அரிய கருத்துக்களையும், திருக்குறள் மொழிகளையும் அப்பரடிகள் எடுத்தாண்டுள்ளார். இவையாவையும் ஒருங்கே நினைவும் போது உள்ளத்தால் உயர்ந்தோர் எண்ணம் யாவும், ஒத்ததாயிருக்கும் எனும் உண்மை நமக்குப் புலப்படுகிறதல்லவா?

சைவநெறி உலகஅமைதியை சமயவாழ்வினால் உருவாக்கும்

அகரஉயிர்போல அறிவாகி எங்கும் நிகரிலிறை நிற்கும் நிறைந்து என்பது தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவரின் அருள் வாக்கு ஆகும். எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே என்ற மணிவாசகரும் அணுவுக்குள் அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய் என்று ஓளவையாரும் பார்க்குமிடமெங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் பரிபூரண ஆனந்தசிவமே என்றும் அறிஞர்கள் பலர் எல்லாம் வல்ல எம்பெருமானின் புகழைப் பாடியும் பணிந்தும் பரவியும் அவனருளைத்தேடியும் வாழ்ந்துவரும் இக்காலத்திலே ஆதியாய் அனாதியாய் உள்ள சைவசமயத்தின் முதற்பொருளாய் விளங்குகின்ற சிவபெருமானின் திருவருளே இவ்வுலகத்தின் இயக்கத்திற்கு மூலக்கருவாக விளங்குகின்றது என்றால் மிகையாகாது.

“அண்டசஞ்சுவேத சங்களுற்பிஞ்சஞ் சராயு சத்தோ
டென்றரு நாலெண் பத்து நான்கு நூறாயிரத்தாய்
உண்டு பல்யோனி யெல்லா மொழித்துமா நுடத்து தித்தல்
கண்டிடிற் கடலைக் கையானிந்தினன் காரியங்கான்”

(சி.சித்தியார்179)

சைவ சித்தாந்த தத்துவங்களின் ஞானமார்க்கப்பார்வையில் காணப்பட்ட உண்மை விளக்கம் இயல்புவாழ்வின் வழிநடத்தலையே உணர்த்திநிற்கின்றது. அரிதாகிய மானுடப் பிறப்பே கிடைத்தற்கரிய பிறப்பாகும் என்கிறார் அருணாந்தி சிவாச்சாரியார். உயிர்களின் நால்வகைப் பிறப்பாக (முட்டை, வியர்வை, வித்து, கருப்பை) போன்றவையும் எழுவகைப்பிறப்பாகிய (மிருகம், பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், மானுடர், தேவர்) போன்ற எண்பத்துநான்கு நூறாயிரவுருவயோனி பேதங்களிலே மானுடப்பிறவியெடுப்பது என்பது மிகமிக அரிதானதேயாகும். எல்லாம் வல்ல இறைவனுடைய படைப்பிலே கிடைத்தற்கரிய மானுடப்பிறவியெய்துதல் இந்த அகன்ற உலகத்துச் சமுத்திரத்தைக் கையாலே நீந்திக்கடப்பதற்கொப்பானதாகும் என்கிறது சைவசித்தாந்தம். பொதுவாக உயிர்களைனத்தையும் அனாதியே பீடித்துள்ள மலங்களை விலக்கி இறப்பு பிறப்பென்னும் வட்டத்திற் சுழலவிடாமல் விடுதலையடையக்கூடிய வழிகளையும் சாதனைகளையும் பெறமுடியும் என்பது சித்தாந்தத்துவத்தின் வழிகாட்டலாகும். எனவே மனம் வாக்கு காயங்களினால் வழிபாடியற்றியவுயிர்களுக்கு புறத்தே சிவலிங்கத் திருமேனியினின்று அருள்பாலிப்பதும் உயிர்களின் அகத்தேயும் உயிரிடமாக நின்று ஏற்று அருள்புரிவார் இறைவன் என்பதும் சுட்டிக்காட்டப் பெறுகின்றது. இக்கருத்தினை தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவரும் “பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார் இறைவனடிசேராதார்” என்றும் தெளிவுபடுத்துகின்றார். ஜீவாத்மாவாகிய இப்பிறப்பு பரமாத்மாவாகிய திருவருளைச்சென்று சேரும் வரையும் மலபரிபாகங்களால் பட்டுழலும் தன்மையுடையது என்பது தெட்டத்தெளிவாகின்றது. வேதங்கள் ஞானகாண்டம் கருமகாண்டம் என இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கே கருமகாண்டம் வாழ்வியல் வழிபாட்டு முறைகளை தெளிவுபடுத்திநிற்கின்றது. இத்தகைய வழிபாட்டு வாழ்க்கை முறைகளை முறையாக்கிய ஆதிச்சமயமான சைவசமயத்தின் தொல்லியல் வழிபாடுகளும் இலக்கியங்களும் தெளிவு படுத்திநிற்கின்றன. சைவநெறி எப்போதும் உண்மைநெறியாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இயற்கையின் இயக்கத்தோடு கடவுளை கண்டசமயமாகவே விளங்குகின்றது. இது சன்மார்க்க வழியிலே அறிவு நெறிநின்ற வாழ்க்கை முறையாகவே காணப்படுகின்றது. அறிவே இறைவன் எனும் கருத்தினையும் உணர்த்தி நிற்கின்றது.

சைவநெறியும் சித்தர்கள் வாழ்வும்

சைவநெறியானது அறிவுமுறை சார்ந்து நிலவியதாகவும் சித்தர்களால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட ஆன்மீகவாழ்வையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதனால் அவர்களால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்த வாழ்க்கை முறையும் இறையியல்வாழ்வுக்குள் ஆன்மாவை இணைத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. சித்தர்கள் மக்களுக்காகவே வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மையின் தத்துவங்கள் யாவும் மானுடவாழ்வியலின் பக்கங்களாகவே இன்றும் பரந்து விரிந்துள்ளன. அவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட கலைகளும் கிரியைகளும் பாவனைப்பொருட்களும் ஆய்வுகளும் மருத்துவமுறைகளும் படிப்படியாக மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளதையும் நாம் காணமுடிகின்றது. இவர்கள் பயன்படுத்திய வைத்திய சிகிச்சைமுறைகளும் ஆயுர்வேதம் மூலிகை வையித்தியம் என்பனயாவும் இன்று மேலைநாட்டவரின் நவீன செயற்பாடுகளால் மாற்றம் பெற்று இருந்தபோதிலும் அவையாவும் பயன்பாட்டிலிருந்து வருகின்றன. இவை இன்னமும் நமது சைவப் பாரம்பரியத்தின் அறிவுசார்ந்த வாழ்வு முறையாகவிருப்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டேயாகவேண்டும்.

சைவநெறியானது வேதங்களின் வழிநின்ற ஆகமத்தத்துவங்களையே வழியாகக்கொண்டுள்ளன. நாயன்மார்களுக்கு முன்பும் நாயன்மார்களுக்குப் பின்பும் பல சித்தர்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். இவர்களோடு கூடவே பல்யோகிகளும் ஞானிகளும் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். இவர்களுடைய வாழ்வியலனுபவங்களும் தத்துவங்களும் திருவருளின் நிலைப்பாட்டிலே உறுதியாகவிருப்பது உணரப்படுகின்றது. ஜீவ முத்தியென்பது இவர்களால் வழி நடத்திக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை தொல்காப்பியம் “யாதுமூரே யாவரும் கேளிர் தீதும் நன்றும் பிற்தரவாரா” எனும் பாடலிலே மிகத்தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. மெய்கண்டதேவர், அருணாந்திசிவாச்சாரியார், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதிசிவாச்சாரியார் ஆகிய நால்வரும் ஆணவம் கன்மம் மாயையின் தூல சூக்கும்

நிலைகளையும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கின்றனர். ஆத்மா திருவருளோடு இணைக்கின்றபோது அதன் ஆன்மீக பலத்தையும் மலங்களால் பீடிக்கப்பட்டு பின்னர் ஆன்மபலத்தின் தன்மையையும் தெளிவுபடுத்திப்போடுகின்றது. தெய்வப்பலவர் திருவள்ளுவர் உலக நீதியாக எமக்கு வழங்கிய நீதிநூலின் சொற்படி அறம் பொருள் இன்பம் என்ற தத்துவங்களால் ஆத்மா அடையக்கூடிய நன்மைகளையும் தெளிவுபடுத்துகின்றார். இவ்வழிநடந்தவர்கள் கூறிய பட்டறிவும் மானுடவாழ்வுக்கு திருவருளின் சக்தி எத்துணை பெரியதென்பதையும் எடுத்துரைத்துள்ளனர். இற்றைக்கு 2000ஆண்டுகளுக்குமுன்பே அருளப்பட்ட திருக்குறள் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட அன்னியமொழிகளிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டு தத்தமது மொழிகளிலே அவர்களுடைய இல்லறவாழ்வுக்கு துணை நூலாக்கிக்கொண்டுள்ளனர். தமிழ் வரலாற்றுக்குள்ளே தமது சுவடுகளையுன்றிய மேலை நாட்டவர்களும் தமிழ்மொழியையும் சைவமரபின் பக்கங்களையும் சுவைத்துப்பார்க்க மறக்கவில்லை. இதனால் இவர்களும் இன்று “யாதுமூரே யாவரும் கேளிர் தீதும் நன்றும் பிறந்தரவாரா” என்ற தத்துவத்தை முன்னைக்கும் பின்னைக்குமாக மூச்சுக் காற்றாகச் சுவாசிக்கின்றார்கள் என்பதும் மறுக்கமுடியாத உண்மையாகிவிட்டது.

சித்தாந்த தத்துவங்கள் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் பரிமாணங்களை சுருக்கியும் விரித்தும் கூறவல்லவை. மகாஞானியாக விளங்கிய திருமூலரின் வாழ்க்கை பல மந்திர தந்திரங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. இருப்பினும் அவருடைய மனோபலமும் ஆழ்ந்த தத்துவங்களும் மறைபொருளாய் விளங்கும் இறையருளைப் பற்றியதாகவே கணிக்க முடிகின்றது. “அன்பேசிவம் சிவமே அன்பு” என்ற உணர்வை தெளிவுபடுத்தும் தத்துவமாக இது இருக்கின்றது. ஆனால் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினெட்டும் அறுபத்து மூவ்வாழ்க்கை வரலாறும் காட்டிய ஆசாரஅனுட்டானங்களே இறைவழிபாட்டின் சித்தத்திற்குரிய நெறி முறையை முறையாகச் சொல்லுகின்றன. நமது ஐம்புலன்களையும் தாண்டி இறைசித்தத்தின் அருட் பிரவாகத்தினுள்ளே மனம் எவ்வாறு தன்னைப் பதித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்ற திறவுகோலாக ஒவ்வொரு நாயன்மார்களுடைய வாழ்க்கையனுபவங்களும் எம்மவரால் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவிலே தமது கால்களையுன்றிய ஜீ.யூ.போப்பையர், வீரமாமுனிவர், போன்றவர்களும் ஆன்மீகதாகத்தோடு எமது சமய இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்தவர்களாலும் சைவநெறியின் தத்துவங்களை மேற்குலகம் உணர்ந்துகொண்டுள்ளன. திருவாசகம், பன்னிருதிருமுறைகள், நாயன்மார்கள்வரலாறு பெரியபுராணம், ஆலய வழிபாட்டுமுறைகள், யோகம், ஞானம், பிராணாயாமமூச்சுப்பயிற்சி சித்தவைத்தியம் போன்றவை உலகம்தோறும் பரப்பப்பட்டுள்ளது. இவை வளரும் தலைமுறைகளுக்கூடாக புலம்பெயர்நாடுகளிலே உணர்த்தப்பட்டுவருவதும் உண்மையாகவுள்ளது. இவற்றைப் பழகிக்கொள்ள தத்துவங்கள் விதிகளாகப் போதிக்கப்படுகின்றன. இவற்றை அனுதினம் பயிலுபவர்கள் சைவசமயத்தின் தத்துவங்களை உள்வாங்கிக்கொள்கின்றார்கள். இவ்வழிகளால் சைவநீதி இவர்களுக்குள்ளே பரப்பப்படுகின்றது. தமிழ் இலக்கியவரலாறுகளும் நாம்வாழும் நாட்டுமொழிகளிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டநிலையில் உலவுகின்றன. மேற்குலகத்திலே அமைந்திருக்கின்ற ஆலயங்களிலே வருடாவருடம் நடைபெறும் அலங்கார உற்சவங்களும் இயற்கையின் அழகில் இறைவனைக்காணமுடியும் என்ற சித்தாந்தத்தை தோலுரித்துக்காட்டும் காட்சிகளாகவுள்ளன.

அறஞ்செய விரும்பு ஆறுவது சினம் என்ற கொள்கையை சைவநீதியும் உலக அமைதியும் என்ற தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் எமது சமயத்தின் நோக்கமானது ஓர் தூரநோக்கோடு செயற்படவேண்டிய காலத்திற்குள் இருக்கின்றது. உலகம் தோன்றி பல்லாயிரம்கோடி ஆண்டுகளைக் கடந்துவிட்டபோதிலும் மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம் என்ற பொது பார்வையானது தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி என்ற தத்துவத்தோடு இன்று தனித்து நிற்கின்றது.

நாகரீகவாழ்க்கையும் சைவதத்துவங்களின் பரம்பலும் நாகரீக வாழ்வும் பட்டினமயப்படுத்தப்பட்ட சொகுசு வாழ்வும் சூழவுள்ள வாழ்க்கையிலே மிதந்துகொண்டிருந்தாலும் மன அமைதியென்பது எவருக்குமே திருப்திகரமானதாக இல்லை என்பதே உண்மை. அதனால் கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம் என்ற ஓளைவப்பாட்டியின் முதுமொழி இன்று உலகில் வாழும் சைவ இந்து தத்துவங்களின் பாரம்பரியப் பணிகளும் கடமைகளும் மற்றவர்களையும் வாழவைக்கும் செயலாக்கம் பெற்றிருப்பது பாராட்டிற்குரியதே. சைவ இந்து தத்துவமானது தன்னுயிர்போல் மற்ற உயிர்களையும் நேசிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை ஊட்டுகின்ற செயற்பாடு சைவநீதியின் வழிகளாகவே நீண்டுசெல்கின்றது. ஆலயஅலங்கார உற்ச காலங்களிலே எல்லோரும் தூய்மையாகவும் புலால் உணவுகளைத் தவிர்த்தும் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்தும் நடாத்தப்படும் திருவிழாக்களும் தேர்ப்பவனிகளும் மற்ற இனத்தவரையும் சைவநெறிக்குள்ளே இழுத்து வருவது போற்றற்குரியதே.

ஆங்கில வடிவங்களால் அமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள எமது சைவநெறிகளும் கலாசார இலக்கிய விழுமியங்கள் பலருடைய உள்ளங்களிலே பலதிருப்புமுனைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதற்குப்பல சான்றுகள் உள்ளன. நமது வாழ்வகங்களின் சூழல்களிலே சைவம் மணம்பரப்ப தர்மம் அகம்நிரப்ப உள்ளத்தெளிவோடு புதிய சமுதாயத்தின் நகர்வுகளின் நடைபாதையில் பல புதுமைகள் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. எமது வளரும்

சமுதாயம் கற்றுக்கொள்ளும் பரதம், சாஸ்த்திரிய சங்கீதம், மிருதங்கம், புல்லாங்குழல், வயலின், வீணை போன்றவற்றைப் பயில வெளிநாட்டுமாணவர்களும் காட்டும் ஆர்வமானது இவர்களையும் ஆத்மீக ஒழுக்கத்திற்குள் இணைத்துக் கொள்ள வழிகாட்டிநிற்கின்றது. சமயம்சார்ந்த வெளியீடுகளும் மொழிபெயர்ப்புக்களும் இலகுவாக இவர்களுடைய எண்ணங்களோடு இணைந்துவிடுகின்றன. புராண இதிகாச இலக்கியங்களும் சைவநெறிகளும் பகிர்ந்துகொள்ளப்படுகின்றன. நாளாந்தவாழ்விலே உலகநாடுகள் முழுவதிலும் சைவ நற்சிந்தனைகளும் ஆலயவழிபாட்டுமுறைகளும் இவர்களையும் ஈர்த்துக்கொண்டுள்ளன.

மேலைநாடுகளில் சைவநெறியின் தத்துவங்கள் பரப்பப்பட்டுவருகின்றது. அதனால்தான் பலதோற்றங்களின் வெளிப்பாடுகளாய் உலகம் சைவத்தின் தத்துவங்களை உணரத்தொடங்கியுள்ளது. அவ்வாறே சைவசித்தாந்த தத்துவங்களின் பரம்பல் புலம் பெயர்ந்துவாழும் ஈழத்தமிழர்களாகிய எம்மோடு இணைந்து விட்டதொன்று. ஊர்கள்தோறும் சிவாலங்களை நாம் உருவாக்கி அகத்தைமட்டுமன்றி புறச்சூழல்களிலும் சைவநெறிகளால் புனிதப்படுத்தி வருகின்றோம். இத்தகைய செயற்பாடுகள் இன்று அன்னியமக்களின் மனங்களையும் உணர்வுகளையும் சைவத்தின்பால் ஈர்க்கும் சந்ததிகளையும் உருவாக்கியுள்ளது.

அமைதியிழந்த எத்தனையோபேர் அமைதிக்காக ஏங்குகின்றகாலம் இந்தக்காலமாகும். சைவப்பெரியோர்களுடைய சந்திப்புக்களும் தரிசனங்களும் இவர்களுடைய எண்ணங்களில் மாற்றங்களை உண்டுபண்ணுவதால் பல ஆன்மீக சாதுக்களையும் மடாதிபதிகளையும் யோகிகள் ஞானிகளையும் தரிசிப்பதற்காக ஆசிய நாடுகளுக்குப் படையெடுத்துச்செல்பவர்களையும் காணுகின்றோம். இவர்களுடைய உள்ளத்திலே சைவநெறி ஏற்படுத்துகின்ற அமைதியும் சாந்தமும் பலர்வாழ்வைச் சிறப்பிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்று ஆசியநாடுகளைச்சேர்ந்த ஏராளமான ஆன்மீகவாதிகளால் யோகம் ஞானம் அமைதி பிராணாயாமப்பயிற்சி பஜனைப்பயிற்சி எனப்பலவகைப்பட்ட பயிற்சிகளை வழங்குவதற்காக மேற்குநாடுகளுக்குப் பயணித்துவருவதும் சந்திப்புக்கள் கலந்துரையாடல்கள் மூலமாகஏற்படும் ஆன்மீகப்பழக்கவழக்கங்களும் இனமத மொழிபேதமில்லாமல் இறைத்தத்துவத்தைபகிர்ந்துகொள்ளகாரணிகளாய் உருவாகின்றன. இன்று சமயப்பற்று அதிகமாவும் தீவிரமாகவும் வெளி நாடுகளில் பரவி வருகின்றது. ஆன்மீகம் என்ற பதத்தை பலர் இந்தியா என்று கருதுமளவிற்கு எமது தாய் வழித்தேசமான தென்னிந்தியாவின் செயற்பாடுகள் தலைநிமிர்ந்து உள்ளது. இந்தப்போக்கு பலருடைய வாழ்க்கைப் பாதைகளைச் செப்பனிட்டிருக்கின்றது

வைநெறியும் வாழ்க்கையும் சைவ இந்து தரும தத்துவச்சமயக்கோட்பாடுகள் சுதந்திரமானவை வாழ்வுக்கு சுகமானவை. ஏனைய சமயங்களைப் போலல்லாமல் சட்டவரை முறைகளுக்குரிய திட்டங்களுக்குள்ளே இன்னமும் கட்டுப்பட்டிருக்காமல் ஏகமாக இன்று உலகம் முழுவதும் பரந்துகாணப்படுகின்றது என்றால் அதனை இயக்குகின்ற எம்பெருமானின் திருவருள் என்றே எண்ணிக்கொள்ளவேண்டும். இத்தகைய ஏராளமான விதிகளையும் நடைமுறைகளையும் ஞானகாண்ட்டம் தெளிவுபடுத்துகின்றது. இந்த ஞானகாண்ட்டம் காட்டும் கர்மா பற்றிய தத்துவத்தை அமெரிக்கமக்கள் மத்தியிலே ஆன்மீகத்துறவியாகிய சுவாமி விவேகானந்தர் நாடாத்திய சொற்பொழிவு அந்தமக்களுடைய வாழ்வுக்கு புதிய வழியைக்காட்டி நின்றது போற்றுதற்குரியதே. இத்தகைய சக்திவாய்ந்த பரப்புரைகளும் பிரசங்கங்களும் உலகஅமைதிக்கு வழிகாட்டும் நற்சிந்தனைகளாகவே அமைகின்றது. ஒரு ஆத்மா பரிசுத்த நிலையை அடையும்பொழுது அது பிரமத்திற்கு சமமாகின்றது என்ற கருத்தை பல ஆன்மீகவாதிகள் பரப்பிவருகின்றனர்.

தன்னலமற்ற செயற்பாடுகளால் தான் மனிதனுடைய எண்ணங்களின் இலட்சியங்களை சுதந்திரமாக்கிக் கொள்ளமுடிகின்றது. எல்லாமதங்களும் ஓர் தத்துவத்தை உணர்த்தவே அழைத்துச்செல்லுகின்றன ஆனால் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் கர்மம் யோகம் பக்தி ஞானம் என்ற ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப்பிணைந்திருக்கும் இவற்றினுடைய பாதைகளை சில மதத்தவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதேயில்லை. பொறுமை அன்பு மனிதநேயம் சான்றாண்மை ஈகை பிறையிரகளை தம்முயிர்போல மதிக்கின்ற தன்மையிலிருந்து அவர்கள் தவறிவிடுகின்றார்கள். சிலமதவாதிகளால் மூளைச்சலவை செய்யப்பட்ட சிலர் எமது சமயத்தைக் குறைத்துக் கூறுவதும் உண்மைச்சமயத்தின் உணர்வுகளை மழுங்கடித்து செயற்படுபடுவதையும் வாழ்வாக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவற்றிற்கு மத்தியிலும் எமது வருங்காலச்சந்ததிகள் பாதை தவறிவிடாமல் இருப்பது பாராட்டிற்குரியதே.

தானம் தவம் தர்மம் என்பன பலருடையவாழ்க்கைப்பாதையை நெறிப்படுத்தியுள்ளது. உற்றநோய் நோற்றலும் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமையும் தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரையும் நேசித்தல் போன்ற மனிதநேயப்பண்புடைய செயற்பாடுகளால் ஆதிகாலத்திலிருந்தே சைவநெறி தளைத்து நிற்கின்றது. சத்தியத்தின் உறுதி எப்பொழுதும் வாக்கின் வல்லமையைப் பிரதிபலிக்கவல்லது. வாக்கின் வல்லமையை வாழ்வாக்கும் தத்துவங்களை எப்பொழுதும் உச்சரிக்கின்றபொழுது அவை உண்மைப்பொருளாக உருப்பெற்று விடுகின்றன. வாக்கே வாழ்வாகிவிடுகின்றது. வாக்கிலே திருவருள் தோன்றிவிடுகின்றது. இறைத்தத்துவங்கள் முழுமைபெறும்போது சைவசமயத்தின் பண்புகளும் நீதியும் நிதர்சனங்களாகி விடுகின்றன. சைவ நாற்பாதங்களின் (சரியை கிரியை யோகம் ஞானம்) வழிபாடுகளும் அதற்குரிய மோட்சவழிகளும் ஆத்ம ஈடேற்றத்தை சிறப்பாக்குகின்றன. சுடச்சுட ஒளிவிடும் பொன்போல ஆத்மாக்களின் மெய்மை குன்றாவாழ்வும் பிரகாசிக்கத் தொடங்குகின்றது. சைவ நீதியின் தத்துவங்கள் வழிபாட்டு

வாழ்க்கைக்குப் பொதுவானதாக மாற்றம் பெறுகின்ற பொழுதும் அவை பலசமூகங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற போதுமே உண்மையின் தத்துவங்கள் இறைமையையே விடாமல் இருக்கும். இவற்றையெல்லாம் எவராகிலும் நீதியை ஏற்பாடுகளாகவே காணப்படுவார்கள். இந்த உண்மையை உணர்ந்த பலர் மற்றவர்களுக்கு உணர்த்துவதற்காக பல இடங்களைத் தாங்கிக் கொள்கின்றனர். அதனால் சைவநெறி புதிய தொடராகிவிடுகின்றது.

சைவநெறியும் தமிழ்மக்களுடைய நம்பிக்கையும்

இன்றைய எமதுவாழ்க்கைச் சூழலானது உலகநாடுகளின் மத்தியிலே அன்னிய கலாச்சாரச்சூழல்களுக்கேற்ப வாழவேண்டிய காலச்சக்கரத்தின் பற்களுக்குள் சிக்கிக்கிடக்கின்றது. காலவோட்டத்தின்பிடிகளிலே காயப்பட்டு குருதியொழுகிய நிலையிலே புலம்பெயர்ந்துவந்த தமிழினமும் உபாதைகளினால் உருக்குலைந்து போனாலும் இன்னமும் இறைநம்பிக்கையை இழந்துவிடாத ஓர் இனமாக முயற்சியே வெற்றிதரும் என்ற நம்பிக்கையோடு மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை என்ற தர்மகாரிய நம்பிக்கையோடு வாழ்ந்துவருகின்றனர். இவர்களுடைய செயற்பாடுகளின் மனந்தளராத வாழ்வை உலகம் உள்வாங்கிக்கொண்டுள்ளது. எமது இனமும் மொழியும் வழிபாட்டுத்தலங்களும் அழிக்கப்பட்டு மண்ணோடு மண்ணாக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தநிலையிலே வணக்கத்தலங்களும் வழிபாட்டுமுறைகளும் தேவைதானா? என்ற கேள்விகளோடு திசைமாறும் விழிப்புகளிலே கால்களையுன்றி அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருக்கும் எமது வருங்காலச் சந்ததிகளையும் ஆதரித்துக் கொள்ளவேண்டியது நமது கட்டாயக் கடமையாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதனால்தான் இத்தகைய ஒன்றுகூடல்களும் ஆலயவழிபாடுகளும் வருங்காலத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. தமிழினம் திரிசங்கு வாழ்க்கைக்குள்ளே சீரழிந்து கிடக்கின்றபோதிலே உலகம்முழுவதும் அவர்களுக்கு ஓர் மன அமைதியைத்தருவது ஆலயங்களாகத்தான் இருக்கமுடியும். இதன்மூலமே தர்மநெறிகளையும் தானம் தவம் வேள்வி என்பவற்றையும் ஆலயங்களுக்கூடாகவே நடாத்திவருகின்றனர். இதனால் இங்குள்ளவர்களுடைய அறவாழ்க்கைமனிதநேயத்தையும் பண்பாட்டையும் தாங்கிநிற்கின்றது. கடமையும் செயற்பாடுகளும் இன்று மனஉளச்சலை மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய காலமாகையால் விடைகாணமுடியாத கேள்விகளோடு விலங்கு நிலைக்குள் தள்ளப்படும் சமுதாயத்தின் மத்தியிலே உலக அமைதியையும் சிந்தித்துப்பார்க்கின்ற கால தத்துவத்திற்குள்ளே நாமும் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டியவர்களாகவுள்ளோம். கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பாராதே என்ற கோட்பாட்டிற்கிணங்க எமது செயற்பாடுகள் ஒவ்வொன்றுமே உலகத்தைநோக்கித் திருப்பப்படவேண்டும். அப்போதுதான் உண்மையை உலகம் உணரமுடியும். ஒவ்வொரு வரலாற்றின் தொடக்கமும் இடத்தையும் காலத்தையும் கொண்டே உருவாகி வளர்கின்றது. எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பற்றியும் இறைவணக்கம் செலுத்துவதற்காக அமைக்கப்பட்ட திருக்கோவில்கள் பற்றியும் தெரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு தனி உற்சாகத்தையும் ஆனந்தத்தையும் மக்கள் மனங்களிலே உருவாக்கிவிடும் காலமாக இக்காலம் மாறிவருகின்றது. இச்சமயத்திலே சமயஞான அறிவு மறுபடியும் தளிர்விட்டு தழைத்தோங்கி வருகின்றது. உலகிலே நூற்றுக்குமேற்பட்ட சமயங்கள் நிலவிவருகின்றன. அவற்றிலெல்லாம் மிகவும் அனாதியாக சமய இலக்கியங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு இன்றும் பல அறவழிகாட்டல்களோடும் அற்புதங்களோடும் தளிர்ந்து கிளைபரப்பி ஆணிவேர் அறுபடாத ஆலமரமாய் எமது சமயம் நிழல்பரப்பி நிற்பதும் நம்மால் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டியதொன்றாகும். உலகம் முழுவதிலும் எமது சைவாலயங்கள் தோற்றம்பெறவும் சைவநெறியும் சமயக்கலாச்சாரப்பண்பாட்டு விழுமியங்களும் தலைநிமிர்த்தவும் எது காரணமாக அமைந்துள்ளதோ அதுவே உலகஅமைதியை நெறிப்படுத்த அடித்தளமாய் அமையும் என்பதும் மறுத்துரைக்கமுடியாததே. பல்வேறு சமயங்களைத்தாண்டி எமது சைவத்தின் தத்துவங்கள் உலகமக்களுடைய உள்ளங்களிலே ஓர் ஆழமான பதிவைக் கொண்டிருக்கின்றன. எமதுதேசத்திலே ஆக்கிரமிப்புக்காலங்களிலே அழிக்கப்பட்டுப்போன இனமும் மதமும் இன்று உலகத்திலே எவ்வாறு தலைநிமிர்த்த முடிந்திருக்கின்றது என்பதையும் காணமுடியும். நாமும் நமது வாழ்க்கைமுறையும் மற்றவர்களுக்குத் தீங்கிளைக்காதவை என்பதையும் இவர்கள் புரிந்து கொண்டார்கள் என்பதால் இவர்களுக்கும் எமது சமயவாழ்க்கை புதிய உத்வேகத்தை அளித்திருக்கவேண்டும் என்பது புலனாகின்றது. உண்மைகள் ஒருபோதும் உறங்கி விடுவதில்லை. எமது சைவநெறியின் மலர்ச்சி உலகஅமைதிக்கு வழிகாட்டிற்கும் என்பதிலே ஐயமில்லை.

சமயவாழ்வின் உண்மைகளும் உலகப்பதிவுகளும்

இப்பொழுது உலகநாடுகளிலே பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் சில தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது பொருத்தமாதே. எமதுசமயம் ஆசிய ஆபிரிக்க அமெரிக்க ஆஸ்திரேலிய நாடுகளில் பரவியுள்ளது நாம் அறிந்ததே.

1. அயர்லாந்திலே பூமிக்கடியிலிருந்து விநாயகர்விக்கிரகம் தோண்டியெடுக்கப்பட்டுள்ளது.
2. ஜப்பானிலே பலகரங்களையுடைய தூர்க்கையின் விக்கிரகத்திற்கு இன்னமும் பூஜைவழிபாடுகள் இருந்துவருகின்றது.
3. மலேசியாவிலே முருகன் ஆலயம் ஏராளம் உள்ளது.
4. சயாம், சுமத்திரா ஜாவா நாடுகளில் பலவிண்ணு ஆலயங்கள் காணப்படுகின்றது இங்கே இராமாயனம் புகழ்பெற்ற காவியமாக உள்ளது.

5. மொசபத்தேமியா நாட்டிலே கங்கையைத்தலையில் சூடிய சிவன்சிலைகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.
6. கிரேக்கநாட்டிலே நான்காயிரம் ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்த சிவசக்திஆலயங்கள் காணப்படுகின்றன.
7. ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினர் சிவபெருமானுக்குரிய விழாக்களைக் கொண்டாடி வருகின்றனர்.
8. மெச்சிக்கோவிலே இன்றும் ராமலீலா விழா கொண்டாடப்படுகின்றது.
9. ஆப்பிரிக்கமொறீசியஸ் நாட்டிலே பல சைவாலயங்கள் இன்னமும் காணப்படுகின்றன. இன்னமும் அறியப்படாத விடயங்கள் உலகனைத்தும் ஏராளம் உண்டென்பதை இவை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

பலவழிகளிலும் இறைவனைத்தேடும் ஆத்மாக்களின் எண்ணிக்கையிலே பரமாத்மா பற்றிய தேடல்களைத் தேடாதவர்கள் இல்லையென்றுதான் கூறமுடிகின்றது. காலங்கள் பலமாற்றங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற போதிலும் பன்னிருதிருமுறைகளை, அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களை, யோகம், சித்தம், தியானம், பிராணாயாமம் தீட்சை சித்தமருத்துவம் போன்ற பலதரப்பட்ட காரணங்களால் உலகத்தின் எல்லைகளை ஆன்மீகம் தொட்டுக்கொண்டுள்ளது. உலகநாடுகளிலே அமைதியை ஏற்படுத்தும் பிரிவுகளாக சைவ தத்துவ ஸ்தாபனங்கள் பணியாற்றி வருகின்றன. எமது சமயத்திற்கேற்படுத்தப்பட்ட தாக்கங்களுக்கும் பேரழிவுகளுக்கும் மத்தியிலும் பல்லாயிரம் கோடிமதிப்புடைய சொத்துக்களையும் ஆலயங்களையும் விலைமதிக்கமுடியாத உயிர்களையும் இழந்து நின்றபோதிலும் இன்று மனவறுதிபடைத்த சைவப்பெரியோர்களால் உருவாக்கப்படும் சமயவளர்ச்சியும் ஆலயத்தோற்றங்களும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுடைய மனஅமைதிக்கு அடித்தளமாக விளங்குகின்றது என்றால் அதுவே உண்மையுமாகும்.

அதுமட்டுமன்றி எந்த உலகத்திலும் எந்த இனத்துக்கும் இல்லாத இலக்கியச் செழுமையும் பண்பாட்டுக்கலாச்சார விழுமிய முதிர்ச்சியும் தாய்மொழியாம் தமிழுக்கும் எம்சமயத்திற்கும் இருந்துவந்தது என்பதை உலகம் இன்று ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. சைவநெறி உலகஅமைதிக்கு வழிகாட்டிச்செல்லும் எமது சமயவாழ்க்கை ஒழுக்கத்தை அதிகமாக வற்புறுத்துகின்றது. இந்தவிடயத்திலே பிறமதங்கள் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை. யோகநிலையிலே பயிற்சியைக் கடைப்பிடிப்போர் சிந்தனை செயல் சொல் எந்த உயிருக்கும் ஊறுவிளைவிக்காத தன்மை நற்சிந்தனை நற்பேச்சு ஆகியன ஒழுக்கில் இருக்கவேண்டும். மனிதனை ஆன்மீக வழிக்குள் இட்டுச்செல்வதே பக்தியின் நோக்கமாகும். சமயத்தின் பகுத்தறிவுக் கொள்கையே வேதாந்தமாகிறது. ஆத்மாவானது திருவருளினால் மனம் வாக்கு காயம் சித்தம் புத்தியையும் தாண்டி ஞானமயமாகின்றபொழுது இறைவனுக் கொப்பாகிவிடுகின்றது. ஓர் ஆத்மாவினுடைய அறிவு ஞானத்தை எட்டும்போது இறைநிலைக்கொப்பாகின்றது. விஞ்ஞான மார்க்கங்களைத்தாண்டிய மெஞ்ஞானமே மானுடவாழ்வின் உயர்வுக்கு ஊன்றுகோலாகின்றது என்பதை உலகம் உணருகின்றபொழுது சைவநெறியானது உலகஅமைதிக்கும் ஆன்மீகவாழ்வுக்கும் வழிகாட்டிச்செல்லும்.

மேலும் இப்போதும் மதப்பற்று வெளிநாடுகளில் இன்னும் அதிகமாகவும் தீவிரமாகவும் பரவிவருகின்றது. அமெரிக்கா மலேசியா ஆஸ்திரேலியா பிரான்ஸ் பிரித்தானியா போன்ற பலநாடுகளிலே மதத்தலைவர்களுடைய வருகையும் கோடிக்கணக்கான பணத்திலே பல இந்துக்கோயில்களும் பஜனை மண்டபங்களும் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இந்தியாவிலிருந்து பல சிற்பக்கலைவல்லுனர்கள் வரவழைக்கப்பட்டு ஆலயங்களும் முலவர்சிலைகளும் வெளிப்பிரகாரங்களும் நிர்மாணிக்கப்பட்டு வருகின்றது. வெளிநாட்டிலுள்ள இளைஞர்கள் பலர் ஆன்மீகநெறிகளும் அமைதி வாழ்வும் பற்றிய தேடல்களையும் பல்கலைக்கழக முனைவர் பட்டங்களுக்காகப் பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் நாளுக்குநாள் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

மேலைநாட்டுவாழ்வையும் ஆன்மீகமயமாக்கி சைவநெறிகளின் தத்துவங்களை உலகஅமைதிக்கும் பொதுமைப்படுத்தி சர்வவல்லமைபொருந்திய இறைவழிபாட்டின் மூலமாக உலகஅமைதியை ஏற்படுத்தமுடியும் என்ற உணர்வை அனைவருக்கும் ஏற்படுத்தும் செயற்திட்டங்களை உருவாக்குவோமாயின் வேதநெறிதழைத்தோங்கி மிகுசைவத்துறைவிளங்கும் என்பதிலே ஐயமில்லை.

ஆத்மாக்கள் தூய்மைநிலையை அடைய எல்லாஉலகமும் தெய்வீகமயமாகவிளங்கும்.

அரு.வேணுகோபாலன்

D.A.M. D.H.M.S (CEY)

பிரித்தானியா

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சைவ நெறியில் நின்றால் உலகம் அமைதி பெறும்

எல்லா உலகிற்கும் அப்பாலோன் இப்பாலாய்
நல்லார் உள்ளத்து மிக்கருள் நல்கலால்
எல்லாரும் உய்யக் கொண்டிங்கே அணித்தலால்
சொல்லார்ந்த நற்குரு சுத்த சிவமே

உலகங்கள் அனைத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட சிவன் நல்லாராகிய சிவஞானிகள் உள்ளத்து மிக்க அருள் செய்வது போல ஏனையோருக்கும் அருள் செய்தல் பொருட்டு புறத்தே தம் முதல் குருவுமாய்த் தோன்றி அருள்வான். அதனால் எல்லோரையும் இப்பிறப்பொன்றிலேயே உய்யக் கொண்டருள்வான். அதனாலே புகழடைந்த நற்குரு சிவனே என்று திருமந்திரம் உரைக்கின்றது. சிவனை அடைவதற்குரிய நெறிகளைக் கூறுவதுதான் சமயம். சமயம் வேறு, வாழ்க்கை வேறு என்று பிரித்து விட முடியாது. உயிரும், உடலும் போல மனிதனுக்கு சமயமும், இறையுணர்வும் குருதியில் கலந்து விட்ட ஒன்று. சமயம் ஆனது வாழ்க்கை நெறியே. இறைவனை அடையும் வழிகளைக் கூறுகின்றது.

உயிர்கள் அவ்வவற்றின் வினைகளுக்கு ஏற்ப தோற்றம் பெறுகின்றன. இதனையே படைத்தது ஒரு படி இன்றிப் பசு நாராய்ப் பண்ணியது என் புண்ணியத்திலும் என்று சிவப்பிரகாசத்திலும், புல்லாகி, பூடாகிப், புழுவாய், மரமாகிப், பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக், கல்லாய், மனிதராய் என்று சிவபுராணத்திலும் உயிர்கள் பெற்றிருக்கும் நிலைகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இரு வினை இன்பத் துன்பத்து இவ்வுயிர் பிறந்து இறந்து வருவது போவது மன்னிய வினைப் பல்ன்கள் தரும் அரன் தரணியோடு தராபதி போலத் தாமே மருவிடா வடிவம் கன்மப் பயன்களும் மறுமைக் கண்ணே

என்று சிவஞான சித்தியாரில் கூறப்பட்டுள்ளது. அவரவர் செய்யும் பயன்களால் வினைகள் அவர் எடுத்த உடம்பில் முகந்து நின்று, அவ்வினை உடலோடு கழியும். இவ்வினைகளை அனுபவிக்கும்போதே புதிய வினைகள் ஏறும்,

வினைகள் தோன்றின் இறையருள் அதனைச் சுட்டழித்து விடும். இதனையே திருவருட் பயனும் ஏற்ற வினை உடலோடு ஏகும் இடை ஏறு வினை தோன்றில் அருளே சுடும்

என்று கூறுகின்றது. வினைகள் கழிய இறை வழிபாடே சிறந்தது. இறைவனை அணைந்தார்க்கு வினைத் தொடர்கள் இல்லை. பிறப்பும் அற்றுப் போகும். இந்த இறைவனை அடைவதற்குக் காட்டும் நெறியே சைவ நெறி ஆகும்.

உயிர்கள் உலகியல் பற்று உள்ளவரை இறைவனை உணராது. ஞானப் பாதையில் செல்லாது. உணர்த்தவும் உணராது. உயிர்கள் கொண்டுள்ள காம்ம், வெகுளி, குரோதம் போன்ற குற்றங்கள் நீங்கி மனம் தூய்மை அடையும்போதுதான் ஞானத்தை உணர முடியும். இந்நிலையில் இன்ப துன்பங்கள் சம்மாகத் தோன்றும் நிலை வரும். இதுவே இரு வினையொப்பு ஆகும். விருப்பு, வெறுப்பு இன்றி இருக்கும் மன நிலையாகும். பற்றற்ற நிலை ஏற்படுவதற்கு திருவருள் கூட வேண்டும். இறைவனை உள்ளன்போடு வழிபடுவதே சிறந்த வழியாகும். இறைவனால் அருளப்பட்ட ஆகமங்கள், ஆன்மாக்கள் படிப்படியாக வழிபாடாற்ற அம்முறையில் புறத்தளவிலும், அகமும், புறமும் இயைந்தும், அகத்தாலும் வழிபடுதல் என அப்படி முறை அமையும். இதுவே படிமுறையாக சரியை, கிரியை, யோகம் ஆகிய நெறிகளாகும்.

சரியையாவது திருக்காவிலில் உள்ள திருவுருவங்களை வணங்குதல், திருவிளக்கேற்றுதல், பூமாலை கட்டுதல், பூந்தோட்டம் அமைத்தல், ஆலயச் சூழலைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் (கூட்டுதல், கழுவுதல்) போன்ற புற வழிபாடுகள் ஆகும்.

கிரியையாவது ஆன்மார்த்தமாகச் செய்யும் சிவ பூசை போன்றவையாகும். இதில் உடலோடு உள்ளமும் ஈடுபடுவதால் புறமும், அகமும் கலந்த வழிபாடு ஆகின்றது. யோகமாவது மனதை அடக்கி ஒருநிலையில் நிறுத்தி இறைவனோடு ஒன்றிச் செய்யும் அக வழிபாடேயாகும்.

இம்முறையே சரியை, கிரியை, யோகம் ஆகிய நிலையில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக முறையாகச் செய்து வரின் உயிரின் உணர்வுகள் உலகியலில் நின்று நீங்கி இறைவனை நாடும். மனதில் உள்ள மாசுக்கள் அகன்று உள்ளத் தூய்மை உண்டாகி ஞான நெறியில் மனம் செல்லும். ஞானத்தினால்தான் இறைவனை அறியலாம். எனவே ஆகமங்கள் கூறும் சைவ நெறியில் இறைவனைக் கண்டு வழிபடுதலே சைவ நெறி காட்டும் நல்வழி ஆகும். இவ்வழியே பின்பற்றி நடக்கும்போதுதான் ஆசாபாசங்கள் குறையும். ஆசாபாசங்களுக்கு உட்படும்போதுதான் மனம் அமைதி இல்லாமல் அல்லல் படுகின்றது. இவை நீங்கில் அமைதியாகவும், கோப தாபங்கள் இன்றியும் உலகில் வாழலாம். ஒவ்வொருவரின் அமைதியுமே உலக அமைதியாக நடை போட வைக்கும்.

சைவ நெறியானது வாழ்க்கையில் ஒழுக்கத்தைக் கற்றுக் கொடுக்கின்றது. இறைவனிடத்தில் பக்தி கொள்வதையும் வலியுறுத்துகின்றது. பக்தியானது தன்னையும் அறிந்து இறைவனையும் உணர வைக்கின்றது.

ஒழுக்கம் அன்பு அருள் ஆசாரம் உபசாரம் உறவு சீலம்
வழக்கு இல்லாத்தவம் தானங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை
அழுக்கு இல்லாத் துறவு அடக்கம் அறிவொடு அர்ச்சித்தல் ஆதி
இழுக்கிலா அறங்களினால் இரங்குவான் பணி அறங்கள்

என்று ஒழுக்கம் பற்றி சிவஞான சித்தியார் எடுத்து இயம்புகின்றது.

ஒழுக்கம் என்பது உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக்குதலே ஆகும். ஒழுக்கத்தைப் பின்பற்றினால் அமைதி கை கூடும். சைவ நெறியானது சமய, சமூக சேவையைக் கூறி நல்வழிப்படுத்துகின்றது.

மனித வடிவிலேயே கடவுளைக் காணும் நிலைகளைக் காட்டி உள்ளது. இதனை அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் வரலாறுகளில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் ... என்று ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் பாடல் வரிகள் மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழ ஊக்குவிக்கின்றன.

மக்களால் அனுசரிக்கப்படும் ஆசார அனுட்டான்ங்களைக் காட்டும் நெறியாக சைவநெறி விளங்குகின்றது. இவ்வழியே செல்லும்போது அமைதியான சூழலே உருவாகின்றது. வாழ்வோடு இயைந்த பூசைகள், வழிபாடுகள், கிரியைகள் ஆலயங்களிலும், வீடுகளிலும் பின்பற்றப்படுவதனால் அன்பு, அமைதி, தெய்வீகம், சாந்தம், தூய்மை என்பன எங்கும் துலங்கும். மனம் தூய்மை அடைகின்றது. மனதில் அமைதியும், செம்மையும் உண்டாகின்றது. வாழ்வும் வளம் பெறுகின்றது.

சிவத்தியானம், சிவவழிபாடு எனக் கருதி பிற உயிர்களுக்கு அன்பு செய்து வரல் வேண்டும் என்று கூறுகின்றது. அன்பே சிவம் என்று திருமந்திரமும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. அன்புதான் சிவன். பிற உயிர்களிடத்தில் அன்பு கொண்டால் இறைவனைக் காணலாம். பிற உயிர்களிடத்தில் அன்பு காட்டி வருதலால் அது ஒரு பெரிய சக்தியாகவே ஒன்றுபடுகின்றது. அதுவே அமைதிக்கும் வழிவகுக்கின்றது. அன்பு நெறியே சைவ நெறியாகின்றது.

அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு

உலகம் அமைதி பெற ஒவ்வொருவரும் அமைதியைக் காணும் வழிகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்.

விஜயதர்சினி யோதிநாதன்
சைவப் புலவர்

The Indian Commentatorial Tradition

By. Seekkizhaar Adi-p-podi Dr T N Ramachandran,
Thanjavur, Tamil Nadu.

It is said that almost all the Vedic faiths of India are founded upon the *prasthaana-tryam*, they being the Brahma Sutras, the Principal Upanishads and the Bhagawad Gita. The Upanishads constitute the texts of revelation (Sruti-Prashaana). They are the very Peaks of the Sruti (Vedas). They are perpetuated by oral transmission from the Guru to Chela who in turn becomes a Guru and instructs his chela(s). Thus it was a rigorous and well-disciplined process came into vogue and in time, matured into an unassailable tradition. The Bhagawad Gita ranks next, only to the Upanishads. It is part of the perennial philosophy. It embalms and treasures up the very words of Sri Krishna, on purpose, to a life beyond life. According to Sankara Bhagawad Paada, it is the quintessence of the Vedas (*Samasta-Vedaanta-saarasangraha-bhutam*). It forms part of the Maha Bharata which is a Smriti that is secondary to Vedas. So it is the Gita which is called the *Smriti-prasthaana*. The Brahma Sutra is hailed as the *Nyaaya-Prasthaana* as it presents the contents of the Vedas in a logical order. It is also known as the *Vendanta-sutra* as it is truly the aphoristic text of the Vedanta. It is again known as *Saariraka-Sutra* as it expounds though laconically, the nature and destiny of the embodied soul. As sanyasins are the ones most competent to cultivate it, it acquired the name *Bhikshu-Sutra*. Again as it happens to be an investigatory inquiry into the final sections of the Vedas, it is referred to as the *Uttara Mimaamsa-Sutra*.

The role played by the work, popularly known as the Brahma- Sutras through its exegeses is vital and everlasting. It is on the basis of the interpretation of this opus, every Vedic faith had itself systematized. Aadi Sankara's exegesis ushered into existence the Advaita school, Ramanuja's the Visishtadvaita darshana and Madva's the Dvaita faith. These three Aacharyas are the more famous among the many exegetes. Biographical notes of a few exegetists are given below:

1. Sankara (788-820) : He is the great disciple of Gaudapaada who propounded what is today called the Maayaavaada. Many consider this name misnomer. Sankara is celebrated for his lucidity doubled with suave eloquence. His exposition of Maya, with the passage of time, got deepened extended and specialized, in its meaning as well as range. The Dvaitin or the Visishtadvaitin or the Saiva Siddhantin may vehemently attack Sankara. Yet, it is good to remember in this connection, what Prof. C.D Sharma once remarked in his classroom. "You can philosophize for or against Sankara, but you cannot philosophize without Sankara". Sankara made very clever use of *Adhyaasa*, "of the double-decker theory of Saguna and Nirguna Brahman, of *mithyaabheda* and *paaramaarthikaa bheda* etc., in the interpretation of the Sutras and of their philosophy."

Sankara is a Tamilian by birth and he hailed from the Cera country (Kerala).

2. Padmapaada (C.800) : He was, it is said, the favourite Chela of Sankara. According to Dr. B.N.K. Sharma, Padmapaada's Pachapaadika is admittedly the earliest erudite commentary on Sankara's Sutra Bhaashya. Only a portion of the text is extant.
3. Vaacaspati Misra (C.850) : He hails from Mithila and his commentary 'Bhamati' named after his wife – a paragon of virtues such as patience, forbearance, self-effacing nature and motherliness at once divinely compassionate and all sacrificing – is the greatest commentary on the entire Sankara Bhaashya on Brahma- Sutras. He is an exegete seigneuries. He amplified Sankara's exegesis and brought in to a fullness doubled with extraordinary excellence.
4. Prakaashaatman (C.1000) : He produced an elaborate commentary on Padmapaada's work. His work is enriched by his "new orientations to the Advaita doctrines, concepts and categories, their definitions and lay-out."
5. Amalaananda (C.1220-80) : He enjoyed the patronage of sovereigns. He wrote a commentary on the Bhamati, called *Kalpataru*. It serves as a vade-mecum for those that desire to get indoctrinated in the *adhikarana-prasthaana* of Sankara- Bhaashya.
6. Ramanuja (1017-1137) : He is known as the Bhaashyakaara though he wrote no commentary on the Upanishads. His *Sri Bhaashya* is based on the sacred writings in Tamil, in particular the Tiruvaaimozhi of Nammaazhwar – a Tamil Vaishnavite mystic of unexampled greatness. He also indited two 'abridged commentaries' on the Brahma-Sutras. He resorted to reinterpretation of some of the Upanishadic

passages to lend support to his views. He strained every nerve of his to dethrone Sankara and was partially successful. Dr B.N.K. Sharma says: “His style is rather recondite and heavily loaded with compounds and clauses in keeping with the intense emotional impact they were intended to make.

- 7) Sudarsana Suri (C 1250-1310): He is the celebrated commentator of the Sri Bhaashya and the Vedaarthasanghrahah of Ramanuja. He is the senior contemporary of Vedanta Desika – the polymath – to whom he is believed to have entrusted the manuscript of his Strutaprakaasa. He lived during the troublous time when vandalism by Malik Kafur raged in the south.
- 8) Madva (C.1238-1317) : He was also known as Aanandatirtha. He is the third great commentator on the Brahma-Sutras. He hailed from Karnataka. His advent was at a time when the systems of philosophy evolved by Sankara and Ramanuja throve well. Dissatisfied with both the systems, he evolved his own. He wrote, in all, four commentaries on the Brahma-Sutras. He had earlier indited his commentary on the Bhagawad Gita. He also wrote many brief philosophical monographs, Bhaashya on the Ten Upanishads and yet another commentary on the Gita.

Madhya’s commentaries are a class of their own. He chose a plain and unadorned style at once terse and trenchant. “His style” says Dr.B.N.K. Sharma, “is thus an index of his purpose and the outcome of the historical and philosophical necessities in which he found himself placed.”

- 9) Trivikrama Pandita (C.1258-1320) : He was a Keralite. He was the Court Pandit of the Rulers of Kumbha in the South Kanara. He was an adherent of Sankara in his early life. Later he became a chela of Madva by whom he was vanquished in a disputation which lasted for a fortnight. He wrote the Tattvapradipa- a commentary on Madva’s Bhaashya.
- 10) Jayatirtha (C.1335-85): He is known as Madhva’s “ Teekaakaara” as he wrote several commentaries on the works of Madhva. He wrote an excellent exegesis called Tattvasprakaasika on Madhva’s Sutra-Bhaashya. He, it was who standardized Madhva’s thought and his hermeneutics.
- 11) Vyaasatirtha (1460-1539) “ Madhya, Jayatirtha and Vyaasatirtha constitute the “Munitrayam” (the triad of saintly commentators) of the Dvaita school. He was the spiritual guru of the great emperor krishnadevaraaya of Vijayanagar. He is the author of an octad of opuses. Das Gupta says: “The logical skill and depth of acute dialectical thinking shown by Vyaasatirtha stand almost unrivalled in the whole of Indian thought.” Dr.B.N.K. Sharma hails him as “the prince of dialecticians of the Dvaita school.” “His Taatparya Chandrika is an illuminating treatise on the interpretations of the Brahmasutras by the Munitrayam.

Of the lesser commentators and the writers of glosses, mention should be made of Vaadirajatirtha (1480-1600). Raghuttamatirtha (1557-96) and Jagannaathatirtha (1718-60).

Among the commentators of Brahma-Sutras, Srikantha stands apart. He was a Saiva par excellence of the Sivaadvaita school. Sivaadvaita is not the same as Saiva Siddhanta; yet passages from Srikantha Bhashya squaring with the concepts of Saiva Siddanta are freely quoted by Saiva scholars. Sivagnaana Srikantha calls his system Siva Visishtaadvaita. According to Appaya Dikshita (16th C.), Srikantha came after Sankara but before Ramanuja. This view is rejected by prof . S.S. Suryanarayana Sastri who says: “ Srikantha was probably a contemporary of Ramanuja’s.” The only extant commentary on Srikantha –Bhaasya is the Sivaarkamanidipika by Appaya Dikshita. Srikantha was also known as Nilakantha. The Saiva Siddhantins hail him as a sivachaarya. Kaasivaasi Senthinaatha Ayyar the renowned chela of Sri la Sri Arumukha Naavalalar of Sri Lanka- translated into Tamil Srikantha Bhaashya.”

Even though Saiva Siddanta holds the vedas in great esteem, yet it affirms that the Vedas are to be understood in the light of Saiva Agamas. Vedas are general and Saiva Agamas are special. Though Saivism does not ignore the Bhagavat Gita, it does not accord to it the status of the Vedas or the Upanishads. Yet commentators like J.M. Vellaswami Pillai quote from the Gita also.

The Rig Veda declares thus, “Let Knowledge come to us from all sides”.

Samooga Seelar in the 2010

Dr. M.Kathirgamanathan

Dr. M.Kathirgamanathan hails from Jaffna. He is a proud product of Jaffna Central College. He entered the Medical Faculty, University of Ceylon Peradeniya in the year 1969 and qualified as a MBBS in 1973. He further obtained the post graduate qualification MCGP in 1985 and another post graduate qualification Diploma in Family Medicine (DFM) at the University of Colombo. He served as District Medical Officer in Mannar in 1978 and District Medical Officer at Base Hospital Nawalapittia in 1979 & 1980. He worked as Divisional Director of Health Services Mannar from 1990 to August 2006. He is a devout Saivite and in recognition of his services in promoting Saivism he has been bestowed with the titles “Thiruthondar Mamani” at the 5th world Chekillar Vila held on 09.09.2005 and “Sivaneri Kavalar” at the 10th World Saiva Council held in Sydney, Australia on 27th January 2006. He is the President of the Consortium of Hindu Temples -Mannar District and Gnanavairavar Thirumurugan Temple and Patron of Hindu Religious Development Society. He is also the vice President of Thirukatheswaram Restoration Society.

Dr. M.Kathirgamanathan was inducted in to the Lions Club of Mannar in October 1982 and has held cabinet appointments continuously as Zone Chairman, Region Chairman, District Chairman from 1977 up to now..He is also a life member of Srilanka Red Cross society and holds office in various prestigious organisations.

Married to Nageswary and blessed with two children and one grand daughter. The eldest daughter Dr. Sujatha is married to Dr. P.Saravanan. Presently both are working in U.K and son Dr. K.Suthagar is working as a Medical Officer at General Hospital Vavuniya.

உ
சிவமயம்

திருத்தொண்டர் புராணத் தோற்றம்
திருமதி.நா.யோகநாதன் (B.A. Hons)

“எடுக்கும் மாக்கதை இன்றமிழ் செய்யுளாய்
நடக்கும் மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை ஐந்துடைத் தாழ்செவி நீள்முடி
கடக்களிற்றைக் கருத்துள் இருத்துவாம்”

என்பதே சேக்கிழாரின் பெரிய புராண மூன்றாம் பாடல். இப்பெரிய புராணத்தை உருவாக்க விநாயகரை உள்ளத்தில் பதிய வைப்போமாக எனப் பாடி புராணக்கதையை சேக்கிழார் தொடங்கியுள்ளார். தொண்டை நாட்டில் புலியூர் கோட்டக் குன்றத்தூரில் வேளாளர் குலத்தில் சேக்கிழார் குடிமரபில் சேக்கிழார் பிறந்தார். இவருடைய இயற்பெயர் அருண்மொழி இராம தேவர். இவருடைய குடும்பப் பெரியோர் சோழ மண்டல அரசியலில் தொடர்புடையவர்களாக விளங்கினார்கள். சேக்கிழார் காலத்தில் அதாவது பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டளவில் இரண்டாம் குலத்துங்க சோழன் அவர்கள் அரசாண்டான். இவனுக்கு அந்பாயச் சோழன், அபயன், திருநீற்றுச் சோழன் என்ற பெயர்களும் உண்டு. இவனோர் இரசிகன், கலாவிநோதன், கலைகளிலும் கேளிக்கைகளிலும் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவன். இவன் ஆட்சிக்கு வந்ததும் அரசியல் பகைவர்களையும் சிறை நீக்கி விடுதலை செய்து தன் நாட்டை அமைதியாகவும் நீதி நெறியோடும் ஆளத் தொடங்கினான். அச்சமயம் சேக்கிழாரின் அறிவு ஆற்றலையும், தமிழ் புலமையையும், அரசியல் திறமையையும் கண்டு அவரை முதலமைச்சர் ஆக்கினான். அவருக்கு செங்கோலோச்சும தலைமைப் பதவியையும் “உத்தம சோழப் பல்லவன்” என்ற பட்டத்தையும் கொடுத்தான். மன்னன் காதற் காவியங்களைப் படிப்பதிலும், சிருங்கார இரசம் நிரம்பிய கதைகளைக் கேட்பதிலும் அதாவது “சீவகசிந்தாமணி” என்ற சமண நூலில் ஆர்வம் காட்டி அதிக காலம் செலவழிக்கலானான். இதையறிந்த சேக்கிழார் மிகவும் மனம் நொந்து “மாமன்னரே நீர் சிவ மதத்தினராக இருந்து அதற்குப் புறம்பான கதை காவியங்களையே படிக்கின்றீர், சிவ கதை இருக்க, அவகதைகளை ஏன் படிக்கின்றீர்? கறவைப் பசு இருக்க மலட்டுப் பசுவிடம் பால் கறக்க முயன்று மனம் தளர்வார் உண்டோ? அரசே நீர் படிக்கும் அவ கதைகள் இம்மைக்கும் ஆகா, மறுமைக்கும் ஆகா என்றார். வாழ்க்கையானாலும் கதைகளானாலும் சிருங்கார இரசம் மட்டுமே பிரதானமல்ல. மற்ற இரசங்களும் வேண்டும். அதற்கு அடிப்படையாக பக்திச் சுவையே அமைந்திருக்க வேண்டும்” என இடித்துரைத்தார் சேக்கிழார் சைவ சமயப் பற்றுதல்களையும், சிவபக்தியும் சிவனடியாரிடம் பேரன்பு கொண்டு தான் பிறந்த ஊரான குன்றத்தூரில் மாட வீதியும் சிவனுக்கு நாகேசுவரம் என்னும் கோயிலும் அமைத்து நித்திய பூசைகளுக்கும் ஏற்பாடு செய்தார். சைவ சமயம் வளர்ந்தால் தான் செந்தமிழும் தமிழர் பண்பும் வளரும் என்று நினைத்தார். மன்னன் கதைகள் கேட்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் உள்ளவன் என்பது சேக்கிழாருக்கு தெரிந்ததே. இதனால் மறைந்த 63 நாயன்மார்கள் முதலான சிவனுடியார்களின் கதைகள் சிறந்து விளங்குவதை சேக்கிழார் அறிந்து தன் கருத்தை சோழ மன்னனுக்கு கூறினார். “சோழப் பேரரசே! நம் சிவபெருமானுக்கு அடியார்களாக விளங்கிய திருத்தொண்டர்களின் கதைகளைத் தான் குறிப்பிட்டுச் சொல்கின்றேன்” என்று கூற அப்படியாயின் அத்திருத்தொண்டர்களின் தூய கதைகளை எனக்கு விபரித்துச் சொல்ல வேண்டுமென மன்னன் கேட்க, சேக்கிழார் நவரச சுவைகளோடு, பக்திச் சுவையும் பொருந்தியுள்ள அவ்வரலாற்றுக் கதைகளைக் கூற, மன்னன் சுவையோடு கேட்டு சிவனுடியார்களின் புண்ணிய வரலாறுகளை பெருங்காப்பியமாக இயற்றித் தந்தருள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் திருத்தொண்டத் தொகை, நம்பியின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ஆகிய இரு நூல்களையும் அடிப்படையாக வைத்து சேக்கிழார் புராணத்தை அமைத்தார். சிவனடியார்கள் பிறந்த நாடு, ஊர், குலம், அவர்களது திருத்தொண்டு, வாழ்க்கைப் போக்குகள், பெற்ற பேறுகள் யாவற்றையும் விளக்கமாக உவமை நயங்களோடும் கற்றாரும் மற்றாரும் மகிழும்படி கதைச்சுவையோடும் ஒரு மாபெரும் காவியமாக படைக்க கேட்டுக்கொண்டான் அரசன். அதற்குச் சேக்கிழார் “நான் அம்பலக்கூத்தன் அருளால் அப்படியொரு காவியம் படைப்பேன்” என்றார்.

நம் நாட்டிற்கும் நமக்கும் சைவ சமயத்திற்கும் இவ்வுலகத்திற்கும் தேவையான உம்முடைய திருப்பணி அதுதானென்று மன்னன் கூறி மகா காவியம் இயற்றுவதற்கான வசதிகள் செய்து கொடுத்து பொன்னும் பொருளும் வாரிக் கொடுத்தான். சேக்கிழார் தில்லைக்கூத்தன் முன்னிலையில் தம் காவியத்தை அரங்கேற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார். தில்லை நகரான சிதம்பரத்தை நோக்கிச் சென்று தில்லையின் எல்லையைக் கண்டதும் விழுந்து வணங்கி நகருக்குள் சென்று சிவ கங்கையான தாமரைக் குளத்தில் நடராசப் பெருமானை வணங்கி உள்ளமுருகி கண்ணீர் மல்கி பேரானந்தத்தில் மூழ்கி “ஆண்டவனே உமது அடியார்களான

திருத்தொண்டர்களின் வரலாறுகளை ஒரு காவியமாக பாடுவதாக பொறுப்பேற்று உள்ளேன். அதற்கு அடிகளே அடியேனுக்கு அடியெடுத்தாக கொடுக்க வேண்டும்” என வேண்டினார். உடனே நடராசப் பெருமானின் திருவருளால் “உலகெலாம்” என்ற சொல் அசரீதியாகக் கேட்டது. இதனையே முதற்சொல்லாகக் கொண்டு ஆரம்பித்து இறுதிச் சொல்லாகவும் அமைத்து பெரிய புராணத்தை நிறைவு செய்தார். அதாவது “உலகெலாம் உணர்ந்து...” என ஆரம்பித்து தனது இறுதிப் பாடலில் “உலகெலாம்” என முடித்து அருளினார்.

“உன்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினைல்
ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஓங்கிட
மன்றுளார் அடியார் அவர் வான் புகழ்
நின்றது எங்கும் நிலவி உலகெலாம்”

இக்காவியம் 4281 பாடல்களையும் 13 சருக்கங்களையும் கொண்டதாகவும் 63 தனியடியார்களையும் 9 தொகையடியார்களையும் கொண்ட செய்யுட்களைக் கொண்டுள்ளது. இச்செய்யுட்களில் 10வது பாடலில் “இங்கிதன் நாமம் கூறின இவ்வுலகத்து முன்னால் தங்கிருள் இரண்டில் மாக்கள் சிந்தனையும் சார்ந்து நின்ற பொங்கிய இருளை ஏனைப் புற இருள் போக்குகின்ற செங்கதி ரவன்போல் நீங்கும் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பாம்.”

இவ்வாறு நூலின் பெயரை சேக்கிழார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிவபெருமானுக்கு உகந்த திருநாளும், ஞானசம்பந்தர் அவதரித்த திருநாளும், அவர் உமையம்மையிடம் ஞானப்பால் உண்ட திருநாளும், திருவாதிரை நாளாகையால் சித்திரை மாதத்தில் திருவாதிரைத் தினத்தன்று சேக்கிழார் தம் புராணத்தை அரங்கேற்றத் தொடங்கி மறு ஆண்டு சித்திரைத் திருவாதிரையில் நிறைவு செய்தார். ஊரெங்கும் “அரகர” என்னும் முழக்கம் கடலொலி போல் முழங்கியது. மறையவர்கள் சிவ மூல மந்திரங்களால் அர்ச்சனை செய்து, கும்பிட்டு, தீபம் காட்டி, ஆரத்தி எடுத்து, மலர்கள் தூவி அந்நூலை ஐந்தாம் வேதமென பெருமைப்படுத்தினார்கள் அரசன் அந்நூலை பசும்பட்டினால் போர்த்தி, பொன் தட்டில் வைத்து சேக்கிழாரை பட்டத்து யானையில் ஏற்றி, வெண்சாமரை வீசி, வீதியின் இருமருங்கிலும் வேத ஒலி முழங்க, திருச்சிறும்பலத்தின் முன்பு நின்று திருத்தொண்டர்புராணத்தை பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக வகுத்து நடராசப்பெருமானின் சந்நிதி முன் வைத்து சேக்கிழாருக்கு “தொண்டர் சீர் பரவுவார்” என்ற திருநாமமும் ஞானமுடியும் சூட்டி சோழ மன்னன் வணங்கினான். மற்றவர்களும் வணங்கி மகிழ்ந்தனர்.

இந்த தமிழ் மண்ணிலே பிறந்து வாழ்ந்து இம்மண்ணிலே பக்தி நெறி தழைக்கச்செய்த நாயன்மார்களைப் பாடிய பெருங்காப்பியம் திருத்தொண்டர் புராணம். தமிழ் நாட்டு புண்ணியங்களைப் பற்றிப் பாடிய சிறப்பு மிக்க புண்ணிய நூல். ஆதலால் திருத்தொண்டர்புராணம் தேசிய காப்பியம் எனப் போற்றப்படுகின்றது. புராணங்களில் பெரும்பாலானவை வடமொழி நூல்களை மூலங்களாக கொண்டவை. ஆனால் பெரிய புராணம் மட்டும் நம் தமிழ் மொழியிலேயே முதல் நூலாக மலர்ந்த இலக்கியமாகும். சேக்கிழார் வர்ணிக்கும் நாயன்மார்கள் முத்தியை விட பக்தியையே பெரிதாக எண்ணும் இயல்பினர். சிவனையன்றி வேறு எதனையும் சிந்தனையில் கொள்ளாதவர்கள். தமிழில் பக்திக்கு ஒரு நூல் திருத்தொண்டர்புராணம். இதனால்தான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் “பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்ட பாடிய கவி வலவ” என்று சேக்கிழாரைப் பாராட்டுவது மட்டுமன்றி, மாதவச் சிவஞான முனிவர் “எங்கள் பாக்கியப் பயனாகிய குன்றைவாழ் சேக்கிழாரின் அடிசென்னி இருத்துவாம்” என தெய்வமாகக் கருதி வழிபட்டார். சேக்கிழார் தில்லையில் தங்கியிருந்து நாள்தோறும் சிவனை வழிபட்டு அவரின் திருவடி நிழலை அடைந்தார்.

அவர் கூறிய திருக்கதைகளைக் கேட்ட அரசன் பேரின்பம் தரும் சிவாகம முறைப்படி ஒழுக்கமுடையவனாக, வாழ்ந்து அரசாட்சி புரிந்தான். சிவனெறி தழைத்தது. செந்தமிழ் வளர்ந்தது. அறநெறி ஓங்கியது. ஆண்டவன் திருவருள் எங்கும் நிறைந்தது. இவ்வாறாக, திருத்தொண்டர் புராண தோற்றத்தை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

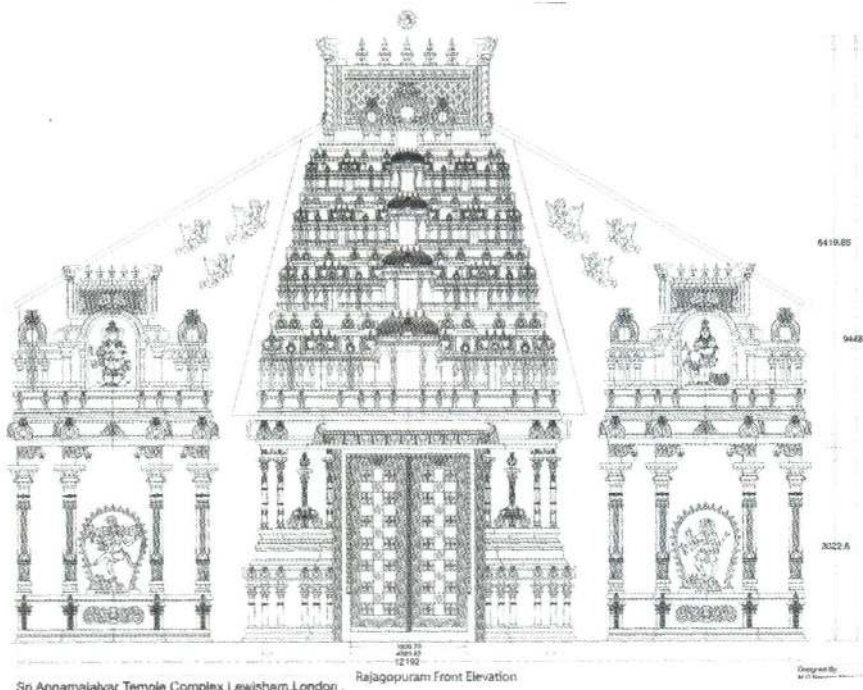
மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

சிவன் கோயில் அறங்காவலரின் அன்பு வேண்டுகோள்

“கோயில் இல்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்” எனும் எமது மூதாதையரின் அருள் வாக்கிற்கு அமைய எமது மொழி, கலாசாரம், மரபுகள் பேணும் ஒரு கலைக்கூடமாக மனிதனின் ஒழுக்க நெறியை சீர் படுத்துகின்ற ஆ + லயம். ஆன்மாவை லயப்படுத்தி ஒருநிலைப்படுத்த இலண்டனில் சைவ சமய ஆர்வலர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலண்டன் சிவன் கோயில் கடந்த 16 ஆண்டுகளாக அருளாட்சி புரிந்து வருகின்றது. இறையருளின் பாங்கு சிறந்தோங்கிட, அருள்தந்திட இறையருள் கட்டளைப்படி, ஆகமமுறையான “கருங்கற் கோயில்” அமைத்திட திருவருள் பூரணமாக கிடைத்திருக்கின்றது அதற்கான சகல பணிகளையும், துரிதமாக மேற்கொண்டு வருகின்றனர் அறங்காவலர் குழுவினர். இதற்கான அஸ்திபார அங்குராப்பண வைபவ விழா 23.08.2009 ஞாயிறு இனிதே நடந்தேறியது. விநாயகர், முருகன், மஹாவிஷ்ணு, நடராஜர், வசந்த மண்டபம், நவகிரஹம், வைரவர், கொடித்தம்பம், சமயசீராளர்கள் அறுபத்திமூவர், பரிவார மூர்த்தங்களாக சூழ்ந்திட கருவறையிலே, அண்ணாமலையார் சிவனும், தனி ஆலயமாக உண்ணா முலைஉமையும் எழுந்தருள். 31 அடி உயரமுள்ள 5 தள ராஜ கோபுரமும் அமையவுள்ளது.

இப்பெரும் திருப்பணிக்கு அடியார்களின் நிதி பெரிதும் தேவையாக அமைகின்றது சைவ சமயத்தவர்களாக பிறந்த எமக்கு சைவத்தின் முழுமுதற் தெய்வம் சிவபிரானுக்கு கருங்கல்லினால் கோயில் அமைக்கும் அற்புதப் பணி கிடைத்திருக்கின்றது. இதை ஒவ்வொரு குடும்பமும் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும். அனைத்து மக்களின் பங்களிப்பும் இந்த ஆலயத்திற்கு அமைய வேண்டும். என்கின்ற எண்ணக்கருவில் ஒரு சதுர அடிக்கு £500 என்கின்ற நிலையிலே திருப்பணி நிதியைக் கோருகின்றோம். முழுமையான ஒரு சிவாலயம் அமைந்த பெரும் புண்ணியம் நம் அனைவரையும் சேர்ந்திட வேண்டும். இலண்டன் சிவன் கோயில் சமயப் பணிகளின் ஊடாக சமூக, கலாசார பணிகள் மேம்படவும் செயலாற்றுகின்றது. ஈழத்தில் சிவன் இல்லம் சமூகத்திற்கு சமய, மொழி, கலாச்சார வகுப்புக்கள். இலவசமாக நடைபெற்று வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. நல்ல பணிகள் நலமுடன் அமைய உங்கள் அனைவரின் ஆதரவும், வாழ்த்தும் நிறைவாக கிடைக்கும் என்கின்ற நிலையில் ஐயமில்லை.

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி, என்னாட்டவர்க்கும் இறவா போற்றி”
இலண்டன் சிவன் கோயில் அறங்காவலர் சபையினர்

PARTICIPANTS LIST 2010

Tamil Speech

Pranavi Vigneswaran
Thenuhan Baskeran
Thanika Balendran
Nithusana Balatharmakumar
Janoshan Rajkumar
Thanusan Balendran
Dhaheeran Uthayakumar
Sabitha K
Jeevana Thavarajah
Tharunan Murukanantham
Haviraam Kangaiveniyam
Kinojan Kugaparan
Lakshani Sivarajah
Thishanna Kamalanathan
Shansayan K
Kavijan Vigneswaran
Rishikeshan Aruran
Mathoorika Sivananthan
Sasiththika Arulanathan
Balavithusan Balatharmakumar
Sureka J
Mathura Muraliharan

Jadurshika Vigneswaran
Ashvini Ragunathan
Thivyaa Gayathri Gangatharan
Kavanan Karunakaran
Sarvikaa Birunthaban
Saainthavi Rajananthakumar
Skantharaja Aswin
Laxy Pratheepan
Shopeitha Ravithas
Jenush
Thansaja Natkunasingham
Dinoja Sooriyakumar
Srieen Ravithas
Shankavi Paramasivan
Ramiya Pratheepan
Brinthan Pratheepan
Arulanantham Abisan
Tharmila Sooriyakumar
Piraveena Kirupakaran
Piraveenan Kirupakaran
Manoj Surendrabalakumar
Piranavan Kirupakaran

English Speech

Rajeiv Ratnesan
Ranesh Ratnesan
Mridula Karunakaran
Govarason Birunthaban
Sarvikaa Birunthaban
Pranavi Vigneswaran
Nithusana Balatharmakumar
Kiruthehan Rajendran
Thanusan Balendran
Karthigeyan Kanthaverl
Mithuna Vigneswaran
Jeevana Thavarajah
Tharunan Murukanantham
Haviraam Kangkaiveniyam
Vidhushan Vijayarajah
Elakkiya Sundaralingam
Kinojan Kugaparan
Laxshani Sivarajah
Thishanna Kamalanathan
Kavijan Vigneswaran
Sobitha Kirubananthan

Balavithusan Balatharmakumar
Sureka J
Yathushan Vijayarajah
Shopeitha Ravithas
Bavasaran Jegatheswaran
Jenush
Sarujan Thavarajah
Dinoja Sooriyakumar
Srieen Ravithas
Kunathan Selvathes
Ramiya Pratheepan
Brnthan Pratheepan
Yasvanthi A
Tharmila Sooriyakumar
Samintha Thavarajah
Piraveena Kirupakaran
Majura Sathiyaseelan
Manoj Surendrabalakumar
Jenaan Yogeswaran
Piranavan Kirupakaran

PARTICIPANTS LIST 2010

Thirumurai Othal

Rajeiv Ratnesan	Kirisha Nareshkumar	Samintha Thavarajah
Ranesh Ratnesan	Saainthavi Rajananthakumar	Piraveena Kirupakaran
Aarabi Ketheeswaranathan	Skantharaja Aswin	Piraveenan Kirupakaran
Vinayagi Vijayakumar	Venuja Natkunasigham	Shagiththiya Sivapalan
Sathurrsan Niranjn	Jenosa Jegatheswaran	Jenaan Yogeswaran
Arulchelvan Senthnan	Migisha Jeyachandran	Piranavan Kirupakaran
Suruthy Nagulendran	Rasan Avinas	Kinojan Kugaparan
Arulchelvan Arulkumaran	Asihhia	Laxshani Sivarajah
Govarason Birunthaban	Archana Sivbakumar	Thishanna Kamalanathan
Arrthe Nagaratnam	Thrinetra Senthil Kumar	Gayathri Kanthavel
Sarvikaa Birunthaban	Laxy Pratheepan	Rishikeshan Aruran
Pragurthy Nagulendran	Sanjay Peratheepan	Mathoorika Sivananthan
Dhiviyaganesh Pirabhaharan	Sangeeth Sivathas	Sureka J
Sarmpavi Uthayakumar	Venushah Jegatheswaran	Piriyankan Muraliharan
Shanantnya Vigneswaraiyer	Kaviniy Akilakulasingam	Lalana Sarveswarasarma
Marthungi Uthayakumar	Ragavan Abichini	Jayalakshmitha S
Pranavi Vigneswaran	Shopeitha Ravithas	Ramiya Pratheepan
Thanuhan Baskaran	Bavasaran Jegatheswaran	Chiyamini
Arathi Vaseekaran	Dhanisha Sivalingam	Brnthan Pratheepan
Nithusana Balatharmakumar	Ragavan Sriraam	Aathani Rasan
Janosan Rajkumar	Depthigha Peratheepan	Denoyan Jegatheswaran
Mithuna Kugaparan	Sarusha Sivathas	Yasvanthi A
Havinya Kangaiveniyan	Jenush	Luckmea Raxaparanan
Sarugan Baskeran	Kasthuri Sivakumar	Vidhuja S
Abhina Rameshwaran	Rahavi Sivakumar	
Dhaheeran Uthayakumar	Ninthushan Ilanganathan	
Thanusan Balendran	Sarujan Thavarajah	
Kartigeyan Kanthaverl	Thansaja Natkunasingham	
Aruran Mahamenan	AMITA SIVAKUMAR	
Lanujan Arulanantham	Shathuriya Sivapalan	
Saththiyan Subendran	Ashvini Ragunathan	
Mithuna Vigneswaran	Srieen Ravithas	
Jeevana Thavarajah	Mathngi Jegatheeswaran	
Sajana Rameshwaran	Shankavi Paramasivan	

SAIVA MAHANADU 2010 - COMPETITION**Group 1 (English Speech)**

Name	Rank
GAYATHIRI SUTHAKARAN	1
PRANAVI VIGNESWARAN	2

Group 2 (English Speech)

Name	Rank
RANESH RATNESAN	1
SARUJAN THAVARAJAH	1
THANUSAN BALENDRAN	1

Group 1 Tamil Speech)

PIRANAVI VIGNESWARAN	1
GAYATHIRI SUTHAKARAN	2
THANIKA BALENDRAN	3

Group 2 (Tamil Speech)

DAHEERAN UTHAYAKUMAR	1
YASINTHAN VICKNESWARAN	2
LAXY PRATHEEPAN	3

Group 1(Thirumuraigal)

THANIKA BALENDRAN	1
NITHUSANABALATHARMAKUMAR	2
MIGISHA JEYACHANDRAN	3

Group 2 (Thirumuraigal)

THADSAARUMUGAM	1
LAXY PRATHEEPAN	2
AARABI KETHEESWARANATHAN	3

Group 3 (English Speech)

VIDUSHAN VIJAYARAJAH	1
RAMIYA PRATHEEPAN	2
YASVANTI AKILAKULASINGAM	3

Group 4 (English Speech)

KAVIJAN VIGNESWARAN	1
YATHUSHAN VIJAYARAJAH	1
JATHURSHE VIGNESWARAN	2

Group 3 (Tamil Speech)

JANUSHAN GNANAPASKARAN	1
KAVINTHAN VICKNESWARAN	2
BRNTHAN PRATHEEPAN	3

Group 4 (Tamil Speech)

KAVIJAN VIGNESWARAN	1
MATHOORIKA SIVANANTHAN	2
JATHURSHE VIGNESWARAN	3

Group 3 (Thirumuraigal)

PREERTHI SURENDRA	1
THARSHI RAVEENDREN	2
RAMIYA PRATHEEPAN	3

Group 4 (Thirumuraigal)

LALANA SARVESWARASARMA	1
ARRTHE NAGARATNAM	2
SHAGITHTHIYA SIVAPALAN	3

Group 5 (English Speech)

Name	Rank
JATHURSHIKA VIGNESWARAN	1
THAMILINI MENAN	2
PIRANAVAN KIRUPAKARAN	3

Group 5 (Tamil Speech)

PIRANAVAN KIRUPAKARAN	1
JATHURSHIKA VIGNESWARAN	2
THAMILINI MENAN	3

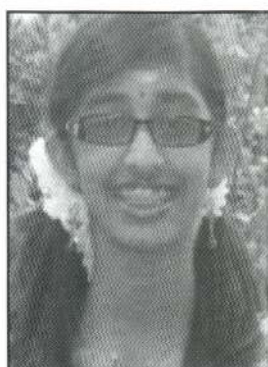
Group 5 (Thirumuraigal)

THAMILINI MENAN	1
SHANANTHYA VIGNESWARAIYER	2
JENAN YOGESWARAN	3

COMPETITION FOR CHILDREN IN CONNECTION WITH SAIVA CONFERENCE - 2010

THE WINNERS AND THE JUDGES

(IN PHOTOS SUBMITTED)

SHREE GHANAPATHY TEMPLE, WIMBLEDON

(VARSHI)
MEGAA
SUPERSTORE

மெகா சூப்பர் ஸ்டோர்

wholesale & Retail
99, Burlington Road,
New Malden, Surrey KT3 4 LR

உங்கள் வீட்டுக்குத் தேவையான அனைத்துப் பொருட்களையும் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் ஒரே இடத்தில் கொள்வனவு செய்வதற்கு இன்றே நாடுங்கள்.

நம்பிக்கை, நாணயம், உத்தரவாதம், குறைந்த விலை இவற்றிற்கு நியூமோல்டனில் ஒரே தமிழ்க்கடை.

இலங்கை, இந்திய உணவுப் பொருட்கள், பசுமையான மரக்கறி வகைகள், தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் யாவும் தரமாகவும் மிகக் குறைந்த விலையிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

Tel:020 8336 0061

*Wishing A great success To the 13th
Saiva Conference in London
With Best Compliments From*

Kugan & Co

**Chartered
Certified Accountants
10 Maria Theresa Close
New Malden
Surrey KT3 5EF**

Phone No:020 8949 8256
Office@Unit,1 Kings Park Business Centre,
152-178Kingston Road New Malden,Surrey KT3 3ST
kugan@kugan.org

லக்ஷ்ம் துமழ்க்கடை

P.SRI
Proprietor

SPECIALIST:SRILANKAN,INDIAN,ENGLISH,GROCERIES
FRESH FRUIT AND VEGETABLES,
ALL KINDS OF
FROZEN VEGETABLES AND
GOOD SELECTION OF OFFLICENCE

27 LEE HIGH ROAD,LONDON SE 13 5NS
TEL:020 8297 9326

DON'T SIGN ANYTHING UNLESS YOU SEE THIS SIGN

Only an Independent Financial Adviser
works for you in recommending the best life assurance,
pensions or unit trusts on the market.
To be sure you get the best deal, contact us.

Rama & Company

3 The Orchard, Wickford, Essex SS12 0HB England

Tel. (01268) 766 624

Mobile. (07956) 369 557

Fax. (01268) 561 805

Email. rama@mintzone.com

தமிழில் தொடர்பு கொள்ள
தி. அருள்தாஸ்

EURO TRAVEL

&

TOURS LTD

**111-B Loampit Vale Lewisham
London SE13 7TG**

Tel : 020 8465 9666, 020 8465 9491

Fax: 020 8465 9888

சிங்கம் தமிழ்க் கடை

இலங்கை, இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதியாகும்
உடன் மரக்கறி, மீன், வகைகள் பழ வகைகள் மற்றும்
அனைத்து மளிகைப்பொருட்களையும் ஒரே இடத்தில்
பெற்றுக்கொள்ள நாடலேண்டிய ஒரே இடம்

சிங்கம் தமிழ்க்கடை

இது ஒரு புதிய உதயம்

(வாகனத் தரிப்பிட வசதியும் உண்டு)

**184 Hither Green Lane
Lewisham, London SE13 6QA
Tel: 020 8297 8778**

**darren
estate**

Estate Agents

**Lettings
& Sales**

Specialists in Residential Lettings

Tel:

0208 542 1717

We Cover

**Sutton ● Wimbledon ● Southfields ● Mitcham
Balham ● Morden ● Kingston ● Putney
New Malden ● Colliers Wood
Tooting ● Raynes Park**

15 Kingston Road
South Wimbledon
London SW19 1JX
Fax: 0208 543 4030

Web: www.darrenestate.com
Email: letting@darrenestate.com

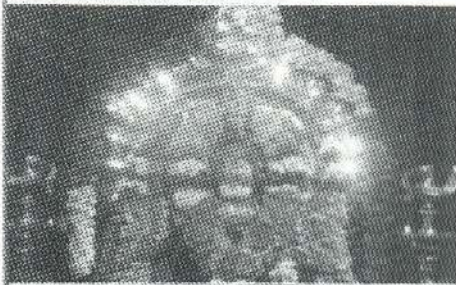
dfd Dutch flowers direct Ltd

Wholesalers and distributors of fresh cut flowers and potted plants

Dutch flowers direct is a Dutch wholesale operation offering the highest quality of fresh cut flowers and potted plants from the growers and auctions in the Netherlands.

We provide

- Wide Variety and Highest Quality of cut flowers and potted plants
- Guaranteed Lowest Prices for highest quality
- Cooled Warehousing ensuring optimum freshness
- Pre order and delivery service
- No entrance fee, Open 7 days a week

ஆலய நிர்வாகிகளே! உங்களுக்கு தேவையான அனைத்து பூவகைகளும் (fresh flowers) மொத்த வியாபார விலையில் உயர்ந்த கரத்துடன் எம்மீடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

Floral Designers! Wedding & Party organisers! - உங்களுக்கு தேவையான அனைத்து பூவகைகள் (fresh flowers) Potted plants, (indoor and outdoor plants) என்பவற்றை உயர்ந்த கரத்துடன் மிக மலிவு விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

PLEASE CALL US FOR THE VERY COMPETITIVE PRICE

Cash & Carry
Unit 3, The Metro Centre
St. Johns Road
Isleworth TW7 6NJ

Tel: 020 8560 1645
Fax: 020 8864 8116
Mob: 07859 915 743
www.dutchflowerdirect.co.uk
info@dutchflowerdirect.co.uk

CMC CROYDON METROPOLITAN COLLEGE

'Excellence in Education'

30-32, Southend, Croydon, Surrey, CR0 1DN

tel: 020 8688 5777 fax: 020 688 5776

email: admin@croydonmet.org.uk

Disappointing Results??? **EASTER REVISION**

Coaching by experienced tutors

Official Examination Centre for all UK's leading Exam Boards

- **Physics**
- **Chemistry (Including Salters Chemistry)**
- **Biology**
- **Maths (Pure, Mechanics, Statistics)**
- **English**
- **Accounts**
- **Further mathematics**
- **Modern Languages**
- **Business Studies**
- **Economics**

GCSE REVISION

English

Mathematics

Physics

Biology

Chemistry

ICT/Computing

French/German/Spanish

GCSE REVISION

Evening classes for Years 7, 8, 9, 10, GCSE, AS and A2.

Press fast forward to reach your potential.

Visit our website - www.croydonmet.org.uk

ACCIDENT

Courtesey

வாகன விபத்தா?

மாற்று வாகனம் தேவையா?
நஷ்டஈடு பெற்றுத் தரவேண்டுமா?

உங்களது விபத்து எவ்வாறு நடந்தது என்பதை காப்புறுதி
கூட்டுத்தாபனத்திற்கு அறிவிக்க வேண்டுமா?

உங்களுக்கு பிடித்த வாகன உறாத்தியாளர்களிடமே வாகனத்தை
திருத்த வேண்டுமா?

உங்களுக்கு ஏற்பட்ட வீண் செலவீனங்களை
மீளப்பெற்று தரவேண்டுமா?

விபத்து நடந்த இடத்திலிருந்து வாகனத்தை
அப்புறப்படுத்த வேண்டுமா?

அனைத்தையும் இலவசமாக எவ்வித முகவர் கட்டணம் இல்லாமல்
பெற்றுக்கொடுக்கும் ஒரே ஒரு நிறுவனம்

Call Us on

0845 8710 196 / 07903 810 196

Web: www.accidentcourtesy.com

ACCIDENT

Courtesy

வாகன விபத்தா?

Branch
142 Pinner Road, Harrow,
Middlesex, HA1 4JE

Branch
13 Progress Business Park
Progress Way
Croydon
Surrey, CRO 4XD

Head office
Beachfield House,
LymeGreen Business Park
Witerton Way, Macclesfield
Cheshire, SK11 0LP

Branch
Trocoll house, Wakering Road,
Barking, Essex, IG11 0TJ

எம்மை நேரடியாக தொடர்புகொள்பவர்களுக்கு எந்தவித கொமிஷனும்
அறவிடமாட்டாது அதாவது 100% நஷ்டு பெறுவீர்கள்

தொடர்புகளுக்கு

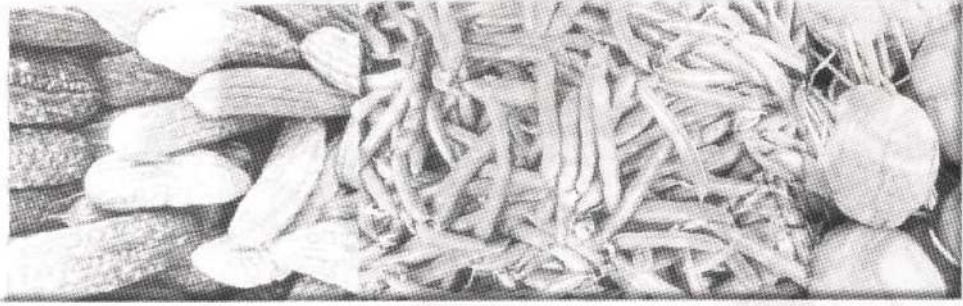
0845 8710 196 / 07903 810 196

Web: www.accidentcourtesy.com

www.accidentcourtesy.co.uk

UNDER NEW MANAGEMENT

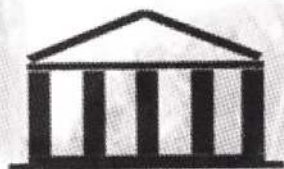

 K.R.S.
ORIENTAL STORES

இலங்கை, இந்திய, ஆங்கில உணவுப்பொருட்கள் மற்றும் இந்திய, இலங்கை, பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், அனைத்தையும் ஒரே இடத்தில் பெற்றுக்கொள்ள நவீன புதுப் பொலிவோடு அமைந்திருக்கின்றது.

கே.ஆர்.எஸ்.
தமிழ்க்கடை

**33 Lee High Road, Lewisham,
London SE13 5NS
Tel : 020 8297 9432**

SATHY ESTATES LIMITED

Residential Sales and Lettings

**Landlords:Your rent is Guaranteed Free
Management services
Guaranteed rent for 52 weeks a year**

**Sales:Properties required for the areas
Listed below
Our commission rates are competitive
We give a substantial reduction for
sole agencies**

**Areas:London Borough of Brent,Harrow,Ealing,
Hammersmith&Fulham&Westminster**

**Tenants:Accommodation arranged to suit your comfort
Pleasurable and peaceful life is everybody's dream throughout their life span**

For more details contact by telephone

**HARLESDEN OFFICE
220 High Street
Harlesden**

**London NW10 4SY
Tel:020 8961 9613
Fax:020 8961 9614**

**STANMORE OFFICE
306 Honeypot Lane
Stanmore**

**Middx HA7 1 LY
Tel:020 8204 9444
Fax:020 8204 2666**

**HARROW OFFICE
117 Headstone Road
Harrow**

**Middx HA1 1PG
Tel:020 8861 1110
Fax:020 8861 1011**

website:www.sathy.com

Leela

Press (Pvt) Ltd.

U.K. சிறந்த அச்சகம்

லீலா

பஞ்சாங்க
சித்திரக்
கலண்டர்

சிறந்த அச்சகம்
அச்சகம் (ப) லீலா

2008

Printers & Publishers

We are Specialized in
Manufacturing
Calendars & Diaries

LEELA PANCHANGA CALENDARS

LEELA MONTHLY CALENDARS

LEELA DIARIES

Over 50 Years
Printing Service
in Sri Lanka.

Contact :

Leela Press (Pvt) Ltd.
400 1/1, K. Cyril C. Perera Mw,
Colombo-13.
SRI LANKA.

Tel: 2325930, 2325933

Fax: 2446077

E-mail: leela@sltnet.lk

ஸ்ரீ கனகதூர்க்கை அம்மன் (இந்து) ஆலய அறக்கட்டளை
SHRI KANAGATHURKKI AMMAN (HINDU) TEMPLE TRUST
 5, Chapel Road, West Ealing, London, W13 9AE, UK. (+44) 208 810 0835, (+44) 208 840 0485

SPONSOR A CHILD

£15 Per Month

		Founded on 10-08-1991 Charity No 1014409 0208 - 840 0485 www.ammanealing.com E-mail : info@ammanealing.com			
		One Third	Save the Child	Special Donation	Total Sent
	Sent between November 2000 to December 2001	£32,725.00	£500.00	£8,871.00	£42,096.00
	Sent between January 2002 to December 2002	£24,657.00	£37,949.00	£18,590.00	£81,196.00
	Sent between January 2003 to December 2003	£53,950.00	£58,421.00	£119,905.00	£232,276.00
	Sent between January 2004 to December 2004	£53,486.00	£80,244.00	£77,003.00	£210,733.00
	Sent between January 2005 to December 2005	£11,500.00	£55,507.00	£127,700.00	£194,707.00
	Sent between January 2006 to December 2006	£17,590.00	£78,000.00	£33,585.00	£129,175.00
	Sent between January 2007 to December 2007	£36,130.00	£60,320.00	£18,000.00	£114,450.00
	Sent between January 2008 to December 2008	£34,115.00	£58,060.00	£35,000.00	£127,175.00
	Sent between January 2009 to December 2009	£29,000.00	£53,720.00	£106,895.00	£189,615.00
641	Feb-10 SKTAT Illam - Baddula		£1,485.00	£1,000.00	
642	Feb-10 SKTAT - Mannar Illam & Elders' Home - (ACHC)		£1,575.00	£3,000.00	
643	Feb-10 Vipulananda Childern Home		£495.00		
644	Feb-10 Amman mahalir Illam/Akkaraipattu		£1,395.00		
645	Feb-10 Shri Ahilandeswary Arulagam - Vavuniya		£2,615.00		
646	Feb-10 Hindu Board Education - Jaffna		£1,530.00		
647	Feb-10 SKTAT Computer Education Centres			£4,000.00	
648	Feb-10 Anpagam - Vavuniya		£3,555.00		
649	Feb-10 SKTAT - Batticaloa + Thigavathiyar Illam		£4,095.00		
650	May-10 Shri Ahilandeswary Arulagam - Vavuniya		£3,330.00		
651	May-10 SKTAT Illam - Mannar		£1,575.00		
652	May-10 SKTAT Illam - Baddula		£1,215.00		
653	May-10 SKTAT - Batticaloa + Thigavathiyar Illam		£4,410.00		
654	May-10 Anpagam - Vavuniya		£3,915.00		
655	May-10 Vipulananda Childern Home		£585.00		
656	May-10 Bhahavan sathya sai seva nilayam - Vavuniya		£540.00		
657	May-10 Amman mahalir Illam/Akkaraipattu		£1,800.00		
658	May-10 Hindu Board Education - Jaffna		£1,340.00		
659	May-10 SKTAT - Mannar Illam & Elders' Home - (ACHC)		£1,350.00	£1,000.00	
660	May-10 SKTAT Illam - Baddula		£1,215.00	£2,785.00	
661	May-10 Centre for Child Development			£1,000.00	
662	May-10 SKTAT Computer Education Centres			£3,000.00	
663	Jun-10 SKTAT Illam - Kayts			£2,500.00	
664	Aug-10 SKTAT Computer Education Centres			£4,000.00	
665	Aug-10 Shri Ahilandeswary Arulagam - Vavuniya		£3,330.00	£1,000.00	
666	Aug-10 SKTAT Illam - Mannar		£1,575.00	£1,000.00	
667	Aug-10 SKTAT Illam - Baddula		£1,215.00	£1,000.00	
668	Aug-10 SKTAT - Batticaloa + Thigavathiyar Illam		£4,410.00	£1,000.00	
669	Aug-10 Anpagam - Vavuniya		£3,915.00	£1,000.00	
670	Aug-10 Vipulananda Childern Home		£585.00		
671	Aug-10 Bhahavan sathya sai seva nilayam - Vavuniya		£540.00		
672	Aug-10 Amman mahalir Illam/Akkaraipattu		£1,800.00		
673	Aug-10 Hindu Board Education - Jaffna		£1,340.00		
674	Aug-10 SKTAT - Mannar Illam & Elders' Home - (ACHC)			£1,800.00	
675	Aug-10 SKTAT - Computer Centre - Baddula			£1,000.00	
676	Aug-10 SKTAT Computer Education Centres - Mannar			£1,000.00	
677	Aug-10 SKTAT Illam - Kayts		£2,250.00		
	Sent between January 2010 to August 2010	£0.00	£58,980.00	£31,085.00	£90,065.00
	TOTAL PAID TO DATE	£293,153.00	£541,701.00	£576,634.00	£1,411,488.00

TOTAL PAID TO DATE £1,411,488.00

ஆதரவற்ற பிள்ளைகளை என்றும் அரவணைப்போம்!
அவர்களுக்கு வாழ வழி காட்டுவோம்!

அவர்களுக்குப் படிப்பறிவித்து, இருளகற்றுவோம்.
அவர்களுக்கு கல்விகளை விளக்கி அமைவோம்.

அவர்களை உயர்த்தும் ஏணிப்படியாக எங்களை அர்ப்பணிப்போம்.